

திருச்செழும்பலம்

சைவ - எல்லப்பநாவலர்

அருளிச்செய்த

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்

இவை

வேதாண்மம், ம - ன - ன - ஸ்ரீ.

திரு-சாம்பசிவமுதலியாரவர்கள்

திருக்கருக்குன்றத்துக்குத்த தாழம்பேடு கிராமம்
முத்துசெல்லப்பநாயகரவர்கள் குமாரர்-ம-ந-ந-ஸ்ரீ.

அருணாகிரிநாயகரவர்கள்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

சிலகருத்துகளும், வல்லாளமகாராஜன்சுருக்கமும்,
வெகுசுலமாயககைசோந்துபொயிருந்து-சற்காலம் அதி
யோடந்தபாய அகப்பட இருக்கிற வடமுப்பரதயன்ரபா
ரம் போத்துச் சுருக்கவகாதோறும் பாய்குலமைத்துப்
பாரிப்பாக்கம், ம-ந-ந-ஸ்ரீ.

முனியப்பமுதலியாரால்

ஆராய்ச்சிசெயவித்து,

சென்னை - மகராஜி, ம-ந-ந-ஸ்ரீ.

ந. சிவபாதநாயகரவர்களாலும்

பாங்கிமலை

சுபேதார் - வீரபத்திரநாயகரவர்கள் குமாரர்-ம-ந-ந-ஸ்ரீ.

வேலாயுதநாயகர்

அவர்களாலும்,

திரு - சுப்பராயதேசிகரவர்களது

கல்விப்பிரவாக வச்சுக்கட்டுத்தல்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1875

உ
வி ள ம் ப ர ம்,

இதனால் யாவருக்குமறிவிப்பது யாதெனில், சென்னைப்
பட்டணத்தைச்சார்ந்த சூகா அவதானம் பாப்பையர்விதியில்
யிரு-வது கதவிலக்கமுள்ளவீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் திரு-கப்ப
ராயதேசிகரவர்களது கல்விப்பிரவாக வச்சக்கூடத்துத் தலைவர்
திரு - பச்சையப்பெருமாள் நாயகரிடத்திலும்,

முத்தியாலுபேட்டை, கிருஷ்ணன்கோவில்தெருவு ௩௨-வது
கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில், ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ. பு - தியாகராய
நாயகரவர்களுிடத்திலும் - வினைக்கு பெற்றுக்கொள்ள
லாம்.

இங்ஙனம்

திரு - பச்சையப்பெருமாள் நாயகர்.

வ
கடவுள் துணை.

அபிமானித்தவர்களின்

லகவொப்பப்பெயர்கள்.

சென்னை நகராட்சி கட்டிடத் துறை

திருவிடைக்கழி.

சுப்பிரமணிய ஐயர்

சி. பாண்டிநாயகம் ஐயர்

தி. சோ-அண்ணாமலைநாயகர்

தி. சுந்தரப்பெட்டையார்

காணாமாநகரம்.

வே சிவக்கொழுந்துமுதலியார்

தி. பழனிமுதலியார்

சென்னை-முத்தியாலுபேட்டை

மாஸ்டர்-அ-ஆ. ருபர்வைஜர்

ந. வீராசாமிநாயகர்

பு. தியாகராயநாயகர்

பு. பச்சையப்பநாயகர்

சி. சுப்பராயநாயகர்

வே. அப்பாசாமிநாயகர்

த நா லோகநாதநாயகர்

பு. பரகராஜநாயகர்

ஆண்டியப்பநாயகர்

சி. முத்துசாமிநாயகர்

க. கண்டிநாயகர்

சே. அண்ணாமலைநாயகர்

பதுதெருவு.

ம. இராமசுருஷிநாயகர்

ப. முருகேசநாயகர்

மு. சுந்தரநாயகர்

டி. வேலாயுதநாயகர்

பு. ம இராமநாயகர்

ஏகப்பநாயகர்

மா. அப்பாசாமிநாயகர்

மன்னப்பநாயகர்

டி. சுப்பராயநாயகர்

பு. காமநாதன் நாயகர்

இராதல்கடை.

கா. இருஷிணப்பநாயகர்

பொ. வேங்கடசாமிநாயகர்

கா. வீராசாமிநாயகர்

பு. வேதாசலநாயகர்

டி. முனிசாமிநாயகர்

பு. கோவிந்துநாயகர்

பு. நாராயணசாமிநாயகர்

பு. ஆறுமுகநாயகர்

பு. வீராசாமிநாயகர்

பெத்துநாயகன்பேட்டை.

ப. எட்டியப்பநாயகர்

அ. சின்னதம்பிநாயகர்

தி. நாராயணசாமிமுதலியார்

தி. இரத்தினநாயகர்

ந. வீராசாமிநாயகர்

தி. வேங்கடசாமிநாயகர்

கா. கோபாலநாயகர்

சை. இராகவல்லுநாயகர்

ம. அண்ணாசாமிநாயகர்

வே. கேசவநாயகர்

ஆலை, வீராசாமிநாயகர்

கா. ஆறுமுகநாயகர்

க. இரத்தினநாயகர்

இராயபுரம்:

க. ஆண்டியப்பநாயகர்

தி. குமாரசாமிநாயகர்

தே அப்பாவுநாயகர்

பா சிதம்பரநாயகர்

சி. இராமகோபாலநாயகர்

அ. வயி. இராமசாமிநாயகர்

கா. சடையப்பநாயகர்

ஆ-வி. முனிசாமிநாயகர்
 ப. எல்லப்பநாயகர்
 ப. பொன்னப்பநாயகர்
 பா-ஏ. பொன்னுசாமிநாயகர்
 கோ.வி. சொக்கவிங்கநாயகர்
 கு. சுப்பராயநாயகர்

கவரன்மெண்டு-பிரசு.

தே. செய்வகிகாமணிமுதலியார்

சோ-வி. குப்புசாமிநாயகர்

இ-பா. முனிசாமிபிள்ளை

சி. இராகவல்லுநாயகர்

சாளிகி, வீராசாமிநாயகர்

ம. வீராசாமிநாயகர்

சா. பரசுராமநாயகர்

சஞ்சீவிராயன்பேட்டை.

களி. கந்தசாமிநாயகர்

சி. இராமானுசுநாயகர்

வீராசாமிநாயகர்

சி. தாண்டவராயநாயகர்

தி. சுப்பராயநாயகர்

ச. வேலாயுதநாயகர்

வி. கோவிந்துநாயகர்

பொன்னுசாமிநாயகர்

ந. முனிசாமிநாயகர்

இரிசப்பநாயகர்

ச. மாயப்பநாயகர்

எ. ஐயாசாமிநாயகர்

வண்ணாரப்பேட்டை.

ப. குப்புசாமிமுதலியார்

தா. நாராயணசாமிநாயகர்

திருவொற்றியூர்.

சி. செல்லப்பநாயகர்

பெரியமெட்டு.

பி. இராமசாமிநாயகர்

குளே.

ஸ. மதுரைநாயகர்

ம. தாண்டவராயநாயகர்

அ. திருவேங்கடமுதலியார் 3

மா. இரத்தினவேலுநாயகர்

இ. சுப்பராயநாயகர்

எ. இலட்சுமணநாயகர்

சர்-பாதர்-சு. தாண்டவராயநாயகர்

தி. நாராயணசாமிநாயகர் [கர்

ஒவர்சீர். பாஸுத்தரநாயகர்

டி. இராமலிங்கநாயகர்

வ. முத்துசாமிமுதலியார் 3

கு. கோனேரிநாயகர்

சு. இராமசாமிநாயகர்

பி. இலட்சுமணநாயகர்

சு. கோவிந்துநாயகர்

அ. வீராசாமிநாயகர்

இராஜரத்தினமுதலியார்

அ. பொன்னப்பநாயகர்

முனிசாமிநாயகர்.

குசப்பேட்டை.

சி. குமாரசாமிநாயகர்

வயி. இரங்கசாமிநாயகர்

பு. பொன்னம்பலநாயகர்

கு. குப்புசாமிநாயகர்

சி. கொம்பரமுதலியார் ௪

புரசபாக்கம்.

வே. வேலாயுதமுதலியார் 3

பி. பொன்னுசாமிமுதலியார்

வே. பரசுராமநாயகர்

மு. சோலைப்பநாயகர்

பெரம்பூர்.

பா. இரங்கசாமிநாயகர்

வே. வீரபத்திரநாயகர்

வீ. நாராயணசாமிநாயகர்

மாதவரம்.

ந. முனிசாமிநாயகர்

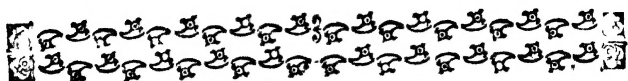
எ. திருவிண்பநாயகர்

மேடவாக்கம்.

திரு. உலகநாதநாயகர்

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை:
 உ-பூ-தி. ஆசிரமநாயகர்
 சி, நாராயணசாமிநாயகர்
 பு, சரவணப்பிள்ளை
 சி. முருகப்பசெட்டியார்
 செ, பார்த்தசாரதிப்பிள்ளை 4
 சி இரஞ்சாமநாயகர்
 சி, சுந்தரநாயகர்
 மொ, அண்ணாமலைநாயகர்
 கோமளீசுவரப்பேட்டை,
 கூ, ஐயாசாமிப்பிள்ளை 4
 ஷா, வீராசாமிநாயகர்
 மலை, நாராயணசாமிநாயகர்
 மண்ணீசுவரக்கோவில்,
 கூ, செல்லப்பநாயகர்
 கூ, பச்சையப்பநாயகர்
 புதுப்பேட்டை,
 பு, அப்பாசாமிநாயகர்
 பு, வேலுநாயகர்
 ச, குப்புசாமிநாயகர்
 மு-கே, திருவேங்கடநாயகர்
 புதுவூர்— வேலாயுதநாயகர்
 தி, சுடகோபநாயகர்
 இராயப்பேட்டை,
 கா, இலட்சுமணநாயகர்
 சா, பாலகிருஷ்ணநாயகர்
 வி, முத்துநாயகர்
 ச, சின்னதம்பிநாயகர்
 திருவல்லிக்கேணி,
 தி, பொன்னுசாமிநாயகர்
 ச, இலட்சுமணநாயகர்
 கோ, வேதாசலமுதலியார் 3
 தி, ஆண்டியப்பநாயகர்
 தி, விஜயநாதநாயகர்
 ப, முனிகாமிநாயகர்

திருமயிலை:
 ம-நர், கேசவராயநாயகர்
 ம, இராஜகோடாநாயகர்
 க, சபரப்பிள்ளை 4
 ம-ப, பார்த்தசாரதிநாயகர்
 சா, முருகப்பநாயகர்
 தயினியப்பநாயகர்
 கர், முனிகாமிநாயகர்
 தர், அண்ணாமலைநாயகர்
 பம்-சி, இராமசாமிநாயகர்
 ப, சபரப்பிநாயகர்
 ம, சுந்தரநாயகர்
 ம, பாலகிருஷ்ணநாயகர்
 ம, பார்த்தசாரதிநாயகர்
 தேனாம்பேட்டை,
 ப, ஆண்டியப்பநாயகர்
 ம-நா, இரத்தினநாயகர்
 ப, அண்ணாசாமிநாயகர்
 சைதாப்பேட்டை,
 செ, அப்பாசாமிநாயகர்
 தி, பார்த்தசாரதிநாயகர்
 செ, முத்துசாமிநாயகர்
 பரங்கிடிலை,
 ப, மண்ணுநாயகர்
 ப, அரங்கசாமிநாயகர்
 பூ, இரஞ்சாமிநாயகர்
 வேலூர்,
 ஸ்ரீவேங்கடாத்திரிஜயர்
 மவ, சீதாராமமுதலியார் 3
 தி, சோனாசலமுதலியார் 3
 அ, சுப்பராயகிராமணி 6
 ம, அம்மையப்பசெட்டியார் 2
 செஞ்சி,
 அ, அண்ணாமலைத்தந்திரியார் 7
 தி, சிவக்கொழுந்து உடையார் 8

ச

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களினுடைய

அட்டவணை.

பெயர்-1

சருக்கங்கள்.

பக்கம்.

பாயிரம்.

க

முதலாவது, திருநகர்ச்சருக்கம்

மக

உ—வது, திருமலைச்சருக்கம்

கக

ங—வது, திருவவதாரச்சருக்கம்

குக

ச—வது, திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்

அஉ

டு—வது, இடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்

நடு

சு—வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன்ச்சருக்கம்

நஉச

எ—வது, வல்லாளமகாராஜன்ச்சருக்கம்

நகுக

அ—வது, சீர்தீர்ச்சருக்கம்

நகுக

க—வது, திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்

நகுக

ய—வது, ஆதித்தச்சருக்கம்

நஅய

யக—வது, பிரதீதச்சருக்கம்

நஅச

யஉ—வது, பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்

நசய

யக—வது, புளகாதிபச்சருக்கம்

உநக

பாயிரம் உள்பட ஆசருக்கங்கள்-மச.

யுவரு - கார்த்திகை.

1875

வது உலகமகாராஜன் சருக்கம் முதலாம்
புளகாதிபச்சருக்கம் அடுத்திருக்கிறது

உ

சிவமயம்;

படங்கரின் அட்டவணை.

முதலாவது, தந்திகேஸ்வரர் மார்க்கண்டேயருக்கு

உபதேசித்த	படம்	க
உ-வது, திருமலை	படம்	க
ந-வது, அடிமுடியறிபாத	படம்	க
ச-வது, திருக்கண்புதைத்த	படம்	க
ரு-வது, பார்வதியார்திருவவதாரப்	படம்	க
சு-வது, இடப்பாகம்பெற்ற	படம்	க
எ-வது, மகிடைசூரசம்மார	படம்	க
அ-வது, வச்சிராங்கதபாண்டியன்	படம்	க
க-வது, வல்லாளமகாராஜன்	படம்	க
ங-வது, தீர்த்தத்தின்	படம்	க
மக வது, திருமலைவலம்புரிதலின்	படம்	க
மஉ-வது, ஆதித்தபகவானுக்கு பரமசிவம் தரிசனங் கொடுத்த	படம்	க
மந-வது, பிரதத்தமகாராஜன்	படம்	க
மச-வது, அஷ்டவசக்களும்கிரீமமாமுதலானவர்கள் பாவந்தீர்த்த	படம்	க
மரு-வது, புளகாதிபன்	படம்	க

ஆபதினைந்துபடங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

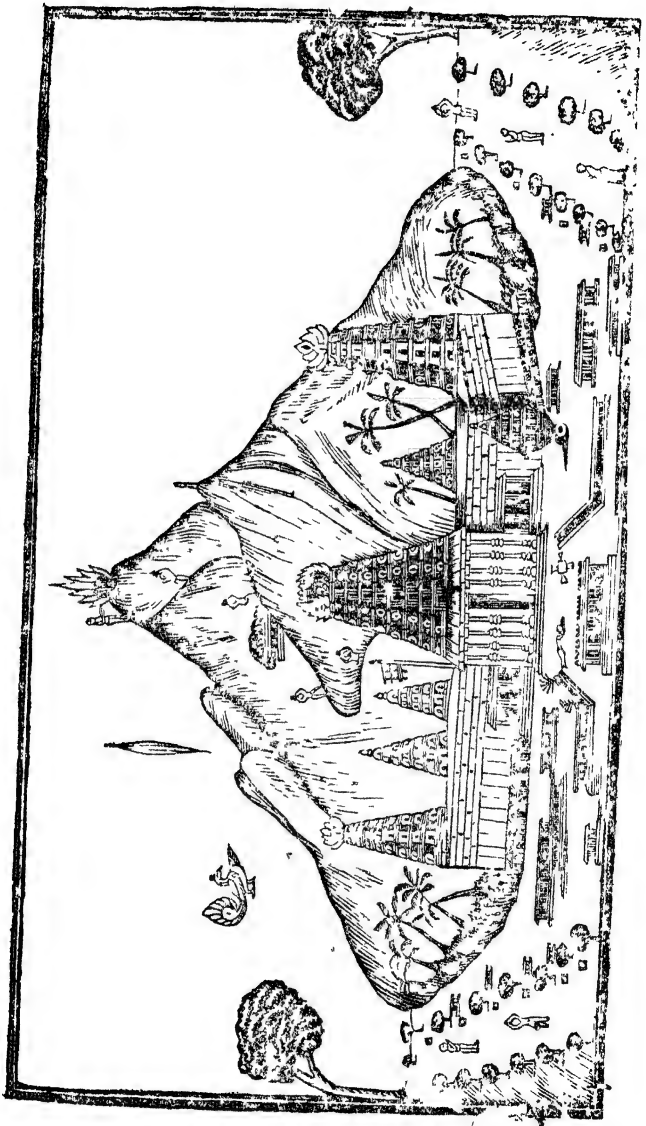

இதன் - விலை - ரூபா - ௧.

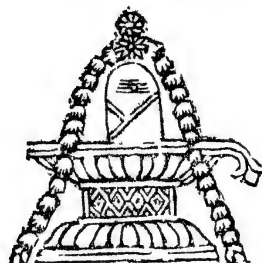

 சிமபடி,
 முதலாவது, தந்திகேஸ்வரர் மாரீகத்தண்டையருக்கு
 உபதேசித்த படம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் - காப்பு.

கவிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய..... *

விக்கதைக்கியை பின்றருள் செய்திட..... *

முக்கண்வெற்பினை மும்மதவாரியை..... *

கைக்களிற்றினைக் கைதொழுதேத்துவாம்.... *

இதன்பொருள்.

அநேகவேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த விபாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கீதையி விருக்கும் இந்த அருணாசல சரித்திரத்தை யிக்காலத்தில் தமிழி னாற்செய்ய இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி அனுக் கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்டையுடைய மலைபான்றவரைச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையும் தும்பிக்கையினையுடைய பாணமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக்கையினாற்றொழுது ஸ்தோ த்திராந்செய்வோம் எடுத்தநூல் இடையூறில்லாமல் முடிதற்பொ ள்ஓர் அன்றிவாறு.

சபாபதி துதி.

முநிருஞ்சனவ மதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ் விரகன்புகழ்
பதிகம்புனை பவனம்பினர் பவபஞ்சன னைலன்கதி
ரு திருப்படி பவிரண்டமு முடையுப்படி யிலகுப்படி
யதருப்படி நடனம்புரி யதிருங்கழ லதிருங்கழல்.

(இ-ள்) மிகுந்த மதுரசமுண்டாகப் பாடுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்திகவாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டபதிக மாகிய மானையைத் தரிக்கின்றவராகியும் தம்மை யடைந்தவர்கள் பிரவிரம்புகெட்ப்பவராகியும், மலரசிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய, சூரியகுருவும், பவிரண்டமுடையவும் விளங்கு கின்ற பூமியிறவும், நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ் சந்தி கின்ற வீரகண்டையத் தரித்தபாதத்தைவணக்குவோம் என்ற வாறு. (இச்செய்யுளுக்கும் பயனிலை வருவிக்கப்பட்டது.)

(ஸ்தலமகிமை.)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

[யோ

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சய ரிமையவொண்டிசை
ருசகரருந்தவர்முனிவார்பங்கய ருவணனெடுங்கொடியோர்
பரவிநெருங்கவி லுலாழிதந்தவர் பணியுமிடங்கிடையா
தரகரவ்வையது கடவுள்முழங்கிய தருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) சூரியரும் சந்திரரும் வயிரவரும் வித்தியாதாரும் தே வரும் அஷ்டதிசுரப்பாலகரும் நாகல்லாகத்தாரும் அரியதபதிக னும் முனிவரும் பிரமாக்களும கருடக்கொடியையுடையவ ஷ்ணு க்களும் பாந்துநெருங்குதல்முல் உலகநிறைந்து அவர்கள் வண ங்குதற்கு இடங்கிடையாததா யடிகளாலேசொல்லப்பட்ட அரசு கவென்கிறசப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும் வளப்பந்தையுடையது அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று.)

இாமுலைமங்கையர் முகமுநெருங்கிய விருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திர னுடனிருசெங்கதி ருதயமெனுந்தனியூர்
தையவிழுந்தொடை மகபதிதன்பதி தனபதிதன்பதியா,
மளகைவளம்பதி தனிலும்வளம்பதி யருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்) இளமையாகிய ஸ்தனங்கையுடைய பெண்கள்முகங் களும் அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்தருண்டலங்களும்கூடியே

பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரருடனே இரண்டு சூரிய ருதயமானார்
கொன்று சொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற முறுக்கவிழ்ந்த கற்
பகமலைபைத்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டணமாகிய அம
ராபதியிலும் குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்த்து
கிலும்வளப்பத்தையுடையது, அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்,

காலனெதிர்த்திட மார்பிலுதைத்தவர் காமனுருப்பொடியா
ராலமிடற்றினர் மாலைமதிக்குறை யாடரவப்பண்பார்
நாலுமுகத்தவன் ஞாலமளிப்பவ னுமீதற்கரியார்
சூலமெப்பவர் மேவுநுப்பதி சோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்) எயனெதிர்க்க மார்பி லுதைத்தவராகியும், மன்மதனு
டையுமீதகத்தைப் பொடியாகச்செய்தவராகியும், விஷிர்தைக் க
ண்டத்தில்தரித்தவராகியும், மூன்றும்பிறையைத் தரித்தவராகியு
ம், ஆதிசூர்நசர்ப்பத்தைஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும், பிரம்மா
வும் விஷ்ணுவும் தேவீதற்கரியவராகியும், சூலத்தக கையிலெடு
த்தவராகியும், விநாயகுவீன்றபாமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழ
காகியபதி அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (ச)

(ப ர சி வ வ ண க் க ம்.)

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லெவன்வ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னெவனவன்
மறைமுடி வினினடம் வளர்பவ னெவனவ
னறிவினி லறிபவ னடியினை தொழுதனம்.

(இ-ள்) உறவும் பகையுமில்லாத ஒப்பற்ற முதன்மை யானவ
னெவன், சருவசங்கரமானபின்பு உலகத்ததெண்டாக்கிறவனெ
வன், வேதமுடிவிலேநடநஞ்செய்கின்றவனெவன், தன்னியற்கை
யறிவினாலே சகலத்தையுமறிகிறவனெவன், அப்படிப்பட்ட தன்
மைபையுடைய பரமசிவனதுநருவடிசுரோ யாம்வணங்கினும். (

(அருஞ்சலேசார்துதி.)

கலிநிலைத்துறை.

மணிகொண்டறெங்கடவில் விழிவளருந்திருமாலு ம்றையி
னனும், பணிகொண்டபாதலத்தும் பூதலத்து மீதலத்தும் பரிந்
துதி. ௨, www.இகொண்டபிரமாண்ட கோளகைபொற்கோளகைபா

யழகு காட்டிக், கணிகொண்டவொருவரையாமொருவரையாமகலா
து கருத்துச் சேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) இரத்தங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே நித்தினாசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் பிரீமாவும் நாகங்கள் வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும் பூமியிலும் மேலுலகத்திலும் வருந்தித்தேட அவர்களால் எட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரீமாண்ட கோளகையானது பொன்னுஞ்செய்யப்பட்ட கோளகையாகி அழகு காண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம் - ஏ-று. (சு)

ஒருமானைக் கரத்தினில்வைத் தொருமானைச் சிரத்தினில்வைத்துலகமேழுந், தருமாளையிடத்தினில்வைத் தருள்வானைப்பவளநெடுஞ் சயிலம்போல, வருமானை முகத்தானை யளித்தானைப்பெருமானை மகிழவேறும், பெருமாளையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்.

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்டமானைக் கையிலேவைத்துஞ், சிரசிலே ஒருமான் போன்ற கங்கையைச் சடையில்வைத்துப், ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்திலவைத்துப், அடியார்க்கருள்செய்கிறவரும், பவளம்போலவருகின்ற ஆனை முகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும், போர்செய்கிற ரிஷி பவாகனத்தி லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலத்தலத்தில் லீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் பாதத்தையணங்கி இனிமேல்வருப்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம் - ஏ-று. (சு)

உண்ணமுலையம்மன் துதி.

காரொழுங்குமுலானைக் கருணைவழிற் தொழுதுமிரு கடைக்கணை, முரளினதிலவொழுகப் புழுகொழுக வழுகொழுக முகத்தினுளை, வாரொழுந் தனத்தானை வடிவொழுகித்தெரியாத மருங்குலானைச், சீரொழுகும்பதத்தானை யருணையுண்ணமுலையானைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும், கிருபைவழிற் தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும், தந்தங்களின்காந்தி இறைமைபாசிய சந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்கப் புழுநு வசிக்கின்ற அழகுபெருந்திய முகத்தையும், ரவிக்கைதரித்த ஸ்தனங்கொண்டிருந்தி

கவழகையுடையதா யொருவருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களை யுமுடைய அருணாசல ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கா தின்ற உண்ணமுலை யம்மனை மனதில் நினைத்துக் கொள்ளுவோம்-எ-று, (அ)

யானை திறைகொண்ட-விநாயகர் துதி.

மதமுன்றுமாறாக வருங்களிற்றுமுகத்தானை மனதிலேதான், பதமுன்றுமருந்தவர்க்குப் பதமுன்றுங்கடந்தபதம் பாவிப்பானை, விதமுன்றுபுரங்கடந்தா ரளித்தருளுமொருமுதலை வேரோடே சூர், சிதமுன்றுபிறப்பொதிக்கு மானைதிறை கொண்டவனைச்சிந்தைசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகி ஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில் தம்முடைய பாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாய்ச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தை நீறுசெய்த சிவஞலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகிய சூர்சிதவினையைபுடைய பிறப்பைக் கெடுக்கின்றவருமாகிய யானை திறைகொண்டவரென்னும் விநாயகரை மனதில் சேர்த்துக்கொள்வோம். (க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலை யருணைநெடுங் கோபுரத்திற் சூமரவேலை, வந்தானாவாழ்விக்க வடவீறுதனிலுறைய மயிலினனைக், கந்தாருங்கடக்களிற்று மகவாற்குத் தருதிழுவங்கனகநாடும், தந்தானையலர்கடப்பற் தாரானைப்பணிபவர் தாடலைமேற்கொள்வாம்

(இ-ள்) பூங்கொத்துக்களையுடைய சோலைகுழித்த அருணாசலத்துக்கிழக்குக் கோபுரவாசலுக்கடுத்த மேற்புறமண்டபத்திலிருக்கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலேவாசஞ்செய்கிறமயில்வாகனக்கடவுளும், தமியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய அயிராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத் தொய்வலோகத்தையும் கற்பகவிருட்சத்தினிழையும் கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத்தரித்தவருமாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளைவணங்குகிற அடியார்களுடைய பாதங்களைத் தலைமேல் வைத்துக்கொள்வோம்-எ-று, (ஈ)

அருணாசலபுராணம்.

(சைவசமயாசாரிகள் துதி)

வாதுகொண்டபரசமயகோளரியை யடிவணங்கி வணக்கிற் றா னை, நீதுகொண்டகருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடவின் றிருத்தாள்போற்றி, காதுகொண்டவிழிப்பாவை திரு உணக்கெ ம்பெருமானைக் கால்களேவைத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத் தம்பி ரான்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ஓ) வாதுகொண்டிசெயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானை களுக்குச்சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திலீலவாமிகளதுபா தத்தைவணங்கி வலியகருங்கல்லோடு செர்த்துக்கட்டிச் சமணர் கள் சமுத்திரத்திந் போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத் தைக்கடந்த செந்தமிழ்க் கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் லீலவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி, காதளவுந்தாவியகண் கரையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களும் நோக் எமதாண்டவனாத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான்றோழரா கியசுந்தரமூர்த்திகவாமிகளை வணங்குவோம்-எ-று, (மக)

(தரவு-கொச்சகக்கவிப்பா)

அத்தனூர்பெருந்துறைபுக் கரியவினைகடல்கடந்து
புத்தனூர்மதங்கடிந்து புனிதமாகியசீவன்
முத்தனூர்மாணிக்க வாசகனூர்முத்திக்கு
வித்தனூர்வாதவூர் வித்தகனூர்தாள்போற்றி.

(இ-ள்) பரமசீவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப்பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சவாமியினுடைய அனுக்கிர கம்பெற்று அரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தி ல் வியாபித்திருந்த பவுத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டனஞ்செ ய்து பரிசுத்தமாகியசீவன்முத்தித்தசையடைந்தவரும் அம்முத்தி யாகியநிலத்திந்ருவிதைபாகியும் திருவாதவூரிற்பிறந்தனானசொ ளுபராகியு மிருக்கின்ற மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய பாதத் தைவணங்குவோம்-எ-று (மஉ)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மனையாபரம்களித்து மனங்களித்த வியற்பகையார் மலர்த் தாள்போற்றித், தனையாளும்பெருமானுக் கெச்சிஷ்டி க்ஷேத்ரப்

பர் சரணம்போற்றி, வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரு
ம்பிப்போற்றி, எனையாளுமினையார் மன் குடிமாதரினையடியை
யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்) பரமசிவன் அடியார்வேடம்புண்டுவந்து பெண்சாதி
யை பெனக்குக் கொடுத்திவிட்டுக் கொடுத்த அதற்காக அதிகசுந்
தோஷத்தையடைந்து சுவாமிக்குத் தன்மனைவியாகக்கொடுத்து
அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகை நாயனருடைய
மலர்போன்றபாதங்களைவணங்கித் தன்னையாட்கொண்டசுவர்மிக்
குத் தான்கின்றருசிபார்த்த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவா
மிகளது பாதத்தைவணங்கி வினையையுடையவர்களறியாத திருநீ
லகண்ட நாயனருடைய பாதத்தை மகிழ்ந்து வணங்கி அடியே
னை ஆட்கொண்டருளும் இனையார் மன்குடிமாத நாயனருடைய
பாதத்தை வணங்குவோம்-எ-று. (மக)

ஐயடிகள் காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமக வறுத்தெம்மாந்
கு, நெய்யடிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத் தொழுதுதிருநீ
ற்றுச்சோழன், மெய்யடியைப்புகழ்ந்து தெய்வவுலாச்சொன்ன
சேரனடிவிரும்பியேத்திப், பொய்யடிமையிலலாத புலவர்முத
லனைவரையும் போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள் காடவர்கோளையாரது இரண்டு பாதத்
தையும்வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப் பிள்ளையை அறுத்துச் சமை
த்தகறியை நெய்விட்ட அன்னத்துடன்படைத்த சிறுத்தொண்ட
நாயனருடைய மெய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்விக
ப்பொருந்திய உலாப்பிரபந்தம்பாடிய சேரமான் பெருமானாய
ருடைய பாதத்தை ஆசையுற்றுப்பணிந்து மெய்யடிமையையு
டைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும்வணங்குவோம்-எ-று. ()

(நந்திகேசரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசரர்துதி)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிம்
கைந்தாய், வந்தருளங்கொளதமன்றர் மலரடியென்முடிக்குமுடி
மாலையாகித், தந்தையிருபதஞ்சிதைத்துச்சிதையாதபதந்திருந்
தத்தன்ம ச்தானைச், சிந்தையிசைக்குடியிருந்தியருணைகிரிநினைப
வர்தாள் சென்னிசேர்ப்பயம்.

அ

அருஞ்சலபுராணம்:

(இ-ள்) ரத்திகேசரருடைய அழகிய பாதங்களைத் தொழுது தூக்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்தாம் வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என்சிரகக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலைபாசச் செய்து தம்முடைய தகப்பனரது இரண்டிபாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாத மோகஸ்பதத்திவிருந்த சண்டேசருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச் செய்து அருஞ்சலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தைச் சிரசிற் சேர்த்துக்கொள்ளு வோம்-எ-று. (மடு)

(அவைபடக்கம்.)

தேறுகின்ற பலகலையுந் தெளிந்தகவையிருநான்குந் திகழும்பாடல், கூறுகின்ற புலவர்முன்னே தமிழேனுஞ்சிலபுகல்குறித்தவாறு, வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்சு நேறிவரு மனத்தின் முன்னும் விரிஞ்சன்றதை, யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம்பறவையெனத் திரிதல்போலும்,

(இ-ள்) பலநூல்களையும் குறைவறக் கற்று எட்டுச்சுவையும் பொருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்ற வித்துவான்கள் முன்னே ஒன்றும் நியாத யானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம்விளங்கிய நாலுவேதங்களையுடைய பிரமனானவ நேறிநடத்தும் அன்னவாகனத்தின்முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விஷ்ணுவ றும்படியான கருடன்முன்னும் ஒருசிறிய கொதுகு தானு மொருபறவையெனப் பறத்தல்போலும்-எ-று. (மசு)

நீரிருக்குதெனப்பழித்து விடுவரோவது பாவினிகழுமானால், நாரிருக்குதெனக் கழித்துவிடுவரோவது மலரி னண்ணுமானால், லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந்திருமிடற்ற ரருணநாதர், பேரிருக்குந்தகையென லெனதுனாயையிகழுவரோபெருமைபோரோ,

(இ-ள்) பாலோடுகலந்திருக்கின்ற நீராச் சகவாசயோக்கியத் தால் தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடுசேர்த்த நாளையும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச்சூடியசடைமுடியையும் ஆலகால்மிருக்குங் கண்டதையு முடைய

அருணகேசரரது நாமமிருக்கிறபெருமையினாலே என்னாதி
செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்
களேயன்றி யிகழார்கள்-எ-று. (மௌ)

அழகுதாக்கனிந்த நச்சுமரம்பழையதென்னு மதிலமுதுண்
டாமோ, விழைவுதருசுவைக்கரும்பு புதியதுவேயென்னுமதன்
விரதம்போமோ, இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவை
போ விருக்குமாகில், பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென
விகழ்த்தியோ பயன்கொள்வோர்க்கே.

(இ-ள்) அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழம்பழுத்தஎட்டி
மரம் வெகுநாளாயமரமாயிருந்தபோதிலும் அதில் மாதுரியமு
ண்டாகாது, சர்வத்திராளும்கிச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகிய கரும்பு
கொஞ்சநாளாயதாயிருந்தாலும் அதில் கசப்புண்டாகாது, அப்ப
டிபோல் குற்றத்தால் கூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததின
லேயே ஒரு மனமையக்கொடுக்காது-யாதொருதோஷமுமில்லா
மல் உயர்வுபொருந்திய பாடல் சிலநாடாக்குமுன்னுண்டாயிருந்
ததினலேயே இகழப்படாது, பிரயோசனத்தைக் கொள்வோர்
களுக்கு-எ-று. (மஅ)

தினையளவுத்தமிழ்மீடியந் ததமதுரம்பிறந்தகல்வித் திறமை
யோரும், தினையுமியற்கையையியாமுடர்பருவவறிவின்முன்னே
நிற்கலாமோ, வினையடருங்குவளைவிழி யனிச்சமலரனைய நிரு
மேனிமாறார், தினையிலமதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லா
லமரினம்பு பொறுத்திடாரோ.

எட்டிச்சுவையாவன - சிங்காரம், வீரம், பெருநகை, கருணை;
ரௌத்திரம், குழ்சை, அற்புதம், பயம்.

(இ-ள்) தினையளவுகூடச்செந்தமிழ்த்தரித்திரம் இன்றி அதிக
மதுரம்பிறந்தகல்வியல்லவார்களும் இலக்கணரசமேயறியாதமுடர்
களது மிகுந்தஅறிவையுடையகல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்
கள்-கொல்லுந்தொழிலடைகின்ற நீலோற்பலம்போன்றகண்களை
யும், அனிச்சப்புவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள்கருப்பு
வில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப்
பொறுப்பார்களேயல்லாமல் கொடிதாங்கியுத்தத்தில்விடுகிற அம்
பைப் பொறுக்கார்கள்-அதுபோல-எ-று. (மக)

ய

அருணாசலபுராணம்.

(தூல் வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்தியுமாரீக்கண்டந்
கோத, விருத்திமறைவியாசமுனிக் கவனுரைக்கச் சூதுனுக்கு வி
யாசன்சொல்லப், பொருத்தமனவிருடியருக் கருட்சூதன் மொ
ழிந்தசிவபுராணங்கோடி, யுருத்திரசங்கிதையுரைத்தவருணகிரி
வளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்.) மனதுருகப்பரமசிவன்- நந்திகேசரருக்கு அருள்பு
ரிய, நந்திகேசரரும்-மாரீக்கண்டேயருக்கருள்செய்ய,மாரீக்கண்
டேயர்-வேதங்களைப்பொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய, வி
யாசர் சூதுமுனிவருக்குச் சொல்ல, சூதர்-ஒருவழிப்பட்டமனதை
யுடைய சவுனகாதிநிஷ்டிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியா
கும்-அவைகளில் முக்கியமாகிய ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதை
யிற்சொல்லிய அருணாசல ஸ்தலமகிமைபைச் சொல்லத்தொடங்
கினேன்—எ-று. (உரு)

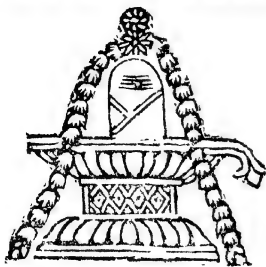
அருணைநகர்வளமையுமா லயனகந்தை விடவழல்வெற்பா
னவாறும், பொருவில்மகமழித்ததுவு மரனுமையம்ணந்தது
ங்கண்டதைத்தவாறும், வருமகிடற்றொலித்ததுவு மிறைவியிடங்
கலந்ததுவுமவயிரப்பூண, நிருவினையை யகற்றியதும் வடகலை
தென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன்.

(இ-ள்) அருணாசலஸ்தலமகிமையும், பரிமா-விஷ்ணுவினுடைய
யகர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாத தக்கனுடைய
யாகத்தை-அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன்-பார்வதியைக்கவி
யாணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடைய கண்களைமுடி
யதும், மகிடாசுரனை-உமாதேவி கொன்றதும், அப்பார்வதி-வாம
பாகத்திற்சேர்ந்ததும், வசிசிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தை
நீக்கினதும், சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளாஜனுக்கு பிள்ளைக்கவி
தீக்கி முத்திகொடுத்ததுமுதலாகிய சரித்திரங்களைச் சொல்லுகி
ன்ற கிரந்தத்தைத் தமிழ்மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கி
னேன். (உக)

பாயிர முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - உக.

உ

சிவமயம்.

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்புசுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றா
டே, திங்களுமிழிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான்
செறிமுக்கண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புவித்தோலான்
புயநாலான் புரிமுந்நூலான், கங்கைமதி தவழ்சடையான் திரு
வாணசெலுத்திவெள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாயமழுவும்-மானும்-பிரம்பும்- உடைவாளுந்நிங்
காதகையபுடையவர், பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்ற நிலவு
பொலத்தெருக்கத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர், சடைமுடியை
யுடையவர், செருங்கியமூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்ற
இடுப்பில் என்று நங்காதபுவித்தோலையுடையவர், நான்குபுயங்க
ளையுடையவர், மூன்றுபுரியாகியபூணையுடையவர், கங்கையும்
சந்திரனும் தவழாநின்ற சடையுடையபரமசிவனது கட்டையை
ச்செலுத்திக்கொண்டு கைலாசுகிரியைக்காக்கிறவர்—எ-று. (க)

கொய்வனசமலரிற்றத்தான் மாவளருந்திருநிடற்றான் குல
வெள்ளேற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கருணைமழைபொ
ழிமேகந்தன்னையொப்பா, னைவனாயுமகத்தடக்குஞ்சிலாதரற்கு
ப்புறத்தனாலுமாளிபோல்வான், நெய்வமெல்லாதொழ்ச்சிவந்த
மலர்ப்பதந்தான்நீதியெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்) கொய்யப்பட்ட தாமரைமலரொத்தநிறத்தையும், விஷி
ம்பொருந்தியகண்டத்தையும், நல்லவெண்மையாகிய ரிஷிபவாக
னத்தையுமுடையபரமசிவனுக்குச்சம்பந்தமாகிய சைவசபையுமெ

ஈனும் பயிரான துதழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப்பொழி
இன்ற மேகம்போன்றவரீ, பஞ்சேந்திரியங்கோயும் அகத்தில்தின்
றும் புறத்தில்தீமையாகிய பொருள்களிற்போகவொட்டாமல் அட
க்கிய சிலாதாரிஷிக்குப்புறத்திநீசஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவரீ
விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற் சிவப்பே
றியதாமரைப்பூவொத்த பாதங்கோயுடைவவரீ, இப்படிப்பட்ட தன்
மைபையுடையநந்திகேசுரொன்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவரீ

ஈசனணிமதிநதியுந் திருவுருவுந் திருவுருவி லிசைந்தநீறும்,
தேசுவெனவிளங்குமொருகயிலாயச் சிலம்புளதச்சிலா பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்
தாக்கி, யோசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்
குவமையாகும்.

(இ-ள்) பரமசிவன்தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொ
ன்னகவாமியின துவெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தி
ல் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிர
காசிக்குங்கைகலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டி அந்த திருமலையே
வணங்குகிறதற்காகத்தேவரீந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்நெருங்
குறியப்படியினாலே கிரீடத்தோடு கிரீடம்இடிபட்டிச் சப்தத்துட
னெனசொன்னப்பொடிகளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மக
மேருகிரிக்குச்சுமானமாகக்குவியும்—ஏ-று. (ஈ)

இந்திரநீலச்சிலையாலிசைத்தகடந்தெரியாம லெழுதிச்சேர்த்து,
மந்திரமாடு மனவயிரத்தூணி நுத்திமாணிக்கமதலேகூட்டிச், செந்
துகிராற்போதிகையுமரகதத்தாலுத்திரமுஞ்செறித்துமீதே, சந்
திரகாந்தத்தக்கப்பாப்பியமண்டபமுளதச்சயிலமீதே.

(இ-ள்) இந்திரநீலக்கலங்கினாலே ஒன்றோடொன்றுசேர்த்துச்சந்
துதெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவர்வைத்து மந்திரகிரிப்பால்வயி
ரத்தூண்களோடு நுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்த கொடுங்கைசேர்த்
துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலே போதிகையும் மரகதத்தினால்
உத்திரமுஞ் சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தத்தக்கமேயந்த
மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்த மலையின்மேல்—ஏ-று. (ச)

இருமருங்குந்தரளமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்து
நீலப், பருமணியாலிழைத்ததொரு பாதீடிகையின் மலர்ப் பத
தையூன்றி, மருவுபெருங்கயிலையின்மீதுந்நு முயலந்நு முது
கில் வலத்தாளுன்றி, யருமறையை முழிவருங் குணக்குமிறை
புயனவிருந்தானத்தலேவோ.

(இ-ள்.) அந்த மண்டபத்தில் இரண்டு பக்கமும் முதுகுக்க
ளின்முத்த சிம்மாதனத்திலிருந்து பெரிய நீலரத்தினத்தினால்

இழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாதக்குறட்டின்மேலே மலர்போன்ற பாதங்களைவந்துக்கொண்டு நந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவப்பட்ட பெருமையாகிய கைலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் வலப்பாதத்தைவைத்து அரிதாகிய வேதப் பொருளை முறிவர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம் போல் இருந்தார் - அந்தவேளையில்—எ-று. (இ)

குற்சனுவரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன் சகடாயன் குட்பசாதன், வற்சர்வைசம்பாயனர் கணசி முனிபுலிக்காலன்வாமதேவன், நற்சனகன்சனற்குமரன் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தானை, யர்ச்சனைசெய்யனந்த முனி முதலனந்த முனிவர்தம்மருகிற்குமுத.

(இ-ள்) குற்சர் ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சர் வைசம்பாயனர் கணசி விபாக்கிரமபாதர் வாமதேவர் சனகர் சனற்குமாரர் வியாசர் மதங்கர்-சுவாமியின துநடனம்பொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்தமுனிவர்கள் தம்முடைய பக்கத்திற்குமு-எ-று. (சு)

மன்னியமாரீக்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிரீகண் மழையின்போல, விந்நிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிறுவினையு மெமக்குத்தோன்றச், சொன்னவொருதனிமுதலே முத்திபெறும் பரிசெமக்குச் சொல்வாயென்று, என்னவுனாசெவிப்புகவந்ததியருள் சுரந்துமுலிக் கருள்வதானான்.

(இ-ள்) நிலபெற்ற வயதினையுடைய மாரீக்கண்டேய முனிபானவர் சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரனை வந்தனஞ்செய்து சுவாய் மேகத்தில் தோன்றி அச்சீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களானவை இவ்வுலகத்தில் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்குவிளங்கும்படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே நாங்கள் மோசூத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்க அந்த வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபை யுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மாரீக்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று. (எ)

கம்பபநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி, பம்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பரமாங்கங்கை, செம்புநதிபொன்முநிநல் யமுனைநதிநருமதைமேற் செப்புஞ்சோனை, யம்புவியின்மிகவுளவங் காடினர்தம்வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பபநதி-கும்பநதி-காவேரி- கோதாவிரி-கிருஷ்ணவேணி-பம்பைநதி-வேகவதி-வேதவதி-சரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய-கங்காநதி-தாமிரவரீனி-பொன்முடி-யமுனைநதி - ராம

தாந்தி-மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேக நதிகளுண்டு - அவைகள் - தீட்டிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் - அது வல்லாமல்-எ-று. (அ)

காசிபெனுமொருதலமிக் கயிலையினுஞ்சிறப்புளது கங்கை நீர்த்தம், ஸ்நானம் கொழுந்தோட்டிப்பரகதிக்குவேரோட்டும் வியந்துமுழங்கின் மாசிநூலுதிவிறந்தான் மரமேனுவிவங்கேனு மனிதமரனு, மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலாவிழைவனென விருக்கலாமே.

(இ-ள்) காசியென்கிற ஒரு தீவ்யதைலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியிலிருந்து கங்காப்பிரவாகமானது ஏறிகின்ற அலைகளைக் கொழுந்தாக ஓடச் செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழங்கினால் அவர்களுக்குமோஷித்துக்கு வழிகாட்டும் - களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனது தாரகப்பிரீட்சமோபதேசம் செவியிற் சேர்தலாலே சிவசாரூபியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (க)

பொகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருப்பதுகண் டிடுதலல்லாற்புனிதர்போற்றும, யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங் கண்டதுண்டோவுணாப்பக்கேனாமநாகமிசைநடித்தவருக்குயிரிவேண்டித் திருதவஞ்செய்தநரினக்கோயில், சேருமனத்தவரானமருவாரூர்தனைபெரித்தார் திருவாரூரே.

(இ-ள்) சரீர்பமானது புற்றையிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர்புற்றினிடத்திலேயிருந்த தலத்தைப்பார்த்ததுண்டோஅஃதியாதெனில், சொல்லக்கேளுங்கள்-காளிங்கனென்னும் பாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்தவிஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சைவேண்டி லட்சுமி யானவள் பூசைசெய்துகொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகி வஞ்சம்பொருந்திய மனதையுடைய திரிபுராதிகளை யெரித்த சிவன் வாசஞ்செய்கின்றஊராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்யியத்தலந்தால்-எ-று. (ஈ)

தங்கவிராட்புருடன்மனத் தலமெனுமோர்தலமுளதத் தலத்தின்மீதே, முக்கணஞர்நடிப்பாவர் மூர்த்தியிலாயிரத்திலாரா மூர்த்திதானே, யிக்கயிலையிடத்துறைவ தந்நிலத்தின் பெருமை நம்மாவிசைக்கலாமோ, வக்கனகசபைகண்டா ரரியபன்காணாதமுத்தியடைகுவாரே.

(உ-ள்) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடைய இருத

யத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு-அதிலுள்ளதாகிய கணகசபையில் மூன்றுகண்களுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத்தா ண்டலஞ்செய்வார், அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொ ள்ளதான், இக் கைலாசபத்திலிருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தி னது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அட்படிப்பட்ட அமுகுபொருந்தியகணகசபையைக்கண்டவர்கள் விவி ன்ணுவினாலு ம்பிரம்மாவினாலும் காணப்படாத மோட்சத்தையடைவார்கள். (

தாங்காழியவன்சிவனைவழிபடுந்தொல்வனாவந்தத்தலத்தைப்பார் க்கி, லோங்காவடிவதிதல்யுயிரிழந்தா லுடலழியாதொளிகெடா து, வீங்காதுநெகிழாதுபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடித்திடாது, தீங்கானமணங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும்வலச் செவிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தக்கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பர மசிவனைப் பூசைபண்ணிய விர்த்தாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண் டி-அந்தத்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவசொருபமா யிருக்கும், அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது நிற ங்குள்ளது வீங்கமாட்டாது கட்டுநழுவாது-மற்றப் பகழிநு கங்களால் பின்னமாகாது வெடிபடாது-அதில் தூர்க்கந்தமும் பு ழுவும் உண்டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று.)

பொய்ம்கிடமுகனைவென்ற வம்மையிடமகலாத புனித மூர்தி, செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச் செறிக்கதார, மிம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச் சிறுமையிடமெல்லாத் தீர்க்கும், முடிமையிடம் பெறுமுலகுக் கெளிதாகத்தனியிருந்த முத்திபோலும்.

(இ-ள்) மெய்யி ளையாகிய ஒருமைமுகத்தினுடைய மகிடாசரனை ஐயித்த பார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய பரமசி வனானவர் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளி யிருக்கிற கறுப்பாகிய ஒருமையினது முகமேபால் விளங்கிய திருக்கேதாரமென்னும் ஸ்தலமானது இந்த ஜென்மத்தில் வருகி ர துக்கமும் மறுமையில் வருகிற துக்கமும் ஞானமில்லாததன்ற லே உண்டாகிற துக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்க்கிற தற்கு மூன்றுலகத்தாருக்கும் எளிதாகத் தனியேயிருந்த முத்தி போதானமேபால் இருக்கின்றது-எ-று. (மக.)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென் றிர ணைபோதும், விருப்பனத்தன் பணிந்தமையோ ருலகுமுத லனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத், இருப்பதிக்வேயிருப்பவ னுந் தேவர்களுஞ் சாசரமாய்ச் செனித்தவரி, விருப்பதற் கு முயல்வென்று லெத்தலமுமத்தலத்துக் கணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்கிகாட்சினமென்ற பர்வதத்தில் பிரமராமபிரக
யுடனே பரமசிவனாவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்ன
வாகனத்தையுடைய பிரமாவானவர் வந்து பத்தியோடு இரண்டு
வேளையும் வணங்கி அவருடைய அருளபெற்றுத் தேவலோகமு
தல் எல்லாலோகத்தையும்படைத்தார்-மற்றைத் திருப்பதியிலிரு
க்கின்ற வேங்கடாசலபதியும் தெய்வீகனும் அந்தஸ்தலத்தில் சர
மாகவும் அசரமாகவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்க
ளென்றால் எப்படிப்பட்ட ஸ்தலங்களும் அந்தக் க்ஷேத்திரத்திற்
குச் சமானமாகுமோ-எ-று (18)

விருப்படியாட்செ ரிந்தவறுகலருடனேவிழியிடந்த வேடிகா
லிற், செருப்படியு கத்திராண்காளத்திறகரமென்று செய்வப்பூ
மி, பருப்பதமாகியுமவிளங்குந் தண்ணாக்கொழிக்குமலர்ப்பது
யையோடு, மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமேலிருந்துக
ண்டு வலங்கடமாதோ.

(இ-ள்) திருக்காளத்திலென்னுந்தெய்வீகம்பொருந்தியஸ்தலத்
தில் ஆதிசுவாமிபிரமணராகியசுவகோசரியார் பத்தியோடுமிசுதி
யாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகுபுலிபங்கள் இவையுடனே கண்ணைப்பி
டுங்கிப் பதித்தகண்ணப்பசவாமிகளாது காற்செருப்பையும்விருப்
பமாக ஏற்றுக்கொண்ட லிங்கசொரூபமாகிய சிவன் தானே கு
ளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிசுந் தாமமாமலரினிருக்கின்ற
இலட்சுமியோடு வாசனையுற்ற துளசிமாலையையணிந்தமார்பினே
யுடைய விஷ்ணுவானவர்வேங்கடமென்னுந்திருப்பதியில் நின்று
கொண்ட தர்ச்சனைசெய்து வணங்கும்பொருட்டி அந்தக்காலத்
தில் மலையாகியும் விளங்குகிறார்-எ-று. (கரு)

தேக்குநாலிருதசையும் புகழ்ந்ததொண்டைநாடெனுமோர்
செய்வநாட்டி, னோக்கினுர்வினையகற்று மொருதலமுண்டதன்
பெடனா துவலக்கேளும், வாக்குநாயகிகணவன் படைத்தபுவித்
ழைக்கவறம்வளர்த்தெந்நாளும், காக்குநாயகியுடனே கம்பநாயக
ருறையுங்கச்சிபுனார்,

(இ-ள்) அகன்ற எட்டுத்திங்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொ
ண்டிருக்கிறதொண்டைமண்டலமென்னுந் தெய்வீகம்பொருந்தி
யநாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகி
ன்ற ஒரு ஸ்தலமுண்டு அதன்பெயரைச் சொல்லக்கேளுங்கள் ச
ரஸ்வதியின்கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்திலுள்ள உ
யிர்கள் பிழைக்குப்படிக்கு முப்பத்திரண்டுதருமத்தையும் பரிபா
லனஞ்செய்து எந்நாளும்காக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே
வகாம்புரேசுவார் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று. (1)

பழுதறவேபெழுக்கடலுமெழுக்கிரியுமெழுதலமும்படைத்தவே
தக், கிழவனறியாமுடையபொருபாலன்றித்தபதி கிளர்த்தக்கே
ளு, மழகுதருதடம்புரியுமிறைவருக்கம்பிகைபூசையபனூர்பூசை,
விழைவுதருமரிபூசைகரன்பூசை புரிந்ததிருவிரிஞ்சைமுதூர்.

(இ-ள்) பாதொருபழுது மில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும்
ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிரமாவினால் அறியக்
கூடாதஃசிரசைஒருஆதிகைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்த
ஸ்தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் - ஆறந்தத்தாண்டவஞ்செய்த
சுவாமிக்குப் பார்வதியாருந் பிரம்மாவும் சிவநேசமிருந்தவிஷ்ணு
வும் கரனும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (1)

பொய்யாதுபுனல்பெருகூங்காவேரிநதிக்கரையிந் பூதராயுமை
யாறுமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு, மையாரு
மிடந்நீரிசிரமலையுமாணிக்கமலையுந்தோன்று, மெய்யாகவவற்
றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்கும்வேதந்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்றகாவேரிநதியிருகரையி
லும் சீகாழி-திருவைபாறு-திருவிடைமருதூர்-வளம்பொருந்தியகு
ம்பகோணம்-திருவானைக்கா-விஷம்பொருந்தியகண்டத்தையுடை
யமாதுருபூதேசுரர்எழுந்தருளியிருக்கின்றதிரிசிரபுரம்-இரத்தன்
கிரி-இவைமுதலாகியஸ்தலங்களில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்அந்
ததிவ்ய ஷேத்திரங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வேதமானது
தான்மெய்யம்மையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. (10அ)

பருவகையார்ப்பரிக்கும்வகைநதிக்கரையின்மதுளையறுப
த்துறாலு, திருவிளையாட்டிழைவணிபந் நியதலமாமதன்பெருமை
செப்பலாமோ, சுருவிளையாட்டகற்றுமிராமேச்சுரந்தென்கடற்க
ரையிற்காணு மங்கே, செருவிளையாட்டிராகவனூரி ராவணனைத்
தொலைத்தபழி தீர்த்திட்டாமோ.

(இ-ள்) பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வகையாற்றின்கரை
யில்சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துறாலுதிருவிளையாடல்செய்த
ருளியமதுளைஎன்றுஒருவதலமுண்டு-அந்தத்தலத்தின் பெருமை
யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது - தெற்குச்சமுத்திரத்தின் கரையில்
ஜனனதுக்கத்தைப்போக்குகின்ற இராமேச்சுரமென்று ஒருஸ்தல

ஃ சுவாமியினதுசிரசைப் பாலன் அறிந்ததாவது-அபிஷே
கமுதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியான்
து ஒரு குருக்களுடைய பிள்ளையின்கைக்கு எட்டாமையினாலே
அந்தப் பிள்ளையானது பூசாகாலந்தவறுகிறது என்னசெய்வே
னென்றுவிசனப்படஅப்போது விங்குருவாயிருந்த பரமசிவன்
சிரசைவளைத்தருளினார்.

முண்டு - யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமரானவர் இராவணனைக்கொன்றதனால் உத்ததோஷத்தை அந்தத் தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார்—எ-று. (மக)

அத்தகையாந்தலங்கடமிற்பிறக்கவுட விறக்கவிழிய்மையக்காணச், சுத்தவெளிதனிலாடுஞ் சுடரொளிக்குமணங்களிப்பத் தூய்நீராட்ட, வித்தமதையெடுத்துனாத்துச் சிவாலயமும் விரிபொழிவூ மிகவுண்டாக்க, வுத்தமபாகியபரமகதியுள தென் றுணாக்க முனியுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய தலங்களிலே யாவராகிலும்பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போய்தரிசித்தாலும் பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில்நிறுத்தஞ்செய்யு மிருந்தபிரகாசமே பொருபமாகியசிவனுக்குநிறவுள்ளானதுகளிக்கும்படி தூய்மையாகியநீரினால்அபிஷேகஞ்செய்தாலும், திரவியங்களைச்செவ்வுசெய்துசிவாலயங்கட்டுவித்தாலும், விரிந்தபூஞ்சோலைமிகவைத்தாலும், உத்தமம்பொருந்தியபரகதியுண்ட மென்று நந்திகேசரர் அருளிச்செய்யக்கேட்டியார்க்கண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினார்

இந்திகராததோறுந்தலந்தோறு மிப்படியேயியற்றவென்றான், முன்னியசீரமரருக்குஞ் சித்தருக்கு முனிவருக்கு முடிவுறுது, மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக் கெளிதாமோமே வினாவு, மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்கிடையாதேயமலவென்றான்.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்டதன்மையுடைய நதிகள்தோறும்ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரிக்கட்டையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாகவழிபாடுமுதலானவைகளைச்செய்யவேண்டுமென்றால்மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்தியதேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்முடியாது-அப்படியாகமின்னல்போற்றோன்றிணைத்தி ஸூழியஞ்சிறியவாழ்நாயுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும்பட்சிகளுக்கும் விருகங்களுக்கும் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்று சொன்னார் மாரிக்கண்டேயர்-எ-று, (உக)

ஆடுமந்தந்ததோறு மினிதெனுமத்தலந்தோறு மனந்தகாலம், தேடுகின்றபயனுலவுஞ் சிவஞானம் நெந்தாமந் சிறிதுபோதி, னுடுகின்றவறுப்பிலர்க்கு மறிவிலர்க்கும்புலையருக்குநரபாவ வர்க்கு; மோடுகின்றவிலங்கினுக்கு மறிமெவைக்குந் தருமுகொன்றரைப்பாயென்றான்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அடுகுகாலமாக ஸ்நானஞ்செய்து

தரிசனமுதவிடவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசன மாகிய சிவஞானத்தை வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில்தான்-பிரதட்சணஞ்செய்தல் - சூம்பிடுதல்-தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகிய கைகால் கண்களற்றவர்களுக்கும் விவேகஞ்ஞாயிர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும் நரகத்தில்தமிழ்த்துத்தபாவஞ் செய்தவர்களுக்கும் சஞ்ஞாயிர்க்கு மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச்சிவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு ஸ்தலம் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உஉ)

இப்படியே நமனைவென்றபெருந்தவனுமிருந்தவருமியம்பியேத்திக், கைப்பதுமமலர்கொடுத்தன் காற்பதுமந் தீண்டிதலுங்கருணையாகி, அப்படியேமுத்திதரு மொருதலமுண்டிரைக்குதுமென் நமைத்தான்பின்னை, மைப்படியங்கண்டத்தா னருணகிரிநினைத்துபரவசத்தனானன்.

(இ-ள்) எமனைச்சயித்தபெருமையாகிய தவத்திணையுடையமார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லித்தோத்திரஞ்செய்துதாமரைமலர்போன்றகைகளால், நந்திகேசரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைப்பரிசீத்துவந்தனஞ்செய்யுமுளவில் அவர்கிருபையுள்ளவராகி நீங்கள் சொன்ன படியேமோகங்கொடுக்கிற ஸ்தலம் ஒன்றுலாபி-அதைச்சொல்லுகிறோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு விஷந்தங்கிய சுண்டத்தை யுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும் ஸ்தலத்தைநினைத்துப்பரவசமானார் நந்திதேவர் - எ-று. (உ௩)

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப நடுநடுக்கிவிழியிரண்டு மருவிபாய, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவநநெடுமீப்போது தெளிவில்லாமந், கங்கையணிக் கையானேயருணகிரிப் பெருமான் கண்தகண்ணனை, எங்களைபாருடையானேயெனத்துதித்து விழித்ததற்பி னிசைப்பதானான்.

(இ-ள்) தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங்கொண்டு இரண்டுகண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷிபம்வர மலர்போன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதமிழாற அநேகநாழிகை ஞாபகமில்லாமல் சங்கையைத்தரித்திருக்கின்ற ருடையயுடையவரோ அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரோ அங்கினிக்கண்களை யுடையவரோ எங்களை யாட்கொண்டவரோ என்று தோத்திரஞ்செய்துவிழித்துக்கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லப்பெறாதங்குநர் நந்திகேசரர்—எ-று. (உ௪)

எழுச்சிபடியாசிரியவிருத்தம்,

சத்தியாகாமொழிவன் முத்திதருமுரது நனக்குரியநாம

மிகவுண், டத்தனையுநான்மொழிய வெத்தனவலேனதிலொ ரந்
பவளவேபுகலுவேன், சித்தியுதவுங்கொளரி தேசுநகரென்றுபெயர்
தென்னருணையென்று பெயர்சீர், வைத்தசிவலோகநகரென்று
பெயர்நீசெதுர் வாயுநகரென்றுபெயரோ.

(இ-ள்) அப்ப ௨ தோத்திரஞ்செய்தபின்பு நந்திகேசுரர்சொல்
வார் - கேளும் மாரீக்கண்டேயபோ, சத்தியமாக்ச்சொல்லுகிறேன்
மோஷத்தைசங்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு-அதற்குரிய நாமங்
களோ அனேகம், அத்தனையெயரையுஞ்சொல்லுகிறதற்கு நான்
எவ்வளவுசக்தியுடையவன், ஆகிலும் அவைகளில் சில நாமமாத்
திரஞ்சொல்லுகிறேன்.- சித்திகளைக்கொடுக்கிற கொளரிநகரமென்
றும் தேசுநகரமென்றும் அழகிய அருணாசலமென்றும்சிறப்புப்
பொருந்திய சிவலோகநகரமென்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகர
மென்றும் ஞால்களிற்சொல்லப்பட்டதிருநாமங்காயுடையது. ()

சத்தபுரியேமுதலெடுத்ததலம்யாவுமொரு தட்டிமொருதட்
டதனிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர்திறுக்கவவைகட்கதிகமானதொளி
ரந்தநகரம், முத்திரநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்றுபெயர் முந்
தியதலேச்சரமெனும், சத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்
றுபெயர் சோணகிரியென்றுபெயரோ.

(இ-ள்) பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிக்கொள்கிற
அயோத்தி-மதுரை-மாயாபுரி-காசி- காஞ்சிபுரி-அவந்தி- துவார
கைமுதலாகியஎல்லாத்தலங்களையும்ஒரீதட்டி லும், அந்த அருணாச
லத்தைஒரீதட்டி லும்வைத்துநிறுக்க - அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம்
அதிக கனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்
துக்குமுத்திரநகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும், முதன்மை யா
கிய தலேச்சரமென்றும், சத்தநகரமென்றும், தக்ஷணகைலாசமெ
ன்றும், சோணகிரியென்றும்பெயராம்-எ-று, (உசு)

வாதமிசுகாலவழ லாழியலையேமுடியல் வாதைபுரியாதநக
ராஞ், சீதமுதலானபிணிதீமையிடைபூறுபசி சேரவரிதானநகரம்,
மாதவர்கண்மாதவர்கள் பூசைபுரிமாநகர மாதவர்களுபிமலராம்,
போதிலுறைவேதியர்தொண் ணாறுபெயரோடறுவர் பூசைபுரி
வேதநகரம்.

(இ-ள்) இறுதிக்காலத்திலுண்டாகியபிரசண்டவாயுவினா லும்
ஊழித்திபாகிய வடவாமுகாக்கினியினா லும்பொங்கிவரும்சமுத்
திரபிரளயத்தினா லுமயுகமுடிவில்பொழிகின்றஎழுமேகங்களினா
லும்பாதொருவாதையும் அடையாததலம் - சயித்தியம்முதலான
பிணிகுள் தீமையாகிய இடைபூறுகள் பசி இவைகள்சேராததலம்

மகத்தாகியதவசிகள் அனேகம்விஷ்ணுக்கள் பூசைசெய்த ஸ்தலம் அப்படிப்பட்ட விஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்விகம்பொருந்திய ஸ்தலம் அருஞ்சலமென்னும் ஸ்தலமாம். (உஎ)

ஒன்றுளதுபூமிதனி வின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்த வெளியு, மென்றுளதந்நானுளது வேதமுடிமிதினி விருப்பதகலாமலதிலோர், குன்றுதவிலாதவொரு வெற்புளதுபுண்டரிக கோளசையமுடுருவியே, நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழியாது நெடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அந்த ஸ்தலம் இன்றைக்குப் புதிதாகவந்ததல்ல-இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும், ஆகாயவெளியும் என்னைக்கு உண்டானதுகளோ அந்தநாளிலேதானே உண்டாயிருக்கின்றது - நீங்காமல் வேதத்தின் முடிவிலுள்ளது-அந்த ஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாத ஒருமலையுண்டு-அது தென்திக்குில்-என்றும் நிலைபெற்றுப் பிரமாண்டகோளகையை முடுருவிநிற்கின்றது-நெடியகடல்குழந்தப்பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு, எ-று, (உஅ)

* கவிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கத மகரந்தேவதந்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிவிங்கமே பிறங்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பத மில்ங்கமாவது.

(இ-ள்) ஆரிஷ்டமென்றும்-இராஷ்டசமென்றும்-ஆசுரமென்றும்-தைவதமென்றும்-மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும் நாபங்கள் பெற்ற விங்கங்கள்-எந்த ஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும்-இந்த ஸ்தலத்திலோவென்றால் மலையே விங்கமாயிருக்கின்றது - ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது-ஆரிஷ்டவிங்கம்-இராஷ்டசர்களாலே இராஷ்டசவிங்கம்-தேவர்களாலே தைவதவிங்கம்-மானிடராலே மானிடவிங்

செங்கனன்முதல்யுகந் தினோதைமாமணி [கம். எ-று.

பொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்

தங்கியகவியுகந் தன்னிலேசினி

யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்,

(இ-ள்) முதல்யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் விவப்பாகிய அக்கினி மலையாகவும், தினோதயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுகத்தில் மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய பொன் மலையாகவும், கவியுகத்தில் கல்மலையாகவும் திருவுருக்கொள்ளும் - அந்தமலைக்கு அருஞ்சலமென்னுந் திருநாமமாம்-எ-று, (உஆ)

தருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியொல் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரத்துளி பணையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமல் வசலயீதினில்

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்த காலத்
தில் பொழிகின்ற மேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லா
மல் ஒவ்வொன்று கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொரு துளி
பணமரம்போலப் பருமனாகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல்
சிறிய அருவியாய்ச் சுவறியுடங்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வா
மாட்டாது—எ-று. (நக)

அரியயனளவிடா தனந்த்காலமாய்த்
திரிதவினதற்கிணை செப்பலாகுமோ
சுரத்திபாவதிற் சுனையினீருண
விரஷிதன்புரவிமே லேறிச்செல்லுமே:

(இ-ள்) விஷ்ணு பன்றியாகியும், பிரீமா அன்னமாகியும், அ
னேககோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணுமல்வருந்துவார்களா
றால் அந்தஅருஞ்சலத்துக்கு ஒன்றைச் சமானமாகச் சொல்
லக்கடுமோ அதுவன்றி ஆகாசகெங்கையானது நம்மீலுமுக்கி
யமென்று ஸ்துதிசெய்கின்ற அந்தமலையி விருக்கின்ற சுனையி
லே நீருண்ணச் சூரியன் தேரிநீகட்டிய குதிரையானதுகள்ஏறி
நடக்கும்—எ-று. (நஉ)

வெண்மைசேர்புயலத னடியின்மேவுத
லெண்மகிழ்கயிலைத் திருப்பதொக்குமா
றண்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மண்மகண்மகுடமா மணியிறீறோன்றுமே.

(இ-ள்) வெள்ளாநிறமாகிய மேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்
சேர்த்தால் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்த
மலையிருக்கிறதுபோலாம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகை
மாதத்தில் கிரீடத்திகாதிபம் அந்த மலேமேல்ஏற்றினால் பூமிதேவி
யினுடைய கிரீடத்தில் பதித்த ரத்தினம்போலாம்—எ-று. (நங)

அன்றுமாரிசை முகனளவிடாமுதன்
மன்றல்சேர்ந்தியுமலை வடிவுகொள்கையா
ன்னுநதம்மருகனு நாமுமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிரீமாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும்.
அறியப்படாத பரமசிவன் கிரீத்திபொருந்திய அந்த மலையருவங்
கொண்டதினாலே இமோத்பர்வத ராஜாணவன் இரத்தினகால உ வு

ரைக்கும் வேறுசாதியாயிருந்த நம்முடையமருமகன் நம்முடைய சாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்தான்-எ-று.

பன்னிருதிங்களும் பரிதிபானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்தியுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோர்
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்) பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திரனாரிபர்கள்மகாமேருவை உள ஞ்செய்தல்போலப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவருவார்களென்ற லந்த அருணைசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகிய என்னுடையபுத்திபோதுமோஆறா லுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கியது-எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தகீழ்த்திசை
தற்கனாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவான்
தெற்கிலையுளதுபுத் தேளிரீமாமலை
பொற்கையந்தகன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்.

(இ-ள்) அருணைசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அரிக்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு - அதில் ஆயிரங் கணக்கா யுடைய தேவேந்திரன் இருந்துகொண்டு சுவாமியை வந்தோத் திரஞ்செய்வான் - அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்த தென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு - அதில் சிவந்த கைக்காயுடைய யமன் புகழ்ந்து கொண்டு வணங்குவான்-எ-று (௩௬)

மேற்றிசைத்தண்டமா விலங்கலுண்டதிர்
சேற்றிசைவருணன்முன் செங்கைகூப்புவன்
தோற்றிடும் வடதிசைச் சூலமால்வரை
போற்றியவளையான் பொருத்திவாழ்த்துவான்.

(இ-ள்) அந்த அருணைசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்பாரி சத்தில் தண்டலை யென்று ஒருமலையுண்டு-அதில் மகாவாகனத்தி லேறுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகையைக் கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான், வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு- அதில் எவராலும் போற்றப்பட்ட குபேரனவன் இருந்து கொ ண்டி துதிசெய்வான்-எ-று. (௩௭)

மற்றுநால்வரைகளில் வாயுதியவ
னெற்றிசேர்விழியவ, நிருதிபோற்றுவான்
சுற்றுளமலையொருஞ் சுருஞ்சித்தஞ்
முற்றசீர்வசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநால்குதிக்குகளிலும் இருக்கிற மலைகள்நான்கி லும் இருந்து கொண்டு-வாயு - அக்கினி-சூசானன்-நிருதி இந்த

நால்வர்தரும் வணங்குவார்கள்- அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும் சித்தர்களும் சிறப்புப்பொருந்திய அஷ்டவசக்களும் இருந்துகொண்டுவணங்குவார்கள்-எ-று (நாஅ)

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலேபுவிக்
கன்னைமாதவம்புரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்தனள்
பின்னையுமதினலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அந்தத் தலத்தில் பூலோகத்துக்குத் தாயாகிய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ் செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் சேர்ந்தாள்-ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்லவேண்டிமோ-எ-று. (நக)

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாய்விளங்குமவ் வரையையாலய
ன்னமுமேனமு மாகிநாடினா
ரின்னமுமளவிடாதிடும்பைநீங்கினார்.

(இ-ள்) தனக்குத்தானே சமானமாகிய மந்திரம்-புவனம்-தத்துவம்-இவைகளினுருவமாய்விளங்கும் அருணாசலத்தை-விஷ்ணுபிரீமா இருவரும்பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையை யுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய கர்வத்தை நீங்கினார்கள்-எ-று. (சம)

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னானையை வலம்புரிந் தமலனாயினான்
கருவியகலாதான் காந்திசாவிபெய்
நிருவரும்பரகதி பெய்தினுர்தில்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய கீர்த்தி பொருந்திய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடையபாவத்தை நீங்கினான் - மகாகீர்த்திபெற்ற வல்லாளராஜன் புத்திரசோகம்நீங்கி சிலகாலஞ்சென்று முத்திபெற்றான் - பெருமை பொருந்திய கலாதான் காந்திசாவி இந்த் விருவரும் அந்த ஸ்தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தைபடைந்தார்கள்-எ-று. (சக)

எழுச்சிமடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவு க்கனெகருண்டருளையைநினத்துங் - காதலாலுணாத்துங் கேட்டுமுன்கண்டிங் கால்களால் வலமதிற்செய்தும் - நீதியாயிருந்து நெறியினுடைந்து நெடுங் கயப் படிந்ததம் புரிந்துந் - சோதிதாடொழுதும் டணிவிடை செய்துந் துளக்கிலாமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்) முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதிபாகத்தொடங்கி அன்றுமுதலின்றையவனாக்கும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும் ஆசைசெய்யாதி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தும் கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும் கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில் நீதிபொருந்திய வேதமாரீக்கத்தாத அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலே முழுதியும்தருமங்களைச் செய்தும் சொதுசொருபமாகிய சிவனைத்தொழுதும் திருப்பணி செய்து கெடுத்திலல்லாதமோகத்தையெற்றிருந்தார்கள். (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணை யாறுசெய்யாறுபிங்கலையாறு, செப்பியகமலை நதிகுழிமுனைபாடல் செய்ததொன்றாயிரம்பலமாம், முப்பத்துவாறுபேரடிதவர்களு முஸ்வருந் தவஞ்செய்வா ரதறகோர், ஒப்புலையில்லை யிம்பர்நாட்டிடத்து முப்பர்நாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

(இ) அவ்வருணாசலத்தலமான துதமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது அப்பநிக்குவலப்பக்கத்தில்வருகிறபெண்ணையாறு இடைஎன்னும் நாடியாகும், இடப்பக்கத்தில்வருகிற செய்யாறுபிங்கலைஎன்னுந் நாடியாகும், கமலைஎன்கிற நதிகுழி முனைஎன நுய்நாடியாகும், அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக் குடியிரம்பங்குபலல்வரும் முப்பத்துமுட்கோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார் உ-அதற்குச்சொன்ன இரத்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்று சொல்லார் ந, இக்கசுரர்—எ-று. (சக)

அற்றமில்வன் சொலருணையின் சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகிய முனிவன், மற்றுளதலத்திலுதிக்கமென்றுரைத்தவாய்மையை மனங் கொளாதுரைப்பான் - சிற்றறிவடையே குதலாலொருபொருள்வற னிந்திலே நெனச்சொன்னதற்கு - முற்றுளமுணர்ந்தால் மொழியெனமொழிந்தான் முனிவனுமவற்கிவைமொழிவான்.

(இ-ள்) சிவபத்தியிற்சொர்வில்லாத நந்திகேசுரராத்செல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகால், மியத்தினுலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தையடைந்த மாரீக்கண்டேயர் மற்றவிலத்தலங்கொட்பார்க்க வும் அருணாசலம் துதிக்கமென்று சொன்னத்தை மனநில் ஒப்பக் கொள்ளாமல் சொல்வார் - சுவாமீநாட்சிறிய அறிவையுடையவரு னபமயினுலே நீவக - திருவுளப்பற்றியது நன்றா தீர்த்தாட்சரவிலையென்று சொல்ல - அதுகேட்டுச்சகலத்தையும் உளத்திலுள்ள நீந்த நந்திக்கசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்தைச் சொல்லுமென்றுக்கட்க மாரீக்கண்டேயர் சொல்லுவார்—எ-று. (சச)

தில்லைபைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாருந்தனிந்துறக்க, வெல்லையில்பெருமையருணையைநினைக்க வெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீ, ரொல்லையினு தலங்களுந்தம்மி லொக்குமென்று

ரைத்திடாததே, எவ்விஞ்ஞாநனை யதிகமென்றுரைத்த தருளை
னவருள்செய்வானவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ் செய்தாலும் காசியிலே
தேகத்தைவிட்டாலும், சிறப்புள்ளதிருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அ
ளவில்லாதபெருமையுடைய அருஞ்சலத்தை நினைத்தாலும் முத்தி
கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர். இந்தநாலுஸ்தலங்களையும் ஒன்
றுக்கொன்று சமானமென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமி அல்லிமலர்
களையுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருஞ்சலத்தை மாத்திரம் அதிகமெ
ன்று கட்டடையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று மார்
க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசாரும் அருளிச்செய்கிறார் (சரு)

இறந்திடுந்தொழி லும் பிறந்திடுந்தொழி லு மெண்ணிடபட
யவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ் சிலவிலங்கினுக்கும் பாதவமுத
லவோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுரீச ரந்தகர்தமக்கு நிருத்தமண்ட
பந்தொழிநேரா, தறந்திகழ்பயனார் சிலர்சிலர்க்கெளிதாமல்லவர்க்க
கரியதாரதுவே.

(இ-ள்) கோடும்மார்க்கண்டேயரோ ஒருவன் இறக்குந்தொழி
லும், பிறக்குந்தொழி லும் நினைத்தபடமுடியாது- அது இருக்கட்டும்
பட்சிசாதிகளுக்கும்-மிருகங்களுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஒரறிவு
யிருக்கும் புன்மை நிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் சபாபதி
யினது நிருத்தசபையைத் தரிசனம்பண்ணக்கூடாது- பூர்வசன்ன
புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்
களாகிய சிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரிய
தாகும் அந்தஸ்தலம்—ஏறு. (சக)

குண்டகர்பதிதர்கோளகர்புலையர்கொலையினருறுப்பினிற்கு
றைந்தோர், குண்டகர்மெயிந்தூரத்தினிவிருப்போர் கருணைசேரந
னேபூதரத்தை, எண்டகவொருகாணினைத்திடமுத்தியிவரலால்வில
ங்குபுன் மரங்கண், முண்டகமுதலாயினவுமுன்காண முகைந்திட
முத்தியேபெறுமால்.

(இ-ள்) ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்கு
ப்பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும் பாவிகளுக்கும், விதவைபெற
ப்பட்டகோளகருக்கும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும்,
அவயவங் குறைந்தவர்களுக்கும், தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும்
மெயிந்தூரத்தினிவிருப்போர்களுக்கும், கருடைபொருந்திய அருணை
சலஸ்தலத்தை நன்றாகவொருதரம் நினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்
களல்லாமல் மிருகங்கள், பட்சிகள், மரங்கள், தாமரைமுதலாகிய
கொடிபூண்டிகளும் அவ்வுரில் முகைத்தால் முத்தியையடையும். சள
சிலையிலா மிவிங்கமது சிவலோகந்தேவர் பாதவங்கள் பாதவங்க, ள
லையுலாட்டினல் கள்சடைபுலாங்கங்கையருந்துமுனமரருண்ணமு

தாமுலவியே வருதல்புவிவலம்வருதலுரைத்தசொல்சுருதியாமுற
ங்கல்மலைவறுசமாகியாகுமத்தலத்தைமாணுமோமற்றொருதலமே

(இ-ள்) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறசிலைகளெல்லாம்விங்கங்களுளான
படியினாலேஅதுசிலைலாகமாகும், அத்தலத்திலிருக்கிறவிருஷங்
களெல்லாம் கற்பகவிருஷங்களாகும் - அத்தலத்திலிருக்கிறஅலை
பொருந்திபந்ொல்லாம்சுவாமியின் ஈடையிலிருக்கிறகங்கையாகு
ம்அந்ததலத்திலிருக்கிறவர்கள்சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம்மீத
வாமிர்தமாகு, அத்தலத்தில்கஞ்சரித்தல்பூமிபிரதட்சணஸ்ரீசெய்
தலாகும். புலிவூரில்சொல்வார்த்தைகள்வேதமாகும்அந்தஸ்தலத்தி
ல்திருக்கினைசெய்தல்நிஷ்டைகூடிசமாகியிருத்தலாம்ஆனபடியினா
லேஅதற்கு மற்றொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ—எ-று. (சஅ)

முத்தழல்புரிந்தோர்நான்மறைதெளிந்தோரைவகைவேள்வியு
முடித்தோ, ரெத்தவம்புரிந்தோரெவ்வறஞ்செய்தோரெவ்வகை
யோகியரெனினு, மத்தலநினையாதவர்க்கிலமுத்தி யாதலாலமரர்
வானிடத்துஞ், சுத்தமானிடராய்ப்பிறந்ததை நினைத்துத்தூக்கி
லாமுத்திபெற்றிருப்பார்.

(இ-ள்) காருகபத்தியம்-ஆகவன்னியம்-தட்சணக்கினியம்-என்கிற
மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்,ருக்கு-யசர்-சாமம்அதர்வணம்
என்னும்நான்குவேதங்கோயுணர்ந்தவர்களும்.பிரமபாகம்-தெய்வ
யாகம்-பூரயாகம்-பிதிரியாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற,ஐவகையாக
ங்களையும், நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவசுசெ
ய்தவர்களும்-எப்படிப்பட்டதருமஞ்செய்தவர்களும்.இயமம்-நிய
மம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தாரண-நியாணம்-
சமாதிஎன்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்கயோகம்செய்தவர்களுமாகிய
எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அவ்வருணசலத்தை நினைக்
காவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை, ஆனபடியினாலேதான்
தேவர்களாய்ச்சொர்க்கலோகத்திலிருந்தவர்களும்ஞானமுள்ளமா
னிடராகப்பூமியிற்பிறந்துஅவ்வருணசலத்தைத்தியானஞ் செய்
து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள்—எ-று. (சக)

பொருவிலாச்சுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமி
யைத்தனிப்புரப்போ, ரருணைமாநகரிற் கிருமியாய்ப்பிறப்ப த
திகமென்றதரங்கொள்வார்,மருஷமப்பதியிற் பிறப்பதுநூறுமக
ம்புரிந்தவர்க்கலாங்கிடையா, திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான்
மற்றத்தேவர்கள் யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நனை- தினை- மூப்பு
உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும்
போகத்தை யனுபவித்தற்குரிய அந்தச் சொர்க்கமுதலான லோ
கங்களைத் தனித்தனியானுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திரு

ப்பாலகர்களும், அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாய்ப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பதத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில்பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற்கிடையாது-சுவாமியினுடையகிருபைபெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும, அவர்களன்றி மற்றதேவர்கள் முதலானமகத்துவம்பொருந்தியவாவுக்கு அப்படிப்பிறக்கிறதுகிடைக்கமாட்டாது என்று. ()

வெற்றிருப்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில் வெள்ளிப்பொன்னி, குற்றமொன்றில்லாத் துயிற்றியடணிப்போற் குலவியசுவனிருந்திவன், மஹையதலத்தி லுருளைப்பொறுநாக்கும் வளம்பத்தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்துடனியெனவுரைத்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்) சொற்பவிழைபெற்ற இருப்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்டயாதொருதோஷமில்லாதமாணிக்கரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் எங்கும் திறைந்தபரசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார், பொன்னினுற்செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அரதரத்னம்போலருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசரத்திருவுளம்பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கு மதுது அதிகமாம். (ருக)

கண்ணிலல்விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகண்விளங்கு மல்விசண்டின், பண்ணிலல்விளங்குமுடலெலாமவைபோற்பாமனல்விளங்குமவருணை, யண்ணுல்விளங்குமருணைமாநகராலமலலே டருணை மாநகரா, லெண்ணிலாப்பதிக ளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றினுஞ்சிறந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்) கேளும்மார்க்கண்டு யடு, கண்களிருக்கிறதிலுமுகம்பிரகாசிக்கிறது-முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதிலுல் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்-இந்தவிரன், னுடையசர்க்கை அழகினாலேதேகமெல்லாவிளங்கும்-இவைபோல்பரசிவனுலே அருணாசலம்சிறப்படைந்திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அமிசையுடையவராய விளங்குகிறார் - அந்தலத்தினாலும் அதிலெழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாத எல்லாக்கூத்திரங்களும்கிறப்பாய்விளங்கும்-ஆனதினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலு மதுது சிறந்ததென்ற திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் முகமாகவும், அதில்சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

விசாலிலமெய்குளிர்த்திடெங்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்தி னானுபூதம், பூசனையருணை நகரிலேசிறிதும் புனாபற நடக்குமே

பாகிந், காசியேழுதலெத் தலமெலாம் பூசைகனைப்பெற்றதந்ததா
மிலையே, வீசர்வாழ்ந்தத் தலமெலாம் பூசை யிபற்றிலெனியந்
நிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடி
பும், அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும், இலைகளும்,
குளிர்ச்சிபையடையும்-அதுபோல் அருணாசல ஸ்தலத்தில்கவாயி
க்குளவ்வாவாகிலும் பூசைசூற்றியில்லாமல், டக்டுமாறால் காசிமு
தலாகிய எல்லாஸ்தலங்களிலும் மே ஸ்தலாயா கட்டிபூசை நடந்ததாசு
ம்-அந்ததிருவண்ணாமலையில்பூசைநடவா விட்டால் மற்ற ஸ்தலங்க
ளில் நடந்தாலென்ன-நடவாவிட்டாலெல்லாம்-ஒருபயனு வில்லை ()

திலந்தொழுமருணாசலந்தனிவிருந்தபுறஞ்சினிலைபமாப்பி
பிரிந்தோர், தலந்தனைவிரும்பிநடந்தவர்முன் செப்தவங்களுமற
ங்களுந்தவருங், குலந்தனிலுதித்தோராயினும்புலைபர் குணத்தவ
ராயினுங்கொடிய, குலந்தவருயிரோடிருக்கினுதற்கோருவ
மைசொன்னவர்க்குமீதொக்கும்.

(இ-ள்) உலகத்தார்போற்றுகின்ற அருணாசல ஸ்தலத்திலிருந்து
இதைவிட உயர்ந்த ஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்
கொண்டபிரிந்து ஒருகணத்திரத்தையாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்
கள் அதற்குமுன்செய்யப்பட்ட தவசுகளும், தாழ்மங்களும், பிர
யோசனப்படாதுகள்-அவர்கள் நல்லஞல் சித்திரந்தவர்களாளு
லும்நீசராவார்கள்- நல்லகுணங்கொண்டபயன்களாளுலும் கொடி
யகுணத்தராவார்கள்- அவர்கள் உயிரோடிக் கொள்ளும் இறந்தவர்க
ளாவார்கள்-அந்தஅருணாசலத்துக்குவெறொரு ஸ்தலங்களைச்சமா
னமாகச்சொன்னாலும் இந்த தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும். ()

என்றுதானருணைச்சிறப்பெலாமுனிவந் மேதுவாவெடுத்தி
தினிதியம்பிக், கன்றுமாண்மழு ஞ்சுரிசெயுந்தரித்த கடவுணை
கிருந்தனனவனைச், சென்றுசென்றிறைஞ்சிறக்குரைக்குருகிச்
சென்னிமேற்செவ்வகவேரோட்டி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கட
விடைப்புக் குணர்ச்சியாய்முனிவனின்சுராப்பான்.

(இ-ள்) இப்பிரகாரம் அருணாசல ஸ்தலத்தினது பெருமையைது
வோடுமுனிவர்களுக்கினிதாகளித்து அருளிச்செய்து, மான்கன்று
மழுஉடைவாள்தலைவகளைத்தரித்த நந்திகேசுரரானவர்களப்பற்றி
ருந்தார் அந்தநந்திகேசுரரைப் பலதரம்வந்தனஞ்செய்து நெக்கு
விட்டுருகிச்சிள்ளிமேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பிஒன்று
பட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்திலமுழுதித்தனைமறந்தவராகிப்
பிடிப் பருபகம்வந்துதினைச்செல்லுவார் மார்க்கண்டேயர். (ருரு)

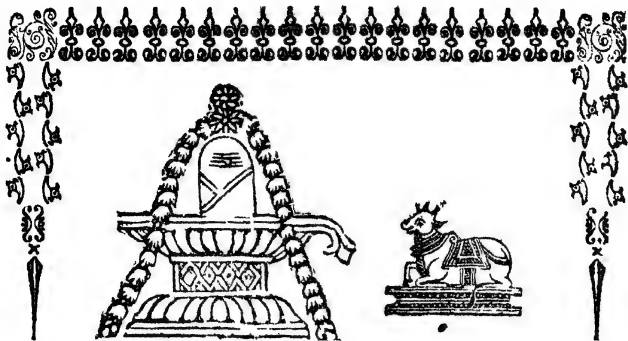
முதலாவது - திருநகரச் சருக்கம் - முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - எசு,

திருவண்ணாமலை.

பிரமா-விஷ்ணு-இருவரும், பரமசிவத்தினது அடிமுடியைக்காணுதல்

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சுருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

எந்தையேயருந்நந்தியேயடியவர்க் கெளரியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையிர் சிறப்பா
லந்தமாடகரிடத்திலே சிவனமூல் வடிவாய்
வந்தவாறுடன துமலையாகிய வகையும்.

(இ-ள்.) அருணால ஸ்தலத்தினது மகிமைபைக் கேள்வியு
ற்ற ம ரீக்கண்டேயர் சொல்லுவார்-எம்முடைய ஆண்டவனோ அடி
யேனுக்கு அருள்செய்த நந்திக்கரசுவாமியே, அடியார்க்கெளி
யவரீ நர் அருளிச்செய்த திருவண்ணாமலைபெண்ணும் ஸ்தலத்தி
னது மகிமையினால் மனங்களிப்படைந்தேர் - அப்படிப்பட்ட ஸ்த
லத்தினிடத்திலே பரமசிவனைவர் அக்கினிரொருபமாய்த்திரு
வுருக்கொண்டதும் அதிஸ்பின்பு மலையருவமானதும், ஏறு, (க)

அம்பலைச்சுட ரடிதலைதெரிசிலா தயன்மால்

விம்மலுற்ற துமவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பாய்

கைம்மலைக்கடகரி யுரிபுனைந்திருங் கைலை

செம்மலைத்தொழுஞ்செல்வனே யெனவவச்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்த அக்கினிமலையினது அடியும் முடியும் அறியக்கூ
டாமல் பிரிமாவுர விஷ்ணுவும் வருத்தப்பட்டதும் பின்பு சுவாமி
அவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண்டும்
கைபொருந்திபமலைக்கு ஒர்த்தாய் மதத்தையுடையபாணையினது
சீர்தந்தைத்தரித்தருளிய கைலாசவாசராகிய பரமசிவனை வண

ங்குர்படியான் செல்வந்சையுடையவரே யென்றுசொல்ல அந்த
தந்திகேசுமர் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (உ)

பஞ்சபாதக மொருவனப்பதியிலே பண்ண
நெஞ்சினுநினைத்திடுகினு நினைத்ததேபரமாய்த்
தஞ்சமாகியமுத்தியா மெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தேபர்க்கென்னேபெறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருஞ்சலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகங்
களைச்செய்ய்பெண்ணிமென்றுநினைத்தாலும் அப்படி நினைத்ததே
மேற்பட்டபுண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகியமுத்தியுண்
டாகுமென்றுவெதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்ல
சொற்களினாலே விதோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கு என்னேபெறு
கிடைக்கமாட்டாது-எ-று. (ங)

ஆகையாலுமக் கண்ணிடேயெமக்கு முண்டதிகரு
சோகமோடங்குள்தவிர்ப்பவனொருபரஞ்சுடராய்
மாகழுபிறவளர்ந்தது மாலயநீகாகப்

போகவிஞ்சமெனன் றானதுமொருவகைபுகல்வேணி.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலே மார்க்கண்டேயரோ இந்த மகாநியத்தை
க்கேட்கிற உமக்கெயல்லாமல் எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும்-
துக்கத்தையும், மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன் ஒப்பற்றபெரிய
சோதிசொருபமாய்ப் பீர்மா விஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்
அளாவிவளர்ந்ததும், சர்வத்திராளுக்கும் போகத்தைக்கொடுக்கா
தின்ற லிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்
குத்தெறிந்த அளவில்கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன்-எ-று. (ச)

ஒடுங்குநாளினி லயனரியுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்சதாசிவன் விந்துநாதஞ்சத்திநெறியே
யடங்கடும்பர சிவத்தினிற் பரசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றது கருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படி சிவகலையிர்களும்
பீர்மாவினிடத்திலுடுங்கிபீர்மாவிஷ்ணுவினிடத்திலொடுங்கு
வார், விஷ்ணு-மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார், மகேசுரன்-சதாசிவ
னிடத்திலெடுங்குவார், சதாசிவம்விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார்
விந்து-நாதத்தினிடத்திலொடுங்கும், நாதம்-சத்தியினிடத்திலொ
டுங்கும் சத்திபரமசிவத்திலொடுங்கும் அந்தப்பரமசிவம் திருவுள
ங்கொண்டு எல்லாங்கடந்ததத்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (ரு)

பரசிவத்தினில் வருபராசத்திபாந் குடிலை
விரவீடும்பரத்தத்துவமடைவிலே விநித்த
மருவுமைவருமொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத் திடுவதுநினைத்தனா எனத்தில்.

(இ-ள்) அப்படி எல்லாம் ஒமிங்கின்காலத்தில் தனியாகி நின்றபாம
சிவம் உலகமுண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்டவளவில்
அந்தச்சிவனிடத்திற்கே ன்றிய பராசத்தியினிடத்தில் குடிசை என்
னுச்சத்திதோன்றியது அதில் பெருமைபொருந்திய மந்தரத்தத்து
வங்கள் முறையே உண்டானதுகள்-பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்குரிய
பிரீமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மகேசுவரன்-சதாசிவன்-முன்னே ஒமி
ங்கியமுறையே உண்டானார்கள்-விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய
பிரீமாவானவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறதற்கு மனதில் எண்ணினார்

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகளுன்மறையோர்

கிருதுவத்திரி சனபதியெழுபருங்கிகோத்தா

ருரியதக்கனும்வலப்பதம்பெருவி ரவுகித்தான்

பிருகுமார்பினு மறத்திறை முகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்) அப்படி பிரீமா தினைத்தவுடனே மரிசி அங்கிரன்-புலன்
சியர்-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதி என்கிற ஏழு ரிஷிகளும்பிற
ந்தார்கள், தக்கனவலதுகால்பெருவி ரவில் பிறந்தான், பிருகு-மார்
பினிடத்திப்பிறந்தான், தரும தேவதை முகத்திப்பிறந்தது. ஏறு (எ)

உன்னுமைந்தரின்மரிசிபாற்காசிபனுதித்தான்

பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப் பயந்தா

னன்னகாசிபனவர்பதின்முவரையணந்தான்

முன்னளாகியவதிதபாவிமைபவர்முகோத்தார்.

(இ-ள்) பிரீமாவினிடத்திப்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய ஏழுவரில் மரி
சிரிஷியினிடத்தில்காசிபரிஷிப்பிறந்தார், தக்கனென்பவன் ஐம்பது
பெண்களைப்பெற்றான், அந்தஐம்பது பெண்களில் பதின்மூன்று
பெண்களைக்காசிபர் விவாகஞ்செய்தார், மூத்தவளாகிய அதிதவயி
ற்றில்முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்பிறந்தார்கள். —ஏறு (அ)

இருமைசேர்த்திமிரணிய விரணியாக்கர்கோத்

தெரியவின்மனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமினையாள்

தருணமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ

டருமைமைந்தரிக கோவளைப்பயந்தனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின் புதிதில்குடிகோபவளாகிய சிறப்புப்பெர்
ருந்திய திதியெனபவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற
இரண்டிபேரையும் பிரசித்தமாகப்பெற்றாள், இந்த இருவரில் இர
ணியன்பிரகலாதனன் முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான். ஏறு (க)

பிரகலாதனன் மவத்தினுல்முவரைப்பெற்றா

னருளுமைந்தரில்விடேராசனன் மாவஷிபளித்தான்

பரவுமாவவிவாணனென் றெருவனைப்பயந்தா

னானருச்சனேபுரிந்தவனயன்றெழுவிருந்தான்.

(இ) அந்நம்பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூன்று பிள்ளைகளைப் பெற்றான் அந்நம்பிரகலாதனன் விவரமென்னவென்பவன் மாவலி என்பவனைப் பெற்றான் மாவலிவானாகுநனைப் பெற்றான் அவ்வானாகுநன்பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரிமா தொழுமபயாக வாழ்வுபெற்றிருந்தான்.

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம
சனைபதானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகையணக்கு
பனியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தார்
பிணையளங்கொரு மூன்றுபேரகரணைப்பெற்றார்.

(இ) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவந்திரனுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய பதிசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அகரங்களைப் பெற்றார்- அப்பத்துப்பேரில் சிங்கிகை என்பவன் இராகு முதல் நாலு பிள்ளைகளைப் பெற்றான்- அவளுக்கிளையவன் மூன்றுபேரகரணைப்பெற்றான்.

காலகேயர்க ளறுவரைப்பயந்தனள் கால
சாலநீர் சிறைக் கருடனு மருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப் புதல்வராவினதையு நயந்தார்
ஆலநேர்விழிக் கத்துருபணியெலா மளித்தாள்.

(இ) காலை என்பவன் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றான்- மிகவுயர்ந்திருக்கிற சிறகையுடைய கருடன் அருணானோடு கூட நாலு பிள்ளைகளை வினதன் என்பவன் பெற்றான்- விஷத்தை யொத்த கண்களையுடைய கத்துரு என்பவன் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றான்.

அரிட்டையெண்டவளிடத்திலே யாம்பையே முதலாயித்,
உ/ திரட்ட மங்கையர் பிறந்தன நிலங்களை முனிவ
னருட்டவத்திலெண் ணிரட்ட சந்தருவரை யளித்தா
னருட்டிவான் விழிக் கபிலை பாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ) அரிட்டை என்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசிறுதலான பெண்கள பிறந்தார்கள் இலங்களை என்பவன் முனியினுடைய கிருபையினாலே பதினாறுவகையாகிய கந்தருவர்களைப் பெற்றான், வாள் போன்ற கண்களையுடைய கபிலையினிடத்திலுபத்துப் பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்.

அங்கிராச்சன பதிகள் காந்தருவரை யளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிர்மதிபுலத்தியன்றனைப்
பொங்கிராக்கதர் வானமர்கின்னர்புலக
னங்குரைந்தர்கீழ் புரு - ர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்) அங்கிரா-சனபதி என்கிற இருவரும் காந்தருரைப்பெற்றார்கள் அத்திரி என்பவர்கூறிய சந்திரருவரையும் பெற்றார், புலத்தியர்-இராட்சதர்-லானரர்-கின்னரர்-இவர்களைப் பெற்றார், புலகரிஷி என்பவர் கீழ்புருட்டையும் மிருகங்களையும் பெற்றார், ஏ-று-மிக

நருணராகியவசுக்கோச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவனாகவியுடன அனரைப்பெற்ற
னிருவரோடுசெந்திருவையும்பிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிக்கவியுமோ வெள்ளியைப்பயந்தான்

(இ - ள்.) சனபதியென்பவர் பின்னும் தருணம்பொருந்திய
அஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார், பிருகுவென்பவர்கவியென்பவனையும்
சவுனகையும்பெற்றார், இவ்விருவரைப்பெற்றது மல்லாமல்பொது
இலக்கியமையும்பெற்றார், அப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில்
கவியென்பவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்—எ-று (ம ௩)

பரியதானதன் நேவிழக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகியிந்திரியத்தைப் பூற்ற
வரிசைபற்றிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரிசுசராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்) சூரியன்தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு எத்தனப்பட்ட
பொதுஅவள்தற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதியாய்போடினால்
சூரியன்ஆண்குதியாய்த் துரத்த அவள்திரும்பிப்பார்த்தாள் அப்
பொதுசூரியன் தனதுபெணா தியினிரண்டுமூக்கிலும் இந்திரி
யத்தைவாற்றவரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருபிறந்தார்
அப்பின்பு விரிந்தசரமும் அசரமும் அநேகவிதமாயுண்டாயி
கவிவிருந்தம். (ம ௪)

கண்டிலகெலாநமது கற்பனைகொண்டே
புண்டரிகவேதியன் மதத்தரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டிபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டிளபமாயவனை வைதுளாவழங்கும்.

இ-ள், இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உல
கெல்லாம் நம்முடைய சிருஷ்டியினுலல்லவோ உண்டாயினவா
நகங்காரங்கொண்டு அதனால் வைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெ
ந்துப்பகைகொள் ளும்படி சங்கீதம்பாடாதி ள்றவண்புகள் கூழ்
துளபமாகுஷைத்தரித்தவிஷ்ணுவைப்பார்த்து அவ்மதித்துச்சு
வார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (ம ௫)

ஏழுஷகமேழுபில மேழுபுயலோரோ
மாழிமுதலேழுகிரி யாம்வகையிபற்றி
கோழுமுயிரீ யாவையும் வகுத்திடமனத்தார்
பாழிகொண்மரீசமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தேன்.

(இ-) வாராய்விஷ்ணுவேபதின லுலகங்கையும் கறுத்தமேகங்
கையுடைய சந்திரசுமுத்திரங்கையும், முதன்மைபாகிய சத்தகுலபருவது

ங்கோபும் உண்டாகும்படி மனத்தினால்படைத்து இப்பொழுது வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும் உண்டாக்கவென மொருந்திய மரிசி முதல் ரிஷிகோப்பெற்றேன்—எ-று. (௧௮)

மைத்திர துமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்திருவர்க்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைகொட்டி நுயிருப்போர்.

(இ-ள்) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடைய பிள்ளைகளையென பிள்ளைகளாகருவாகிய பிரகலபதுபுடனே எல்லாத்தேவர்களும், சந்திரர் சூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்திருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்-கணநாதர்களும், தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள், இவர்களெல்லோரும் என்னுல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரம்மதேவர்-எ-று. (௧௯)

எஞ்சுதவிலாவிறைவெனென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகரத்தா
லஞ்சவிலப்படப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்) குறைவில்லாத சகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு, நான்கையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் நீ எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் - சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்வார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (௨௦)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாபேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடங்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுரத்திர னுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்ற மதத்தைவிட்டுவிடு. நீ விடாமற்போனால் உன் உத்துயோகத்தை நீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குந் தொழிவக்குடியமித்துப்போடுவேன், நம்முடையபுத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படி வளைத்துக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப்போவென்று சொன்னார் பிரம்மதேவர்-எ-று. (௨௧)

வித்தகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்தனை பகுத்தறிகலையோ
வத்தனைபுடற்கொடி மமைத்தபடியாலென்
சைத்தக முனிப்படி கறுத்தபா பாராய்.

(இ-ள்) ஞானசொருபியாகிய பிருகுரிஷியானவ ிட்டசாபத் தினுலே பத்துத்தாம்பூயியிலேபிறந்தாய் நீ அழைப்பகுத்தறியவி ல்கூடேயொடுவல்லாம் டலடத்துப்படைத்து என்னைகனா காய்ப்பேடி ி எப்படிசுறுத்துப்போச்சுது பாவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுடையாதே
முத்தவொருதுணியை முளைத்தனையுனக்குத்
தந்தையெனவோவலது தாய்தெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகழை திப்பதறியாயோ

(இ-ள்) வாராய் விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தானென்று நிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீ ஒரு துணியினிடத்திலே பிறந்தாயே அந்தத்துணை உனக்குத்தகப்ப னென்றுசொல்லட்டுமா அல்லது தாயென்றுசொல்லட்டுமா அந் தத்துண் உனக்குத்தந்தையானால் எனக்குநீ தந்தையாவாய் செ ந்நிறம்பொருந்திய நெருப்பு மூங்கினினிடத்திலே பிறந்து மூங் கினைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை அறியாயோ அப்படி உ ண்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும் உன்னையழித்துப் போடுகிறே னென்றார் பிரம்மதேவர்—எ-று. (உ௬)

வேதனினையொசுற்றின கொடுப்படைவெதுப்பிக்
காதடைதுளைத்தினல்பு கட்டினகடெப்பக்
கோதமொடமுத்தபுகை கொண்டறகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவை||ரைப்பான்.

(இ-ள்) பிரம்மா ஒப்படிசொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்க விட்டு உள்ளேசெலுத்திய நெருப்புப்போல் தங்க மிழுந்தகோ பங்கொண்டி டுகையெழும்பும்படியாக நகைந்து இவனுக்கு இந் த அகங்காரம் வந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆல்வாசத்துச் சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார் விஷ்ணு—எ-று. (உ௭)

வந்தவழிதன்னை நனைத்திலேமனத்தென்
னுத்தியுனதன்னைபென வன்னுதலையிலாய்
தந்தைசிறுமைந்தர்பிழை தன்னையுணராரென்
நிந்தவுடைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனே

(இ-ள்) வாராய் பிரம்மாவே நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில் லை என்னுடைய நாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இவ்வே த் தந்தைகளாயிருக்கிறவர்கள் பிள்ளைகள்செய்தபிழையை ஒருகுற்ற மாக நினைப்பார்களென்று இந்தவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமே ல் துப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார் எ-று.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றனைபராகவு மிகழ்ந்துயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருநீமைசெயின் மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனோயையு மறுத்தெனிகிலாரோ.

(இ-ள்) கோபத்தையுடைய மதுவும் யானேபோன்றகைடவனு
ம் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா என்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்தபடியினு
லேகொன்றுவிட்டேன் நிலைபெற்ற ஒருதிக்குசெய்தால் மகனை
ன்று பார்க்கக்கூடுமோ அதுவல்லாமல் தேகத்திலே ஒரு கட்டிகண்
டால் அதையறுத்தெறிந்து சொஸ்தப்படுத்திக் கொள்ளாமலிருக்
கிறார்களோமனுஷர்கள்—எ-று. (உ௭)

பித்தனுனதோர்தலை பிறங்கியெறிபோதி
லத்தனைநமக்கென வமைக்கவியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலைபராமுடிகொள் பாரிடம்வித்தாய்.

(இ-ள்) வாராய் பிர்மமாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன் உ
ன்னுடையதலைகளிலொன்றைப்பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்
தலையைமறுபடி யுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னை எப்ப
டித்தலைவனென்று சொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டு தா
னோ படத்தை யுடைய ஆகிசேடன் முடியிலிருக்கிற பூமியைப்ப
டைத்தாயென்றார் விஷ்ணு-எ-று. (உ௮)

மச்சுவருவங்கொடு மறைத்தொகுதித்தேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சுமரமாமெனினும் வைத்தமாமென்றே
யச்சமுறுகின்றன நழிக்கவரிதென்றே.

(இ-ள்) வாராய்பிர்மாவே, சோமுகாகுரன் உன்னிடத்திலேவதங்க
கொப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான் மச்சாவதாரமெடுத்து
அவ்வசுரனைக்கொன்றுவதங்க்கா வாங்கித்தந்தே நதுவல்லாமல்
சாமார்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களோடு உ
ன்னையுங்காப்பாற்றினேன், எட்டிமாமானுஷம் தான்வைத்த மா
மாகவிருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிபோல்பிள்ளையானஉன்னைக்
கொல்லக்கூடாதென்றுபுயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு. (உ௯)

என்றொருவருக்கொருவ ஞாத்தையுணாத்தான்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றலகுதித்தனர் நெருக்கினர் நிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை
களைப்போ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், கோபித்துக்கொண்டு

புஜத்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள், நின்றுபூ
லோகத்தில் குதித்தார்கள், நெருங்கினார்கள், நிமிர்ந்தார்கள், நெ
ருப்புப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சறுக்கெனக் கண்களைவிழித்
தார்கள்-ஏறு. (௨௧)

வெம்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சரீர்ப்புரெளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்

(இ-ள்) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும் சண்டைசெய்கிறபோர்
துமலைகளெல்லாம் பொடிபாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்
படிபொன்றுவெடித்தது பலபல கிரணங்கொடியுடைய சந்திரனா
யர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டா
மல் உடல் நெளித்துக்கொண்டான்கற்பகாலம்வந்து உலகமழிய
ப்போகிறதென்றுதேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள் (

உடுக்கணமுகிரீகண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணில்விழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கிணபகீரதிமுன் னானதெயெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளெட்டிம்

(இ-ள்) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்
ந்ததுகள், உலகமெல்லாந் துன்பங்களொடு அடுக்குக்குறைந்து
விழுந்து துள்ளும்பியதுகள் கங்கைமுதலான நதிகளெல்லாம்
தண்ணீரில்லாமல் வற்றிப்போனதுகள் அட்டதிக்கிலுமிருக்கிற
பாறைகள் திடுக்கிட்டிப்பயந்தன-ஏ-று, (௩௧)

மேவினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கழதோடி க்
கோலியெதிர்குத்துகென நின்றுவிவர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரித்தார்
மாயையிருட்டிமவல மாய்வருதன்மான

(இ-ள்) ஒருவனாபொருவர் மேலே பெயித்தெறிவார்கள் கீழ்
விழுவார்கள் மறுபடி எழுந்து வினாவில்லாதவனாந்து எதிராக நி
ன்று குத்துகின்றசொல்லுவார்கள் அப்படி குத்திக்கொண்டு மிக
வுடம்பு பைப்பிடித்து ரூறைபோல அனேகவிசைசமுன்று திரி
ந்தார்கள் அத்திறோமும் இருளும், வலமிடமாக வருதலைப்பொத்
திருக்கும்படி-ஏ-று. (௩௨)

வருவனத்ததுவன செல்வனவிண்ணோடே
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவன்கயிற்றன சமைந்ததிருளெங்கு
ரோருவனாய்க்கதெழு வேலையளராக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சிவன்களும் தவழ்ச்சி - மரீவன்களும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ்சிவராசுகளோடொல ஆகாசத்திலே பறந்துகூர், நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் நின்றதுகூட, திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்தது, மகாமேரு அசைந்தது, சத்தசமுத்திரங்களஞ்சேருனதுகள்-எ-று. (நக)

அந்தமுடிவெல்லையினி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரையெய்தினர்க ளெய்தியதுநாசு
முந்தியவனுந் துபர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரேவென வகுத்துநாசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ் சண்டையெய்யும் அந்தவேளையில் தேவர்களெல்லாம் பயப்பட்டுத் தேவோத்திரணிதத்திப்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச் சொல்லுகிறதற்குமுன்னே தேவோத்திரன் தான்பட்டதுன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் ஏதென்று கேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள்-எ-று. (நச)

ஆரணனுநாரணனு மான்விருவோருந்
தாரணியிலேயிரு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரேரணியவேறுகதி நிலிலையெவருக்கும்
காரணனேதொழுதல் காரியமிதென்றார்

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்தயத்தத்தைச் செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமாரீகம் வேறேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத் தொழுது இந்தச் செதியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (நரு)

நாயகனினாந்துபினர் நாகவுலகத்தோர்
தூயமலர்போலடி துதித்தரிவைபாக
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதிராய்
தாயலதுமைந்தரீதுணை தாரணியிலுண்டோ

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத் தேவோத்திரனும் சம்மதித்துப் பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோரும் போய்ச்சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாத்தத்தைத் தொழுது மங்கைபாகனே வஞ்சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும், பிரம்மாவும், சண்டையெய்வதனாலவருந்துக்கத்தைத் தீர்க்கவேண்டும் பிள்ளைகளுக்குத் தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (நரு)

திருமங்கலம் சருக்கம்.

உருப்படுசுக்கட்டை திக ருந்நலகிண்மீதே
யிருப்படுபிறப்பினை திறப்பினையுறுதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானேம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டிபோகா நின்ற வண்டியினுடைய சக்கம் போல் அஞ்ஞானம் பொருந்திய பிறப்பையு மிறப்பையு மாறி மாறியடைந்துவருத்தத்தையனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில்குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்.)

புழுக்குடையுடற்சீமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விச்சைபருள்வோனே
முழுக்கடலிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
வழுக்குமல்மற்றிட வடைக்கலமதானேம்.

(இ-ள்) அநேகம் புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப் பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே பெரிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம் முழுகினாலும் போகாத மும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாய்மைச் சீர்தீதோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (ருஅ)

எண்ணமினிலேறிலை பெயக்கருள் செய்பென்றே
கண்டனுலைவிண்ணவர்கள் கற்றமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
பெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானே.

(இ-ள்) இனிமேல் வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்கு கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைத்தேவர்கள் புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும்வந்த சண்டையின்மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்துவண்ணெய்ப்போலநிற்கும்சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார். எ-று.)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவொலா மமரொல்லாம்புயந்தவிர நாகமீது,
படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி லுறுமயனும் பங்கைமதீர,
வடுக்கியிடம்புவனமெலாமடுக்கழிபா திருக்கமனத்தருள்வதாகி,
தடுக்கரியதம்னுருவத்தொருவனாய் யிருவனாயுந்தடுப்பதானான்

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசபனத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவும் தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்ற பிரம்மாவும், ஒருவருக்கொருவர்பகையைநீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்களெல்லாம்

லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கவும், கிருபைசெய்வதாய்த்தீர்த்த
ற்கரிய அக்கினிசொருபத்தோடு கூடிய ஒருமலையாகி இந்தயிரு
வரையுந்தடுக்கும்படி எழுந்தருளிஞர் பரமசிவன்-எ-று. (சஉ)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லாம்விழுதாகவதன்கீழிற்பருவோடி-
ப்பூதலத்திற்கினேத்திமையோருலகெல்லாம்மீந் துமலர்ப்புண்டரீ
கன், மீதலத்துமுகமிடைத்துக் கடாகவெளிகட ந்துபெருவெளிக்
குமேலா, மாதலத்துக்கிதுவு மொருகனன்மேரு வடுத்ததெனவ
ளர்ந்தமாதோ.

(இ) பாதாளலோகத்திலிருக்கிற பாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்கு
ச்சல்லிவெராகவும், அதன்கீழ்பருத்தவேடாடிபூமியிற்பெரிதாய்
கினேத்துத்தேவலோகங்கெல்லாந்தாண்டிப் பிரீமலோகத்துமுக
ட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக்கடந்து அதற்கப்பாவிரு
க்கிற பெரியவெளிக் குமேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொ
ருபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்லவளர்ந்தது. (சக)

முனக்குறெடுஞ்சுடரிரவிபுரவியுலவாவுலகமுழுதுமோடிக்,
கினேக்குமணியிருளகற்ற வேற்றினவத்தவிளக்கெனவெளிக்கை
யாலே, யளக்கெரலாமளப்பரிய வடவையழல் பரந்ததென வா
ந்தமாத், தினக்குமெழுகிரிகளெல்லா மதுசொரிந்த சிறுபொ
றிபோற்சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்) உதயமாகி நெடுந்தாரம் கிரணங்களைவிசுளின்ற சூரியனு
டைய தேரிக்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலக
மெல்லாம் ஒடிக்கினேத்தநீலமணிபோலுங்கரியநீருளையோட்டுகி
றதற்கு ஏற்றினவத்தவிளக்குப்போல்பிரகாசிப்பதனாலேசமுத்திர
மெல்லாம்சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினி பரந்துபோலச் சி
வப்புறந்ததைப்பொருந்த சத்தஞ்ஞலபர்வதங்கெல்லாம் அந்தப்பி
ரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்
போலச்சிவந்ததுகள்—எ-று. மாத-ஓ-அசைகள். (சஉ)

கவிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழ லாயதுகண்டமலரோனுங்
காணக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றூர்கரைகாணர்
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லானவைசேரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளியானோவெம்மானே.

(இ-ள்) இப்படி ஆகாயபரியந்தம் அக்கினிசொருபத்தைக்கண்ட
பிரீமாவும், வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணு
வும் பரப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றார்கள்- ஞானக்கண்களையுடையவர்க
ள்காணுவதல்லாமல் குற்றம்பொருந்திய ஞானமாகிய முகத்திற்கண்
னுடையவர்காணுகிறதற்குள்ளியவரோநம்முடைய பரமசிவன் ()

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்:

கண்ணிலளவிடவரியசுடரினைக்கண்முருவருமாய்க்கவலையானு,
ரெண்ணிவிதனடிமுடியை யறிபவரேபெரியவரென் றிசைத்தா
ரிந்த, மண்ணினடியறிவெனெப் பணியிடையிற் றாக்கமிக்கோ
ன்வராகமானுன், விண்ணின்முடியறிவெனெ வெகினவடிவெ
டுத்தயனும் வினாந்துபோனான்.

(இ-ள்) கண்களாலேஇய்வளவுதூரம்இந்தமலையோலிருக்கிறதெ
ன்றுஅறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையெப்பார்த்து இரண்டுபே
ருந் துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது
முடியையாவது அறிகிறவரோ பெரியவரென்று ஒருவருக்கொரு
வர்சொல்லிக்கொண்டார்கள்- அப்பொழுது சரீர்ப்பத்தில் நித்திரை
செய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகி
றேனென்று வராகரூபமானார், இந்தமலையின்சிகரத்தைக்காணுகி
றேனென்று பிரீமாவும் அன்னப்படியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார். (

மெத்துமரைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம்பறந்தயனார் வி
ரைந்துபோனார், துத்தியராவெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா யிரங்
காதந்துகித்துப்போனா, ரத்தகையோர்செயலுணாக்கிற் கணக
மணிநெம்பூட்டிக் கருகிலோடு, நித்திலப்பொற் குண்டுகையு
நீலமணிக் குண்டுகையுநிகர்த்தமாதோ,

(இ-ள்) சொல்லப்பட்டஅரைண்ணத்தில்பிரீமா ஆயிரங்காதவழி
பறந்துமேலாகப்போனார், படத்தையுடைய ஆதிசேஷன்சுமந்த
பூதியை அனாநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக் கொண்டு
விஷ்ணுகிழாகப்போனார்-அதுவப்படியிருந்ததென்றால் அம்மலை
தங்கமயமாகிய ராட்டணப்பூட்டைப்போலவும், அதில்இறைக்கிற
தநீருக்கட்டி விட்டிருக்கின்றநீல ரத்தினத்தோண்டி போலவும், மு
த்துகளினைமுத்திருக்கிற அழகியதோண்டி போலவயிருந்தது (சுரு)

பூவுலகையரியகன்றுகீழுலகின்முறைமுறையேபுருந்துபோந்
து,காவலுறுமாவலிதன்போகவதியெனும்புரமுங்கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும் பரஞ்சடர்வாழாடகேசுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும்
போற்றி, மூவுலகைமுதலளந்தோனேமூலகமளந்துமதன் முடிவு
காணான்.

(இ-ள்) 'ராக அவதாரமெடுத்த விஷ்ணுவான்வர் பூலோகத்தைக்கட
ந்துஅதின்சீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும்முறையே துளைத்துக்கடந்
துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திக் காவலிலேயிருக்கிற போகவதி
பட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்கள்வணக்கும்பிரீமசொரு
புப் விளங்காநிலை ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு ககளின்றுவிட்டு

‘ஹும்வண்ங்கிமுன்னேமுன்றலகத்தையுமளந்தவர்தீர்ப்போ தேழு
லகங்களை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக்காணுமற்போனார்.சசு

வளர்ப்புடையபிறைபோலவளர்மருப்புந்தேப்பிபிறைபோல்
மழுங்கிப்போகச், குளப்படியு முகதுனியும் பினைத்தேயி மாசை
பைப்போற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரின்விழுந் தொரு
நூறாண்டொழிந்ததற்பி னரணவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்
பதுமநீரெழுதலமுமிடர்க்கடலுமேறினானே.

(இ-ள்) அப்படியமகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டிதேயிகிறபோ
துவளர்ப்பிறைபோல்நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புக
ளும்-தேப்பிபிறைபோல்குறைந்துமழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளு
ம், முகத்தினுனியும், தேயிமாசைபின்புளப்படிசுறைந்துபோயிற்
றே அப்படித்தேயிந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்
தில்விழுந்துநூறுவருஷிகாலம் தேடியுங்காணாமல்பின்புதெளிவுவ
ந்துஇதுசிவனுடையசெயலென்றறிந்துஅவரைத்தியானஞ்செய்
துஇளைப்புஞ்சலிப்புமநீங்கித்தன்னுடைய துக்கசமுத்திரத்தையு
ம்ஏழுலகத்தையும்தாண்டிவந்தார்—எ-று (சஎ)

தம்போரைமுதற்றமிக்கத்தழநீபிழம்பாயெழுந்தவந்தத் தலத்
தைச்சார்த்தா, னம்போதனிதன்முடியினளவறியானெனமனத்தி
லையந்தீர்த்தா, னம்பாருக்கரிபாணைச் சேயாணைத்தனதுவிழிநய
னத்தோடே, பைம்போதைப்புனைவாணைப் பலகா ஹும்பணிந்துரு
கிப்பரவிறின்றான்.

(இ-ள்) தனக்கும், பிர்ம்மாவுக்கும்வந்த கலகத்தை நீக்கும்படிக்
குஅக்கினிசொரூபமாக எழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாம
ணாப்பூவிலிருக்கிறபிர்ம்மாஇந்தமலையின் முடியை அறியமாட்டா
னென்றுநிச்சயஞ்செய்துகொண்டு தம்பாதமனுஷர்களுக்குஅரி
யவரைஎப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்
முடையகண்ணாகியபுஷ்பத்தோடி அழகிய புஷ்பங்களைத்தரிக்கா
றில்லவரைப் பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பரவி
னார்விஷ்ணு—எ-று (சஅ)

கவிவிருத்தம்.

இன்னதாமிவன்செய விருக்கவிங்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பிறற் தவனனூரக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்இந்தவிஷ்ணுவிருக்கதிதற்குமுன்னே அ
த்தினிமலையின்முடியைத்தேட அன்னப்பட்டசியாகிப்பறந்தபிர்ம்
மா அரைநூனைத்திலேஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினார். (சக)

திறியேயண்ட கோளகையுங்கீழுற
வெறிநூறுயிர மாண்டுமேவின
ஹாறுநூறுயிரக் காதநோக்கினு
மீறினாதிருந்ததல் வெரியின் ஹாணமே.

(இ-ள்) அண்டகோளகையங்கிழிபடக்கிழித்துப் பறந்து நூ
றுயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படி அனேக நூறுயிரங்காதந் தா
ண்டிப்போய்ப்பார்த்தா லும்முதல்பார்த்ததுபோலவேயிருந்தது
அக்கினித்தூண்-எ-று. (இம)

சிறையெலாமுதிர்த்தன விசையுந்தீர்த்தன
நிறைவதாமிடுக்கண முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்த்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையுதினானைவையிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்) அப்படியிரம்மா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது
நிறகெல்லாமுதிர்த்துபோயின, விசையும் அடங்கியது, குறைவி
ல்லாததுக்கமும், பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன, மனக்குறைவளர
ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரம்மாசைவந்
தை மனதிலெண்ணினார்-எ-று. (இக)

அரியமாவிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவுறுதலையிலே திரும்புமோவென
வுரிபதாகியதுய ருசலாடின
னெரியுறுமெழுதுபோ விளகுசிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணுநின்ற அக்கினிமலையினுடைய அடிபைய
அறிந்து திரும்புவானோ கொஞ்சந்தாரந்தேடினினிமேல்தேடக்
கூடாதென்றுதிரும்பிவருவானோ என்கிற துக்கமாகிய ஊஞ்சலினி
ருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுதுபோல் இளகியமனதை
யுடையவராகிய பிரமதேவர்-எ-று, (இஉ)

மற்றிதுகிவனென மனதிலெண்ணிலே
ஹற்றிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
விற்றைநாள்வரைக்குயில் விடர்க்குண்முழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செப்ததிமைமையோ.

(இ-ள்) இந்தமலையைச் சிவனென்று அறிபுரமந் போனேன்
புகைத்துக்கொள்ளப்பட்டவிஷ்ணுவைப்பாவது உறவுகொள்ளாம
ற்போனேன் அன்றுமுத வின்றையவரைக்கும் வெகுதூரமாய்த்
துக்கசமுத்திரத்தில் முழுகினேன் எனினுடைய சிறிப்புத்தியின
லேயோ பூர்வகாலத்திலே நான்செப்த பாஷத்தினாலேயோவெ
ன்று விசைத்தையடைந்தார் பிரம்மதேவர்-எ-று, (இஃ)

எய்தினென்முடியநிற் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுணக்கினும் பொருந்தவேயுணா
செய்துணைபிறிதிலு பென்றுதேம்பினுன்
கைதையின்மடல்வரப் பின்புகண்டனன்.

(இ-ள்) இவ்வளவுதூரம் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற்போ
னென் ஆகிலும் இனிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்திற் பார்த்தே
னென்றுபொய்சொன்னுங்கூட ஒத்தாசைபாகப்பார்த்தேனெ
ன்றுபொய் சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையே யெ
ன்று விசனப்பட்டார் அந்தசனையத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்று
மேலேயிருந் திறங்கப்பார்த்தார் பீர்ம்மா—எ-று. (ருச)

இம்மடலெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததங் கதனையேற்றனன்
செம்மறன்முடியில்வீழ் கைதைச்செம்மலர்

(இ-ள்) இந்தத் தாழம்படல் எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று
ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூ பீர்ம்மாவுக்குச் சமீபத்தில்வர அ
தைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடைய சிரசிலிருந்
துதவறி விழுந்த தாழம்பூ வானபடியினாலே மெய்ம்மையான
பெருமூச்சோடு எண்ணெச்சிக்கிரத்திலே விட்டுவிடுவா யென்று
சொல்லியது—எ-று. (ருரு)

காரணமேதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணாரண னளவிடாமுத
ராணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்) அந்தத்தாழம்பூ சொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொ
ருந்திய தாழம்பூவே எங்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பீர்ம்
மாகேட்கப் பீர்ம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் அறியக்கூடா
த பரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்று
சொல்லியது—எ-று. (ருசு)

தார்ப்பொவிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
றாற்பதினாயிரம் வருடநண்ணினே
னேற்பதுவிடுகவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பார்ப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதாயினான்.

(இ-ள்) கொன்றைமாலை பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது இ
ருமுடிமேல் நின்றவிழுந்ததும், நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களா
கவந்தேன் இன்னம் நான் பூமியிற்போகவில்லை வருத்தத்தோடு
வருகிறேன் என்னைப்பிடிக்கவேண்டாம் விடென்று தாழம்பூ

சொல்லப் பிரம்மா சுவாமியைத்தேடுகிறதைவெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௫௭)

துன்னியகைதையே துணையுமாய்றமக்
கின்னமுமலைவறா திடுக்கணிக்கினு
புன்னிலுமுயிர்த்துணை யறவுவேறிலை
பன்னியனல்லனா னன்முமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே நீஎனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடியுலையாமல் என்வருத்தத்தை நீக்கினா புண்ணைப்பார்க்கிலும் உயிர்போன்ற துணையும், உறவும்; வேறில்லைநானும் அன்னியனல்ல அன்னப்பட்டியு மல்லவென்று சொன்னான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (௫௮)

நாமமோநான்முக னானுமாலுமா
பேமமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினோம்
பூமிகீழிடந்தவன் போயினான்மனத்
கீமையேன்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிரம்மா, நானும்விஷ்ணுவாக்ஷடி அக்கினிசொருபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்து கொள்ளவெண்ணினோம் பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அவன்தேடப்போனான் பாவியாகிய நான்முடியையக்காணவெருநாள்தேடியுங்காண்கிலன்—எ-று. (௫௯)

அடிதலைவரவிது வதுகொடென்பய
னெடியநின்வரவினா னினைத்ததெய்தினுந்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமியன்
முடியறிந்தானென் மொழிதல்வேண்டுமே

(இ-ள்) ஆதியந்தமாகறடந்த சமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப் பேசுவதானால் பலனென்ன பெருமைபொருந்திய உன்னுடைய ரல்வரவினாலே நினைத்தகாரியமுடிந்தால்தான்பயன், பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் பகைகொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தபிரம்மா சிவனுடையமுடியை யறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின் னுஞ்சொல்லுவான் பிரம்மதேவன்—எ-று. (௬௦)

வஞ்சமென்றிகழ்ந்திடெல் வுருந்தினுர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யுஞ்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகா மொழியுமன்றிது
நஞ்சமுண்டமைவோ நண்புவேண்டினார்

(இ-ள்) தாழம்பூவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தள்ளாதே யாதோ ஒருதுன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அது பிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூட

தெசொல்லலாம் இதுபயப்பட்டுச் சொல்லக்கூடாதவார்த்தையு ம்
ல்ல அன்பன்சொன்னால் சினேகித்ததைவிரும்பினவர் விஷத்தை
புந்தின்னதுசைவார்-எ-று. (கக)

உண்ண என்னும்செய்வென்ச்சம் உண்டு எனச் செய்தெனெ
ச்சமாகத்திரிந்து இழிவு சிறப்புமை தொக்கிதின்றது-ஏகா
ம்.தேற்றத்தினகண்வந்தது.

கண்ணுதன்முடியில்வாழ் கைதேயேபிறி
தெண்ணுவதொழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினு மிருந்துகீழ் விணாந்துவேதியன்
மண்ணுலகநீதமான் மருநீஞ்ஞண்ணினான்.

(இ-ள்) பரமசிவனுடைய முடியில்வாழ்கின்ற தாமம்பூவே
வேறே ஒரு ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம் இதற்குடன்ப
டென்றுசொல்லத் தாமம்பூ அதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்தில்
தின்று சீக்கிரத்தில் பிரம்மா பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்தி
ல்வந்துசேர்ந்தான்-எ-று. (கங)

சேதராகேடடிபென் வரவின்செய்கையைச்
காத்துருயிரங் கணத்திலேகடத்
தாதிபான்முடியறித் தணுகினேனென
வோதினன்கைதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவே என்னுடையநல்வரவைக்கேள் ஒருதொர்
டியிலே துருயிரங்காதம்பறந்து எல்லாருக்கும் ஆகியாகிய சி
வனுடைய சாஸ்ப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான் தாமம்
பூவும் நிஜந்தான் பிரம்மா பார்த்தானென்றுசொல்லியதுஎ-று. (க)
எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அக்கணமழ்நிகிரி வெடித்ததுவெடித்துவர வத்தினிலர்க்கரி
மையோ; ருக்கனாதிச்சைகளிறு கக்கினவருக்கண் யருக்கியதே
னக்குருதிநீர், செக்கரொளிமட்கிட முருக்கிதழ்கறுக்குமெய்சிவ
ப்பொளியெனத்தவடிவாய், முக்கணனதற்கிடை முனத்தனன்
முகத்திலவன் முப்புரமெரித்தநக்கைய;

(இ-ள்) அப்படி பிரம்மாசொன்னத்ச்ணமே அக்கினிமலை
படவொன்றுவெடித்தது, வெடித்தச்சத்தில் ராட்சதர்கள், தேவ
ர்கள்திடுக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்குல் இருக்கிற ஆணைகள்
ரூபியர்களை உருக்கிச்சாய்த்தா லெப்படியோ அப்படியாத்நஜலத்
தைச் கக்கினதுகள் செக்கர்வான்த்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப்போ
ரும்படியாகவும்; முருக்கம்பூவிதழ்கறுக்கும்படியாகவும் சிவந்த
தமது திருவுருவின் ஒருருவொருந்திய நிறமானது விபூதியி
னால் வெளுத்தவடிவாய்த்தோன்ற அந்தவெடிப்பில்நின்றும் பர

[௪]

திருமவசைச்சருக்கம்.

சக

மசிவன் எழுந்தருளினார் - முப்புரத்தை எரித்த தகைப்பு அவர் முகத்திலேவந்தது - ஏ-று. (சுச)

முண்டகவகந்தையின், மொழிந்தவுரைநன்றென மொழிந்து தகைகொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமு நடுங்கினவொடுங்கி நவடங்கினவிடுஞ்சுடரொலாங், கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தன விற்றனகுறைந்தன நிறைந்தனகுலா, வெண்டுகைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்) பிரம்மாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்னசொல் நன்றியுரிந்ததென்று சொல்லி நல்கத்தக்கது அண்டபகிரண்டங்கொல்லாம் கடுகிடுன்றுநடுங்கி பொழுங்கப்போயின, சூரியர்சந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின, மேகங்கள்மறைந்ததுகள், சிறந்து நிலையாயிருக்கிறதகொல்லாம் இறந்ததுகள், நிறைந்தவைகொல்லாம்குறைந்துபோயின, குறைந்தவைகொல்லாம் நிறைந்தன, கூட்டமாகியதிக்குகள் அலைந்ததுகள், மரங்கொல்லாம் கரிந்தும், பொரிந்தும், எரிந்தும்போனதுகள். (கவிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினார்
குழிந்ததுநிலமெனக் கொள்ளாய்மலர்
பொழிந்தனநெடியவந் குவகைத்தது
கழிந்ததுமலரவந் கிடுமிடைக்கங்குலே.

(இ-) தேவர்களெல்லாரும்பிரம்மா இன்றே அழிந்துபோனென்றபயப்பட்டார்கள்பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளை கொள்ளையகப்புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், விஷ்ணுவுக்குச்சந்தோஷம்வந்துபிரமாவுக்கு முன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று, (பாடினான்பரவினான் பரவசத்தினு)

லாடினானேடினானளவிடாமுதற்
கூடினானெவ்வரங் கொள்ளுகெனெனத்
தேடினான்சிவனையத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்) அப்போது தெளிவையடைந்தவிஷ்ணுவானவர் உக்கிணிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிப்பரமசிவனைப்பாடினார், வந்தனஞ்செய்தார், பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார், நான்குக்கிலும் ஓடினார், யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்த சகவாழியைத் தரிசித்துக்கூடினென், இனிநா நென்னவரங் கேட்டபெனென்று ஆலோசனைசெய்தார் - ஏ-று. (சுச)

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனண்புகண்
உசனும்பலவர மினிதுநல்கினான்
வசடாமலரவ வுனக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றான்.

(இ-ள்) இப்படியிருந்தபத்தியினாலேதேகம் உருகாநின்றவிஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பார்த்துக் கேட்டவரங்களுள் லாஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரம்மாவைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலேகோயிலும் பூசையுமில்லாமற்போகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினார் சுவாமி—எ-று. (சுஅ)

எகையேயிவனெடுகரவநீயுணா, செய்ததாநீநீண்டிலேமென்றுதீர்த்தன, நெய்தியமுனிவுகண் டேங்கிறான்முகன், மெய்தனாயுறப்பதம்மீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ-ள்) வாராய்தாமம்பூவேஇந்தபிரம்மாவினெடுகேர்ந்துபொய்சாட்சிசொன்னபடியினாலேஉன்னைஇதுமுதற்கொண்டு திண்டேனென்றுதள்ளினாரதன்பின்புசுவாமிக்குஇப்படிப்பட்ட கோபம்வந்ததைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரம்மாவானவர்தன்னுடைய தேகம்பூமியிலேநன்றாய்ப்படியவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தான்.

கவிவிருத்தம்:

பொடிமூடியதழலேநிகர் புலையாணவமலமாஞ்.

செடிமூடுகையாலேயுழல் சிறியெனெருபொருளோ

வடிவேபெருவெளியேசதுர் மறையேசதுர்மறையின்

முடிவேதனிமுதலெயெனைமுனியெலெனைமுனியேயல்.

இ-ள். நிறுமூடியதெருப்பையொத்தசுவாமியேசண்டாளத்துவமாகியஆணவமலமென்ற செடிமூடிக்கொண்டிருப்பதினால் அவிவேகியாய்த்திரியாநின்ற சிறியெனெருபொருளோ உருவமானவோ அகண்டவெளியானவோ, நான்குவேதமானவோ, நான்குவேதத்தினுடைய அந்தரத்திலிருக்கின்றவோ, ஒப்பற்றமுதலாகியவோ, கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாங்கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்.

எந்நீர்களுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி

வெந்நீரதுவானுடன்விளாவப்புனலுண்டே

திண்ணீர்மையிதென்ற லுலகுயிொப்படி நிகழும்

முந்நீர்விடமுண்டோயெனை முனியெலெனைமுனியேயல்.

(இ-ள்) எல்லாத்களினீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங்காய்ந்துவெந்நீராய்ச்சுட்டால் அதையாற்றுகிறதற்குவேறே சலமுண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்ட கோபம்வந்தால் உலகத்திலிருக்கிறசிவராசிகள் எப்படியிழைக்கும்முன்னேசமுத்திரத்திலே பிறந்த ஆலகாலவிஷித்தை யுண்டாக்கித் தி கோபஞ்செய்யவேண்டாம் கோபஞ்செய்யவேண்டாம், எ-று. (எக)

பிறையேமுழுமதியேயுணாபெண்ணேபிறவானே

நறையேநறுமலோயென நானாவிதமானவை

பொறையேதிருவருளேபொழி புலலேவியவிசையே

முறையேபுலமுறையேயெனை முனியெலெனைமுனியேயல்.

(இ-ள்) மூன்றும்பிறையாயும், பூரணச்சந்திரனாகியும், பெண்ணாகியும், ஆணாகியும், தேனாகியும், புஷ்பமாகியும், மகைகளாகியும், கிருபாவுருஷத்தைப்பொழிந்த மகைகளாகியும், சொல்லாகியும், தாமாகியும், மற்றும் நானாவிதரூபமாகியுமிருக்கின்ற மூர்த்தியே உமக்கு முறையோ முறை என்ன கோபிக்கவேண்டாம் கொபிக்கவேண்டாம்

வெம்மைச்சரமலராகிய வில்லே டனுவன்றே,

கொம்மைத்தலைமதவாறெழு கோபக்களிறன்றே

செம்மைக்கனலன்றே கொலைசெயுமந்தகனன்றே

மும்மைப்புரமன்றேயொருபொருளாயென முனியேல்

(இ-ள்) மிகுந்தவெப்பத்தைக் கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்கையுடைய மன்மதத்தேகமல்லவே, தாளுகாவனத்து ரிஷிகர்விட்ட எழும்பினதையும், ஆறுபோன்ற மதத்தையுமுடைய கோபமாகிய யாணையல்லவே, அந்தரிஷிகள் பின்புவிட்ட சிவப்பாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழியுடைய மனல்லவே, திரிபுரமல்லவே, நான் எவ்வளவு உமக்கு-என்னை ஒருபொருளாகக்கொபுஞ்செய்யவேண்டாம்—எ-று. (எரு)

அறிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே

பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்

சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்பென்றுரைசெய்தான்

மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்

(இ-ள்) பாவராலுமறியக்கூடாத உம்முடைய முடியையறிகிறேனென்ற மாத்திரத்திலே பட்சியுருவமாமினெனினி மேலோ துக்கத்தை அடைவேன் சிறுமையையடைந்த என்னிடத்தில்கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லிய சனப்பட்டபோது மறுக்காய்ந்து குளிர்த்தஜலம்போலச் சிவன் சந்தோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார்—எ-று. (எச)

அம்போருகவஞ்சேவினியவனித்தலமறையோர், தம்பூசனையும் பூசனையாகித்தமனியமாஞ், சம்பூரதவுலக்கைழயும் விதியென்றருள் செய்தான், கம்பூர்கடல்விட முண்டருள்கருணைக்கடலானான்.

(இ-ள்) வாராய்பிரிமாவே இனிமேல் நீயப்பபடாதே பூமியில் பிராமணர்களுக்குச்செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக்கொண்டு பொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமல்தாங்கும் ஏழுலகத்தையும், எப்போதும் போல்படையென்று அருளிச்செய்தார் சங்குகள் தவறாநின்ற சமுத்திரத்தின் விஷித்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான்—எ-று. (எரு)

அறசோடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங் கொடுத்ததனால் யோசனைமுன்றெல்லை நூரம், சத்தபுவித்திரனான த்தலமாகப்பொலிகவிந்தச் சோ

திதானும், சிற்றுருவமலையாகி வரமுதலக்கடவதின் பஞ்சிமந்ததா
னமுத்திதனைத்தகைபாமலுதவுமிதற்கருணைபுரி மொழியுமாம்.

(இ-ள்) வாருங்கள் பிர்ம்மா விஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்த
வீதலத்திலே அனுக்கொஞ்செய்து வரங்கொடுத்த படியினால்
இந்தத்தலத்தைச் சற்றிழுன்றுயோசனைதூரம் வளாக்கும்சத்தப
வித்தரபாக இருக்கவேண்டியது இந்தச்செந்தீமலையானது சிறி
யஉருவத்தோடுநீங்கடியபலையாகக்கடவதுபேரின்பஞ்சுநராதமோ
ட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அரு
ணைபுரியென்று பெபராம்—எ-று. (எ-ள்)

வாசைபடுமிந்திரனுமிமையவளா நினைக்கவ வர்வருத்தந்தீர்த்தீர்தாம்
ஆதலினாலுத்தலத்தைநினைப்பவர்க்குப்பிறப்பிடம்பையகற்றும்வா
மிப் பூதலமுமித்தலமும பிளையத்துமழியாதபொற்பதாகி, மோ
தியகாற்றடைந்ததிசைசராசரங்களுவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்.

(இ-ள்) துன்பத்தையடைந்த தேவந்திரனும், தேவர்களும்,
நம்மைநினைக்க வுளர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தீர்தாம் ஆனப
டியினாலுத்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப்பிறவித்துக்கத்தை
நீக்குவாமித்தப்பர்வதமுர் இந்தத்தலமுமபிளையகாலத்திலும்நா
சமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்றவாயு சஞ்
சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களுல்லா வற்
றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும்—எ-று. (எ-ள்)

வைபகத்தலரியதவம்புரிந்தவருக்கினியமுத்திவழங்கவேண்
ச்செய்பவரித்தத்திருநகரி லவதரிக்கவந்தருவோஞ் செய்ததான,
மெய்பெறவொன்றாயிரமாய்வளருமிதற்கொடும்பாவம்விளையா
தை, யையமெனவுணர்வார்க்குப்பரகதிகிட்டாதுநமதானைதான்.

(இ-ள்) பூமியிலரிதாகியதவத்தைச்செய்தவர்களுக்கும்இனிமையா
னமோஷுத்தைக்கொடுக்கவிரும் பிஜோதுசொருபமாகிய இந்தத்
தலத்திலவதரிக்கவரத்தைக்கொடுப்போமிதில் ஒருதானட்செய்தா
ல்ஒன்றுஆயிரமாய்விருத்தியாகும்இந்த தலத்தில் பாவமேயுண்டா
காதுஇதைச்சந்தேகமாகநினைப்பவர்கட்குமோஷங்கடடைக்கமாட்
டாது—நம்முடையஆணைப்படிக்குள்ளுர்பரமசிவம், எ-று. (எ-ள்)

அண்ணலினைமொழியளவி லழந்நாணமதுகுறுகி பசல
மாகி, வண்ணமெழுச்சுடர்விரிந்து விளங்குதல் கண்டயன்றிரு
மால்வணங்கிச் சொல்வார், விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்
சேரதிக்கெதிர்குறுகி விழக்கடபோகா, தெண்ணரியசுடர்களை
ல்லா முட்காந்தமலையாக விருக்கவென்றார்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்ன அளவில் அக்கனி
மலையானதுகுறுகி ஒரு சிறியமலையாய்திரம் பொருந்திய அனே
கப்பிரகாசம்விரிந்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிர்ம்மாவும், விஷ்

ஊவும், சுவாமியைவணங்கிச் சொல்லுவார்கள், தேவர்களுக்கும், எங்களுக்கு மித்தமலையின்சோதிக் கெதிராகப்பாப் கண்விழிக்குகடவில்லை ஆன்படியினால் எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களெல்லாழைந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள்-எ.று.()

அன்னமிசைவருவானுங் கருடன்மிசைவருவானுமடலமுர்த்தி, வன்னியொளிமறைத்துமறை மலையாகவிருத்தியென மலைபாச்செய்தார், சென்னியிலேபொரு சோதியனுதினமுந்தெரியவருள் செய்வாயென்று, எண்ணுமந்தவடிவவாக்காவிறையவனுமிரங்கியிவையியம்பவந்தார்.

(இ-ள்) அன்னவாகனத்தி லேறுகின்ற பிரம்மாவும், கருடவாகனத்தில்வருகின்ற விஷ்ணுவும், மலரகிதராகிய சுவாமி அத்தனிப்பிரகாசத்தைமறைத்து மற்றமலைகள் பா விருக்கவேணும் என்றுகேட்க, அப்படியேமலையருவாகச் செய்தாரித்தமலையினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் எந்நாளும் தெரியும்படியாகக்கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்றார்களா அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந் திருவாய் மலர்ந்தார்-எ.று. (அய்)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகைநா ளொருஜோதிமலைதுனியிற் காட்டிநிற்போம், வாய்த்தவந்தச்சுடர்காணிற் பசிபினியில்லாதுலகின் மன்னிவாழ்வார், பார்த்திவர்க்குமருந்தவர்க்கு மிடைபூறுதவறுமிது பணிந்தோர்கண்டோர். கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார்.

(இ-ள்) வாருங்கள் விஷ்ணுபிரம்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்திலிருத்திகைநகரத்திரத்தில் மலைபினுச்சியில் ஒரு பிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்படிபொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியில்லாமல் உலகத்தில் நிலைபெற்றவாழ்வார்கள் இந்தச்சோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும், அரியதவசிகளுக்கும், இடையூறுநீங்கும், இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தோரு தலைமுறைக்கு முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுவரர்-எ.று. (அக)

மரணபவமறுக்கநல்ல மருந்தாகுமதற்குமலை மருந்தென்றோர்பே, ரருணைவடிவாதவினலருணகிரியெனுமொருபேரகணையோர்நால், தரணியிலையுடைத்தவர்க்கு முக்கோடியஞ்செழுத்துச்சரித்ததாமென், நிருணிலவுமிடம் நிறைவனிசைக்கமகிழ்ந்திறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்) இறப்பினையும், பிறப்பினையும் நீக்குவதற்கு மருந்தானபடியினு வித்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றுபெயர் இத்தமலை சிவப்புநிறமானபடியினு லருணகிரியெனறு புருபெயர் அனைஒருதாம் பூமியிலேசொன்ன வர்களுக்குப் பஞ்சாக்காரத்தை முன்

றுகோடிதரம் உச்சரித்ததற்குச் சமான்மாருகமன்று நீலகண்ட
த்தையுடைய சிவன் அருளிச்செய்யவிஷ்ணுபிரம்மாக்கள் சந்தோ
ஷித்தையடைந்து சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்-எ-று. (அ௭)

அபித்தருணகிரியானே யுனக்குவிண்ணீரலதுபுன லாட்டு
வாரார், தொடுத்தவுமித்திரளலது திருமுடிக்குமணிமாலை சூட்டு
வாரார், கமித்திகழுமிடற்றானே கதிர்களன்றிமணித்தீபங் காட்டு
வாரார், எமித்திறஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கீழோரிவிங்கவடி
வெடுப்பாயென்றார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரோ மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில்
தின்றுபெய்யாநின்ற மழையேயல்லாமல் சலங்கொண்டிவந்து அ
பிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார் நனைத்திரக்கூட்டங்களேழுத்துமாலை
பாவதல்லது வேறேழுத்துமாலை சூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரண
மே தீபமாவதல்லாமல் தீபங்கொண்டிவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்
களார் ஆனபடியினாலே நாங்கள் அபிஷேகமுதலானதுகள் செ
ய்துபூசைசெய்வதற் கிந்தமலையின்கீழ் ஒரு இவிற்கருபமா யெ
ழுந்தருளவேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அ௮)

அன்னதுவாயிருக்குதுநீர் காமியத்திலருச்சியு மென்றவல
ம்புக்கா, ரொந்திலமும்புகழவங்கோர் சிவனுருவமுற்றது கண்டி
றைஞ்சியெத்தி, மன்னியபூமழைபொழிந்து பாவசமாய்மகிழ்ந்
தாடி மயனைக்கவித், தன்னிகரில்கோபுரமு மண்டபமுமணிமதி
வஞ் சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்) அப்படியே இவிற்கமாகிறோம் பத்தியுடன் பூசியுங்க
ளென்றந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் எந்ததேச
மும் புகழும்படி யவ்விடத்தில் ஒரு இவிற்கந்தோன்றிற்று அ
தைக்கண்டிவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொ
ழிந்து பாவசமாய்ச் சந்தோஷித்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தா
டி மயனென்கிற தேவதச்சனைக்கூப்பிட்டு ஒப்பிலாதகோபுரங்க
ள்மண்டபங்கள் அழகுபொருந்தியமதிவஞ் செய்வித்தார்கள்.)

அழியாதவளநகருந் தீர்த்தமுந்நூற்றறுபதுங் கண்டமுகு
செய்தார், வழியாநீர்ச்சுரத்தியுஞ்சுரந்ருவங்கேணிகளுமாமுமான
வொழியாமலிமையவருமிருடியருமணிதொனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமணைய கணிகையராயரம்பையருமேவினாரோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் அழியாத வனமுள்ளநகரமும்முந்நூற்
றறுபது வகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானது கண்டமுகுசெய்தார்
வழியாத ஜலத்தையுடைய ஆகாயகெங்கையும் கற்பகவிருஷமும்
கிணறுகளும்மரமுமானதுகள், நீங்காமல்தேவர்களும் ரிஷிகளும்
மனிதருபங் கொண்டு வந்து பிறந்தார்கள், விஷம்போன்றகண்
கொயுடையதாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள்-எ-று. (அ௯)

காலையிலேமுழுமையாயிடுத்துச்சிவந்தசடைக்கட்டிநிறு,மேனணர்ந்து கண்டுகூண்டன முதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தகந்த மாலையினாச்சிவபூசைபுரிந்தன்னாமலைபதனைவாங்கொண்டேத்தி ஏலவொருபதினாலாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்னிறைவாராநீர்.

(இள்)பிரீமா விஷ்ணுக்களிருவரும் காலமேமுழுமையாயிடுத்துக்கொண்டிசிவந்தசடைக்கட்டி விபூதியை உடம்பெல்லாந்தரித்து ருத்திராஷ்டமாலை பூண்டிகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும்மாலையினாலும்சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலைபைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துவணங்கிப்பின்பு பதினாலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பதிக்குப்போய்த்தங்கள் திகாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள். ()

ஆசைதருந்திருவருண சமைத்ததற்பின் கயிலைமலையாசைபோயிற், நீசனுக்குங்கனகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்றாகாசிமுதலெடுத்தாக்குஞ் சிறப்புடையதலமேமுங்கனகநாடு,மாசகன்றகதிர்ந்தோன்றவொளியிழந்தவுட்கணம்போல்வளமைதேய்ந்த.

(இ-ள்) சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணசலங்கலம் சமைத்தபிறகு கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்ததுநுத்த மலையேபொன்னுருவங் கொள்ளுமாயின் வெள்ளிமலையின்மேலாசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட ஏழுந்தலங்களும் தேவலோகமும் குற்றம்நீங்கிய சூரியனுதயமாகப்பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்கள்போல் ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள் ()

அரியபனுமளவிடுதற்கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றானுந், தெரியவுனக்கறிந்தபடிசிறிதுநாத்தே னினியுரைக்குந்திறமேதென்றான், வரிசைபெறுமாரீக்கண்டமுனிமகிழ்ந்துபணிந்துமையாண்மலையிறேன்றி, யுரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத்தருளுகெனவுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) நந்திகேசரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவும்பிரீமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினதுசிறப்பை என்னால்சொல்லுதற்கரியதென்றாலும்எனக்குத்தெரிந்தஅளவில்சிறிதுஉமக்குத்தெரியும்படிச்சொன்னேன்னினிச்சொல்லவேண்டியதென்னவென்றார் வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்து வணங்கி சுவாமி பாடிவதியானவள் இமோற்பர்வதத்தில் அவதாரஞ்செய்ததுவும் சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எறு.

(அசு)

இரண்டாவது - திருமலைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எசுச.

உ
சிவமயம்.

முன்றவது
பார்வதியார்

திருவவதாரச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவ ரெழுரெண்மர்திசைக்கிறைவர்ப
ணிநாட்டிள் ளோர், கின்னரர்க்கம்புருடர்சித்தரியக்கரிமையவர்முநி
வர்க்களையிலுள்ளோர், மன்னுமலரயன்றிருமால்கலைமடந்தைமலர்
மடந்தைமகிழ்ந்துருமு, முன்னவனையிகழ்ந்துதக்கன் முடியாத
பெருவேள்விமுடிக்கவற்றான்.

பூருவகதை.

கோமீமாரிக்கண்டேயரேமுன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற்
பிறந்ததக்கனென்பவன் அரியதபசுசெய்து உயர்ந்தவரங்களைப்
பெற்றுக்கொண்டமிகவுட்பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்திலே பார்
வதியானவர்தன்னிடத்திலேபிறக்கஅந்தஅம்மனைச் சுவாமிக்குக்
கவியாணஞ்செய்துகொடுத்துமாமனாகும்படிவரம்பெற்று அந்த
ப்படிசையதபின்புஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்
பொன்னு அவ்விடத்தில்கவாமிதனக்கு எழுந்து மரியாதைசெய்ய
வில்லைஎன்கிறகோபங்கொண்டிதன்னுடைய வீட்டுக்குவந்துசுவா
மிபைப்பார்க்கிலும்உயர்வையடையவேண்டுமென்று,

(அ-ள்) பண்ணிரண்டுநூரியர்கள்-பதினொருருத்திரர்கள்-சத்திரி
ஷிகளர்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்-கின்னார்-கிப்புரு
டர்-சித்தர்-யட்சர்-தேவர்கள்-முதிவர்கள்-நிலைபெற்ற பிரீம்மா-வி
ஷ்ணு-சாஸ்வதி-இலட்சுமி மிகவுஞ்சந்தோஷித்தையன்டர் துசுந்
தீகொள்ளஎல்லோருக்கும்முதல்வராகியபரமசிவனை நிர்ந்தித்து மு
டியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

எந்ததெயுமகம்பார்க்கவிடையருளென்றிற்றைக்கிறைவிவி
சைத்தானுந்தை, புந்தியிலாதிசுழந்தனனென் றுரைத்தனனீதெ
னவேண்டிப்பொறுப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவனை ந
கைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான்,கந்தமலர்க்குமுலாளு
ந்தந்தைமகந்தொடங்குகனதலத்தைச்சார்ந்தான்.

(இ-ள்) பார்வதிதேவியானவள் தக்கன் யாகர்ப
ண்ணுகிறதைக்கேட்டிசுவாமிஎன்னுடையதகப்பன் செய்கிறவே
ள்வியைப்பார்த்துவருகிறதற்குஉத்தரவுகொடுமென்றுகேட்கஅத்
ற்கு சுவாமியானவர் உன்னிடதகப்பன்புத்தியில்லாமல் என்னை
கவும் நிந்தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்லஅதை
க்கேட்டி சுவாமிஎந்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னை
வேண்டிப் பொறுக்கவேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோ
து அந்த அர்யனைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச்சீக்கிர
த்தில்வந்துசேசொன்றுமொல்லப் பார்வதியும்தகப்பன் யாகஞ்செ
ய்கிற இ - த்துக்குப்போனான்-எ-று. (உ)

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா எவடமுலாதிருந்தன - ன்
ந்தையான, தியவனைப்பணிந்தனளங் கவனுமிகுந்தானிகுந்த
செயலேநோக்கிப், பேயிருக்குஞ்சுடையெனப் பிழையிறந்துவி
டுகவுங்கள் பெருவாழ்வென்று, வாய்பிறக்குங் கொடுமைசொலி
மறைந்தனளச்செடலபிர்தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய் தன்
னுடையதாயவணங்கினா அவள் இந்தஅம்மனைத்தமுவி உபசா
ரஞ்சொல்லாமலிருந்தாள்- அதன்பின் புதிமைபொருந்திய தகப்ப
னைவந்தனஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான்- அதைப்பார்த்துக்கோ
பங்கொண்ட உன்னுடைய யாகசாலைவாழ்வு பேயிருந்துவிடாபா
டுஞ்சுடையாகிட்டோகக்கடவதென்று சபித்து இப்பாவிவளர்த்த
தேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினுலேதன்னுடையதேகத்
தைவிட்டாள்- அச்செய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவழார்த்தி. (ங)

கவிவருத்தம்.

உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல வொருவனாவிபுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்குணின் தழுவொண்டிழைக்கையி

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள் று மளவினெந்நிவிழிதனிச்
விண்ணடுங்கமண்ணடுக்கவீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ ள்) எட்டொழுகும் கூடவிருந்த பார்வதி தேகத்தை விட்
டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர் சவுக்கி
யத்தை படையுமோ குளிரீச்சிபொருந்திய சந்திரன் தம்முடை
ய சிரசிலேதானையிருந்துநெருப்பைவாரிச் சொடுகிறபடியினு
லே அதிகதாபத்தையடைந்து இந்தத் தக்கனாகிய பாவியினுலல்
லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்று கோபித்துக்கொள்ளு
ம்போது அவருடைய நெற்றிக்கண்ணினிருந்து வீரபத்திரரான
வீர் ஆகாயவுலகமும் பூமியும் ரடுங்கும்படியாகத் தோன்றினார்.
மஞ்சபந்நியுடல்கறுத்துமணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்னவிடிமுழங்குதழவின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கநெற்றிநயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலித்தகையொடெங்கோயன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) மேகத்தைப்பார்க்கிலும் உடம்புகறுத்து மயிலினது
நிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரி
க்கின்ற மேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல் முழங்குகின்றநெ
ருப்பாகிய சொங்கோயுடைய வாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்
கநெற்றிக்கண்கொதிக்கச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கூப்பிய கைக
ளோடு எமதுஐயராகியவீரபத்திரர்வந்து தோன்றினார்-எ-று.)

ஒழித்தசிங்கவரிபுயத்தினுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தினதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
யழைத்ததென்னவென்னவென் றனை யன்வந்துதோன்றினான்.

(இ ள்) இரண்டினைக்கொன்ற நாரசிங்கத்தினுடையதோல்
உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்து ரிஷிகளால்விடப்படடுச்சுவாமி
யினுல்மரணத்தையடைந்தபுலியினதுசரீரம்இடுப்புக்கச்சையாக
வும்விழித்து இமைக்கிறதற்கு முன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்த
தேகத்துடனே என்னையழைத்து என்னகாரணம்என்னகாரண
மென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று.

(சு)

முக்கணத்தனீர்கொடாதுகனல்கொடுக்குமுதிலெனத்
தக்கனவேள்வியைத்தகர்த்துமீள்தியென்றுசாற்றினு
னக்கணத்தினுவகைபொங்கியடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதரீபாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்ட வீரபத்தி
ரணாப்பார்த்துமுன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் சலத்தைப்பொ
ழியாமல் நெருப்புக்கூக்கக்கும் மேகம்போற்போப்த் தக்கன

திருவவதாரச்சருக்கம்.

ருக்

டைய பாகத்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தணை
மேய்ரபத்திரர் அதிகசந்தோஷித்தையடைந்துசவாமியினதுதிரு
வாயைத்தொழுதுபக்கத்தினின்றபூதகூட்டங்களும்பெய்களுந்
'ரூழிப்போனார்-எ-று. (ஏ)

தஞ்சுகொப்பளிக்ருநாக நாலிரண்டுமாலையா
யஞ்சிசட்டிபூதநீலவாலவட்டம்வீசவே
ருஞ்சரங்குளெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெண்
கஞ்சுகத்தீர்நால்வர்தூய கவரிநின்றவீசவே.

(இ-ள்.) விஷித்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களைமாலையாகத்
தரித்துக்கொண்டுபத்துபூதங்கள்நீலவார்னமானஆலவட்டம்வீசிக்
கொண்டுவரத்திக்கிவிருக்கின்றயானைகளெட்டையுங்காதினேகுண்
டலமாகத்தரித்துக்கொண்டவெள்ளைச்சட்டையணிந்தநாலுபேர்
கள்பரிசுத்தமாகியசாய்மரம்வீசவும்புறப்பட்டார்விரபத்திரர். அ

தியிருந்தவுக்ரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காகளம்பிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமலை மதியிடந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்கமுத்தி னுதபத்திரங்களை.

(இ-ள்.) வடவாழக நெருப்புக்குடி கொண்டிருந்த வயிற்றின
டையபசியைமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகி
ன்றஇரண்டாயிரம்பேய்கள்எக்காளம்பிறக்கவும், சந்திரனைஇரண்
டாகப்பிளந்துஇரண்டுகடைவாயிலும்வைத்துப்போலுமிருக்கின்
றஆயிரம்பூதங்கள்முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும்புறப்பட்டார் (க)
மாயுமாயர்தந்தசங்குகோடிகோடிமருகவே
தியின்வாயினூர்தித்தந்தசிங்கநாதமூத்வே
சாயுமெண்ணில்காலர்மேதித்தந்தகொம்பிசைக்கவே
பாயிரங்களிற்றெருத்தணைந்தேதரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடிவிஷ்ணுக்களுடைய
கையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயிலிலைவத்து ஊதிவர
வும், இறந்தஅக்கிவிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடா
கலைமானிதுகளுடையகொம்புகளைவாயிலிலைவத்து அனேகபூதங்க
ளுதவும்இறந்துபோனயமராஜர்களேறியளருமைக்கடாக்களுடை
யகொம்புகளைவாயிலிலைவத்து அனேகபூதங்களுதவும், ஆயிரமபா
னைகள்கட்டியிழுக்கிறதேரிலேறினார்விரபத்திரர்-எ-று. (ம)

சிலகணங்களானைபான சிலகணங்கடேரதா
யுலவுகின்றசிலகணங்களோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டிலகணங்கன்மணிதீர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

இ. அப்படிவீரபத்திராதேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானை ரு பங் கொண்ட துகள் சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்ட துகள் சில பூதங்கள் குதிரையான துகள் சிலபூதங்கள் மனிதரும் தேருமான துகள் அளவிலாதபேய்களானந்தருபங்கொண்டு புறப்பட்ட துகள்

வீரையேழுடங்கவுண்டும் விடாய்கொடா துமீளுமே
பாரவேழபாருமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுமிகொள்ளுகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்) வீரபத்திராபுறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலு ம்குடித்தா லும்விடாய்தீராமல்திரும்பும், பாரமாகிய ஏழுமலகத்தை யும்சாப்பிட்டுப்பசியபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் கூர்மை பொருந்தியவேலாயுதத்தைஎறிந்துயமனுடையநாட்டைக் கொள்ளுகொள்ளும்இப்படிப்பட்டவலிமையுடையதுகள்—எ.று. (மஉ.)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சியீதுசுநிறுமே
புண்டரீகரண்டமும் புனைகொளுத்தியீனமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாச்சாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்) ஏழுமேகங்கடையும்பிடித்துச் சிவந்த தலைமயிரிலே எந் றிக்கட்டிக்கொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களையும், புனையுண்டா கறெருப்பினாலே கொளுத்துமீளடித்திக்குந்தேடியாகாலையெ ங்கேயென்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபொலக்கைகளைக் கொட்டிக் கொண்டுவீரபத்திராபின்னையோடுகின்றபூதங்கள். எ.று. (மங.)

வெள்ளவாழிமதுதுகர்ந்து வீறுகின்றசிலகணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்கொன்று சாய்க்கநின்றநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டோடுமே.

(இ-ள்) வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்தமதுவைப்பா னஞ்செய்துஅதனால்வீறுப்புகொண்டுசெண்டைக்குஎழுந்ததுகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையசுவாமியைத்தள்ளுகிறவர்கள் யாரொன்று கேட்கஅவர்களைக் கொல்லுகிறதற்காகநின்ற வீரநகைகொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும், சிலபூதங்கள் உடனேயெழுந்து அன்புகொண்டு சிவனைக்குறித்துப்பாடும்—எ.று. (கச.)

வெதிரிலம்புமுரசுசங்கம் விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமறுகநீள்
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதங்கண்மெலா
மதிநினைந்தராணபேர்கடையும் வாரிவீசினர்.

(இ-ள்) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல்-சிலம்பு-முரசு-சங்கங்கள்-விருதாசிய உடுக்கை முதலானவாத்தியமுழங்கவும்-பெரிபமணி-தவண்டை-மீர்தங்கம் சத்தக்கவும் வழிமுழுதும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப் புத்தகூட்டங்களும் அதிதியினுடையபிள்ளைகளாகிய சசுலம்தவர்களையும் தூக்கின ரிவீசின துகள்—எ-று. (யரு)

காரிலேறின பரிலேறிகடர்விலேறியலகேடு, லேரிலேறிமகரமேறியிரலையேறியலகையாம், பாரிலேறிமானம்மறி ரசவிமலைநியெண்மருந், தேரிலேறிவந்தவீர சேனமாளமோதிரர்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனும் ஆட்டுக் கடாவிமலைறுகின்ற அக்கினியும், எருரைக்கடாவாகனனாகிய யமனும், பேபுவாகனனாகிய திருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மாண்மாவாகனனாகியவாயுபகவானும், அளகரபுரியையாண்ட விமானத்திலுறுகின்றகுபேரனும், எருதுவாகனனாகியநகாசனியனுமாகிய எட்டுப்பேர்களுந்தேரிலேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்தவீரபத்திரனுடையபூதகணங்கொயெதிர்த்தார்கள்—எ-று. (மக)

வாளிருலம்வேலுலகைகவச்சிரங்கணிச்சிவாள்

மீளச்சேனைகாவலாளர்விழு மாறுச்சினூர்

காளிநாலிரண்டிசென்றுநகாடியபெணமர்பரியெலா

மாளியோடெடுத்தெறிந்தவம்மனைக்குநிகரம்.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேரும்பாணம-கூலாயுதம்-வேல்-உலகைகவச்சிராயுதம்-மழு-கத்திஇதுகளை-வீரபத்திரனுடையசேனைத்தலைவர்கள்வியும்படி பரியோகஞ்செய்தார்கள் அப்போது எட்டுப்பூதத்தளபுறப்பட்டித் திக்குப்பாலகர்எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறியவாகனங்கொட்டையும் அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள்—எ-று. (கல)

அலகைநாலிரண்டிவிழு வமர்செய்பூதமோடவே

மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர்வாணகமாலகூடினார்

தவிதல்கண்டுவீரன்வாளிநாலிரண்டையவிரு

கூலகபாலருடல்புகுந்துளமுதமுண்டிலாயதே.

(இ-ள்) முன்னேஎட்டுப்பூதங்களால்எறிபட்டுவிழுந்த திக்குப்பாலகொட்டிப்பேரும்அந்தஎட்டுப்பூதங்களும்கீழே மடிம், மந்தைப்பூதங்களெல்லாம ஓடிப்போகவுட்புத்தச்செய்துவெற்றிகாலகூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார்அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத் துளைத்துஅவ்வுடல்களுள்இருக்கிறஅமுர்த்தத்தைப்புசித்துசூர்ரித்ததுகள்

மருங்கிழிந்துருயிலதாவவச்சிரத்தனேகிளு
 நெருங்கியிசனளகையாளி திருதிவாயுவருணனுஞ்
 சுருங்கினூர்கடாவிலேறி துஞ்சினுனழந்திரான்
 பெருங்கையெழுச்சினன்பீரிறவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்) தேவேந்திராளுனவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக்குயில் கு
 பங்கொண்டு ஓடினான், ஈசானன்-குபேரன்-திருதி-வாயு-வருணன்
 இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தைபடைந்தார்கள் பமனுனவன் இறந்
 தான்- அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகையையும் சுவாமி அன்பருடை
 மபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினான் வீரபத்திரர்.()

கச்சமந்நவச்சமோமி கலையதானவெச்சன
 டொச்சனாகவயினாவாரி யுடலுரித்தெறித்தனன்
 பச்சைவல்லியன்னைபாணபன்னிகாதிரண்டையும்
 வச்சிரத்தினுலரிந்துமாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்) அளவில்லாதபயங்கொண்டபாககர்த்தாவாகிய கலைக்
 கோட்டுமகாரிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேறுகக்கொன்று உடலை
 உரித்து எறிந்தார் - பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடைய பெண்
 சாதியின் இரண்டிகாதையும் அறுத்துத்தள்ளினான் மாமனாகிய தக்கனிட
 த்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்-எ-று. (உ௦)

மிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
 பொக்கநின்மயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருந்துபோந்
 நக்கனொதிர்த்தபோது தலையரிந்துதள்ளினு
 னக்கணத்திலொன்றுசென் மறாக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்) தேவர்கள் கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதை நீக்கித்த
 னக்கு வீரமே பானமாகும்படி பாகசாலையிற்புகுந்து பாகவதம்
 பத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையைமலை
 போல் கீழேஅறுந்துவிழும்படி அறுத்துத்தள்ளினார் அப்போ
 து அந்தப்பூதகணங் களிலொன்று அனாநொடியில்லதானே அ
 தத்தலையைத் தின்றுவிட்டது-எ-று. (உ௧)

பசுக்களேறுருத்திரப்பசுக்களாவிதன்னையும், வசுக்களாவிதன்
 னையும்றுத்ததேவராவியும், முசுக்கள் போலொளித்திருந்த முனிவ
 ராவிதன்னையும், மசிக்கவீரன்விட்டசூலமள்ளியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்) மாடுகளிலேறுகின்றபசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்
 கள் பிராணனையும், அஷ்டவசுக்களுயினாயும், மற்றதேவர்கள்
 உயினாயும் குரங்குகள் போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்த முனி
 வீசர்களுடைய பிராணனையும், பரியாசம்புண்ண வீரபத்திரர்
 விட்ட சூலாயுதம் எடுத்துஎடுத்தது* தின்றுவிட்டது. எ-று. (உ௨)

* தின்றுவிட்டதென்றது-இங்ஙனம்-பிளந்து
 கொன்றதுஎன்றுகொள்க.

விழியினோடருக்கீப்பல்லை வேரறுத்துவாணிமா
வெழில்படைத்ததுண்டநா விரண்டுதுண்டமாக்கினான்
கழலமைத்தகன்குதிக்க வமிர்தமுண்டகலைநிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்) சூரியனுடையபல்தும் கண்ணும்தெறித்துக் கீழ்விழும்படி அடித்துச் சரஸ்வதியைப்பிடித்து இரண்டாக நாக்கறுத்தார், இலட்சுமியை மூக்கறுத்தார், வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினாலே சந்திரனைமிதிக்க அவன்நகங்கித் தக்கனுடையயாகசாலைநெருப்பை மிதித்தபடியினாலே அந்த வெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெயைப்போலானான்-எ-று. (உக)

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனிடலகைபார்ப்
மாயமாகிமுன்னையாகம் வந்துதோன்றியமர்செய்த
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவாரிசெய்தார்
பேயதாமிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லைபே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள் கரிமஉடம்பினையுடைய பசாசாகி மறுபடியும் முன்பாகத்திலே மாயமாய்த்தோன்றி எழுந்து சண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொன்றார்கள் ஆனபடியினாலே பேயாய்ப்போகியுந்துக்கம் நீங்கவில்லை-எ-று. (உச)

விதிபுனைந்தவோமருண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்ப்புகட்டிமுன்
குதிகொணைய்க்கடாமெடுத்தொழுதுபூதர்கூளின்தன்
னுதரகுண்டமனலெழுந்த வோமருண்டமானதே.

(இ-ள்) பிரம்மாவினாலே விதிக்கப்பட்டயாகசாலைநாசத்தையடைந்தாலும் அதற்குப்போகமாகவைத்திருந்தசோறும் எள்ளும்பொரியும்ஒருபூதம் ஊழிற்கொட்டிக்கொண்டு நெய்க்குடங்களுடையித்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதுஅனுடையவாய் ஒமகுண்டமாகவும் உதராக்நினியெநெருப்பாகவுமிருந்தது(உரு)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசக்களுங்குருக்களும்
முட்டரானமுப்பதிறு மூன்றுகோடிதேவரும்
பட்டபோதுவவர்தமெய்கள் பழுதுறுதுதன்னுளே
இட்டபூதவுதரமுன்னை யாகசாலையொத்ததே.

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குப்பாலகளும் அஷ்டவசக்களும் தலைவராவந்தருக்களும் முட்டிப்பட்டவராகிய முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகம் விணுகப்போகாமல் வீரபத்திரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகள்சாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடையவயிறுயாகசாலையையொத்து(

கற்பகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமராத
மற்பமாமுடம்பிரத்த மாவிகாமொத்ததால்
பற்பலவிபக்கர்சித்தர் பண்டிசெந்துகுடர்களார்
சர்ப்பயாகமொத்தன்று தக்கர்செய்தயாகமே.

(இ-ள்) கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள்மிதி
த்தபடியினாலே தேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்தின்று பிரி
ட்டரத்தமானதுயாகத்துக்கு நெய்யெயித்துச் சொரிதல்போலி
ருந்தது பலடலபட்சர் சித்தர்க டைய வயிறுபிதுங்கப்பட்ட அ
வர்களுடையகுடல் கொ. கொடியாகச் சிந்திகிடக்கிறதுசர்ப்
பயாகஞ்செய தலையொத்தது அன்றுதக்கன் செய்தவேள்வி. ()
சிறந்ததிக்குப்பாலராத தேவர்சித்தர்முதலினோ
நிறந்திறந்துபோகவேத னிடையிலேயியற்றினான்
பிறந்துவந்து ந்துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபோர்
மறந்துவிழுவீரன்மோதி மலரினானேமண்டினான்.

(இ-ள்) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தே
வர்கள்சித்தர்கள் இறக்கப் பிரமாவானவர் நொடிப்பொழுதிலேய
வரைப்படைத்துக் கொண்டேவந்தார் அவர்கள் மறுபடியும்யுத்
தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள் பின்னும் பிறக்காமலிருக்கும்படியிர்
மாவையித்து யந்தஞ்செய்ததொடங்கினார் வீரபத்திரர்-எ-று
செத்ததேவர்களாவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலக்களவீழு மாறு கமலனானேமோதினான்

* முத்தலைக்கொள படை யெடுத்து முண்டகத்தர்சிந்தை
பத்துமைத்தர்சென்னியும் படிக்குளேபரப்பினான். [சேர்

(இ-) இறந்துமோனதேவர்கள்மறுபடியுஞ்சண்டைசெய்யப்
படைக்கும பிரிமாவிலுடையகைகளை அறுத்துத்தள்ளினார் மூன்று
தலையையுடைய ஆயத்தினாலே அவர்மனதில் உண்டாகியபத்துப்
பிரிமாக்களுடைய தலையையுட்குத்தி பூமியில் விழத்தள்ளினார்
வீரபத்திரர்-எ-று. (உக)

அண்டகூடமுங் பிழிந்த வாதிமாயனமர்செய்த
துண்டமோருவெண்ணக்கு கருடல் மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக வீரன்மார்பில்லிசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன் கையில்வாளியேவினான்.

இ. அண்டக்களைவிழுங்கிஉமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுசண்டை
செய்ய மூக்கையடையமோருதிகராகவிளங்கிய கருடன்மீமல்வநிக்
கொண்டு அனைகபாணவருஷிங்கள் வீரபத்திரர்மார்பில்படும்படி
யாகப்பொழிந்தார்-அப்படிவிட்டபாணங்களை எல்லாம் துண்டமா
கத்தன்னைகப்பாணத்தினாலே அறுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரர். (கஉ).

* முத்தலைக்கொள்படை-குலாயுதம்.

யவமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்ந்துவிசினு
 னையனங்கோர்வாளியா லறுத்தெறிந்தோரம்பிறை
 பையராவருந்தியாவி பருகினுண்டெய்கருகினுண்
 கையிலாழியேவினாண்கனித்ததண்ணல்காலிலே.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வில்புத்தம்பண்ணுகிறதற்குச்சக்தி
 யில்லாமல்கோபங்கொண்டு ஒருகத்தியைஎடுத்துச் சுற்றிவிசினார்
 வீரபத்திரர் அந்தக்கத்தியைஒருபாணத்தைவிட்டு அறுத்தெறிந்து
 ஒருபாணத்தினாலேபாம்பைக்கொல்லுகின்ற கருடனைக்கொன்று
 விட்டார் அதுகண்டு துக்கத்தினாலே உடம்பு கறுப்பாய்க் கையி
 லேயிருக்கிற சக்கரத்தைவீரபத்திரர்மேல்பிரயோகஞ்செய்தார்
 அதுஒடிவந்துசுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிந்தது—எ-று. (௧௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழியெந்தைதாளில்விழுவே
 யந்தமெய்யொழிந்துபன்றியரியின்வேடமாகியே
 வறதுவந்துபோர்தொடங்குவாளின்வேவின்வவ்வினா
 னுந்திவெறோர்சேலதாகவாரிம்தொளித்தனன்.

(இ-ள்.) முக்காலத்திலே விஷ்ணுஆயிரம் தாமரைமலரைக்கொ
 ண்டி பரமசிவனைப் பூசித்துவருகற்போது இவர்பக்தியைப்பரி
 சோதிக்கவேண்டி ஆயிரம்பூவிலே ஒருபூவைச்சுவாமி மறைத்
 துவைத்தார்-விஷ்ணு பூசைசெய்து அருச்சினை பண்ணிக்கொ
 ண்டி வரும்போது ஒருபுட்பங்குஹயஅதற்குப்பகிலாகத் தன்
 னுடைய தாமரைப் பூவொத்தகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச் ச
 வாமிக்கு மனதுசந்தோஷிவந்து சக்கராயுதம்கொடுத்தார் அந்
 தச் சக்கரத்தைத்தானே சுவாமிய்மேலேவிட அதுபயந்துகாவில்
 விழவேஇனிமேல் இத்தருபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்
 டோமென்று அந்தஉருவத்தை யொழித்துப் பன்றியாகவும்சிங்
 கமாகவும்ரூபமெடுத்துவந்து யுத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவங்
 களை வாளாயத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வெண்
 றார்அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவெடுத்துச் சமுத்திரத்
 திலேவிழுந்து ஒளித்தார்-எ-று. (௧௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவியுண்டநெடுமாலும்பைழிப்படி புவியுண்டுபோனானேவேதன்,
 தவியுண்டுதலைநாதுந்தனையுண்டாரிமையவர் தந்தடிபூனுண்டார்;
 கவியுண்டகனாகுண்டம் பேயிறைச்சி யருந்துகனகலமேயான,
 தவியுண்டுமனமகிழ்ந்தங்கெய்த முனிவரெல்லாமவியுண்டாரோ.

(இ-ள்.) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவந்தோற்றுமண்ணையறிம்போ
 டிக்கொண்டுஒளித்துக்கொண்டார்பிரமாதவித்துநான்குதலையும்
 அறுபட்டிஇறந்தார்தேவர்களுந்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்

கள்பூதகணங்கள் இதைச் சாப்பிடுகிறதற்கு ஓடி குண்டடாத்திரமான
து அவிர்ப்பாகம் சாப்பிட்டுவந்த முனிசினோ ஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீர
பத்திரசவா மியினால் இறந்தார்கள்—எ-று. (௩௩)

இங்கிதுவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறை பதம்பரவி யிசைத்தா
னெல்லா, மங்கல ஓமுனிவாறியருள்சுரந் துமகத்திறந்தார்க்காவி
யீந்து, மங்கரியபதங்களைல்லாம பழையபடி யுதவுத லும் வண
ங்கிப்போனார், சங்கரியைமுன்பெற்று னென்பெற்றான் மனக்கா
ட்டுத்தலைப்பெற்றானே.

(இ-ள்.) இவ்விடத்தில்தவிர்தமாக யாகசாலையோடு சீருவத்திர
பேரும் நாசத்தையடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர்க்கையத்துக்குப்
போய்ச்சுவாமியினுடையபா தத்திலேவணங்கி அங்கேகடந்தசமா
ச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோ
பமாறிகுருபைபிறந்துயாகத்திறந் தவர்களைவளையும் பிழைப்
பித்துக்கேடில்லாத அவரிடங்கேயவரவர்க்குப்பழையபடியே அ
ருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாங்கள்வினவேக மில்லாமையி
னாலேசெய்தகுற்றத்தைப்பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்
துவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் - பார்வதிடைப்பெற்ற தக்கனுக்
குமாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக ஆட்குத்
தலையை அலனுடலில் வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செ
ய்தார்கள்—எ-று. (௩௪)

என்னுதன்றையிகழ்ந்தோன்புதல்வியெனவலகுரைக்குமி
மிக்கண்டரத், தன்னுக்கந்தக் டோகசாதனைத்தால்விடுத்திமயன்றவ
த்தனாலு, முன்னுக்கமைநாகன்றனைப்பயந்தமேனையதுமுயற்சியா
லு, மின்னுகவவதரித்தா ளமரரெலாங்கற்பகப்பூவீசினோ.

(இ-ள்.) எனக்கு நாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நிந்தித்த தக்
கனுடைய குமாரியென்றுபழிப்பாக உலகமெசொல்லுமே நம்மை
யென்று பார்வதி அந்தித்துக்கந்தீரத் தன்னுடையதே கத்தையோ
காக்கினியினாலே தவிர்த்துசெய்த இமவர் பருவதராஜன்தேபோமகி
மையினாலும் முன்னேமைநாகனென்கிறபிளகையைப்பெற்ற மே
னேதவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக
அவதாரஞ்செய்தாள்—தேவர்கள் கற்பகப்புட்பங்களைவருஷமாகப்
பொழிந்தார்கள்—எ-று. (௩௫)

சித்தாந்தத்தொன்று சத்தி சிவத்திரண்டாய் ஞானமிச்சை
செயலின்முன்று, கொத்தாதிக்குடிதைருநாதவிந்துவிர்ணடி லு
க்குங் கொழுக்கொப்பாதி, முத்தாதிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மா
லயன்முதலாமுடைத்தமுல, வித்தாகிதிறைவானைப் பயத்தவற்கு
முடிந்ததவம் விளையுலாடோ.

(இ-ள்) சித்தாந்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலே ஒன்று பட்ட அபிஞ்ஞ சத்தியாய்வு பின்பு அச்சிவத்தில் நின்று பிஞ்ஞ சத்தியென்று வேறுபட்டிப்பின்பு ஞானசத்தி இச்சாசத்திகிரியா சத்தியெனமுன்றுவகையாகிக் குடியிலிருந்து ஊண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக்கொழும்கொம்பாகியும் சாவயிக்கு முத்தாகியும் பரம சிவனிடத்தில் உருத்திரன் விஷ்ணு - பிரம்மா முதலானவர்கள் உண்டாகிறதற்குமுதலமாகியவரித்தாகியும் எங்குநிறைந்த பார்வதியைப் பெற்றவர்க்குமுடிந்ததவப்பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ()

கலைவளமுமதிபோன்று சிவனை வெல்ல மதன்வளர்க்குங்கரும் புபோன்றும், பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்துபந்துகழங்குசல்பற்றிப்பயிலுநாளில், மலையரசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழ்வாபெய்தி, யுலகெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றாளில்க்கணம்பார்த்துணக்கவற்றார்.

(இ) பார்வதியானவள் இமாசலராஜனுக்கும் மோனாதேவிக்கும் குழந்தையாகியவளர்பிலறபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ந்துமன்மதனைவன் சிவனை வெல்ல வில்வேண்டி அத்தற்குவளர்த்தகரும்பெயொத்துப்பலசாஸ்திரங்கொய்க்கற்றுப்பந்து கழங்கு ஊசல்விடையாட்டுமுதலானது செய்துகொண்டிருக்கிறகாலத்தில் மலையரசனிடத்திலேவதமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்கெல்லாமயிற்றிலேவைத்திருத்த அம்மனை யடுவட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்.

நெற்றியிலோர் புறத்திலனை நேத்திரமுண்டாமொருகை ரெடியருலம், பற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமரசம்போய்ப்பவளமாகும், கற்றைநெடுங்குழறி பாதி சடையாகுமொருகைவகை கழன்றுபோகு முற்றுவரவிலைவகளை மலையரசன்மனமுருகியவகையானான்.

(இ-ள்) னாரும் பருவதராஜனை உம்முடையருமாரத்திக்குச்சிலபொழுதில் நெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்டோன்றும் ஒருகையிலே சூலமுண்டாகும், ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும் பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப்பவளநிறமாகும் கூந்தலிற்பாதிசடைகளாகும் ஒருகையிலே வளைகளில்லாமற்போகும் இதுகள் சம்பலிக்குமென்று நாரதர் சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ள முருகிச்சந்தோஷித்தையடைந்தான் - எ-று.

(இஅ)

வேறு-அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கையாய் பணிவரைமருங்கினந்தான்

துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு

வையகமளித்தாடாதை வள்ளலெப்பணிந்துமானை

பையநின்மவத்துக்கேவல்கோடியென்றளித்துப்போனான்

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரமுந்நாநதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண் னாகவந்தபடியி னாலே பரமசிவன்மருமகனாகவா வேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாகாயில்பூமியி லேகங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பருவத் த்திலொருபக்கத்தில்பரமசிவன்பாதோவொருநினைவினாலேயா தத்திலிருக்கிறுரென்கிற வார்த்தைகேள்வியாகித் தன் மகளாகிய பார்வதியையுஞ்சிலதோழிப்பெண்களாயும் அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்காரஞ்செய்து என்னுடைய பெண்ணை உம்முடைய தவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராஜன்—ஏறு (நக)

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்வம்புரிந்தால் தாங்குபேரளிப்பான்ருளேரீ கருத்தினுற்றவஞ்செய்போதிந் துங்குமல்கனியும்போது முருசியும்புனலுக்கொண்டு புங்கியுர்பலருஞ்ஞழிப்பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்) எல்லாத்தேவரி லுமுயர்ந்த விஷ்ணு - பிரிமா - மற்றவர்க ளு டெருமைபாயொழிவிலாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்கேவண் டி யவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தின லே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பைதி ருமஞ்சனமுதலானதுகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாங்கி ழார்களுடனேபலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள். (1)

இங்கிலையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்த ரீபதுமத்தோனு மங்கவர்க்கிருக்கையிந்தா வைரவர்முகத்திற்சார்வுங் குங்குமக்குழம்புரித்த புயங்களிர்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாயிருக்க எல்லாத்தேவர்க ளும், தேவேந்திரனும்சுடிப் பிரிமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார் தள் அந்தப்பிரி மாவும் அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொயித்து ப்பிற்பாடி அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையும் குங் குமம்பூசியிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார். (2)

வச்சிரமொடிந்தீசர்ன்ன் கணிச்சிவாப்மடிந் துங்காலன் முச்சிரம்வளைந்து மற்றோர் படைபெலாமுறிந்துந்தேவர் மெய்ச்சிரமகுடநீத்து மெவிந்தமைவிளம்புமென்று னைச்சுராதமக்குக்கோமான் ருரகனழித்தானென்றுன்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் முழுவாயுதத் தின்வாய்முழுங்கியும், யமனுடைய ஞாலாயுதம்வளைந்துமீ, மற்ற வர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரசிலையிருக்கிற மகுடம்பி டிகப்பட்டுப் வருத்தத்தையடைந்தீரிகள் அவ்வருத்தத்தைச்

சொல்லுங்கொன்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசரன் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று. (௪௨)

காலையம்புயத்தோன்சொல்வான் காலஞ் சுகனலாந்காற்றான், மாலினுலென்னு லுன்னு வவன்வலிதொலைக்கலபோ, வால மாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும், வேலனார்வெல் வாருங்க ளைறபெலாம்பிடுப்பாபொன்றான்.

(இ-ள்) அப்படிதேவேந்திரன்சொல்லக்கேட்ட பிரமான்வன்சொல்வான்-யமன்-அக்கினி-வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும், என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத் தாருகாசரனைக்கொல்லக்கூடுமோ சிவனுடையபிள்ளையாய் இமாசுபுத்தரியான பார்வதியினிடமாக சிவசுப்தாமணிபர் அவதரிப்பார் அவனைக்கொன்று உங்கள்சிறையை மீட்பாபொன்று சொன்னான்-எ-று. (௪௩)

யோகத்திலிருக்குமிச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு, வேகத்திலியற்றுமென்றே பயஸ்விடைகொடுத்தான் மீண்டு, மாகத்திலுணுகித்தேவர் மதனைநினைத்தாரீமாரன், கோகத்தையொழிக்குந்தென்றற் றேருடன்றோன்றிச்சொல்வான்

(இ-ள்) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரனஞ்செய்யும் படி சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்கொன்று பிரிமாசர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமராபதிக்குவந்து மன்மதனைநினைத்தாரீகள் அவன்விடாய்த் தீர்க்கத்தகுந்ததென்றலாகியதேரிடிலுநிலந் துசொல்லுவான். ௪௪

எவன்றமழிக்கமாத கொவர்களைமயக்கநீவிர், கவன்றதெத்துயராவெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்ற, எவன்றையி றுகப்புல்லி யமரர்கோனருளினைக்கிச், சிவன்றவமழிக்கவேண்டியழைத்தமைதெரியுச்சொன்னான்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையசுவத்தை அழிக்கடும், எந்தப் பெண் காமயக்கடும், நீங்கள்எந்தத்துக்கறிமித்தமாக எண்ணையழைத்தீர்க கொன்றுகேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டிசையினாலும், இறுக்கக்கடித்தழுவிடபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தைபயிக்கும் படிஉண்ணவேண்டியழைத்ததென்றுதெரியச்சொன்னான் (௪௫)

விண்ணிலார்மகவான்சொல்ல வெருண்டிலேவர் பயந்துகூறும், பெண்ணலானவியாணல் கர்பிறப்பிலாநிற்ப்புமில்லார், கண்ணினுளைவை நூலாந்கருத்தினுலளவாவந்த, தண்ணிலாமுடிபா ர்செய்யுந் தவத்தைபார்த்தவிர்க்கவல்லார்,

(இ-ள்) தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன்சொல்லக்கோபித்துச் சுவாமிக்குப்பயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வானுமைய தேவே

நீதிரனே சிவன் பெண்ணுமல்லர், ஆணுமல்லர், அபியுமல்லர், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர், காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும், ஆக மஃ பிரமாணத்தினாலும், கருத்தினாலும், இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கு முடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினதுதவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சசு)

கண்ணிகைகவுரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சந்திதிமகிமையாலே யுயிரொலாந்தையாநிற்கு
முன்னியவுயிரிகள் போல வொடுங்குமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதுலேயொடுங்குமாடோல்.

(இ-ள்) அம்மனே கண்ணிகை, சிவனே குற்றமில்லாத பிரம்மசாரி. இவர்களிரண்டுபேர்களுடைய சந்திதிமகிமையினாலேசகலஉயிர்களுமுண்டாகிவிர்த்தியாகும், முன்புபடிசுவாமியினிடத்திருந்து, சிவன் கர். உண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும் மனதுலேதோன்றிய அனேகவஸ்துக்களதுலே ஒடுங்குவதுபோல்.

தாமதகுணத்தொன்பர் சங்கரித்திடலாசேன்
சேமமாமுயிரிக்கட்கெல்லா மிகைப்பொழித்தருள்வதாகும்
மாமலகுணமொன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைப்
பூமலர்சொரிந்தக்காலும் புறகயெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்) உலகத்திலே சங்காரத்தொழில் செய்வதனாலே சிவன் தமோகுணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்களுடைய இகைப்பொழிப்பதாகும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற மும்மல சம்பந்தமில்லை இவருடைய சொரூபம் மிகவும் நெருப்பாகும் அவர்மேல் நான் புகழ்ப்பாணத்தைவிட்டால் அதுகல்புகையாகக் கரிந்துபோகும்-எ-று (சசு)

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவானே
யருவெனத்தெரியாதானே யுடர்செயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புருந்தானந்த வேகாயில்வேனோநாக்கித்
தருவனத்திடையிலவாழுஞ் சதமகனுடைப்பதானான்.

(இ-ள்) உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவையுருவமாகியும், அருவமாகியும் இருக்கின்றசிவனை அருவமென்றுநீதெரியாதவனாகவும் யுத்தஞ்செய்துசயிக்கப்படாதென்றுமன்மதன்பயப்பட்டுத் தன்னுடைய ஸ்தானத்திற்குப் போகப்பறப்பட்டான் அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்துக் கற்பகத்தருவினிழுவில்வாசஞ்செய்யாநின்றதேவேந்திரன்சொல்லத்தொடங்கினான். (சசு)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனுவின்மீது
நாயகன்சிரத்தின்மீதும் பொறுத்ததுன்னலமேயன்றோ

காயுந்நகதிரிஸ்மேனிக் கடைந்ததுமெனக்குமிர்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுமையன்றோ.

(இ-ள்) விஷ்ணு தம்முடையமார்பிலே இலட்சுமியைவைத்து
க்கொண்டதும், பிரீம்மா சரஸ்வதியை நாவில்வைத்துக்கொண்ட
தும், மகாதேவரானவார் நலையிலே கங்கையென்கின்றபெண்ணை
வைத்துக்கொண்டதும், உன்னுடைய சாமார்த்தியமல்லவோருரி
பண்சொன்னையில் கடையச்செய்ததும், எனக்கு ஆயிரங்கணவந்
ததும், உன்னுடையஆண்மையல்லவோவென்றான்மேவந்திரன்.

செல்வதின்மெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவியி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை
சொல்வதுமறுக்கவேண்டா மெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வாமிதுதாவென்ன மதனவேண்பந்துகூறும்,

(இ-ள்) பின்னுந் தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா
எனக்காக அங்கேகொண்டு சிவனைஜெயித்து அவருக்குக்காமவாகி
ரியுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும் அ
தீதப்புத்திரன் அசுரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்ப
டிசெய்வார் அதற்குநீயே காரணமாயிருக்கிறாய் நான்சொன்ன
வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்று கையைப்பிடித்துக்கொண்
டு எனக்கு இந்த நல்வரத்தைக் கொடுவென்றுமேகடவ மன்மதன்
சந்தேஷித்துச்சொல்வான் என்று. (இ-க)

அரன்சிலை : லையென்றாலு மடுக்கணையரியென்றாலும், வர
ப்பெறவிசைந்தராணும் வசுகியரவென்றாலும், சுருப்பெனுஞ்
சிலையாலுந் துக்கணயெனுப லரானீஸ்ச், சுருப்பெனுங்குணத்தால்
வெவ்வே எனைச்சொலித்தொழுதுமேபாளுன்.

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திரராஜனே சிவனுக்குவில்லான் து
மலையாகியிருந்தாலும், விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும், வா
சுகிய நன்றாக ஏற்றுகின்ற நாணியாலும், என்னுடைய சுரும்
பாகியவில்லினாலும் ஐந்துபட்டங்களாகியபாணங்களாலும், நீல
நிறப்பொருந்திய வண்டென்கிற நாணியினாலும், அந்தச்சுவனை
ச்செயித்துப் போடுகிறேனென்று வந்தனஞ்செய்து சுவாமியி
டத்துக்குப்போன மன்மதன் என்று. (இ-உ)

சந்தனமணமுந்தெட்வத் தமிழ்ப்பதுமணமுங்கொண்டு

வந்தீதுமலயத்தென்றல் கைந்தமநதிரியுஞ்சரீந்த

திந்துவநிலவாம்பெள்ளை வலையினையெறிந்ததெஞ்ஞங்

கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கொகிலமுழங்கிந்நன்மேற்

(இ-ள்) மன்மதன் சிவனைசெய்க்குப்படி புறப்படுப்போதுபொதி
படிஸ்யின்று அதுஅவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும் துவிய

மான தமிழ் வாசனையுங்கொண்டுதென்றற்காற்று வ
மாகிபமந்திரியம்வந்துசேர்ந்தான்-சந்திரனுங்கிரண்டா கியவெள்
கோவலையினைநான்குபக்கமும்விசிஞன் புஷ்பக்கொத்துகடையுடை
யஇளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எறு (இ-ள்)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுக்கரமுழக்கஞ்செய்ய, முல்லை
சண்பக மச்சோகு முளரிடீயமுதலாயுள்ள, வெல்லையின் மலநூற்
தேனு மிசைத்தனனிநுட்பைச்செம்பைக்கல்லையுருக்குஞ்சொ
ல்லார் குறிஞ்சியாழ்கரத்திற்கொண்டார்.

(இ-ள்) மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவரும்பில் சப்
திக்கின்றவண்பிகள் அச்சங்கத்தை வயில்வைத்து ஊதுகிற
ரனாகவும் விளங்க முல்லை-சண்பகம்-அச்சோகு தாமரைமுதலாகி
ய கணக்கில்லாதபுஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபக்கமு மி
றைத்துக்கொண்டு கடினமாகிய இரும்பு-கல்-செம்பு-இதுகள் கூ
ட உருகும்படி சொல்லுகிற வார்த்தையையுடைய பெண்கள்கு
றிஞ்சியாழைமேனும் வாத்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள்.)

பொங்கியவுயிர்க்களான புகரணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தரமர்குந் தனியிருட்கரியுங்கிள்ளப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையொனும்போர்ஈரீவடிக்கண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்
(இ-ள்.) மிகுந்த நட்சத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
வுச்செவ்வானமானது ஒருதிலதட்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற
ஒப்பற்றஇருட்டாகியபாணையும்பசுடைபொருந்தியகிளிபாகியகு
திரையும்நடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளமட்போன்ற வாயையு
முடையஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய
கத்திகளை அசைத்துக்கொண்டிபுறப்பட்டார்கள்-எ-று. (இ-ள்)

புகரணியகரும்புமைந்து குலமலர்க் கணையுங்கொண்டு
வாணுதவிரதெசல்ல மகரகேதனத்தினுடு [ஞ்சி
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் நவஞ்செய்வான் நனைக்கண்ட
நாணிநுனறுகால்வண்டு நாணிநுனடுக்கினுனே.

(இ-ள்) வகோவாகிய கரும்புவில்லையுட்பட்டங்களாகியஐந்துபாண்
ங்களையும்எழுத்துகொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையஇர
திதேவியானவள்கூடவரமினக்கொடியுடன் பரமசிவன்போகத்தி
லிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அகவிடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்
சுவாமியைப்பார்த்திவளைவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்துவெ
ட்கத்தையடைந்துநடுக்கினுண்வண்டைநாணுகவுடையமன்மதன்.

வெளித்தலத்தெதிர்ந்தாலென்னவினையுமோ தனக்கென்றெ
ண்ணி, டொடரித்தனன்முன்னேபிள்ளையுமையவள் வரவுகண்டு,

களித்தனனயக்கமாமோ கணத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனளிநாண்பூட்டி வடிக்கணைதொழித்தான்மாரன்;

(இ-ள்) நெறோ வெளியாகவந்து யுத்தஞ்செய்தால் என்னகேடு நம்
க்குண்டாருமோ வென்று நினைத்துச் சுவாமியின்பின் தெரியார்
மல் ஒளித்தருந்து சீமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது பார்
வதி அக்கடவுள்முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெ
ண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலேவெல்லக்கூடுமென்று சந்தோ
ஷித்து மோகத்தை யுண்டாக்கும்படிப்பராகத்தை இறைத்துவில்லை
வளைத்துநானேற்றிப்பாணங்களைத்தொழித்தான்மன்மதன் (இ-ள்)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுமுலகமீன்ற
ளிருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுச்சியாலே
பொருக்கணைதொழித்தான்சென்று புரளுகுகணையினு
மொருகணைவிழித்தான்மாரனுடலெலாவ்கொளுத்திற்றன்மே.

(இ-ள்) மன்மதனுனவன் தானதிகசண்டைசெய்தால் ஒருகரு
ம்புபுருவமாகிய வில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற
பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்
றன-நமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லையென்கிற செருக்கினாலே
போய் அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும்
எரித்தநகையாகிய அம்பை.

னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார், அக்கண் மன்மதனுடைய உப
ம்பையெல்லாவ் கொளுத்திவிட்டது-எ-று. (இ-ள்)

ஒருகணையென்றமையால் நெற்றியென்று வருவிக்கப்ப
ட்டது, கணையென்றசொல் மெய்கெட்டு கணையென்றுசொல்
ணையேற்றது.

அருக்கவெண்பஞ்சுபோல வழற்கண்ணுலனங்களுன், திரு
க்குளங்கனலக்கண்டு தேவருந்திசையினேரும், வெருக்கொள
வொளித்தார்ப்புத கணத்துடன் விடையினுனும்; பொருக்கெனம்
றைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடைபுகுந்தானன்றே.

(இ-ள்) நெருப்புப்பட்ட அருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனுடைய
மாறுபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்
டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டு ஒளித்துக்
கொண்டார்கள்-அதன்பின் புசுவாமி புதகனங்களுடன் சிக்கிச்
மாக அத்தவிடம்விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார்-எ-று.

சுண்ணான்மண்தைவேண்டி யுமையுற்றவம்மெய்தா
ளங்கதுபுணருமாற்றி முனிவருக்கமலன்சொல்லினார்
மக்கலகேள்விசெய்த முனிவரு மகிழ்வாயெய்திக்
துங்கவெற்றிழையார்த்தத்தைச் சோபுனஞ்சொல்லினார்கள்.

(இ-ள்.) பரமசிவனைவர் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்து கொள்ளப் பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள் வந்துசேரச்சீ சத்தரிஷிக காயழைத்து டருவதராஜனி-த்திற்போய் சுவாமிக்குடன்பெண்ணைக் கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார், அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராஜனிடத்திற்குப்போய் இரத்தச்சோபனசங்கத்சொன்னார்கள்-எ-று. (சுய)

மலையிறமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரோதுவாமுந்
தலமதுபுகவமென்றான் தவத்தவர்கைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புதல்வ கிரையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ - ள்.) ரிஷிகளோபாய்ச் சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்திராவித்தான்-அவன்பிள்ளையாகிய மைநாகன் ரிஷிகளோப்பாசீ சந்துசியன் என்னசாதி அவருக்குத்தாயதகப்பன் பெயரொன்ன குடிப்பெயரொன்ன அவரிடக்கும் ஊரொது சொல்லுங்கொன்றுட்கட்டான் அதைமுன்வாக்கட்டு நகைத்துச் சிவனே அவ்விடக்கூடாதவர் அவாபிறந்தவிடம் முங்கில்-அவர் தல்லசாறியென்று தெரிவித்தார்கள் எ-று. (சுசு)

பெருந்தோருவகபாகிப் பிறைமுடி மன்பேர்நாளிற்
பொருத்தமுதாருந்தேர்ந்து புனிதனாப்புகழ்ந்துபோற்றி
பருத்தியார்வவநாங் குறித்திறைவித்தானன்னோர்
பருத்தகங்கையினாழ்ந்தப் படிமெலாம்பணித்துசொன்னார்.

(இ-ள்) அப்படி சத்தரிஷிகள் சொன்னபிறகுபருவதராஜன்முதலானவர்களெல்லாம்மக சந்தே ஷித்தையடைந்துசுமந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையசிவன் பிறந்தமட்சத்திரத்திற்கும்அம்பு பிடித்த மீனத்திரத்திற்கும் துறந்த டொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிற காலமுநின்று ந்ஷ்டமடையுடைய ரிஷிகளினுடையபாதத்தீதைப்புக்கடறைய வகையி லுத்திற்பொருத்திட கலியாணமுசுரீத்தஜகையுள்ள புகைகட்டத்தனுப்பிவித்தான் அந் ஏழுரிஷிகளும்கங்கையைத்தரித்தசுமந்திரத்திற்குமீனத்திரத்திற்குமெல்லாம்வலங்கீச்சொன்னார்கள்

இமையொர் பிறைவகுலைமுகத்திலேழ்கிரிக்குமேருச்
சினையொர்வளைக்குளுசமபொற்றிகிரிமாவரைக்குமேழு
தமாவன்சுடர் குஞ்சுத்தசாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குடவஞ்சிடணத்தினையறிவித்தார்கள்

(இ-ள்) இமையபருவதராஜன் பார்வதியம்மன் கலிடாணமுசுரீத்த ஜலையை அனேசனாதர்க்கு கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்தகுலபருவதர்க்குக்கும், கொடிமுடிபொருத்திய மேருவுக்கும சக்கிரவாகிரிக்குடையுளியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும்,

சித்தர்-சாரணர்-முனிவர்-தேவர் முதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கவியாணத்தைத்தெரிவித்தார்கள்—எ-று. (௬௬)

ஓலைகண்டளவேசேர்த் தவத்திகளேழுப் பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின் மமகிமைசேர்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ளகிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமைபவர் குழாங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்) ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்குள், பூமிதேவிக்குள் மாலையோலப்பிரகாசிக்கின்ற மமகிமைபொருந்திய ஏழு மதிகளாகும். நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுல பருவங்களுக்கும், அத்தீர்தமான மாகிய தேவதைகள் நெருங்கிச்சேர்த்தார்கள் - முனிவர்களும், சித்தர்களும் தேவர் நான்குட்டங்குட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள். அட்டதங்களைத்துந்தேராம்கொடிகளாலடைத்தார்விண்ணை மட்டறுவிமானத்தின் குண் மாலையான்மறைத்தார்விதி நெட்டிலையரம்பபூச நிகளாய் நிறைத்தார்வெறமிற மட்டி யபழுதினாலேமெழுகினுர்தலை களெல்லாம்.

(இ.) எட்டுத்திணைகளும் தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள். விதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வானழகங்களும்-கழுககளாயும் நிரைநிரையாகறண்டு அலங்காஞ்செய்தார்கள் - மலையிலிருக்கிற புழுதைக் கரைத்துத் தரைகளெல்லா மெழுகினார்கள்—எ-று. (௬௭)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் நெடையெலாந் தோர்த்தார்கள்
புரணஞ் பம்பைத்தாபுது மணிவிளக்குமிட்டார் ஸ்ரீணிந்
தூரண னுலகுமற்றையளையுமா ர்நாடு
நாரண னுலகும்வந்துகாணவேநா னுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அதில்முத்துமாலையோத்தொங்க விட்டார்கள். ஆகாயங்களைக்கொண்டு வந்துபூரணகும்பம்பைத்தார்கள். நூதினமாகிய இரத்தினவிளக்குகளை ஏற்றினார்கள், பிர்மலோகமும் அளகாபுரியும் தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்—எ-று. (௬௮)

மணிவிளக்களையமின்னை மலையரமகளிர் கூடிக்
கூணிமலர்க்கங்கையாட்டிக்கலையினுன்மருங்குகூட்டிப்
பணிமலையாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாரஞ்சூட்டி

விணிநுதற்றிலகந்திட்டி யருமறைச்செடங்குஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினத்தின்போன்றபார்வையைமலையிலிருக்கிறபெண்களாகுடிக் கம்பகமலர் வாரணமே ரீந்த கங்காநலத்தினாலே வாரணஞ்செய்து இடப்பட்டிதுவஞ்சுபடிசேலைகட்டு ஆரணங்களு

ம், முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர்மாலை சூட்டி அழகிய நெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனொத்த
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன்முதலோரின்றித்
தாமணித்துகில்கள்சாற்றிச் சுரர்தருமாலசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இங்) வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணங்களை எய்தமாரணநெற்றிக் கண்ணிலெரித்து அப்புஷ்பத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரீமா முதலானவர்கள் கூட்டிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பசப்பூ மாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சரீப்பாபரணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்தார்கள் (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்களிறையெனத்தகைத்துஞ்ஞந்த
உடுகுலமென்னமுத்தா லொளிவிடுகூடஞ்சூட்டி.

அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது

குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டல மிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இங்) சுவாமியினது சடையிலேதரித்தபிறையைப்பார்த்துத் தம் முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் போல முத்துக்கள் பிரகாசியா நின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்திய கண்களாயிருக்கிற சந்திரனாயிருவருங்காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள் ()

வரம்பெற்றிருமால் சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி

பரம்பியதனையநீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி [௮

விரும்பியகோலஞ்செய்தா நிறையுமால்விடைமேற்சொண்

ரமணபயர்நெருங்கித்தண்ணீ ராஞ்சனங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம் முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினோ அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலசீசுநிறிப் பரவினதுபோலே நீலநணிகளாலிழைத்தசிலம்பைத்தரித்து சர்வத்திராளும்குறும்பு பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள் - பரமசிவன் விஷ்ணுவே புருஷமாகிய நிஷ்பத்திலேறினார்- அப்பொழுது அரம்புஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தியெடுத்தார்கள்-எ-று. (௮௨)

குலவுமால் ணுகிப்போற்றிக் குமுதனாய்மலர்ந்தாண்கஞ்சு

புலகஞ்சு ணுகிப்போற்றிக் குமுதனாய்மலர்ந்தாண்கஞ்சு

சுலவனொதிரிநின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்

புருஷவந்தினைஞ்சியெத்தவவர்க்கொம்பாரிவையிந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவான்வர் சுவாமியின் முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற்புப்போலுந்திருவாய்மலர்ந்து வாருமென்றார்- தாமரைப் பூவினிருக்கிற பிரீமாவந்து நமஸ்கரிக்கச் சந்நே இரத்தின கிரீடமிழைத்த திருமுடிபை யசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்படுகிரிப்புக்கொண்டார்- மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று.)

முடித்தகங்கையாற்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முனைத்து வெடித்ததாமெனத் தவளவாண்கவிகைமேல்விளங்க வடித்தகங்கையி னருவியுமீம்புவிக்கொழுந்துந் தொடுத்தனீழுமா நெனவிற்குவரிகடுலங்க.

(இ)சடையிலேவைத்தகங்காசலத்தினால்பிறையானதுகொழுந்து விட்டு அருட்பாகிப்புஷ்பித்தென்றுசொல்லும்படி யாகவெள்ளை வட்டக்குடைபிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவியும், சந்திரனும்சேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும், இரண்டிசாமரம்மீசவும் (எஉ)

திருவிறையக னடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்

தருவிறையகன் களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சேர

விரவிநான்முக னுலவட்டங்கொடுவீசப்

பரவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ - ள்.) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடப்பையெடுத்திக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம் எடுத்திக்கொண்டிவரவும், பிரீம்மா சமீபத்திலின்று ஆலவட்டம்மீசவும், தும்புருநாரத ரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சந்தீதம்பாடவும் எ-று. (எங்)

சுந்நனவன் கனகபாதுகையொருதுகக், காற்றுநேர்த்துநீர் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட, வேற்றுவாகனக்கடவுளாஞ்சிறிபவாளெடுப்பத், தோற்று மாதவர்கலைமதிவிளக்கொடுஞ்ஞழ.

(இ) யமராஜனவன் தங்கத்தினர்செய்திருக்கிறபாதக்குறடுகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாய்புகவான் திக்குகளைட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை, காண்பிக்கவும், ரிஷிபத்திலேறுகின்ற ஸசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டிவரவும், சூரியர்களேநேரும்சந்திராநேகரும்விளக்கெடுத்திக்கொண்டிவரவும்-

சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசமப்பு

வரவமங்கையர் நவமணிப்பணிசுமந்தணுகப்

பரவுகின்னரர் முதலினோர்விணைபார்ப்பரிக்கப்

பொருவினும்மறை நடந்திறைதலை நையப்புகழ்

(இள்) தேவகன்னிய ரநேகர்வஸ்திரம்வைத்திருக்கிறபெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளின்முத் திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சமந்துகொண்டுவரவும், இன்னரர்கிப்பு ருடர் ஸ்ணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களை ஞ்சமீபித்துச் சவாமிபெல்லாருக்கும்பெரியவொன்றுபுகழ்ந்துமுறையிடவும்

கிரகமேழுமெண்வசுக்கருமுனிவருங்கிளர, வரகர்விஞ்சையரி மையவர்மங்குந்துகண்டிருக, விருகரங்களை அருத்திரர்மலர்மழ யிறைப்ப, திருவும்வெண்கலை மடந்தையுமிமசலந்தேளிப்ப.

(இள்) சந்திரசூரியரீருவருந்தவிர மற்மவேழுகிரகங்களும், அஷ்ட டவசுக்களும், முனியீசமர்களுங் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கன்பார்த்துச்சந்தேதாஷ்த்தையடைந்து உ ருக ஏகாதசருத்திரர்க ளும் இரண்டுகைகளா லுப்புஷ்பங்களைவரு ஷ்டமாகவிதைக்க-தூட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தேளிக்ஷவும். (

திங்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ மிக்கமாதர்க ளெழுவுருஞ்சோபனமவிளம்ப, விக்குமீர்மொழிநீராமகளிர்வா ழுத்தேடுப்பத், தக்கவிஞ்சையர் மகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இள்) திங்குப்பாலகருடையதேவிகள் அவரவர்கள்திசைகளினின்று சேவிக்கவும்சத்தமாதர்கள்சோபனம்பாடவும்கருப்பஞ்சாறுபோ ல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளடையநீராமகளிர்வாழ்த்துச் சொல்லவும், தகுந்த வித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டிசைவழங்க. (

கண்டைபேரிகை குடமுழாகாகளந்துவைப்ப

வண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரிபொலிப்ப

வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிப்ப

வெண்டிசாமுகத் தனிவெண்டிரம்பொலியிசைப்ப.

(இ.ள்.) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை - குடவாத்தியம்- மத்தளவாத்தியம்- காகளம் - சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங் கள்கோஷ டக்கவும், தேவப்பெண்கள் காவின்சிலம்பு கலிவொன்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும்சந்திகேசுரரானவரவருகிறகூட்டங்க ளாவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும்- (எய)

எண்ணுவெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப

மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த

விண்னுமண்னுமெள்ளிடமறநெருங்கியவி மானம்

மண்னுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இள்) பாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கையையகிரியடிவா ரத்திலிரிஷ்பவாகனமிறங்கியது சவாமியினுடையசேனையின்புண் னணிஇமையபர்வதத்தையடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிரு க்க கவிடமில்லாடல்விடாண்டுகளிரெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்

கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத்துக்கிக்கொண்டு வழி முழுதுங்குந் துமையபர்வதராஜன்பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது இமகிரிப்பதியடைந்ததுமி மகிரிமடவார் திமலனார்திருவழிகெலா மவிழிகளானினாத்தா, ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்த் துரைத்தா, ரம செய்காமனையழித்தகண்ணெ துவெனவுரைத்தார்

(இ-ள்.) அப்படியேசுவன்மையபருவதத்திலே எழுந்தருளின போது அந்த மலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகை பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசக்கு ஒரு குறைவுமில்லாமல்பவ ன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்-அவர்களில்சிலர் யுத்தத்துக்கு வந்த மன்மதனையெரித்த கண்ணெ துவோ அந்தக் குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று (அடு)

ஆகமாரனின் இருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த, யோகம்திவரிருக்கையான்மதனுடலொழித்துப், போகம்திவர்விருப்புறவுயிரிக்கவைபு ணர்ந்த, மோகமாக்கிப் முதலவொனச்சிலர்மொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாயிருந்தப்பாதுஇவர் யோகத்திலிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்கொல்லாம விகாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகப்போயு ம் இவர்போகத்திலே விருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலரு ட்கும் போகத்திலாசையுண்டாச்சுது- ஆனபடியினாலே மோகத் தையுண்டாகுநிறவர் இந்தச் சிலனையன்றி வேறொருவருமில் லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று. (அக)

மாவயிறுக்கடெள முகிவரெழின்மிகுவடிவி, லாயித்திலொ ன்றிலெனத்தனைமகித்தனைத், தியிடத்துடல்கொ த்தியதவ த்தினற்றிமமே யாயமுத்தம் ரழிப்பரோவெனச்சிலரறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கன்றகருப்புயில்கைகையிற்றித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகுவிந்தசுவாமியினுடையவடிவொளிய அழகில், ஆயி ரத்தலொருபங்குகாணாது - அதனாலே அவனையிகழ்ந்த தனை மதித்துத்தீயினாலே அவனைக்கொ த்திப்போட்டது-தம்பாமகி மையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள் - ஆனால் அப்படிச்செய்காரர்களோவென்று சிலமாதர்கள்சொன்னார்கள். ()

மாதுலன்பெருங் கிளருருமருகனார்திரளும், காதலன்பினு லெடுகெதி தழுவினர்கலந்தா, ராதியந்த மதனிலையளவிடவங் யோன், வெறுபன்காற்பிடித்தினிதிழிந்தனன்விடைமுன்.

(இ-ள்) மாமனாகிய இமவந்தர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலியசே ன்களும் மருமகனாகிய பரமசிவனுடைய சேனாசமுமுமிகுந்த ஆசையோடுகூடினவர்களாய் எதொதிராகவந்துஒருவர்க்கொரு வராகத்தழுவிக்கொண்டார்கள்- முதலுற்றுமில்லாத அனவிடப்ப

டாதசிவனானவர் பீர்மா கையைப்பிடித்துக்கொண்டு நிஷ்பனாக
னத்திலின்றுஇறங்கினார்-எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கைய ரனேகர்நீராஞ்சனமெடுப்ப, வுலகபாலகரி
ருமருங்கினு நடந்தொதுங்கத், திலகமாதவனிருகைமேலொருகர
ஞ்சேர்த்திட, டலகிலாமணி யிறமுத்தேதார் மண்டபத்தணைந்தார்.

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் நிஷ்பனாகனம்விட்டு இறங்கின
வுடனே அமுருபொருந்திய அனேக உபெண்கள் ஆலா த்தியெடுக்க
வும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலு
ம் நடந்தொதுங்கிவரவும் எல்லாருக்கும் திலகமாகிய விஷ்ணுவி
னுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்துக்
கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்
தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வையிடைப்பிறந் தமைவளர்முனைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்தருள்கூடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை மிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்த மண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற
ஆசனத்திலெழுந்தருளினார் - ஷத்தனங்களையுடையோடே யிருப்பதி
னாலே அந்தஸ்தனங்களையுடையவர்கள் மையிலே பிறந்தார்களென்று
காண்பிக்கும்படி யாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய
புஷ்பமடையையும் கைகளிலேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியாக
விருக்கின்ற அழகிய முகத்தையுடைய பார்வையைச் சிவனுடைய
வலப்புறத்திலே உட்கார வைத்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடக்கொழுமித்து
வண்ணமேற்பொரி யிறைத்தெறய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடையிறைவனுமேழுலகின்
கண்ணிசெங்கரம்பிடித்துமுலவஞ்செய்தான்கண்ணை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாண மண்
டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பீர்மாவானவர் கலி
யாணச்சடங்கை விதிப்படி முடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரம
சிவனானவர் அக்கினியிற் பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணிமு
ன்னமே ஏழுலகத்தையுட்பெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்
கினியைமுன்றுதரம் ஷல்லமாகச் சுற்றிவந்தார்-எ-று (௮௬)

ஒன்றைவால்வனையொலித்ததுசுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வான்வரு டியர் மலர்மழைசொரிந்தார்
பற்றியாசனத்திருந்தனனைவரும்பணிந்தார்

பெற்றதாதையோடென்னையப் பணிந்தனர் பெறுதபை

(இ-ள்) வெண்கை (பொருந்திய ஒப்பம்) சங்கமுழங்கும், தான்குவேத
ங்களும், சப்தக்கவும், தான்குபுமமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும்
நிலிகளும் புஷ்பமாரியைப்பொழிபவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தின்
எழுந்தருளினார் - அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்
கள் பார்வதியானவள் அவள்தாயையுத்தகப்பனையுள் வணங்கினாள்.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டினைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன் வள்ளல்
பெருத்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுப்பெயர்த்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரிமாவும் விஷ்ணுவும் மற்றசர்வத்திரபேரும்
சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் தைத் பிரியத்தைசுப்பார்த்துச் சுவாமி
நீர் முன்னே எரித்த மந்தமனை எழுப்பித் தரவேண்டுமென்று
கேட்டார்கள் - அப்படியே இறந்துபோன மந்தமனை வரவழை
த்துக்கொடுத்ததுக்குருபைசெய்தார் - பரமசிவன்-பின்பு யாரும்
விடைபெற்றுக்கொண்டுபோனார்கள் - எ-று. (அஅ)

அதன்பின்ன லுங் கவரியுமுருகியொன்றுகி
மத்தவானையக் குமரனைப்பயந்தனர் மகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக் குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்தாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்) அப்படியே திருக்கவியாணம் நடத்திப்பின்பு சுவாமியும் அம்
மனும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமை
பொருந்திய பாணமுகத்தையுடையவிக்கினேஸ்வரனாயும் சுப்பிர
மணியனாயும் பெற்றார்கள் - அதன்பின்பு சுவாமியானவர் சுப்பிர
மணியருக்கு ஒரு வேலாயுதத்தை அருளிக்கொடுத்தனுப்பிவைக்க
ஆவர்போய் அந்தத் தாருகாசனவேலாயுதத்தால்விட்டுடறிந்து
கொண்டு சுந்தோஷத்தைபடைந்தார்குமரசுவாமி - எ-று. (அக)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள் பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெங்காணுடனினையவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்காநின்ற பருவதராஜன்மகளாகியபார்
வதி பாணமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த
சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித், தேவர்கள் முனி
வர்களுடைய கண்களிகூர்க்கலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் -
முப்புரத்தை எரித்தவராகிய பரமசிவன் - அதன்பின்பு, எ-று. (அஉ)

உழன்றவது - திருவவதாரச்சுருக்க-முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௨௫௪.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடுவர் புலவிதீர்ப்பொரு, வருக்கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறை நூல்கேட்பர் சொல்லுவர் வீணைநாதம்
பாடுவர் பலவிட் னாதம் பயிற்றுவர் பலகாநீரூத
மாடுவர் வெல்வர்தோற்ப ரணிகலம்புனை வரண்பால்.

(இ-ள்) சிவனுமபார்வதியும்பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதைமறு
படியும்தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச் சூ
டிக்கொண்டுமேவதசாஸ்திரங்களைத்தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்ல
க்கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும் வீணைமுதலி
யவற்றைவாசித்தும் மற்றும் பலவினையாட்டுகள்செய்தும், பலத
ரம்சூதமாடியும், அதனால் வெற்றியையும்தோற்பையுமடைந்தும்
அழகியபூபூணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு மிருத்தார்கள்—எ-று.

இதுவுமது.

அந்தவேளையிலென்னன்னே யையனையிறைஞ்சியையா
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாரொன்றை
சுந்தரக்கனிவாப்மின்னே சுடர்கொம்மிருகெண்ணூர்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன்விழிகளைப்புதைத்தாள் கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதி சுவாமியைவ
ணங்கியபாசந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி
அழகியகனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்ததிருவரும்
நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்—சுப்பிரமணி படைப்பெற்ற
தாயானவர்கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை
இரண்டுபைகளால்முடினார்—எ-று

(ங)

கவிவிருத்தம்.

எசுனார்விழிபுதைத்தது மிருட்பிழம்புருக்கிப்
பூசினுலெனவிருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாசினீலமால்வரையெனக் கருகியமலைகள்
காசலாவிப நதியெலாம் யமுனைபோற்கறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதிபுதைத்ததும் இருட்
கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமி
யுமிருண்டதுகள் - மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நிலநிரைப்பிணை
போல்கறுத்ததுகள் - மணிகளென்பொருந்திய நதிகளெல்லாமயமுந
திபோல் கறுத்ததுகள்.—எ-று.

(ச)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறைபவனு நாரணனு முநீலரீசனும் வசுக்களுநான் மறையும்
வானே, நிறைபவனும்விழிபொளிப்பாய்ப் பிறவிநெடுக்குருட
ரெனவிருந்தார்மற்றைக், கறவைதிரைமுதல்விலங்கு பறவைகளு

அசு

அருணாசலபுராணம்

மொளியிழந்தகண்ணதான, துறவறமும்பிறவறமும் தொலைந்த
னமற்றுளதொழிவந்தொலைந்ததன்றே.

(இள்) பிரிமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டிவசுக்களு
ம், நான்குவேதங்களும் தேவர்களும், இந்திரனும், கண்ணின துபிர
காசமற்றுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள், பசு-காளை முதலிய
மிருகங்களும், பகடிகளும் கண்ணொளிபற்றித் துகள்-துறவறமில்ல
மமிரண்டும் ஒழிந்த துகள்-மற்ற எல்லாத்தொழில்களும் கெட்டது
கவிநிலைத்துறை.

[கள் (இ)]

தேவர்மானிடரிசாக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்
கோவிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிக்கொடியானதவ்வளவின்
மூவர்தேவனுக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராஷ்டிரநிறம்போலக்கறுத்தார்,
ஆகாயத்தில்இந்திரன்வாகனமாகியவெள்ளையான கரிபோலக்கறு
த்தது, கெடுதலில்லாத பிரிமாவின் கொடியாகிய அன்னம் காகம்
போல்கருகியது, அப்படி எல்லாப்பொருளுங்கறுத்து மயங்குகிற
காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும்
போய்முறையிட்டித்தங்கள் குறைபைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்
அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவறுதல்விழிதிறந்தானவ
னிபேபூர், துஞ்சமிருள்கன்றதுபன்னிருகொடிசூரியர்தம் தோ
ற்றம்போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைத்ததிருக்கரமலரை
வாங்கிநின்றான், விஞ்சுமறையவர்வளர்க்குங் கனல்போல விழி
மூன்றும் விளங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) சிவன் பயம்பேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்
னிரண்டுகொடி சூரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்
ணைத்திருக்க- ஏழலகமும் அந்தகாரத்தைநீங்கியது, பார்வதியான
வள்பொத்திய கையைவாங்கிநின்றான், பிராமணர்கள் வளர்க்கும்
யாகாக்கினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள், ஏ-று (எ)

பார்புதைத்ததிருவயிற்றினுள் பணிந்துரைப்பாணெடுஞ்சூலப்
படையாய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத் தாயார்புதைத்தசடா
டவியாய்வையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாகவிழிபுதைத்தகொ
டும்பாவங்கழலுமாறு, நீர்புதைத்த பாரிடத்திற்வம்புரித்தீர்கான
விட நிகழ்த்துமென்றான்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக்கொண்ட
வழிநிறையுடையபார்வதி ஐவாமியைப்பார்த்து நெடிய சூலத்தையு
டையவரே, இயமனைமாரி பிலேயைகைக்கமலர்போன்றபாதங்களை

யுடைபவரே, ஆத்திமாவுடையபணிந்த சூடைக்காட்டினை யுடையவ
ரே, ஏழலகமும்மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக
உமது கண்களோமுடிய கொடியபாலுமானது போகும்படியாகச்
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு நல்லஇடஞ்
சொல்லுமென்றுகேட்டாள்—எ-று. (அ)

சுசனுமக்குரைத்தருள் வா னுனைவினைவந்த னுகாடேதெயனி
னும்பார்க்கும்; மாசகலும்புடிக்கிரியதவும் புரியவிரும்பினையேன்
மதுரை மாயை, காசி யவந்தி துவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்
புடையகாஞ்சிமேவிப், பூசைபுரிந்திரியதவும் புரிபென்றான் வி
டைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படியார்வதிக்கேட்கச்சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்பாவம்
வந்துசேராதாபினும்மற்றவர்கள் க்குப்பாவம் நீங்கும்பொருட்டு
த்தவஞ்செய்யபுக்கித்தாயாகில் மதுராபுரிமாயாபுரி காசி-அவந்தி
துவாரகாபுரி-அயோத்தி, அவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திறபோ
ய்ப்பூசையுடன் அரியதவசு செடயென்றுசொல்லச்சுவாமிசையவு
ணங்கித்திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்—எ-று. (அ)

விசையமகள் குடையெடுப்பச்சயமகள் பொன்னடப்பைபொரு
விரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியும் மலினிய
மருகில்விசுத், திசையினிளநில வெறிக்குந் தரளமணிச்சிவிகை
யின்மேற்சென்றபோது, நசைபெருகுமறம் பெருகப்புனல்பெ
ருகுப்புக்கங்காநதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செபலட்சு
மிபொன்னடப்பந்தாங்கிச்சேக்கிரத்திலவா, இரத்தினங்கனிழைத்த
சாமரைகளால் அருந்ததியும்இலட்சுமியும்இரண்டுபக்கங்களில் நின்
றும்காற்றுகளை வீசநா லுதிக்குஞ்சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தை
வீசும் முத்துப்பல்லக்கின்மேலேறியாவரும்விரும்புகின்ற தரும
ம்பெருகச்சலம்பெருகுநின்றகீர்த்தியையுடைய கங்கா தீர்த்தத்தில
வந்துசேர்ந்தாள்—எ-று. (அ)

இறந்தவயிரினிழைப்பிறவாமலிறவாரலிற வனஞாதன் சி
ந்ததிருவுருவ குந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்ருளும்பாற்றி, வ
தந்தமழைக்குருகுமுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளநா
ப்பன்னாள், நறுந்தொடையினரசன்விடை கொண்டு திற்பத்தொ
ண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோன உயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும்
இறக்காமலும், பரமசிவனுடைய தவ்வியசொருபமாகின்றகாசிப்
பதியைச்சேர்ந்து விஸ்வசுருடைய பாதம்போற்றி, மழையிலே
மல்வருந்தா நின்றசீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தி

தருமத்தைப்பலநாள்வளர்த்துத்தேன்பொருந்தியமாலையைத்தரித்த அதீதேசத்திராஜன் விடைபெற்றுநிற்கத்தொண்டைமண்டலத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று. (மக)

மழைதவழூந்தலைப்பலவின் பழமதுவாய்விரிந்தாலு மகர்வாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும் புதுமதுவாய்விரிந்தொழுதும்பழனநீங்கிக், குழையளவுடமாடுமவிழிமாதீரடமாடுங்குறிப்புநோக்கிப், பொழிலதனின் மடமயில்கண்டமாடுந்திருக்காஞ்சிபுரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மெகங்கள் தவழாநின்ற தலையுடையபலாவின் துபழங்கள்வாய்வின்டாலும், மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அளிந்தாலும்புதியதேன்பெருக்கெடுத்தவாய்க்கால்வழியாக ஒடிவிழாநின்ற கழனிகளைக்கடந்துகுண்டலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்கள் நடனஞ்செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தலைத்தைச்சேர்ந்தாள்பார்வதி—எ-று. (மஉ)

தாவரத்தையழிவாக்கி மனிதரையுள்ளிவழிக்குந்தடங்கண்மாதீர், தாபுரத்தம் புயசுரணஞ் சிவப்பேறவிழை மருங்குனுடங்கவேறு, மாபுரத்தின்மணியேடையரம்பையர்க்குவிளையாட மலைகளாகுக், கோபுரத்தினெடுங்கொடிகள் காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக்கொழும்கொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும் மரங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்களையுடையபெண்கள் சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போலும் பாத்தஞ்சினைக்க நூல்போலுமிடைவளைய ஏறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளரம்பைமூதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவிருகத்திற்பட்டிந்த காமவல்லியென்னுங்கொடிக்குப்பட்டுகிறதற்குக்கொழும்கொம்பாயிருக்கும். (மங)

பரதநாடகமாடுமயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாலைபோலும், சுரதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றுவளும்போது, நரகதாதுக றுறுத்தவிழித்துமணிமேடையினும்வாரிவிச, வரத்தொகாமானதன்றுமுதலின்மளவுமாழிதானே.

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச்சமானமாகவும்கயிற்று வழியாக ஆடுகிற சிங்காரம்பொருந்திய பிரதமையோலவும்சுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்ற உடுக்கையோன்ற இடையினையுடையபெண்கள் புருஷர்களுடையதித்துப்புரளும்போது மரகதமுதலிய இரத்தினபரணங்களுறுத்தக்கோபித்து அவிவுப்பரிகையில்நி

ன்றும் எடுத்துவிசிபெறிய அவ்வாபாணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்தாகாமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று.

அணையமருங்ககன்றுவஞ்சியொருமாவின் கீழிருக்குமகளைப்போற்றிக், கனலையவினையு நடுங்குவிக்கறடந்திருக்கம்பைமேவிப், புணையமணல்கு வித்திவிக்கவடிவாக்கியுமை பூசைபுரிந்தாளப்போ, ஷேனையுடையானவடவத்தினுறுதிநின்ற தரியகங்கையேவினானே.

(இள்) அத்தன்மையுடையவீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தில்கீழ். எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனாவணங்கிறெருப்பொத்தபாவங்கள் நடுங்கி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப் பார்வதிபூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தவத்தினுடைய உறுதியைப் பறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார். ()

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகையிற் கவிழ்ந்து வரும் பொன்னிதானோ, ஆதியிலையந்தமுனி யாசமித்தேயுமிழ்ந்தவலை யாழிதானோ, ஏதமறத்தவம்புரியும் பகீரதற்காச்சன்னுமுனியிரக்கத்தாலே, காதின்வழியொழுக்கவிடப் பரவியகங்காரதியோ கம்பையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வருகின்ற காவேரிபோ அந்தமுனியானவர் ஆதிநாயகியில் ஆசமனஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின்பெருக்கோ குற்றமற்றதவ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலேகாதின்வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோவென்று சந்தேகப்படவிருந்தது கம்பைநதி-எ-று. (கங்)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வெற்றுவண்ணம்.

மங்காநதியின்மணவி லிங்க மழியாதிருக்கும்வகையுமையாள், வெங்காதவினாலணைபவள்போல் வெற்பாரிமையவெற்பாடன், சங்காரீகரத்தாவிருதனத்தா லிறுகவிறுகத்திழுவுதலும், கொங்கார்களபத்திருமார்பு முருகியருகிக்குழைந்தாளே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறுபெருக்கெடுக்கும்போது மணலாலேசெய்த லிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்றுபயந்து காமல்கொண்ட, ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இம்வற்பர்வதராஜகுமாரி வகையணிந்தகைகளாலும், இரணிகொக்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்திழுவுதலும், வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று.

மனத்தானினைந்தபெருந்துபரு மணக்காப் பிரிவுமுடன்றீரத் தினத்தானெருக்கி முகமழுத்தித் தலைநாட்போலத் தழுவுதலு'

மனத்தால்விளங்குகங்கம்பைநதிப்ருஞ்சலத்தையொருபொழுது,
நினைத்தாரீவினைகளிரண்டிபோ விரண்டாப்ப்பகுத்துநீங்கியேந்த.

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப் பங்கம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்புமும், சுவாமிகடாமநீ பிரிந்ததுன்புமும், திரும்படித் தனங்களிலேமெருக்கி முகம்முத்தி முன்னுள்போல் அனைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ்ந்த கடைபநதியானது அருஞ்சலஸ்தலத்தை ஒருவேகாநினைத்தவர்களுடைய தல்வினைதிவ்வேபோ விரண்டாகப்பிரித்து விங்கத்தைச்சுற்றிப்போனது-எ-று. (கஅ)

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாவ்கள் விளங்கியழைபவர்கள் சூழத், தொடுத்தபூந்தொட்புஞ்சாந்து முணிந்தவள்தொழுதாளந்த, வடுக்கஞள்தனதுகேள்வன் மார்பினைத்தொடாதுநாணித், தடுத்திடுங்குறிகள்போல் விளங்கியதழும்பாயம்மா.

(இ-ள்) டார்வத்சுவாமியைத்தீழ்வுவிய கைக்கோவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அனேகம்பெண்களுக்குப் பூஷிபமாலையுஞ் சந்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள் மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமார்பை மற்றட்டெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமவிருக்கும்படித்தடுக்க வைத்தகுறிகள்போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகளி-எ-று. (கக)

ஆப்பொழுதாஹுமார் னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு,
முப்பொழுதிறைஞ்சந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
மைப்பொவிசுழலாங்கொங்கை வகைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெப்பொவிநீற்றுமாகத் தோன்றினுர்வினையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில் பரமசிவனும் பாண்டியராஜன் அடித்தழும்பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும் வணங்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் தழும்பிருந்திருவடிகளும் மேகம்போல்விளங்குகுந் கூந்தலையுடைய பார்வதி முகைத்தழும்பும், வகைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொவிர்த திருத்துமாய் நிக்பவர்கனத்தின்மேல் எழுந்தருளினார்-எ-று (உம)

அந்தரத்தமரொல்லா மல்லாமலைச்சொரியவானிற
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே எருங்கண்முழங்காநின்ற
விந்திரனீற்றிமுயாநேவ் ரிசைவியத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தராகேகிவர்ப்பின்னு மிச்சைத்தொழுதுநின்றார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்திலே தேவர்களிரவ்ரும் புஷ்பவஞ்ஜீம்பொழியத்தேவதுந்தமிழ் முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றனதவேந்திரனும், விஷ்ணுவும், தேவர்களுமும், பார்வதியைக்கொ

முதாரிகள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடையஅம்
மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (உக)

ஒண் ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை

பண் ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தன ளவளேநோக்கிக்

கண் ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்றா

னெண் ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்திருதியென்றாள்.

(இ-ள்.) விளக்குகின்ற நெற்றியையுடையஅமமன் ரிஷிபவாகன

த்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசைசெ

ய்தல்போல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமிஅப்படிப்பட்ட பார்

வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-

அதற்கு அம்மனும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது

இடப்பாகத்தை அருளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உஉ)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை

இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிற்த

மெய்த்தலத்தனக்குத்தென்பா லொருநகர் விளங்கித்தோன்று

முத்திமாநகரத்தனை நினைத்தபேர்க்களிக்குமுதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களைமுடியதனா

லே அனந்தபாவம் இந்தஸ்தலத்தி வினியையானபூசைசெய்தபி

றாலேநீங்கியது-இந்தமெய்மையான ஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரச

த்தில்ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும்.

ஆரணன்றிருமாதேட வடிமுடியொளித்துஞானப்

பூரணவொளியாய்மேல்கீ மூலகெலாம்பொருந்திநிற்போந்

தாரணியவர்க்குமநீரைச் சயிலமாயிருப்போமக்கே

வாரணிமுலையாயப்பா கந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும்மேடப் பாதமும், சிரசும், அவர்

களுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவெளியா

கிய மேல்கீமூலகங்கெல்லாம் ஒன்றாய்நிற்போம-பூமிகளினிரு

ப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்திலவந்தால் கசி

சீணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருவோம்

வாவென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (உச)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி

தஷ்ணினுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்திரிந்த

நன்னிலத்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்

பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கணையம்பெருார்.

(இ-ள்) பரமசிவன் அப்படி திருவளம்பற்றியஅளவில் பார்வதி

யம்மல சொல்லுவாள்-இனிமைகேற்றத கைலாயம் காசி இவ்விந

னடி ஸ்தலங்களிலும் இந்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்

செய்திர் அத்தலத்துக்குச்சமானமாயிபெருமைபொருந்திய ஸ்தலம் வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பார்வதியம்மன்-எ-று. (உரு)

அவ்வுகாமைறுத்தெங்கோமா னருளுவா னமக்கொப்பான தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுயில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிரீக்குமுரு மிலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ) அப்படி பார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர் மறுத்து நமக்குச்சமானமாயிபெய்வமும் பஞ்சாஷ்டரத்திற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியான சமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத்தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியான ஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை என்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்

கொம்புள்ளிப்பொறுப்பாயிதென் நிறைவனைக்குவித்துப்போகும்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவென் றிறிக் துப்பிமா முகத்தீதான்கண்ணி வயிரவர்கணங்கள் சூழச்

செம்பொ னுள்கவரிவீசச் சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவர் சுவாமிநான் தெரியாமல் சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டிகைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி-சப்தகண்ணிகள் - வயிரவர்-சிவகணங்கள் சூழவும், இலட்சுமி கவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள்-எ-று. (உ௭)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவிடிக்

கண்மலர்சொரியக்கல்லு பலைசூளுங்களைந்துசொர

வெண்மலர்மடவாள்போற்றிக் காவதமிரண்டுநீங்கி

விண்மதிமுகத்தாண்மற்றோர் வெள்ளிடைமருங்கிற்சேர்ந்தாள்

(இ-ள்) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்களும் தளிர்ரண்டாகித்தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரியப் பாராங்கல்லுகளும், பெரியமலைகளுங் களைந்துருக வெள்ளைந்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதி தோத்திரஞ் செய்ப இரண்டிகாதனாரம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தை யுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. (உ௮)

வெய்யவனுமையொன்று வினவுகாரணத்தானீலக்

கையவன்மரகதத்திற் கரியவள் கரமுங்கா லுஞ்

செய்யவள்வருந்திடுளென்றறிந்துயிரிசிதைப்பான்போலப்

பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தாங்குமரவெள் பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்) சூரியனுனவன் தன்னையொன்று பரமசிவனைக்கேட்ட தனாலே நீலம்போன்றகையும், மூர்கதம்போன்றவடிவமும், தி

மனாப்பூப்போன்ற உள்ளங்களையும், உள்ளங்கா லும்பொருந்திய அம்மன்சாபத்தினால் வருந்தினுள்ளென்றறிந்து தன்னுயிரினாவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்- சுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று. (உக)

அந்த ஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது

அன்னையுக்குகணேநோக்கி யரம்பைபாநீபந்தல்செய்து பன்னிருகரமுஞ்சால வருந்தினபெனப்பாராட்டிப் பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர் கைநீறிவெலையேவி யழைத்திடுகணத்திலென்றார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருத்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும் ஓர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்ல பரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்றுசொன்னார்-எ-று. (ரு)

காதலாவிறைஞ்சிக்கந்த னேவினா ன்கைவெலவ்வெல் போதவான் புத்திராண்டன் புகழ்புருகாதன்போதன் வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவனாவாட்டி மீதிலேழ்கிரியைவிட்டிக் கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்) அப்படி சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தையேவினார், அது போதவான் - புத்திராண்டன்-புருகாதன்போதன்-பாண்டரங்கன்-சோமன்-வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும், உருவி நல்லதண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டிவந்தது.

அந்தநதிக்குச் சேயாமென்றுபெயர்.

கந்தவேலழைத்தவாற்றிற் கடனெலாங்கழித்துவாழைப் பந்தலிலிருந்தாளப்போதுமைபதம்பணிந்துவாற்றிற் சிந்துநீர்சிவப்பதேதென் றுனாத்தலுஞ்சிறப்பதாக வந்தவாறதனையாறுதிருமுக்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வரவழைப்பந்தலிலிருந்தான்-அப்போது அம்மனைவணங்கி இந்தஆற்றைநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டியதென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவரத்தைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறார் பார்வதியானவள், எ-று. (ருஉ)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறைபவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைக் கள்செய்தார் ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேறு மயன்பதங்கருதிப்பன்னு
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாரந்நாள்.

(இ-ள்) அனந்தமாபுரமென்கிறப்பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்கள்
அறியாதகாலத்தில் அனந்த திவினைகளைச் செய்து அதன்பின்பு
வல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத் தனக்குக்
நாகனமாகக்கொண்டபிரீமாவைக்குறித்து இலைகளைமேய சோளாக
உண்டு பலநாள் தவசுசெய்தார்கள், அக் காலத்தில், ஏ-று. (௩௩)

பதுமஹமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனாகளெழில்
விதிமுறைதவளுசெய்வினோற் சூமரவேள்விமேலும்மேலார்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சுதூர்முகனுரைத்துப்போனுவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்) பிரீமாஅவ்வேழுபேர்முன்னேபோய்பாவிக்களேநீங்களேழு
பேரும்ஏழுமலைகளில்லவிதிமுறையாகத்தவசுசெய்விர்களானால்
அப்போதுஅமமனுக்கு ஜலம்மேவண்டியறிமித்தியத்தால் சிவசுப்
பிரமணியர்வேல்விபிவார் அதனாலே உங்கள்சடையொடுங்குடிய
சிரசுகளும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்
டிப்போனார் அவர்களும்அப்பிரகாரம்தவசுசெய்தார்கள். (௩௪)

[வேறு.] ஏழுவனாயுமதிவிருக்கு மெழுவனாயும் பிளந்துநீ
பெறிந்தகூர்வே, வழியுமவருதிரமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது
கா னுக்கையாலே, வழுவினையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகி
ழ்ந்தருந்தான் மலைமேற்பட்ட, செழுமுனிவர்குருதியினர்சிவந்
ததுபோற் சிவந்ததுவேசெக்கர்வானம்.

(இ-ள்) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்கு மலையேழை
யும் பிளந்தது உன்னுடைய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமா
னது-அதனால்வழிந்தொ டுகுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு
ஜலங்கலந்துசிவந்துபோய்விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லை
யென்றசொல்ல அம்மண்பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச் சந்
தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையில்தவசுசெய்து கொண்டிரு
ந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினால் சிவப்புதிறத்தை யடைந்
ததுபோலச்சிவந்ததுசெவ்வானம்-ஏ-று. (௩௫)

வித்தகர்கண்புதைக்கமுனம்பரந்தவிருண்மறுமையிற்சூழ்
வினையைப்போல, வத்தலத்திலுமையவகைப் பின்பிடித்தாடுவன
ப்பரந்த தந்தகார, முத்தமியோசிறுகதவிப்பந்தவன்கீழிருப்ப
வனென்றும்பரிட்ட, நித்திலப்பந்தநாறிகரப்பிளங்கியது தார
கையானெருங்கும்வானம்,

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேழுடினதினாலே உலக்மெல்லாம் பரவிபவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையில் வந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அந்தஸ்தலத்தில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடித்துப்போவிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப் பந்தவிளக்கிழிருப்பாளென்று தேவர்கள் போட்டுவைத்த முத்துப்பந்தலை யொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௯௪)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச் சோரி, கோலமுடன்படிகவிங்கக் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்து குடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்க வளைந்தவிருளனைத்துநீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழிபெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

(இ-ள்) மாலக்காலமென்கிற தூர்க்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடுபொருந்திய ஸ்படிகவிங்கத்தைக்கொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்த துநீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுதேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும் பரவிய எல்லாவிருளும் போகும்படியாய்விழித்த அச்சுவாமியினது நெற்றிக்கண் போலச் செம்மை திறம்பொருந்திய ரூரியன்கிழக்குத்திக்கில் உதயமானான் (௯௪) அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கை நிகராஞ்செயாற்றிற் காலசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்தீர்வழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சுமலைக், கங்கிமலையாய்விளங்கிய சீரன்னுமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய செயாறு என்கிற ததியில் காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகொட்டமுழங்கநடந்து பங்கப்படுத்தி மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலை யைப் பார்த்துச் சாஷ்டாங்கமாகச்சேவித்துக்கொண்டாள்—எ-று. (௯௫)

• அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்—வேற்று வண்ணம்.

வென்றியினுற்கவர்ந்தபொருள்பகிர்ந்திறைவிபவியாடும்வேனிற்பாலைக், குன்றமெல்லாம்வெறியாடன் முல்லைபெலாம்பொதுவாயின்னார் குரவை யாடன், மன்றல்கமழிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்சுறவுமுண்ணுண்குயணக்காடுமுந்நீர்க்கானல்.

(இ-ள்) வல்லமையினாலேபாலைநிலத்தார் வழிச்செல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற தூர்க்கைக்குப் பவிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர்கள் ஆடுபடுகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சிசிகள் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள், கற்பகமாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுராமீன்களை காயப்போடாதின்ற கடலருகைய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௩௯)

சோதிபெறுகரநாகமறையவம்புசொரிகையினற்றாய்மையாய், மாதனாயெலாங்கலந்தமகிழ்ச்சியினற்பொன்கலந்தாமருவநீரால் போதவரிசனங்கலையைப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருதலாலே, சீதரனை நிகராகத்திருநதிநாற்றிசைகளெலாஞ்சிறந்ததன்மே.

(இ-ள்) திருநதியானது ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய பாணைகளமறையச் சலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரியபூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள் பொடிகளையைப் பெருக்கிப்படியாலும், தேனானது கூடுடை ஆமோ துதலினாலும், என்று நதிக்குப்பொருள்கொண்டு சிலேடைவகைபால்கரனுடையதேகமறையப் பாணங்களைச்சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோடிகாஸ்திரிகளைச்சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைவிணவர் உருகத்தையெய்தியபடியினாலும், மதுவென்கிற அசுரர்சாகயத்தஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவக்குச்சமான மாகதரனுதிக்குகளி லுஞ்சிறந்தது—எ-று. (௪௦)

* இதுமுதல் லாறுபாடல் வயச்சிறப்புக்கூறுதும்.

மேவுபுனல்பரந்தொழுக்கஞ்ஞளிர்த்துமயிர்பொடித்தனபோல்வித்தத்திற்றோன்றி, காவி லுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்தொண்டைக்கதிராய்முற்றிக், கூவுகின்றவாரணத்தினிதம்போலநிமிர்ந்தெழுந்து குறைவில்சாவி, பாயையுமைதவம்புரியுந்தலமிதெனப்பணிந்தனபோற்படிந்தமாதோ.

(இ-ள்) அந்தத்திருநதியில்வந்த நீர்பரந்துஒழுகுபடியினாலேஞளிர்த்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல்குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளினது சிறகுபோல பச்சைநிறத்தைபடைந்து தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதியானவள் தவசுபண்ணுகிறதலம் இதுவென்று வணங்கினதுபோல வளக்கூடு கொண்டன

சந்ததமுமேருழவர்பதம்பார்த்தம் கரிந்தவரிதடுத்தவாந்,
இந்திரனாருவகினொடுபோர்செய்வானெழுமலையாமென்னப்போ
ர்செய், தந்தரமேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுத்தேயாற்றி
த்தூற்றி, மந்தரமாமெனக்குவித்து வழங்குகினுற் தொலையா
மென் மருதவேவி.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அறுத்து
அரிக்காச்சமையாகவாரித் தேவேந்திரனுலகத்தோடு சண்டை
செய்ய எழுந்தமலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்ப்பாட்டு
ஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்மீடாஹம், க
டாக்கோவிட்டி அடித்துவைக்கோல்கோத்தூற்றி மந்தரகாரபோ
லக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குங் கொடுத்தாலும் மெல்
குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (சஉ)

கயவினமென்றுமுத்தியரிதங் கண்ணிழலைக்கண்டுருங்கயல்
வந்தேறும், அயலிவ்வீரகொடும்புருவநிழல்லைக்கண்டிசிலையெ
ன்றஞ்சியீளு, மயலுதவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வ
ண்டிச்செரும், இயலுமவர்நாசியிழல் சண்டகப்போதெனவெரு
வியிரியல்போகும்.

(இ-ள்) வயலிற்கையெடுக்கிற பள்ளத்திளுடைய கண்ணிழ
லைக்கண்டு செற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசெரும்- பின்
புஅருகில் அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுப
யப்பட்டோடும் ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தை
த் தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டிகள்வந்துச்செரும்- அந்
பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்டகப்பூவெ
ன்று ஓடிப்போகு-எ-று. (சஉ)

பெருப்பழனத்துமுத்திடர்தங்கணைக்கால் வராலெனப்போ
ய்ப்பிடித்துப்பள்ளர், திருப்பவும்ங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்
பிடிமருதத்திணைகடோறும், குருட்பையெனுமுலைச்சிடர்கண் மு
கத்தினுக்கும் விழியினுக்குங் குலைந்தோமென்று, சுருப்பினுட
ன்கலுழ்வனபோற்றாமையுங் குவையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்) பெரியவயல்களில் கையெடுக்கிற பள்ளத்திளுடைய
கணைக்காலையால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தைய
டைந்து மறுபடியும் அந்தப்பெண்களுடைய புறங்காலையும
யென்றபிடிக்கு மருதநிலந்தோறும் தென்னக்குருப்பைப்போன
று முலைகொடியுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோ
ற்றுப்போனோ மென்று வண்டிடனை சொல்லி யழுகிறதுபோல
நாமரைப்பூவும், தீலோந்தலமும், தேனைச்சொரியு-எ-று. (சச)

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

திழலையுஞ்சுளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவண்ண
மழலைவண்டானத்தோடி மருதவண்டானத்தோடி
மழலவிரீமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கியையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்) எருமைநீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இள
மைபாகிய நானாயுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தா
னத்தையுடையசோலையில்லும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தாப
ரணங்கையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்
வாத்தியத்திற்கு இசையுட்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளங்குழலி
சை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்தியவண்
டுகள் இசையுட்படியாகவூதும்—எ-று. (சுரு)

மூசவண்டினங்கெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காகநெற்கதிர்கெல்லாங் கண்ணசாமனாகக் காட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச்சிந்தி
வாசவண்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்) ஒழுங்காய் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டிகூட்டங்
கள் சங்கிலியாகவும், இரத்தமபோல நெற்கதிர்கள் சாமனாபோ
ன்றதாகவும், பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொரு
ளைச் சிலேடையாகக்கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெ
றுதலாலும், பருவங்கொண்ட தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியெ
ன்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற
பாகனைத் தள்ளிக் கொல்லுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற
அயிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம்வீற்றிருந்தது. ()

தேசவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்த
நல்வளப்பங்காப்பெற்று என்றும் யானைக்குப் பிரகாசத்தையு
டைய கவளம்பெற்று எனப்பொருள்கொள்க - தேறுகட்பாகை
சிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்திஎன்று
கொண்டு யானைக்கு தேறித் தன்கண்ணிருக்கின்ற பாகனைத்
தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு-கொச்சகக்கவிப்பா.

பண்ணூர்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணூட்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
பண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணூர்கொடிநெறிந்தேர் வீதிகளின்மேவினாள்.

(இ-ள்) வண்டிக ளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களு
டையமருதநிலத்துவாவிட்டுநீங்கிப்பூலோகத்தார்வணங்குகின்ற

வடக்கு வீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாவி
ந்தத்தைப்போய்வணங்க ஆகாயத்தையளாவிபகொடிகளையுடை
ய மேர்களிருக்குங்கிழக்கு வீதியில்வந்தாள் பார்வதி-எ-று.(௪௪)
கவிவிருத்தம்.

நச்சுகோபுரத் துச்சிமேவிலோர், வச்சிரத்தினுன்ம
தியின்மாசுபோம், வச்சுமாமணிச் செம்மையால்தின
ன், பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

(இ-ள்) யாவரும்விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தினது சிகரத்தின
ருகில் சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தி விழைக்கப்பட்டிரு
க்கிறஒப்பற்றவச்சிரங்களினால் தனதுகளக்கத்தை நீங்குவான்
இன்னும் அக்கோபுரத்திவிழைத்திரா நின்றமாணிக்கங்களுடையசி
வந்தவளாயி று அத்தனருக்ல்வரும்போது சூரியன்இரத்தத்திற்க
ட்டியபச்சைக்குதினாகளேழுமபவ ளக்குதினாகளாகத்தீதான்றும்

வேற்றுமேருநேர் மேடைமீது ற, போற்றுகார்மதி
ந் புரிசைமீதுனும், தோற்றுநீலமா மணியின்சோதி
யா, லேற்றவானகி யமுனையானதே.

(இ-ள்) வேறுவேறுகி மேருவைவொத்த மேடைகள்மேலும்,
மேகங்கள் சஞ்சரிகளன்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்ற
நீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாத்தினால் ஆகாயத்திவருக்கன்ற
கங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது.(௪௫)

பரவையாமெனப் பணமுழங்கவே, யரிவைமாதரா
ராடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின் கதினாவெய்யவ்
ன், புரவிகௌவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப் பெண்கள்
நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையி விழைத்திராநின்ற பச்
சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநனைத்துச் சூரி
யன்இரத்தத்திற்கட்டிய பச்சைக்குதினாகளேழுங் கௌவும்-எ-று.(
தரவு-கொச்சகக்கவிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலஞ்சேந்
துத்தமனையென்னை யானுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகியீண்டுபல
சத்திகள்தம்மோடு தலேச்சரத்தைமேவினாள்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டிஅழகு
பொருந்தியகோயிலுக்குள்போய் உத்தரொள்ளை யாட்கொண்
டவளாஅருணாசலத்திவருக்கின்ற ஞானசொருபரைத் தரிசித்து
நமஸ்கரித்துஉருக்கத்தையடைந்துநும்பிப் பலசத்திகளுடனே
தலேச்சரமென்கிற மலைச்சாரையைடைந்தாள் அம்மன்-எ-று.(௪௬)

ஊசியிலோர்கால்வினை பூன்றிப்பொருகான்மடித்து
நாசியிசைவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித்
தேசினமுதுருகு தெள்ளமுதையுண்டிதவக்
கோசுகணப்பெயல்முயல்வார் * கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஊசியிலே ஒருகாலினுடைய விரலையுன்றிக்கொண்டு
ஒருகாலையுடத்துமூக்குதுனியிலே கண்களைச் சேர்த்துப் பஞ்சா
கணியைவளர்த்துப்பிரகாசமான அமிர்ததாரணைசெய்துபிரம
த்திரத்தின்வழிவழிகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமி
த்திரன்மேலாத் தவஞ்செய்வார் அனேகங்கோடிபேர்—ஏ.று. ()

நாமெலமுன் நகற்றி நல்வினையுந் தீவினையுஞ், சாடிமனமிழ
ந்து தானிழந்துதன்மயமாம், வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதி
ல்லாமற், கூடுசிவஞானியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) ஆணவகாமிய மாயையென்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கி
நல்வினையினை பொப்புவந்துமனமென்பது இறந்துதற்போத
க்கெட்டிலகம்சிவசொருபமாய்மோட்சம்பெறும்படி பாசஆசை
கொண்டு மந்திரோராயையு மின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்
கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்—ஏ.று. (ருக)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத், தண்
டிமுடிவுசெய்யாதியாய்ப்பூசித், தண்டப்பிரானஞ்செழுத்தையோதி
டகமகிழ்ந்து, கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) அடியார்களுடைய ஆகடங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி
ஞாயன்முதல்சண்டேசுரர்அந்தரமாகப்பூசைசெய்துநீராக்கெ
ல்லாம் சுவாமியாகிய சிவனுடைய பஞ்சாஷிரமத்திரத்தையோதி
மனதுமகிழ்ந்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி.

நேருமியம் நியமாதனவகையும், பேர்பிராணாயாமம் பிரத
தியாகாரமொடு, தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய், கூரு
முயலியோகியார்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம்-பிரத்தியாகா
ரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்
கியோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேகசிரமப்பட்டு
முயல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள்—ஏ.று. (ருடு)

மாதவர்களின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச், சூதவன
ஞ்சூழ்ந்த கணையுஞ்சுணைஞ்சூழ்ந்த, சிதவருவிகளும் பார்த்துச்சிற
ப்புற்றுக், கோதமனாராசிரமத் தன்னிற்குறுகினான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும்செய்
கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச்சூழ்ந்த கணையுஞ் சுணைஞ்சூழ்ந்த

சீதளமான அருவிகளையும் பார்த்துச் சிறப்பையடைந்து அவ்விடத்தில் இராதின்ற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அமர்ந்தான்.

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகனிகையு
மைந்தனுட்பறதேத்தினார் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முத்திமுனியெவ்விடத்தே யென்றாள் முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கெய்தியதுஞ்சாற்றினான்.

(இ) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சதானந்தரும் வந்து பணிந்தார்கள். அம்மன் ஆசீர்வதித்து வேதங்களை யுணர்ந்த முதன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறான் என்று கேட்கச் சதானந்தரானவர்தருப்பைக் கொண்டுவருகிறதற்குப் போனான் என்று சொன்னார். ()

பின்னுமவனுடைய பாதமையென்புக் குடிசில்
சன்னலமுதே கணப்போகிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வேனென்றேய் தொழுது
தன்னையளித்தவன்பாற் சென்றான் சதானந்தன்.

(இ) ள்) மறுபடியும் பார்வதியைப் பார்த்துக் கருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார்வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் கூடினப்போது இருந்தால் எந்தகப்படுகைக் கொண்டுவந்து செருகிறேனென்று பாதங்களைத் தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்திற்குப் போனார் சதானந்தர்—எ-று. (இ) (அ)

இங்கிவன் செல்போகி விளந்தருப்பைக் கொய்து முனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்து வருமுனிவன் பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ ரோன்றுதலாவிந்தவனந்
தங்கள் வனமல்லவென்று சங்கையற்றேறாக்கினான்.

(இ) ள்) இந்தப்பிரகாரம் சதானந்தர்போகிறபோது இளைமையாகிய தருப்பைக் கொய்து அனேகமுனிவர்கள் சூழ்க்கௌதமர் வருகிறதற்கு முன்னே இவ்விடத்தில் எல்லாவிருகைகளும் புஷி 9 த்துக் கற்பசுவிருட்சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே மம்முடையவனமல்லவே இது—ஆருடையதென்று சந்தேகப்பட்டிப்பார்த்தார். (இ) (அ)

இத்தலத்தில் வந்தவரா னொன்று னாத்துமாதவர்குப், பத்துருவந்தந்த முனியும் பராசரனும், மத்திரியும் புதுமை யாராயுமெல்லையிற்றன், புத்திரனைக்கண்டிவர வென்னபுகலென்றான்.

(இ) ள்) இந்த இடத்தில் வந்த பெரியோர்கள் யாரென்று விஷிணுவுக்குப் பத்துத்தரம்பிறக்கச் சாபங்கொடுத்திருக்கிறபடியும், பராசரனும், அத்திரியென்பவரும், அப்புதுமை விசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை சதானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவென்று கேட்டார்கள் கௌதமர்—எ-று. (இ) (அ)

கனிவிருத்தம்.

தாதையிவைகளிற்றைவர்தங்களைபளிக்குஞ், சோதியிவனெய்தின னெனத்தொழுதுசொன்னா, னுதமறைதேமீமவ ணங்குடிசைமேவந், மேதுதவம்மதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்தகப்பனாராகிய கௌதமனாப்பார்த்து ஐயா பிர்ம்மாமுதலாகிய ஐவனாயுந் தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோமயமாகிய பராசத்த இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறானென்று வணங்கிச்சொல்ல நாதசொருபமாகிய வேதங்க ள்தேடிதற்கரிய அம்மை நமமுடையகுடிசையில்வர என்னதவம்செய்தாமென்றார் கௌதமர்-ஏ-று. (சுக)

ஒடினனணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா, னுடனன்மெழுச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான், பாடினனெடுத்தருசை பார்மிசையெறிந்தான், வீடினது நத்தம்வினை வேரினு னென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக்கட்டியணைத்துச்சுமுகந்து ஓடினார்திருக்கூத்தாடினார் சந்தோஷமென்கிற சமுத்திரத்திலாழ்த்தா பாடினார் தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டார் என்னுடையபாவம் வேருடனே கெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-ஏ-று. (சுஉ)

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தனர் கௌல்லாந், கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால், வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார், பத்திவலையிற்படி பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்றார் ஷிகௌல்லாம் இரண்டுக்களாயுந் தலமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷித்துடனே பா வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிர்கொண்டி பத்தியாகியவலையிலல் அகப்பட்ட கொள் ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்தவிழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-ஏ-று. (சுக)

தின்னிலைமைகன்னியிறை நீள் பிரமசாரி, என்னுமுறையன் றமுத லின் றுவனாபெல்லா, முன்னிடையுதித்துவருயிர்த்தொகை கௌல்லா, மன்னையெனுமுன்பெருமையாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைகவாமியோ நித்தியபிரமசாரி யென்று இருஷிடிதொடங்கி இதுவனாக்குமவேதங்கௌல்லாஞ் சொல்லக்கொண்டிருக்கின்றதுகள் அப்ப, யிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தா யென்றுசொல்லும் அப்படிப்பட்ட உல்பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள்.)

சித்தனைமுதற்றருவை நித்தனதிடத்தே, சத்தபெனதீவருவை சத்திசுவமென்றே, இத்தகைமைகொணரியிர்கள் யாவையுமளிப்பா, பத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்.

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந்தச்சிவனிடத்திலேசத்தியாக வருவாய்சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களைப்பெல்லாம் பெறுவாய் அத்துவிதச் சொருபமாகிய உன்னை யாரறிப்போகிறார்கள்-எ-று. (சுரு)

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரிபானால், மெய்ப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை, இப்படியுயர்நியவ நெப்படிபெடுத்தா, நப்படியு மாவையுனை யாரறிபவல் னார்.

(இ-ள்.) பரமசிவனுனை மகேஸ்வரர் உரு - திரர்-பிரீம்மா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-ஸட்சுமிபாகியசத்திகளாய் இப்படியுமல்லா, ல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய் உன் பெருமைபை ஆறிபவல்லவர்கள் எ-று. (சுரு)

ரெஞ்சருகிமாதவர்க ணினிறிவைபுகழ்ந்தார், ரஞ்சியிடைகோதமஹம் வந்தனன்வருட்போ, தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின், கஞ்சமலவொன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்.

(இ-ள்) மகாதவத்தையுன யரிஷிகளெல்லாம் ரெஞ்சமுருகிநின்ற இப்படி தோத்திரஞ்செபதார்கள் அந்தச்சமயத்தில்பார்வதிசமீபத்தில் கௌதம வரும்போதே இரண்டு கக்கையுந்தி யிலேவைத்துக்கூப்பித்தாமமைமலணாபொத்த அம்மனது இரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான்-எ-று. (சுரு)

அன்பிவாய்கோத னனு மன்னையவணங்கி, யின்புற னாப்பண்ப நெண்ணிசுபுரப்போர், தன்கிரமிதக்கரிய தாளிணைகளின்மென், புன்குடி ல்மிதிக்கவென புண்ணிபமுடித்தேன்.

(இ-ள்.) பத்தியினுலேயர்ந்த கௌதமரிஷியும பார்வதியும் மனைவணங்கிச்சொல்வாள் பிரீம்மா அஹி - திக்குப் பாலகர்சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடிபேணுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீட்டில்மிதக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன் எ-று. (சுரு)

இந்தமொழிசொற்ற னுமிளங்கொடியும்வேலன், நந்தியிடைசென்றிடுவனங்குதுதவிர்ந்தால் சிந்தைமகிழுன்னிடையில்வந்துகுறைதீர்வன், மைந்தவெனவோதினண்மறுத்துமிவைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) இந்தவார்த்தையைச் சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அடையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனேனைக்கொஞ்சுறவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடபவிட்டால் என்பேரில் அன்புவைத்த உன்னிடத்திலேநீது தீர்த்துகொள்வேனென்றசொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று. (சுரு)

நாயகன்மொழித்திட நடந்தபடியெல்லாம், பாயிரமெனு
ம்படி பகீர்த்தனளெவர்க்குந், நாயிவைமொழிந்தளவி னிந்தம
கற்கன், ருயிரம்விழித்திர. ளளித்தமுனிசொல்வான்.

(இ-ள்) பரமசிவனானவர்க்குந் துதானை
த்தசமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போலமுறை
யாகவிரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோதுமுன்
காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த
கொதமர்சொல்வார்-எ-று. (எம)

இத்தலமுதற்மலமிதன்பெயர்தலேச்சு, முத்தமமிதிற்றநா
மொன்றுபலவாகும், மெய்த்தவமியற்றியிடிஸ் வெள்விடையின்
மேல்வந், தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்.

(இ-ள்) இத்தலம்முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையடேர்
தலேச்சுரம் இதுமிகவு முத்தமமானதுதில் ஒருபுண்ணியத்தை
ச்செய்தால்ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்துகொண்டு
நீமெய்யையாகிய தவசுசெய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷிப
வாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகம்
கொடுப்பாரென்றார் கொதமர்-எ-று. (எக)

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிகணத்தோர், சாலைகள்ச
மைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார், காலமிடநன்றுசெயல்கைப்பலமி
தென்றான், மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்.

(இ-ள்) வாராய் அம்மையே விஷ்ணு பிரமம் அஷ்டவசுக்கள்
தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்து
கொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொ
ண்டார்கள் தீவந்தகாலமு மிடமுநன்மையாகும்இவ்விடத்தில் நீ த
வஞ்செய்தால்கைப்பலமாகி முடியுமென்றுகொதமர்சொல்ல எ
ல்லாப்பொருளுக்குமூலமாகிய அம்மனும் தவசுசெய்து என்கரு
த்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றான்-எ-று. (எஉ)

எண்கிரடி ஆகிரியவிருத்தம்.

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாம் குளிர்த்தமொழி
பகீர்த்துவிடகொடுத்திச்சொண, பூதரமாமதன்குணபாற்பன்
னசாலைபுதிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறமபுகாக்க, மாதொழுவரை
யழைத்துநா லுபாவினவாயிலெய்வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க,
வாதரவினிந்துத்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்திரியுப்புறம்காக்க
வமைத்தாள்மன்னோ.

(இ-ள்) கொதமர்முதலான முனிவர்க்கெல்லாம்பிரியவசனஞ்
சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குட்டக்
கத்தல் பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்த மாதர்களைப்

புறக்காவலாகவைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்கள் காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர்தன்னிரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் தூர்க்கை உட்பக்கங்காக்கவுஞ்செய்தான் பார்வதி—எ-று. (எ௩)

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட்குழைகழுத்திற் கண்டிகையின்ருப்பைபூட்டி, யுந்துமரவரி நிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்தமரவரிசாத்தியுத்துளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்துகனற்குட்காய்ந்துவிளங்குமுகியினொருகால்விரலையுன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின்மனதைபூன்றிபரியபெருந்தவம்புரிந்தாளகிலமீன்றுள்.

(இ-ள்) புஷ்பங்கொத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச்சடைசெய்துவிரித்துத் தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராஷ்டமாலைகொத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புநீபோவருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்பிபாவுரிதரித்து செயந்தைக்கொடுக்கின்றவிபூதியைச்சுருவாங்கமுந்தரித்துருருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்றுபிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாற்பெருவிரலையுன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலேபரமசிவனைத்தியானமாக நிறுத்தி அரிதாகியபெரியதவத்தைச் செய்தான் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன்—எ-று. (எ௪)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந்தெரியினுப்ப ணினியதவமியற்றுதல்சண் டனைத்துவாழ்க், கொத்துமனந்துடித்துவிழிபுதைத்துவாணிக்கண்ணின்முழ்கிநின்றான் கமலத்தாள், முளைத்துமனத்தளர்த்தமுது விழுந்தான்மற்றை யுயிர்களெல்லாங் களைந்துகளைந்துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத்துடைப்பதென்றாய் வருந்துமானுல்வயிற்றினுள்ள கருப்பெல்லாம் வருந்திடாதோ.

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைத்து அக்கினிமத்தியிலே-இனிமையானதவத்தைச்செய்கிறதைப்பார்த்துப்பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனதுதுடித்து இரண்டுகண்களையு முடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழுகினா இலட்சமியானவள் மனதுவருத்திச்சுஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள் மற்றேவராசிகளெல்லாம் மணங்களைந்து உருகியதுகள் நானிதைப்பிரித்துச் சொல்வதிலுள்ளனபயன் தாயானவள் வருந்துவாளாயின் வயிற்றிலுள்ள சுருவாகிய சிவனெல்லாம் வருத்தத்தை படையாதோ—எ-று. (எ௫)

முன்பனியிற்கருகு படாக்கமலம் போலமுகந்தோன்றப்பனிகயத்துண்முழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசேவித்திநீசேரும் பெருமழைக்குண்மீனென்னப்பேணிநிற்கும், அன்பனிடம்பெருமளவுமிதுபோல்வெண்டிமரியதவம்புரிந்தனளலிவிடத்துவேந்தச், வன்பனியிற்றியினெடுமாண் முகலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததெச்சாலைமருங்கிற்சுரீந்தார்.

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாததாமரைப்பூப்போல முகமாதிரித்தெரியச்ஞளிர்ச்சிபொருந்தியதாகங்களிலேநின்றும் பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசீதளப்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்துமழைமெய்க்கப்போது அதில் ஒருமீன்போலச் சூர்லப்படாதுநின்றும்பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப்பெறுகிற வரைக்குமிதுபோலவேண்டி தவத்தைச்செய்தாள் அந்தவிடத்தில் பிரமதேவனும்வலியசர்ப்பு தசல் நித்சனாசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோஷீடம்பொருந்தியதவச்சாரணையவந்து அடைந்தார்கள்—எ-று. (எசு)

அந்தரியுமாயவ்ருர்முதலாந்தேவாரணவருக்குமுபசாரமளித்துநீங்கள், - நீதவ வியப்புமென மகிடனுலேவருந்தியதுந்தளர்ந்ததுவுமவருத்துச்சொன்னார், சந்தரியும் குமரியுடன்சுடருள்வாளாற்றொடுகளத்தின்மகிடனுரந்தெயிலப்பாயென்றாள், விந்தையதுபுரிவெனென்பணிந்தாளென்றைவிளம்மதல்கண்டகமகிழ்ந்துவிடைகொண்டாரோ.

(இ-ள்) பார்வதிடானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்குமுபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவனைச் சொல்லுங்களென்றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனுலேதாங்கள் துன்பப்பட்டுத்தளர்ச்சியடைந்தவனை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையக்கப்பிட்டுநீகத்தயினாலேயுத்தகளத்திலே மகிடாசுரன்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத்துரீக்க அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபார்வதி இந்தவார்த்தையைச்சொன்னாளவில விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து வணங்கிவிடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்—எ-று (எசு)

கவிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தன்னிற்கோல்வளை
திதிலாத்தவஞ் செய்ததுசெட்பினைன்
மேதிமாமுகந் காய்ந்ததும்வெள்விடைச்
சோதிபாக மடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்.

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில்குறைவில்லாத தவத்தைச்செய்தது சொன்னேன் பிற்பாடு மகிடாசுரனைக்கொன்றதும், நிஷ்பவாகனத்தையுடைய சிவனுடைய இடப்பாகத்தைப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று. (எஅ)

நான்காவது - திருக்கண்புதைத்தசுருக்க முற்றிற்று,
ஆட திருவிருத்தம்-௩௩௩.

அர்த்தநாரீஸ்வரர்.

அர்த்தநாரீஸ்வரி.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

டப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

அறுசேடி யாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்ருளர்க்குந்தீர
னஞ்சமேயனையான்ந்த நமனுக்கு நமனாய்வந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைத்தீய்ச்சும் திமையானகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தகீரன்.

(இ ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற அசுரனான
வன்எல்லாரிலும் அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன்விஷந்தினுக்கு
ச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும், யமனானவன்சிவப்பாகிமே
லேயெழுந்த கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச்சுடத்தருந்த தி
ன்மையையுடையவன் அளசாபுரியில்குபேரன்தரித்திரத்தையடைய
அங்கேயிருத்திறவளங்கொல்லாங்கொள்ளையிட்டவன்-எ-று. (க)

[மச]

தாமரைக்கணணன் தூங்கு மரவினைத்தலைவால்கூட்டி.
மாமணிக்கவனடோற்கொள்வன் வன்னிவாகனத்தைவாங்கி.
வேமழந்தஞ்சிமைந்தர்க் குதலவன்விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்தமுதருந்துஞ்சூரன்.

(இ-ள்) விவ்ணுநித்திவாசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வா
லையும் ஒருகையினால் செர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியை
உமலக் கல்லாகஎறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத்தன் எரிவிட்டு
அவையாறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போலச் சுவப்புமயிரையு
டைய எரிப்போகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனன்று
சுமலமானத்தோடே கையினால்பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம
மனைந்துவருகிறதெவ்வாறுதத்தைப்பானம்பண ணுகிறசூரன். ()

சாங்குநகரின்வெள்ளைக் களிநீரின்மேற்றி வன்பின்னைப்
பாழ்த்து மனிற்பச்சைப் பற்றெலப்பவன்போவா
நெருதியைச்சுமக்குமானி மெறுவனிணத்தின்மூழ்கிக் (வன்.
குருங்கொப்பளிக்கும்வாஎனான் நெய்த்துயிரினைத் துங்கொல்
(இ-ள்) உயாவாகநிலைக்கப்பட்டதேவந்திரனுடைய வெள்ளையா
லையெலத்தெவ்வாலக்கம்வருவான் சூரியனுடையதெரிசெறிக்கொ
டுப்பச்சுக்குதினாக ளேழுநடக்கப் பவனியாகப்போவான்
நெருதியைச்சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலெறிக்கொள்வான் நினைங்
கெல்ல முழுசுப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாய்
தமமடத்து சருவந்திமசிவன்களையும் கொள்வான்—எ-று. (ங)

அனனவன்மகிடமான வாழ்நிலைபுர சிக்கலத்
தென்வெண்மகிடமேறான் காவுளுற்றிநீந்தானென்ற
லென்னைவன் கொடுமைநம்மா ளியட்பலாமிலங்குஞ்சோதி
மன்னைவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மனுகாவாந் தூர்த்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் ஒருமைமாட்டு முகத்தை யுடைய
வருநபயினால் தெற்குத்திக்கவருக்கின்ற மயனுவன் ஒரு
மேல்க்கொண்டிருமற் காவுளுந்நடந்து தூர்த்தானென்றால் அந்த
மயனாளுனுடைய கொடுமை நமமா லெப்படிச்சொல்லக் கூடும்
தொத்தொருபாகிய சிவனிருக்கிறகையத்தையுஞ் சாய்ச்செ
யுந் மின்மெலையடிதற்காகச்சுழுத்திதந்தையுந் தூர்த்தான். ()

மயனெழுந்தச்செய்த மகிடபுரத்திலென
பெனறுகாசனல்க விருக்குநாளவனுக்காய
பெறுதுகாச்சிவண்டி யாயிரம்படைக்கையார
கயமுல்வெலங்கைநாடி வேட்டையாக்கான்றிசென்றார்.
(இ-ள்) மயனென்கிறதேவதச்சுனல் இரத்தனகசுதமாகச்செய்யப்
பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிடித்து வானவர் பிழிய

சும் அகழிதையல் கொடுக்க வாழ்த்துகொண்டிருக்கிற நாளில் அந்த அசுரன் இன்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டை மாய்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்—என்று. (10)

தானாவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைதிசுடி,வானவர்ப
ணியுமட்டவயிரவர்(தெலித்தாராவி,பேரானவாழிந்தவாறுமபுரிசு
புற்றவமுந்நூது,ரானவரவுணர்கொக்கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(10-ம்) அப்படி வேட்பையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரம்சுரர்களுமீ
வந்தது பார்வதி தவருநாய்துகொண்டிருக்கிற வனக்கொண்டிருக்கிற
கொள்ள அனதக்கண 5) தேவர்கள் பணிசிறந்த காவலாகவிருந்தது அ
ந்த வயிரவர்களுமீ அந்த ஆயிரம்பேரையுக்கொண்டிருக்கிற அவர்க
டுமற்றுமீபாண்டும் அமமன் தவகடண ணுநிறதும் பாசிக்க
வணங்கித்தூதர்களமகிடாசுரனுக்குத் தெரிவித்தார்பின், அறு (

போற்றியங்கவர்கள் சொல்லப் புகழை நகை நெருக்கடி
 தூற்றியவரிருகணை னகோளமுந் சுழற் றதீவ்
 தாற்றிசைபுள்ள மேழ நடுங்கிய துழையோர் கூர் டங்
 கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுந் குளிர்ந்ததன் றே.

இ-ள்) தூதர்கள் வணங்கித் தெரிவித்த அளவில் பஞ்சபீட சிறப்பு மண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புக் கொப்பறக்கவேண்டிய அளவு அண்டுகோளமும் கிறுக்கென்று சுழன்றது அப்பேரின் லிங்கம். இறயானைகளும் தலைபைத் தொங்கப் போட்டது காத்திரச் சட்டம். நடுக்கந்தையடைந்தது யமனும் ஒளித்துக்கொண்டது அலலவிஷமும் (சுளிர்ச்சியடைந்தது—ச-று) (17)

ஆய்வு மசிடன்சீறு மளவினிணிகும்பென ிபா ி
 ரெப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பீராசிர் || ௧ || ௧
 முப்புடையிளதீரென்னு முலைச்சிவாழ்வனமுதலா ௨ ௩
 வைப்படையதனற்கொல்வேனெனயிரொலிச்சு ௪ ௫பாரு ௬

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிடாசூரிகேட்டுக்குள்ளில் நிகழி
பாசூரனென்கிற படைத்தலைவன் ஒருவன் யாராகியும் முதல
யகோபத்தை அற்பமாகியவர்களார் பொறுப்பாகா என்றசொ
ல்லித் தென்னிளநீர் ஒத்ததனத்தையுடைய பா வறிவாய்வுசெய்கி
றவனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாயால் கொன்றுவ
ருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான்—எறு. (24)

சுடததைசுக்கடலைச் சீறிக் குணததைசுக்கடல்சொன்றென்ற
நெடியதேரீநரிமாட்சை பெழுந்தனணிகுப்பெனன்போர்
வடகிதனைச்சுங்கும்ப ஈரமுணிபுனைக்குநேர
இடைபெயாநுகரியமே ந வெழுந்ததாமென்னச்சொன்னாள்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின்மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாகுரனாவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே நிறைந்த ஒரு பெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான்-எ-று. (க)

4 அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுலன்: ணம்.

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரகதமாயிரம்பூண்ட விரதமேறி, வழிந்தகரிமதக்கடலை யெழுந்ததுளடக்கவுடை வளத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுங்கலையையார் வரவுகண்டபலகோடி ஞானம்விசித், தலைமுந்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும பொருத்ததிரே நடுத்தாரன்றே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நிகும்பாகுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழுப்பிய சிறு அணுக்கள்முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜடச் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவற்றச்செய்ய பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரிய நெருப்பொத்த ஆசரப்படைகள் அநேகமாக விட்டெறிய இவர்கள் வருகிறதகண்டு அம்மனிதத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுடையவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய் எதிரேநடுத்தார்கள். எ-று(க).

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலி நிகர்சங்கரன் கோதண்டன்வீத, னெண்டரியசித்திராங்கதனென்னும்வயிரவர்களிருவராவோரு, மண்டமுகமடையறகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்ட வரங்கள்போலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந்தேருமன்றிச்சேனைபெல்லாங்கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன்கபாலிதைக்குத்தானே ஒருசாரங்கரன்கோதண்டன்வீதன் சித்திராங்கதன்இவ்வெட்டியவரவரவரும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக்கர்ச்சித்து நிகும்பாகுரனும் அவன்சாரதியும் தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள்.

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனதுபடையழிந் றோக்கி, வட்டமெடுத்தேர்முடுக்கித் தாக்கணங்கின்முகத்தெண்ணில் வாளிகோத்தான், விட்டகணைகளிலக்கித் தேரோட்டிஞ்சாரதியைவிழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுழிவாக்குடித்தந்தச்சூரமாதா.

(இ-ள்) எட்டவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டிபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும்இறந்துபோகின்ற

தைப்பார்த்து நிகும்பாசரன் வட்டமாகிய ரெடியதேரைநிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்தில்கணக்கல்லாது பாணங்களைவிட்டான் அந்தப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்தடத்து கிரகாரதியைக்கொண்டு அம்புதொடுத்தகைகையறத்து அலுவலுடையதலையையும் அறுத்துக்கொண்டுள் தாக்கணங்கு-எ-று (யு ௨)

ஒடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல, வாழின்வெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகை போலச், சூடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினர்களவுணரென மகிடமுகற்குறைத்தனர் போய்விரைந்து துதார்.

(இ-ள்) வயிரவர்களாலும் இழந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகாறுபட்டுச் சிக்கிரத்திற்போகுமசுரநாயிர் போல் இரத்தாதிபானாலுடியது நித்தியம்மாமிசத்தி-சத்தின்று கூத்தாடுகிறப்பேப்போல் கவந்தங்கள் கூத்தாடியது கள்வயிரவரீமுதலாகியவர்கள் தும்பைவாகைமாலையுடிகொண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனாக ளெ-ள் றுமகிடாசுரனுக்குத் துதார்கள் சிக்கிரத்தில்போய்ச்சொன்னார்கள்.

கேட்டளவின்மகிடமுகன் கயிடவன்றன் முகநோக்கக்கிளத்துவானோர், காட்டிலுறைசிறுப்படிங் கணங்கொருபெருமபடையைக்கடித்துவென்றால், நாட்டது சிலவையன் மெனக்கினிமேற்றிறைகொய்க்க நாணுவாரென், நீட்டிதகையுரித்தெழுந்தானெறினனையிரங்கரிசூழிரதமீதில்.

(இ) மகிடாசுரன்இந்தவாரிதையைக் கேட்டஅளவில் தன் அருகிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்வான் ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிறசிறியபெய்களுந் சனங்களுந் நம்முடையபெரியசேனைகளைக்கொன்றதுகளுண்டு பன் பரியாவிஷ்ணுமுதலானவர்கள் சொன்னபடி கேட்டார்கள் ளென்று துதுகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்தாயிரம்யானைகளைக்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டார்கள், அறுசீரடியாசிரிய விருத்திம்.

பதினொருகோடியானைப்பலத்தாய்க்காந்தனிலன் முதுகரன்ருருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன் மதுகயிடவன் நீக்கண்ணன் புதைக்கண்ணன்மாவியென்றுத் துதுகொளாரிரண்டுபேரும் தேர்களைத்துண்டிச்சென்றார் (இள்) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனேபதினொருகோடியானைப் பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன் - நீலன் - முதுகரன் - ருருதி - அண்டன் - நீசகன் - சண்டன் - முண்டன் - மதுகயிடவன் - திககண்ணன் - புதைக்கண்ணன் - மாவியென்று துதிக்கப்பட்ட பன்னிருவரும் சங்கரத்தங்கள் இரதிங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள். எ-று (யு ௩)

கரிமுகத்தவர் திவாத கவசர்கள்காலகேயர்
 கரிமுகத்தவுணர்மேகிப் பணை முகத்தவர்க்குப் பரி
 எரிமுகத்தவுணர்சீறி பெழும்புவிமுகத்துக்கள்வ
 ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்மேற்.
 (இ-ள்) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-திவாதகவசர்க்கு-காலகேயர்
 கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள்-எருமை முகத்தையுடையவர்
 கள்-மெருப்பெறித்துக்கொண்டிருக்கிற முகத்தையுடையவர்கள் பு
 விமுகத்தையுடையவர்கள்-சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசு
 ரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்ததுகள்-எ-று. (ய-ர)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
 காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொய்தீர்தீர்செல்ல
 பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
 வேய்களப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினென்விந்தைகானில்.

(இ-ள்) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலால்கள் புறப்பட்டவு-ளே
 ஐந்துவெள்ளவகுதியாயும் இருநூற்றைப்பதுவெள்ளம்யானை
 யும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேரும் நடக்கப்பேய்களும்காக்
 கைக்கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக்கூத்தாடவெள்
 ளாக் கொடிகளாடப்பள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகாமுழ
 ல்கமகிடாகுரன்அம்மனிருக்கிறகாட்டில்வந்துசேர்ந்தான். (ய-எ)

அடலவன்வாக்கண்டஞ்சி யடைந்துமைகாபடமென்று
 படருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்குடர்கீது
 விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிச் சீராக் [சீனி.
 கடகங்கொண்டெறிவாபென்றாள் விடைகொடுபெயர்ந்தாளக

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய மருடாகுரன்வருகிறதைப்பார்த்து
 பயப்பட்டி ஓடிவந்துபார்வதிக்க அபடமென்று முனிவர்கள் மு
 றையிட்டிச்சொல்ல அம்மனவள் அவர்களுடையபங்குதீர்த்தீர்
 துத்தன்சமீபத்தில் நின்ற பெருமைபொருந்திய துர்க்கையைப்
 பார்த்து உன்னுடைய கத்தியினால் அந்த அசுரனைக்கொன்று வி
 டென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்றுப் புறப்பட்டாள் துர்க்கை (ய-அ)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணநாயகிமுன்செல்லக்
 காளிதுந்துமிபிச்செல்லச் சுந்தரிணங்கன்செல்ல
 ஞானிமேல்வ⁽¹⁾க்செல்ல நான்முனிமுதலாமாதர்

ஞானிமேற்செல்லத்திங்கள் விடையின்மேற்நாசிசென்றார்.

(இ-ள்) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டிப்பாக
 அருணநாயகியென்பவள் முன்னேபோகவும் காளிதுந்துமிஎன
 கிறருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களுள் சுவா
 னவாகனத்தில் வயிரவரிப்பாகவும் அபிராமிமுதலாகியயாதிரு

வரும்தங்கள் தங்கள் வாகனங்களிலேறிக்கொண்டு துசிப்படைபடி
கத்துகளெழுப்பப்போனார்கள்—எ-று. (மக)

சென்றுதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிப்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதிபைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவரும்மகிடன்றூனும்
குன்றெனவெதிர்த்துகண்ணி படையெலாந்தரத்திக்கொன்றார்

(இ-ள்) இப்படி துர்க்கைசேனைகள் போனவுடனே உலக்கையினாலும்,
மலைகளாலும், விலும்புதலாகிய, ஆயுதங்களாலும், கைகளினாலும்
கொப்பத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசூரனுடைய பாதிசேனை
யை ஒரு நொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் - மகிடாசூர
னும் அவனுடையசேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல்எதிர்த்து துர்
கையின்சேனைகளையெல்லாந்தரத்திக்கொன்றுவென்றார்கள். ()

துந்தமிமுதலாநால்வருடைந்தனர்சூரியான
கந்தரிவராகியாறு முகத்தவடிகிரிக்கையா
ளிந்திதாமனையுடையொன்று மெழுநாமறைந்தார்சூளி
யுத்தினருடைந்தார்கண்ணி மனத்தளர்ந்துமையெயன்றார்.

(இ-ள்) அசுரனதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்தஅளவில் து
ந்தமி-காளி-மதங்கி-சண்டி என்றிறநான்குசத்திகளும்தோற்றார்
கள்-சூலி-நிலகண்டி-வராகி-சண்முகி-திருக்கையாள் இத்தனை ம
றையாளொன்றிறவுருமாதரும யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் காட்டி
லொளித்தார்கா-சுவானவாகனத்தை யுடையவயிரவர்களும்தோற்
பார்கள் - துர்க்கையானவன் டனத்தளர்ந்து உமாத்தெவ்வயென்று
துபானித்துநின்றார்-எ-று. (உக)

உறுதுணையுடையெயன்றும் பொழுதில்யோகினிகள்வாணி
லுபபத்துநாலுக்காடி யகாத்தெழுந்தழவின்மாரி
நுறுபொயுருவச்சேனை யிடிமழைமாரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(து-ள்) துர்க்கையானவள் அம்மனை துணையென்றபோது அறு
பத்துநான்குக்காடி யோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து
நெறுப்பு மழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினாலே
மகிடாசூரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது
சேனைத் தலைவர்களுக்கிடமித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்-எ-று. (உஉ)

கவிவிருத்தம்.

அருகிகன்றனைச் சென்றனளவாரணி
மருகுகாந்தனை மாயத்தனளவாரணி
கரணவென்றனள வெலுடைக்காரணி
நரகஞ்ஞயி குண்டலாணாரணி.

(இ-ள்) அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்
த்தட்டினே. அப்படியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொண்
றாள், வாரணியென்பவள் காத்தென்பவனைக்கொன்றாள், சண்
முகியென்பவள் கர்ணனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள், நாரணிநர
கனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (உக)

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
கோலமாமுங் சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணிலனாருயி நித்தனாநீக்கினாள்.

(இ-ள்) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வா
ராகிசுண்டனென்பவனையும், நீலகண்டமதுவென்னுமசுரனையும்,
இத்தலா நிலனென்பவனையுங்கொன்றாள்—எ-று. (உச)

சூந்நுமிக்கொடி சோணிதவூணனைக்
கந்நுமிக்கும் பழக்கைதகாட்டினாள்
நந்நுமிக்க நிகர்த்தருணசலை
வந்நுமிக்கெரிக்கண்ணனைவாட்டினாள்.

(இ) சூந்நுமிக்கொடியையுடையவள் சோணிதவூணனென்பவனை
த்தலையறும்படி தண்டாயத்ததாலடித்தாள், சக்கரத்தைகையிலே
நிறித்த அருணாசலையென்கிறவள் அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்
சயிடவழிபுகைக் கண்ணினிருவருஞ்
செயி ரிண்மாறாற் சிந்தினாள்சந்தரி
பெயிமிக்க நிணமிடுவேவினண்
பயடவனமுநங் கண்டெதிரீவந்தனள்.

(இ-ள்) சந்திரிபென்கிறசத்தி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனை
யுங்கொன்றாள். செட்டையப்பொழிகின்ற நிணங்கள் பொருந்திய
வேலாயுதத்தையெந்திய சூர்க்கையானவள் மகிடாசுரனைக்கண்டு
எதிர்த்துவந்தாள்—எ-று. (உச)

வெங்கடா முகன் மேவலுமாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டுதடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்தென்றுகைச்
சங்கைபூதினன் மேருசனிக்கவே.

(இ-ள்) வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய
அசுரன் யுத்தத்துக்குமேறிட்ட அளவில் சத்தமாதர்களும் தங்க
ளாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் - அ
வ்வளையில் சிங்கவாகனத்திலேறிவந்து சூர்க்கையானவளவனுக்
கெதிர்போய்த் தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசை
யுட்படி வாயில்வைத்து ஊதினாள்—எ-று. (உச)

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட்
ஒருவரின் நி யவுணருநங்கினார்
பெருவரங்களிற் பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தார்மழபென்னவே.

(இ-ள்) வல்லமைபொருந்திய சிங்கவாகனத்தையுடைய தூர்க்
கைசங்கத்தொனியெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல் மய
க்கத்தையடைந்தார்கள்- அருமையாகியவரத்தினாலே பெற்றுக்கொ
ண்ட பாணங்களை இரண்டுபேரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள்.

எந்தவெந்தக்கணையிலே வினும்
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டிரு வெம்பிறைவாய்க்கணை
வன்

(இ-ள்) எந்தெந்தப்பாணங்களைத் தூர்க்கையானவர் விட்டா
லும் அதுகளை அந்தந்தபாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்து
த்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அ
வனுடையசிரசில் அழுந்தும்படியாகவிட்டான்-எ-று. (உக)

வெம்புசெம்புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச் சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோல விருக்கினுமாங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கினகொடியே.

(இ-ள்) இரத்தவெள்ளமானது உருகின செம்புபோல் சிதறி
விழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசு
ரன் தலையிலே முகைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையிலே
வைத்து அழுந்திவகைத்து தோன்றினதுகள். எ-று. (ருய)

வெற்றிகொண்டவள் வில்லைமுறித்தா
னுற்றவம்பிற் சிலைநுதன்மோதினாள்
கொற்றவம்பின் சூலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற் கண் ணமுவினிமிர்த்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய தூர்க்கை கையிலிருந்தவில்
லையிரண்டாகமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடையநெற்
றியிலே அடித்தாள் அநேகம்பலம்பொருந்திய அம்புகளைவிட்ட
வனாகிய அந்த மகிடாசுரன் நெற்றியிலே சுவாமியினுடைய கண்
னக்கினிபோல் சுறுக்கென்றுதாக்கியது-எ-று. (ருக)

சாபவெஞ்சிகை போகத்தரிப்பளோ
கோபயிஞ்சிக் கொதித்தெழுந் தந்திந்
நீபமென்னத் திகரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழிப்பண்ணினாள்.

[யடு]

(இ-ள்) தூர்க்கையானவள் வில்லொடிந்ததும் பொறுக்காடல் அதிக கோபங்கொண்டுகொடுத்தெழும்பாநின்றயமன்போல்பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சக்கராயுதத்தைவிட்டுப் பாவியாகிய மகிடாசுரனுடைய தலையறும்படிசெய்தாள்—எ-று, (௩௨)

கன்னியாழி பெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்பையின்மும்மதம்
துன்னுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்) தூர்க்கையானவள் சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுரன்மேற்குஞ் சின்னபின்னமாகியுஞ் சாகாதவனுகிப் பூருவகாலத்திலேசெய்ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநின்ற பெரியயானையுருவங்கொண்டிளதுமாகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று(௩௩)

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி துகர்ந்ததுமொய்ம்பினான்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்த்தினான்
கூளிராயகி கூர்மைவேலேவினான்.

(இ-ள்) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் தூர்க்கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்த யானையுச்சியினிருக்கின்ற மூளையைக்கையினாலே அறைந்து தோண்டியெடுத்தித் தீர்த்து அதனாலேயுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிரும்பியும் தண்டாயுதக் கொண்டெறிந்தான் பேய்களுக்ககிகாரியாயிருக்கின்ற தூர்க்கை கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தைவிட்டான்—எ-று, (௩௪)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க், கிடந்ததும்பி
முகனுமிறந்தன, னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரங்,
குடைந்ததுமபி மரமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம்பாய்ந்த வுடனே யுத்தத்தில்தின்ற யானைமுகன்அதைச்சுக்கிக்கமாட்டாமல் இறந்துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயொன்றுமில்லாமற் றுகாயோடுகூடிய அத்திமரம்போல்—எ-று, (௩௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவெங்கதை கொண்டிபுடைத்தனன்
சேர்ந்தவல் கதை யும்மவன்சென்னியு
நாந்தகங்கொண் டறுத்தனனாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே குகினைமுக அசுரனாகியெதிவந்து தண்டாயுதத்தினாலே அடித்தான் அடித்த தண்டாயுதத்தையும் அந்தஅசுரனுடைய தலையையும் சுத்தியினாலே அறுத்துத்தள்ளினான் தூர்க்கையுட்க—எ-று, (௩௬)

அங்கதன்பி னழலுறுவாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசன னாயினன்பங்கய
மங்கைநாயக னாயினன்மாயையால்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு அசுரன்மெருப்புருபங்கொண்டிவந்தான்
அதன்பின்பு சலப்பிரளயரூபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்,
தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கின்ற பிரீம்மாவாயும், இலட்சுமிபுருஷி
ராகிய விஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான் மாயையினாலே எ-று. (௩௭)
ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதமெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதுடெலார்மொழி விண்ணிற்புகன்றதே.

(இ-ள்) அப்படி அசுரன் பலபலரூபங்கொண்டவுடனே பார்
த்துமாயையினாலே துன்பப்படுத்திகுறன் என்னஉபாயஞ்செ
ய்தாலும் சாகிததில்லை இதற்கென்னசெய்வேனென்று தூர்க்கை
யானவள் பார்வதிதேவியினுடைய இரண்டுபாதத்தையும் மனதி
லே தியானித்தாள் அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்தின்
றும் அசுரரி ஒரு வாக்கியஞ்சொல்லியது-எ-று. (௩௮)

மாயவேடங்களன்றிமகிடமே, மாயபோதிலவன்மலை
தள்ளியே, தூயதாளின்மிதிக்கத்தொலைந்திந், தீய
மாயையெனச்சொலத்தேறினாள்.

(இ) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமானஎருமை
முகரூபங்கொண்டபோது அவன்தலையைமறுத்துக்கீழ்தள்ளி உ
னதுபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபொருந்தியமா
யைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத் தூர்க்கையம்மன்தேறினாள்

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின், னெட்டிலைத்
தலைச்சூலத்தி னீக்கினாள், துட்டன்மேதயதாய்ப்படை
தொட்டனன், வெட்டிவீழ்த்தியடியின்மிதித்தனள்.

(இ) அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டிவா மெடுமைபொருந்திய
கவருடையசூலத்திறும்குத்திக்கொன்றாள், பிட்டுஅத்துஷ்டின்ப
மையஎருமைக்கடாமுகத்தையுடையவனாகியுதங்க்கோப்பியோ
கஞ்செய்த அளவில் அதுகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையைவெ
ட்டித்தள்ளிக் காலினாலேமிதித்துக்கொன்றாள் தூர்க்கைதேவி. ()

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடல்
தப்பிமாயை தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தைநினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்நீர்க்குமே.

(இ-ள்) தூர்க்கையம்மன் பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமாயைகாமியமென்கிறமும்மலங்கடையும் நீக்கிவிடும்அப்படிப்பட்டஒப்பில்லாப்பதம்பரிசமாகும்படி ஊன்றி மிதித்தால்பொய்யாகியமாயைமாத்நிரந்தவிர்ப்பதுபெரிதோ (சக) போதவானவர் பூமழைபெய்தனர், மேதிமாழுகன் மெய்க்கதியுற்றனன், தீதிலாவவன் செங்குந்தன்னி லேனார், சோதிவிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்) தேவர்கள் மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள் மகிடாசுரனும் அம்மன்கையினாலிறந்ததனாலே மெய்ப்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான். யாதொரு குற்றமுமில்லாத அவனது சிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிகவிங்கமிருந்தது- ஏ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக் கார்தவ, கண்டமட்டிற் புரந்தகடாழுகன், கண்டமட்டி விருந்த கடவுட்கு, கண்டமட்டி லெடுத்தனள்கன்னியே.

(இ-ள்) நவகண்டமட்டிம் ஆண்ட மகிடாசுரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் தூர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி விருந்த படிகவிங்கத்தைக்கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள். ஏ-று. (சக)

கொண்டிசென்றுமை கோகநகப்பதங், கண்டிபோற் றிக்கடவுளையீந்தனள், வண்டிவர்குழல் வாங்கினள் செங்கையி, லண்டர்நாயகன் விண்டிலனாகையால்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட படிகவிங்கத்தைஎடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினது பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாம் சொல்லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள் - வண்டிகள்சூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாள் தேவிக ட்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும்அம்மன் கைமேல்வைத்திருக்கிறஆசையினாலே கையைவிடாமற்கெட்டியாகவிருந்தார்.

தாயுமங்கது கண்டு மகிழ்ந்திறை, ஏயவென்கரம் பற் றியதேதென, வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்கு, கா யிரங்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவர் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்துமகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமியானவர் என்கையைவிடாமலிருந்தது எத னாலேயென்றுகேட்கத் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச்சொல்லத் தொடங்கினான்- ஏ-று. (சடு)

[வேறு.] முன்னமகத்தியன்முதலா முனிவர்க்கும் பகின்மர் வரமுனிபாற்செல்லவன்னவன்நன்றவமதிப்பா லவமதிப்பாயிருந்ததாமவனைநோக்கிப்பொன்னனைபதவமுனிவர் வெகு

ண்டுளாப்பாறொடையிகழ்ந்தபுன்மையாலே, உன்னியசருவேறு
யினிட்டுறக்கக் கடவாயென் றுணையச்சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலானஐம்பதுரிஷிகள்
கூடி வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள்-
அந்த வரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியா
தையாக உபசாரஞ்செய்யாமலிருந்தார்-அப்போது அவரைப்பார்
த்துப்பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும்
பாடிந்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினால் யாவ
ராலும் குறைவுசொல்லப்பட்டகரிய எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பா
யென்று அவர்கள் வருந்தச்சபித்தார்கள் கா-எ-று. (சசு)

அருந்தவரைப்பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்கொடுமையை
க்கண்டச்சமாகி, யிருந்தவனுமெழுந்து பணிந் தெனதுபிழை
பொறுத்தாள் வீனொன்றானந்தப், பெருந்தவரன் புடனுரைப்பார்
மகிட்டுமகத்தயுணனெனப்பிறந்துபின்னர், திருந்தவரனிடம்வே
ண்டித் தவம்புரியுமுமைகணத்திற் றிர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரிட தவத்தினையுடையஐம்பதுமுனிவர்களு மன்றுசொ
ல்லையசாபத்தின்குரரத்தைக்கேட்டுபயப்பட்டுபெருடைபொருந்
திப தவஞ்செய்தவரமுனியும்எழுந்துவந்தனஞ்செய்துமுனிவர்க
ளெ தெரியாமல்நான்செய்தபிழையை பொறுத்துக்கொள்ளுங்க
ளென்றார்-அதற்குமுநிவர்கள் நீர்எருமைமுகம்பொருந்தியஅசுர
னாகிஅரசாளுங்காலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறு
ம்படிதலஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறஅர்மரு நவன் உம்முடைய
சாபத்தைமொடிப்பொழுதில் திர்ப்பா லென்றுசொ ள்ளார்கள். சசு

ஆகவாசொற்படியிலவ னசுமர்வெருக்குவ திவ்வித் தா
சனாகி யொங்கியபேர்மகிட்டுனெனக் கொ ள்க்கொண்மைபுரிசுதறு
மொருநாளீவெட்டைத், தீங்குசெய்வனத்திலடைந் தழற்பசியா
விடைத்தொடித்திரிந்தானுங்கே, தீங்கரியவருச்சனை செய் மன்ன
தனென்றொருமுனிவன் னப்பட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனிஅசுர
குலத்திம்பிறந்துஇராஜாவாகிமகிடாகுரனென்கிற பெயரையடை
ந்து கொடுக்கோலாக செப்துகொண்டி வருகையில் ஒருநாள்
வேட்டையாடும்படியாக வனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே
இளையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான்
அவ்விடத்தில் நீங்குதற்கரிய தவகசெய்கின்ற மன்னதரிஷி என்
கிறவன் எதிர்ப்பட்டான்-எ-று. (சசு)

மன்னதனுமவையிவன்கரத்திலிங்கத்துடன்விழுங்கிமகிழ்
ந்துபோனான், பின்னதனுலவன்மிடற்றிற் சிவனுருவமிருந்ததற்

தப் பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன் சிவனு. முருத்திரித்த வு
டலுமிறைபுருவமன்றோ, வன்னதனால் வினையடர்ந்த ததுதவிரு
நவதீர்த்த மாடிலென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிற ரிஷியைக்கையி
விருக்கும் இலிங்கத்தோடே இந்தமகிடாசான்எழுத்து விழுங்கி
விட்டுப்போனான் பின்பு அவன்கண்டத்திற் சிக்கிக்கொண்டிடடி
கலிங்கமிருந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த
இலிங்கமிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொருபமன்றோ
அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவம்சம்பவித்தது நீ நவதீர்த்த
ங்களாடினால் அந்தப்பாவம்போகும்மன்றோ கௌதமர்-எ-று. ()

அன்புமுதியுரைத்தளவி லொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரிய
தீர்த்த, மொன்பதுமவ்விடத்தில்வரு மவைவருமாறியற்றுமென
வுமையும்விந்தை. தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளெறிந்து
சங்கை தருவாயென்றான், வன்பணிலமெடுத்தாளுந்தொழுது
கைவாணிலத்தெறிந்து வாங்கும்போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடைய கௌதமர் இந்தப்பிரகாரஞ்
சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும் இல்
விடத்தில் வரும்படிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்
த்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுப்பார்வதியும் தூர்க்கையினதுமலர்
போன்ற முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடைய கையிலிருக்கிறவாளி
னாலே பூமியைப்பிளந்துகங்கைவரும்படி செய்யென்றுசொல்ல
ஜயசங்கைக் கையிற்றிரித்த தூர்க்கையும்வணங்கி வாளாயுத்தால்
பூமியிலேவீசி பெடுத்தபோது-எ-று. (ரு)

நவநதியும்பிறவுளநன் னதிகளுமச்சோகந்தீர் நல்லதான, ச
வையதிகமுதவுபலதடங்களுமங்கெழுந்த வந்தச்சுனையினோடே, ப
வமகலவொருமாத முழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றிநீக்காச், சிவ
வடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்துகையிலவந்தாடே வர்போற்ற

(இ-ள்) ஒன்பது தீர்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடா
யாறுப்படி உதவிசெய்யும் நல்ல ருசியைக்கொடுக்கின்ற அநேகம்
தடாகங்களும்குண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவனைக்கும்
அம்மன் குற்றம்நீங்கும்படி ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள்
கையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த விங்கமுந்நீங்கியது, அப்
போதுதேவர்கள்போற்றும்படி மனதுசந்தோஷித்து அம்மன்
கையில்வந்துசொந்தாள்-எ-று. (ருக)

அருவுருவாமொருசிவனை யதன்களாமேற் புறத்திருத்தி
யருச்சித்தானம், இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்தீர்த்
தானென்றியற்பேரிட்டாள், திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினிய

சட்சதிர்த்தமெனத் திருட்பேரிட்டாள், துருமணியை யருணகிரிப் பெருமானைத்தொழக்கனக்கோயில்சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும் உருவமாகியும் விளங்குகின்ற ஒப்பநீர்சிவனை அந்தந்திக்களையிலே எழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனை செய்தாள் நம்முடைய நல்வினையினையெல்லாம் இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்பாவந்தீர்த்தாரொன்று டேனாத் தரித்து அமுதுபொருந்திய அந்தச்சனைக்குக் கடகதிர்த்தமென்று பெயரிட்டாள் நிறப்பொருந்தியமணியொத்தவனா அருணசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கும்படியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (குஉ)

முருகுமலராயன் நடத்திற் படிந்துவெண்ணீர் மணிந்துசெங்கை முடியிற்கூப்பி, யருருவருங்கோதமன்சொற்படி தொழுதுட்புகுந்துகண்ணாமுதைக்கண்ணம், பருகிநிலமுறவிழுந்துபணிநீ தெழுந்துபரவச்சமாய்ப்பாடியாடி, யருகியுலந்தழுதுயிர்த்துவலம்புரிந்துதனதுகுறையுரைத்துப்போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய தாமரைமலரினிருக்கிற பிரமாவின்னுடைய திர்த்தத்தில் முழுவிழுந்திறித்துச் சிவந்தகைகளைச்சிறவில்வைத்துக்கும்பிட்டுத் தன்னருடேகவருகிற கௌதமர்சொன்ன பிரகாரம் உள்ளே போய்க்குளிச்சிப்பொருந்திய அமிர்தம்போன்ற சுவாமியைக் கண்ணுலேதரிசித்துப் பூமியிலேதேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்து பரவச்சமாய்ப்பாடியாடி உருக்கமடைந்துகளித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமூச்செறிந்துவலமாகவந்துதன்னுடைய குறையைச் சொல்லிவணங்கினாள்.

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாகமத்தின்படி நடத்திக்கண் ற்கண்ணனைத், தோத்திரம்பண்ணுதலுமொரு சுடர்பலையேமெழுந்தந்தச்சுடரினுடே, ஏத்தநியபலகோடியிரவியெனவொரு சோதி பெழுந்துமின்னே, வாய்த்தமலைவலமாக நடத்தியெனவுரைத்துடனேமறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாதத்திலே ஆகம்பிரகாரம் திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவிலம்பலையே ஒரு பிரகாசமுண்டாகி அதிலே சொல்லுதற்கரிய பலகோடி ரூபியட்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே இந்தப் பைவலமாக நடந்துவாவென்று சொல்லிமறைந்து விட்டாள்-எ-று. (3)

நாரிதனைச்சிலையாக்கு முநிவனுமப்படிவலமா நடத்தியென்றான், வாரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடத்தினான் மலர்க்கைகூப்பி, பேரிகையுங்காளமுஞ்சல்லரியுமல்லரியுப் பெரியவானித் தூரியமுந்துந்துமியு மத்தளமுங்குடமுழுவந்துவலத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகவிகையாகியபெண்ணைக் கல்லாக்கிடமுள்ளதமரிஷியும் அம்மாஅப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல் வேதகோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில் பேரிகை-காகளம்-சல்லரி-மல்லரி-முரசு-துந்துமி-மத்தளம் - குடமுழாமுதலான னாத்தியங்கள்முழங்கவும் பார்வதி இரண்டிகையுக்கப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்—எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலா மகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக், குறும்பையெனநெருங்குமுலை வளையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்டக், கரும்புகனிந்தனையமொழிப் புனலரமங்கைபரிசுட்டுங் கவரியாட்ட, விருப்புருகநகையுரிய மரவமினார் மணிவிளக்கமெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) திரிதப்பிரகாரம் பார்வதி வலம்புறம்போது அரம்பை ஊர்வசிமுதலாகிய தெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடத்தென்னங்குறும்பையொத்த தனத்தையுடைய மலையரமகளிர் அம்மன் நடந்துவரும்போது பாதம் பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்கொக் குப்பையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறு போலும் வார்த்தையையுடையநீரரமங்கையர்சாமரமெடுத்துவீச இரும்புகூட வுறும்படி நகைசெய்கிற நாகலோசத்துப்பெண்கள் இரத்தினதிபங் கையிலெடுத்துக்கொண்டிவர—எ-று (௫௬)

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்.

முண்டகமண்டபமயிலும் பலோமிசையமுறுர்ச்வளமுளரிமானுங் கண்டகமும்வழிப்பரவமொழித்துவரநிலமகடன்கைகண்ட, அண்டர்குலமடந்தையரு முறிவர்குலவனிதையரு மருவிப்பூந்தேன், வண்டலிடுஞ்சேற்கற்றி மலரினறுத்துகள்சொரிந்துவழிகாக்க.

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலட்சுமியும், இந்திரானியும், வெண்தாமரைப்பூவினிருக்கிற சரஸ்வதியும், போகிற வழியிலிருக்கிற முள்ளுகொடும் கல்லுகொடும்தள்ளிக் கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவலதரீகளுந், முனிவர்களுடைய ஸ்திரீகளும், புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிச்சேற்றைநீக்கி புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிறபராகப்பொடிகொக்கொட்டிநல்லவழியாகச்செய்ய. ()

கன்றினதுன்னிருசாணம் பொறுத்தநள்வாயென வக்கைகங்கைகூப்ப, மன்றனஸத்திசையனுகியழர்கிரியையெதிர்முகமாவணங்கிப்போற்றி, தென்றிசையுந்ருகிபெருந் திசையினையுங்கடந்துகுடகிசைக்குச்சென்றாள், குன்றலிலாப்புகழாஹமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போன.

(இ-ள்) கங்கையானவர் அம்மா பார்வதி உன் பாதமிரண்டும் பூமியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டது பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகையுங்கூப்ப அழகிய அக்கினிதீசையிலேவந்து அக்கினியிலையை எதிர்புகமாகச் தொழுது தெற்குத்திக்கும் திருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குத்திக்கிற்போனால் குறைவில்லாத கீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இளமைதங்கிய ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளியிருந்து தரிசனங்கொடுத்தது நடந்தார்—எ-று. (இஅ)

நாற்றிசையுட்போற்றிசையும் புகழ்மணியன் னாமலையானடத்தாள் போற்றி, மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி, ஏற்றிசையுமிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தா ளிமயவெற்பிற், சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த செயல்போலச் செறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய ஒருசுலேசராது நடனபாதத்தையணங்கி மேற்குத்திக்கும் வாயுதிக்குந்தாண்டி வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது ஏற்றிலேறுகின்ற ஸசானனுடையதிக்கைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமோர்பார்வதத்திற்சுவாமிகுலியாணஞ்செய்தபோது ஓமாக்கினியைவலம் வந்ததுபோலிருந்தது—எ-று. (இக)

பானுகம்பன்கைச் சங்கொலிநெடியமர்ல்பணிலத்
தானுகம்பலை நாரதர்வினையினரவம்
வானதுந்நுமி கம்பலைதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவாசிசற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங் கைகளிலுஞ்சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிறஒலியும், விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தைவாயில்வைத்து ஊதுகிறசத்தமும், நாரதர்வினையை வாசிக்கிறசத்தமும், ஆகாயதுந்நுமியினுடையசத்தமும், திக்குகளெல்லாஞ்செவிடுபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்த புஷ்பவருஷங்கூத் தேவர்கள்சொரிய-எ-று. (கம)

இதுமுதன் மூன்றுபாடல்களுங் குளகம்.
கற்றைவார்சடை யிளர் பிறைநெடு திலாக்கமழப்
பற்ற ராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றனாலெனப் புரிபூணான்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினது நெடுமைபொருந்திய சந்திரிகைபிரகாசிக்கவும், ஆபரணமாகிய புற்றிவிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையி

விருக்கிற மணிகாந்தியைவிரிக்கவும், உலகமாதாவாகிய பார்வதி
க்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்த ஏற்ற நூல்
போல் புரியாகிய பூணூலானது மாறிப்பிரகாசிக்கூடும்-எ-று.()

பிறப்பிலா வரன்மறை யெலாமளவிடாப்பெரியோ
னிற் பிலாவினற விடையின்மேவினிதெழுந்தருள
வறத்தினாயகி யடிபணிந்திறைஞ்சினளைத் துந்
துறக்குமண்ண லு மவனாடனிலையிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமுர்த்தி அநேகவேதங்கள்ளாலும் அறி
டப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷிபவாகனத்திலெழுந்த
ருளத் திருமயவளர்க்கின்ற பார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத்
தொழுதுவணங்கினாள் எல்லாவற்றையுந் நீக்கிய கடவுளானவர்
அவ்வம்மனோடு சொல்வார்—எ-று. (சுஉ)

பெண்ணுமாணுமா யுகியிர்ப்பொருளெலாம்பி ரித்தோ
மண்ணிதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டி னைமரமு
முண்ணிலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையே நியுந்நானும் பெண்ணுமாணுமாகிலு
கத்தில் அனேகம்சீவராசிகளை வேறுவேறுண்டாக்கினோம் சமீ
பமாய் ஆவிடையாரும் இலிங்கமுமானோம், நீயென்றும் நாமென்றும்
வேறுபேத மில்லை, மரமும் அதற்குள்ளேயிருக்கிற வயிரமும்
போல் ஒன்றாய்ச்சேர்த்திருப்போம்-எ-று. (சு௩)

அங்கம்யாவுறம்பொருட்டுவிட்டிமயவெர்ப்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையறமடிப்புறத்துறையெனமகிழ்வுந்
றங்கையாலணைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்தினே
வந்து ஜனித்தாய் அவ்விடத்தில் நாம் உனக்கு ஒருபாகங்கொடு
ப்பது சுபாவமே பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற்கேர்ந்
திருவென்று சந்தோஷத்தையடைந்து கையினாலே அணைத்துக்
கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒரு தேகமானார்கள் அம்
மனும் சுவாமியும்—எ-று. (சு௪)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையொர்புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தஞ்சமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ள்) அப்படியிருவரும் உருகிச்சுவாமியினுடைய பாதையும்
அம்மனுடையபாதையும், ஒரு தேகமானபோது ஒருடிகத்திற்

சிவந்தசடையும், ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும், ஒருபக்கம்புஷ்பமாலையும், ஒருபக்கம் ஆலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்பலபுஷ்பமும், ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணிபும், ஒருபக்கம் சிலம்பும், தோன்றியதுகள்-௪-று. (௧௮)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்கச்சலாமுலையொருபுற மொருபுறங்கவிண்மார்பச்சநீக்கியவரமுமொன் றபயமொன்றங்க இச்சையாமிவருநுதல்கண் டிறைஞ்சினுரிமையோர்.

(இள்) ஒருபுறம் பச்சைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒருபுறம் இரவிக் கையணிந்தல்தனமும், ஒருபுறம் அழகுபொருந்திய மார்பு; ஒருபுறம் அபயமும், ஒருபுறம் வரமுமாகிய ஆசையாடு இருவரும் பொருந்துதிடைப்பார்த்துத்தேவரு டவணங்கினுர்கள், (

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்களுக்கேட்டோர் சந்திரசைமுதியினிற் றமிழ்க்கடல்கடப்பார் மைந்தோழுதற்கொடியுடனுலகினில்வாழ்வார் பந்தபாசமற்றழிவிலாப் பரகதிபெறுவார்.

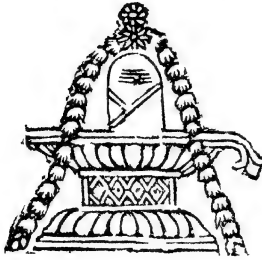
(இ-ள்) இக்கதையைப் படித்தவர்களும், காதினேகேட்டவர்களும், சந்தனவிருட்சங்கள்சூழ்ந்த பொதியமலையிலிருக்கின்ற அகஸ்தியர்போல் தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள் - சந்தானபாங்கியத்தோடு சந்தரத்தாரோடும் உலகத்தில வாழ்வார்கள் தங்களைப் பந்தமாகச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற திவினையைத்தள்ளி மோகடிப்பெறுவார்கள். ௪-று. (௧௯)

முனிவனெயெனைப்பயந்தவனுரைத்ததும் முறையென்றையமாமுநிக்குரைத்தலுமவெனமுந்நிறைஞ்சிக் கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை வினவினாள்முனி வினவலுமகிழ்ந்தவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) நந்திகேசரர் மாக்கண்டேயரைப்பார்த்துள்ளனைப்பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின்புறையினுவென்று அவருக்குச்சொல்ல அந்த மார்க்கண்டேயரிஷி எழுந்து தண்டம்செய்து பின்பு-சுவாமி, வச்சிராங்கதனுயன் உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச்சொல்லுங்கொண்டுக்கேட்ட நந்திகேசரர் சந்தோஷத்தையடைந்துசொல்லத்தொடங்கினார்—௪-று. (௨௦)

ஐந்தாவது இடப்பாகம்பெற்றசருக்க முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஆ ர வ து

வச்சிராங்கதபாண்டியஸ்சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தன வனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழின்சுவை யகோந்துமெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு,

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிலே
சஞ்சரித்து நீட்சியாகிய தமிழினது மாதூரியத்தை அகோந்து
நெடுநாளாக ஆடாநின்றமயில்போன்ற பெண்களுடைய நடை
போல வாடைக்காற்றில்சம்பந்தமாய்த்தென்றற்காற்றுவராநின்ற
வையைபாறுபொருந்திய பாண்டியநாடு-எ-று. (க)

வெவ்விருகணுரிடையை மின்னெனமருண்டே
செவ்விபெறுகேதகை செறிந்தலருநாடு
நவ்வியனையாரளக நள்ளிருளதென்றே
மவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடு.

(இ-ள்) வெப்பத்தைச்செய்யும் கண்களையுடையபெண்களிடை
யைப்பார்த்து மின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்திய தாழை
கள் புஷ்பிக்கும்நாடு, மான்போன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்து
இருளென்றுநினைத்து மூலலைச்செடிகள் களாயிலே புஷ்பிக்கும்
வையைவளம்பொருந்திய நாடு-எ-று. (உ)

அந்தவளநாட்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திடிண்முடிக்கிடையெறிந்தவளவீர

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம். ௩௩௨௫

னிந்தையறுதென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
முத்தியநிசைக்கரி முகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்கு இராஜன் அர
சரீக்கரசனாவன் - தேவேந்திரன்முடி சிதறும்படியாக வளைபெ
ன்னும் ஆயுதத்தைப்பிரபோகித்தவன் - சூற்றமற்றதென்கைலா
சத்துக்கு நெற்றிக்கண் போல் அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிற யானைகள்
முகத்திலேதன் னுடைய மீனக்கொடியைபெழுதிவைத்தவன். (௧)

ஆகமாதி மதனினழகி
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினான்
பாகநாரியற் பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினை.

(இ-ள்) தேகத்தினதயந்தமாகமன்மதன்போலமுள்ளவன் - ஆதி
சேடனைப்போல் தெளிந்த விவேகத்தையுடையவன் - பாகத்திலே
பார்வதியையுடையசிவன்மேல் பக்தியுடையவன் - பாகுபோல்மது
ரமாகியசொர்க்கையுடைய ஸ்திரீகள்விரும்பாநின்ற தோளையுடைய
வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம [பவன். (ச)
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினான்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும் பூமியிலும் எண்ணம்பொருந்
திய இமயபருவத்தினிடத்திலும் தன்கீர்த்தியை நாட்டினவன்
சுவாமிதரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற ஆத்
திமாலையினது வாசனையைத் தன்மனதிலே நினைத்துக்கொண்டு
பூமியைக்காக்கின்றவன் - எ-று. (௫)

தங்கனாக நேத்தலைகூடிய
வெங்கணத் தாடித்தலையத்தினான்
பொங்குநன்றி யறிந்ததுபோற்றுவா
நிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள் குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனை சிரசில்
தரித்தவர்கள் நாதரதுபாதங்களைத் தலையினாலே வணங்கினவன் -
மிகுந்த நன்றியையறிந்து அதைப் பாதுகாக்கின்றவர்களில் இவ
னுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை - எ-று. (௬)

பத்துவார்திசை மீதும்படர்புகழ்
வித்துவாரி யிறைக்கின்றமேன்மைபோ
னத்துவாரிழில் வாரினர்நல்கிய
முத்துவாரி யிறைத்தமிழ்முன்றிலான்.

(இ-ள்) நீண்டபத்துத்திக்குலும்பரவக் கீர்த்தியாகிய விநாயக வாரியிறைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழா நின்றசமுத் திரத்தில்குளித்துவாரிவந்தவர்கள் கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்து இடக்காநின்ற முற்றத்தைபுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறந்த வரசன்புகழ்க்கடல்
ஒடுகின்ற கலங்கதிடோட்டுமே
கூடுசெக்கர் பவளக்கொடிகளே
நீடுதிக்கினர் நின்மணிதே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிய கட லுக்குள் ஒடுகின்ற கப்பலானது சூரியனோட்டுகிற தேர்கூடிய செக்கர்வானமே அக்கடலின்படர்ந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டி த்திக்குலுமுள்ள மணிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர்மணிதர். (

எச்சராசர முங்களிப்பெய்தவே
நச்சராவுல காளுநலத்தினான்
கச்சராவு கழற்பொலிகாவினான்
வச்சிராங்கத நென்றொருமன்னவன்.

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப் பொருள்களாகிய னவையும் சந்தோஷத்தைபுடைய விஷத்தைபுடைய ஆதிசேஷர் தாங்கிய வுலகத்தை ஆளுகின்ற நன்மையுடையவன்-கச்சரா அரா விய வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன்-வச்சிராங்கத பாண்டியனென்றொருவனிருந்தான். எ-று. (ஆ)

படையிறீறும் வரசனைப்பல்கிறை
யிடையிறீபோட்டன நென்கைவியப்பதோ
கொடையிறீறும்நிடுங் கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிறீபோட்டன நென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன் யுத்தத்திலேதோற்ற ராஜாக்களைச் சிறையிலே போட்டான்ென்கிறதென்ன ஆச்சரியம் - தன்கொடைக்குத்தோ ற்றமேகத்தைபுஞ்சிறையிறீபோட்டான்ென்பதிருக்கும் போது. (

நாட்டுமவ்வர சன்றொருநாளிலே
வேட்டையாட விரும்பினனாகியே
மூட்டுசேனை கரிபரிமொய்த்திட
ஓட்டினுன்பரி யுத்தரதிக்கிலே.

(இ-ள்) இப்படிசெய்ததைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன் ஒரு நாள் வேட்டையாடும்படியாக மனதிலெண்ணி யானை குதிரை-சேனைகள் சூழ்க்குதிரையை நடத்திக்கொண்டு உத்தரதிக்கில்தடந்தான்.

துங்கவாம்பரி மீதிவன்றோன்றலு
மங்கைவேழ மகன்றகன்றோருன

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம். ௩௨௭

திங்களின்குலச் செல்வனென்றஞ்சியே
பெங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிறந்த கு
கியாயின்மீதேறினமாத்திரத்தில் சந்திரனைக்கண்டிருட்கூட்டம்
உபாலதுதிக்கையையுடையபாணைக்கூட்டங்கள்ஞ்சியோடினது.()

வீறுமம்புவி யின்குலமென்மையான்
வீறுமம்புவி யின்குலம்விட்டிரு
னறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
னறிலொன்று கடமைகொன்றானோ.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புவிபென்னும்பேருடைய
சந்திரகுலத்திற்பிறந்தமென்மையினாலே இறுமாப்படைந்த அழகி
பபுலிகளைக்கொன்றான்-ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆள்
கிறவன் மார்க்கத்தில்நேரிட்டகடம்பை மிருகங்களைக்கொன்றான்.

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சேரமானினந் தன்னைச்சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்திட்டான்.

(இ-ள்) அக்கினிவமிசத்திற்பிறந்த சேரமானென்னும்பெயரையு
டையசேரனதுசேனையைச்செயித்தவன்-ஒருமிக்கமானினங்களை
க்கொன்றான்-அன்போடுஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தைவளர்த்த
தவன்-அநேககலைமான் கூட்டங்களைவளர்த்துக்கொண்டான்-எ-று()

சோனைபோன்மத மாரிசொரிந்திடுந், யானேதர்பரி
பான்முதலாகிய, தானேபின்னிட்டுத்தான்மனிவாசிமே
ந்,கானநாவியைக் கண்டிதொடர்ந்தனன்

(இ-ள்) சோனைவருஷிப்போல் மதத்தைச்சொரிக்கின்றயானை-
தேர் குதிரை-ஆள்இவர்பின்னிட்டுப்போகத் தானொருவனாகக்குதி
றாமெற்கொண்டவனாக ஒருபுழுக்குணையைத்தொடர்ந்தான்.மகி

அந்தநாவி யகன்றருணைசலத்
துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திவாசி யதன்பின்முடுகினான்
சந்தநாவி விழுந்ததுகண்முன்னே.

(இ-ள்), அப்படி ராஜாவாலே துரத்தப்பட்டபுழுக்குணையான
து சிக்கிரத்திலே அருணைசலத்தை வலமாகச் சுற்றியோடினவள
வில் வேகத்தோடுங் குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புழுக்குணை
வந்துகண்முன்னேவிழுந்தது—எ-று.

பச்சைநாவி பருகினர்போல்விழுந்
தச்சநாவிதன் னுகிட்விடுத்தெழில்

(மகி)

விச்சைவேந்தர் துதிக்கவிமானமே
விச்சைமேனிகொண் டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகிய விஷித்தைச்சாப்பிட்டவர்கள்போல்விழுந்
து பயத்தையுடைய புழுக்குணைதன்னேதகத்தைவிட்டுவித்தியாதாரீ
முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகத்தைப்
பெற்றுக்கொண்டெழுந்தது—எ-று. (௮௭)

மேவுமந்த வரசன்விழுந்திட்
மாவும்வீழ்ந்து வடிவுதனைத்துறந்
தோவியர்க்கெழு தாவுருக்கொண்டொரு
பூவிமானம தேறிப்பொவிந்ததே.

(இ) அகஸ்டாத்தாய்எறினராஜன்விழக்குதினாயானதுடுடறிவிழு
ந்துதன்னேதகத்தைவிட்டுச் சித்திரக்காரருக்குமெழுதக்கூடாததில்
வியரூபத்தைப்பெற்றுஒருபுஷ்பகவிமானம்எறிப்பிரகாசித்தது(
கைவிலங்கனை யாண்பரிக்காவின்வீழ்ந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியினிற்றேற்பினான்
வெவ்விலங்குட னோடிவிழார்களோ.

(இ-ள்) யானேபோன்ற வச்சிராங்கதபாண்டியன் குதினாக்கா
வினருகில் விழுந்து அந்த இலங்காபுரி இராவணன்போல் அரு
ஞ்சலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின் ஒடினால் யார்
தாண்டிவழார்கள்—எ-று. (௮௯)

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயர்போப்பழங்
காந்திசாவி கலாதரர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தறண்போ டருவியங்கண்ணராய்
மோந்தனைந்து மகிழ்ச்சியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லாநின்றகுதினா ராவியென்கிற பேர்
போப்பழைய காந்திசாவி கலாதரனென்கிற பேரைப்படைத்தவ
ராகி மிகுந்த சினேகராய் அருவிபோலக் கண்ணிலிருந்து சலா
வரஒருவ் கொருவர் கட்டியனைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்
தில்முழுதினார்கள்—எ-று. (௯௦)

அன்னவீரர்க ளவ்விடை தின்றுழி
பொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிரிம்
மன்னர்மன்னவன் மந்நிதுவந்தவா
மென்னவென்னவென் மெக்கியிரங்கினார்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றபோதுதன் சத்துருக்
களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்ற பாண்டியன்
இதுவந்தவகையென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். (௯௧)

வச்சிராங்குதபாண்டியன் சருக்கம்: ௩௨௯

விஞ்சை மன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சையில்லவன் மன்புடைஞுழந்துநீ
யஞ்சலஞ்சலென் மங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகிய அக்விருவரும் விமானத்திலேறிக்
கொண்டு தஞ்சையில்லாதபாண்டியனிடத்தில்தவந்து நீபயப்படாதே
பயப்படாதேயென்று கையமர்த்தினார்கள்-அப்போது பாண்டிய
ன்மிகவுஞ்சந்தோஷத்தோடு சொல்வான்—எ-று. (௨௨)

நீதியாய்வரு நீரெவரெத்துயர்க்
காதிகாரணம் யாதிவ்வுருத்துயர்
போதுமாறெது போதியுமென்றவ
னோதவோதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருத்திய நீங்களிருவரும் யார்-உங்களுக்கு இப்
படி-வந்ததுக்கத்திற்குக் காரணமென்ன-அதுபோனது எந்தவி
தத்தினாலே சொல்லுங்க ளென்று கேட்கக் கலாதரனென்பவன்
சொல்லுவான்-எ-று. (௨௩)

வாய்த்தசாவி மதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர்
யாங்களிவன்பெயர், காந்திசாவி கலாதரனென்பெயர், ஆய்ந்தநண்
பினராய்வினாயாடினோம்.

(இ-ள்) நெல்வினாயாநின்ற மதுரைக்கு அரசனே நாங்கள் ஒப்
பற்ற வித்தியாதரர்கள் இவன்பேர் காந்திசாவி-என்பெயர்கலாத
ரன்-நாங்களிருவரும் மிகுந்த சினேகராய் வினாயாடிக் கொண்
டிருந்தோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும் வசந்தனும்போலவே, யாரவேயிரியாதுறை
நாளிலே, சேரஜெழிவினை சென்றுதொடர்ந்திட, மேருமால்வணா
ச்சாரவின்மேவினோம்.

(இ-ள்) மன்மதனும் அவன் சிநேகனாகிய வசந்தனும்போல ஒருவர்
க்கொருவர்பிரியாமல் வாசஞ்செய்கிறநாளையிலே முன்செய்த ஊ
ழ்வினைவந்தடையமகாமேருவின்சாரவிலேபோய்ச் சேர்ந்தோம்.

கவிவிருத்தம்-வேற்றவண்ணம்.

மாற்சரியமிக்கதுரு வாசமுநிவாழு
மாச்சிரமமேலருகி லந்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சருகி நின்றமரமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடையுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபமிகுந்ததுரு வாசரிஷிவாழா நின்ற ஆசிரமத்தினரு
களே அந்தரிஷிமனமுருகித்தண்ணீர் சொரிய வளர்ந்தவிருட்சங்
களெல்லாம்பூப்பங்களைச்சொரிநின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்.

புக்கவனிநுஞ்சிற புத்தங்களைமித்தந்தான்
மிக்கவினையெனுமதின் மென்மலர்பறித்தேன்
அக்கணமுணர்ந்துமுறி பங்கிளிழியாமல்
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழுவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டபுத்தவனாகியஇந்தக்காந்திசாவிஅங்குள்ள
சிறுபுத்தங்களைமித்தந்தான்-மிகுந்த வினையையுடையநானும் அது
களிவிருக்கிற மேன்மையாகிய புத்தங்களைப்பறித்தேன்-அத்த
கூடணத்திலே தூருவச்சரிஷி அறிந்து விடிகளாலேநெருப்புக்களை
க்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்த்துவிழக்க கோபித்துவந்தான்()

முத்துமணியாமென முகத்தினில்விபர்ப்ப
வித்துருமம்வைத்தினைய பெல்லிதழ்துடிப்ப
உத்தரபம்விழுவதை யடக்க, யுடர்த்திச்
சித்திரமழம்பொறி தெறிக்கவிவைச்சொன்னார்.

(இ-ள்) முத்துகள்போல் முகத்திலேவொவையுண்டாகும்பவ
ளிடம்பொன்ற மேல் மையாகியதழ்துடிக்கவும், நழுவிப்போகி
ன்ற உஸ்திரத்தை யடிக்கடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அ
க்கினிப்பொறிதெறிக்க இவைகளைச்சொன்னார்-எ.று. (உஅ)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுசிறுகாலு, நந்துமறுகாலுமொ
ருகாலுமிதைநண்ணு, முத்திலையதிர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா,
திந்தவனத்தொருவ மொத்தவெளிதாமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகியகூரியகிரணமும், என்னுடைய பயத்தினு
லேவரக்கூடாது-தென்றற்காற்றும், வண்டுகளும், ஒருபோதும்
இந்தவனத்தையடையாதுகள், இலையகிராது, வாடாது, நாசத்தை
உடையாது இரத்தவனத்தில்ஒருவர்வருகிறதற்குள்ளிதோ—எ.று.(
அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சேவிமுரீக்கினியபூசைக் கணினமலர்செலுத்துங்காவில்
டாவிகாள்புகுந்தென்னோபக் கணவன்டபஞ்சதானீர்
மேவியதுரங்கமாகென் நிவர்க்குணாவிடத்தையீந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்று னன்மலர்பறித்தவெண்ணை.

(இ-ள்) நிஷ்பவாகனராகியசிவனுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்கு
ச்சாத்தும் புஷ்பங்கள்பொருந்தியட்சரையில் பாவிக்களேநீங்கள்
புகுந்து என்னுடையகோபமாகிய நெருப்பினிடத்திலே அகப்ப
ட்டபஞ்சானீர்கள்குதிரையாய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்த
காந்திசாவிக்குச் சாபத்தைக்கொடுத்தார்புஷ்பம்பறித்த என்னைப்
புழு குழையாய்ப்போவெல் றுசபித்தார்தூருவச்சரிஷி—எ.று.())
கோபமே தவமதாகப் பளித்திடுக்கொடியோனிட்ட
சாபமே லவமலேநாங்கு ளிருவருந்தளர்த்துனான

திபமேயருளேயன்பர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேயிமிச்சாப மொழியுநாள்பகர்தியென்றோம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்த பொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம்
எங்கள்மேல்வரநாங்களிருவருந்தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கே
கிருஷ்பே பத்தருடைய செல்வமேயென்று வணங்கிப்பாவம்
உண்டானதினாலே எங்கள்மேல்வந்தசாபம் ஒழியுநாள் என்றைக்
குச் சொல்லுமென்றுகேட்டோம்—எ-று. (௩௧)

முனிவதுதவிர்த்துசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சொணு சலத்தனைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனி வருஞ்சாராப் போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாம்பாண்டிநாட்டி னிறைவானுலெய்துமென்றார்.

(இ-ள்) தூருவாசரிஷிக்குக் கோபம்நீங்கிரானிட்ட இந்த்ரூப்பற்ற
சாபமானது திருவண்ணாமலையவலமாகவந்தாற்போகும் மனித
ரும்தேவரும்வணங்குகிற அந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்
சிறந்த பாண்டியதேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமென்றார், ௩௨
என்றொருகதையுஞ்சொல்வா நெரியழங்கிரியதாக

திற்வெம்மிறைவன்முன்னு ணெயி * வனக்கடவுளிர்த

மன்றல்சோக்கனியைத்தன்செயிருவரும்வருந்திக்கேட்கு ஞான
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்ந்தோர்க்களிப்பனென்றிறையுஞ்சொன்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்வார் அக்கினிரலை
யாகிதின்ற சுவாமியானவர்முன்னே வனக்கடவுள்கொடுத்த ாச
னைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளையாகிய விராயகர்,
சுப்பிரமணியர், இருவரும் வருந்திக்கேட்க இன்றைக்குள் உல
கமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தவர்க்கு, இந்தப்பழங்கொடுக்கிறே னெ. 3 ௩
சொன்னார்-எ-று. (௩௩)

சுந்தனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ

முற்றினாக்கரியவனை முகந்தொழுநுதலெல்லார்க்கும்

தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத் தந்த

மைர்தனைத்தழுவியவண்மீம் வரத்துடன்கனிபடீந்தார்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர் மயில்வாகனத்திலேறிக்கொண்டு சுத்த
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த புயிமுழுதுஞ்சுற்றிவந்தார், யானைமுகத்தை
யுடையவிராயகர்எழுந்திருந்துசுவாமிதானேஉலகமாயிருக்கிறார்
உவனாச்சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருதலொக்குமென்று
எல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்
செய்தார் சுவாமிமகனைத்தழுவிக்கொண்டு மெண்டியவரங்களும்
பழமுங்கொடுத்தார்-எ-று. (௩௪)

மேலைஞள்கடிதுமேவிக் கனிதரவினவத்தம்மைக்
காவினூல்வலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும் பலபலதவஞ்செய்தாலும்
பாலகாநமைச்சுழ்தெய்வப் பலத்தினுக்கிணையோபார்க்கில்.

(இ-ள்.) முன்னாள் சுப்பிரமணியர் சிக்கிரத்தில் பூமியைச்
சுற்றிவந்து பழங்கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேகரன்காலால்
நடந்து சுற்றிவந்தான் - ஏழுகத்தை வலஞ்செய்தாலும், பலபல
வாகிய தவத்தைச்செய்தாலும், மகனே நம்மைச் சுற்றிவரும்பல
னுக்குச் சமானமாகுமோ பார்க்குமிடத்தில். (௩௩)

செம்மலையுருவநம்மைத்தினம்வலம்புரிந்தோர்வெதன்
தம்மிலுமதிகமாயோன் நனக்குமேலதிகம்பார்க்கி
லும்மினுமதிகரிந்த ஷமையிலுமதிகரிமைந்தர்
எம்மிலுமதிகமென்று நெவர்க்குமேலதிகமுடனென்.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய மலையுருவமாகியநம்மை தினம் வலம்புந்
தவர்கள் பிரம்மாவிலுமதிகராவர், விஷ்ணுவிலுமதிகராவர், பார்
க்கில் உம்மிலும் அதிகராவர், பார்வதியிலு மதிகராவர், மகனே
எம்மைப்பார்க்கிலுமதிகராவர்என்றார்எல்லார்க்குமேலாகியசிவன்
மாசிலாநமதுமேனிவதைனக்கமரீதாமும், பூசனைபுரியமாட்டா
ரதைவலம்புரிந்தபேருக்,காசையாபளிக்கும்பூசைநமக்கினிதளிக்
கும்பூசை, கூசுமாநிழைத்ததிந்குநமைச்செயுக்கொடுமையாகும்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாதரமதுஉருவமாகிய இந்தமலைக்குத்தேவர்
களும் பூசைபண்ணமாட்டார்கள்- அதை வலமாகச்சுற்றிவந்தவரு
க்குஆசையுடனேசெய்கிற பூசைநமக்குஇனிதாகச்செய்கிறபூசை
பேயாகும்- அவர்களுக்குக் கூசும்படிசெய்த திமைநமக்குச்செய்த
திமையேயாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருக்குஅருளிநாள். ௪௭

என்பதுமொழிந்தானத்தனெனச்சொலிமுனிவன்போனான்

பின்பதன்படியேநாவி புரவியாய்ப்பிறந்தோமென்று

தென்புவிபுடையாய்நின்றான் நிருமலைவலம்பெற்றே

யின்பொலிபழையகோலம்படைத்தெழில் விமானத்தானே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமிசொன்னொன்று தூருவாசரிஷி
சொல்லிவிட்டுப்போனார்-பின்பு அந்தப்படி குதியாகவும், நா
விபாகவும்பிறந்தோம்-இன்றைக்குப் பாண்டியதேசத்தையுடைய
அரசனேஉன்னால் திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம்மின்
னல்போல் பிரகாசியாநின்ற பழைய உருவத்தைப்பெற்று விமா
னத்தில்ஏறினவர்களானும்-எ று.

(௩௪)

எங்கள் தம்வரவிதுன்பா விடுக்கண்வந்தைந்ததிந்த

வெங்குணல்வளையுமாவின் பிசைவலம்புருகையாலே

பொங்கியததுவும்பூசை புரிந்திழற்போமென்றோதித்
தங்குநூர்ப்புகுந்தாரீகாந்தி சாவிபுந்தாணமாக.

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம் இது-அக்கினிசொருபாகிய இ
ந்தமஹிபைக் காலினாலேவலஞ்செய்யாபல் குதிரையிலறி வலஞ்
செய்தபடியினு வுனக்குத் துன்பம்வந்துசம்பவித்தது அதுவுஞ்
சுவாமியைப் பூசைசெய்தாந் போமென்றுசொல்லிக் காந்திசாவி
புங் சலாதரணுந் தங்களுருக்குப்போனார்கள்—எ-று. (௩௯)

வேதமும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சுவடுநாடிச்
குழமந்திரிகளாடுஞ் சூழ்த்தனர் துயரந்தீர்த்தான்
நாழையின்சுழுகின்காபிந் தவளவான்கதினாத்தீண்டும்
வாழையுங்கரும்பின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடன்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு யானையும், குதிரையும், தேரும், காலாள்
களும் அடிபற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராஜாவைச்சுற்றிக்
கொண்டார்கள் - அப்பொழுது விசனம்நீங்கினான் - தென்னமரங்
களுந், சுழுகவளமும், சந்திரனைத்தடவும் வாழைமரங்கூடும், கரும்
பின்சாற்றினாலே வளர்ந்திடும் பாண்டியதேசத்துக் கரசுளுடைய வ
ச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று. (௪௦)

அரதனுக்கதனுமைந்தன் நனைக்கடிதழைப்பித்தாதி
பரதனுமெனவிப்பாணாப் புமவெனப்பகர்தாண்டீல
விரதனுக்கதனைக்கேளா வதன்முனம்விடைபெற்றானே
யிரதனுன்மருங்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன் தன்பிள்ளையாகியஇரத்தினங்கத
பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து முன்னாள் நமது வமி
சத்திப்பிரபலனையிருந்த பரதன்போல்இராச்சியத்தைக்காப்பாற்
றென்றுசொன்னான். அந்தவார்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமே
விடைபெற்றுக்கொண்டு மகனானவன் ஆனை தேர்முதலாகியசே
னைகள்சூழ மதுரைக்குப்போய்ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்தான் ()

முறையினுவிழையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தேவர்
திறையினுலளந்தபொன்னுந் தினந்தோறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுதானைக் களித்திடவிழைவன்னேவணிப்
பிறையினுந்கினியபூசை திருப்பணிபெரிதுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) நியாயமாக ஆந்லொருகடமைகொண்ட திரவியமும், கட
லிற்குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையி
ட்பொன்னும், தினந்தோறும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகிய
தன் தகப்பனுக்கு அனுப்புவிக்க வச்சிராங்கதபாண்டியன் கடை
யில்சந்திரனைத்தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகியபூசை திருப்ப
ணிப் பெரிதாகச்செய்தான்-எ-று. (௪௨)

செய்தபின் றவமதாகிக் கவதமாச்சிரமத்தோர்பா
 லெய்தியபன்னசாலை யியற்றி நம்பாவந்திரீங்கு
 மைதவழ்மிடற்றூற்கன்பாய் மலைவலஞ்செயுநாளந்தக்
 கைதவற்கெதினோவந்தான் கைதவர்க்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரருக்குத் திருப்பணியும், புறநூற்
 லானவைகள் சிறப்பாக நடந்தபின்பு தவசெய்கிறதற்கு நினைந்து
 கௌதமருடைய ஆசிரமத்தி லொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னக
 சாலைகட்டி நம்முடைய பாவத்தைத் தீர்க்கா நின்ற நிலகண்டத்தை
 யுடைய சுவாமிக்கு அன்பாக கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநா
 ளில் கைதவனாகிய பாண்டியனுக் கெதினோதோன்றினான். ஞ்சம்
 பொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதினோவாராதபரமசிவ ஸ்சக

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழிய, நீல
 மணிக்கறைமிடறுநாலு புரங்களுமலர்க்கை மாணங்
 கணிச்சியின் விடையிற் மீதிவிருப்பதுங்கண்டென்பாவப், பிணி
 ச்சிறைவிடுப்பதென்றோ வெண்ச்சொலிப்பெரி துந்தாழ்த்தான்.

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும் மிகவுப் கருணை
 பொழியா நின்ற கண்களையும் நீலமணிபோல பிரகாசிப்பா நின்ற
 கண்டத்தையும் நான்குகைகளும் புஷ்பம்போன்ற கையில்தான்
 மழுவையு முடையவராகி ரிஷபவாகனத்தின்கீழ் விருப்பதுபார்
 த்து என்னுடைய பாவப்பிணிப்பு என்னைவிடுவது என்றைக்
 கோவென்று சொல்லி மிகவுட்பாண்டியன் வணக்கினான்-எ-று.)

[வேறு.] அண்ணாமலையுடையாய்மழ விடையாய்விச
 டெச்சேர், தண்ணாமலையுடையாயெமை யுடையாய்துதல்தழுவங்,
 கண்ணாமலையுடையாய்வினை கடவாரறிவரிதநீ, கொண்ணாமலை
 யுடையாயுமை யண்ணமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவளோடு இளமை
 யாகிய ரிஷபவாகனத்தையுடையவளோ அழகுபொருந்தியசடைமி
 ல் குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்கையையுடையவளோ, எங்களை யாட்
 கொள்ள உடையவளோ நெற்றியிற் கண்ணுடையவளோ பாவிகளறிய
 ப்படாத கையாய்த்தி விருக்கின்றவளோ உண்ணமுலையாகிய பார்
 வதியினது தலைவளோ—எ-று.

(சுரு) மையாகியவினையேனுனை பொருநாவின் லவமாய்ச்
 செய்ப்பாதுசெய்தனிது தீவொன்றாசெய்தான்
 பொய்யாதவல் மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழிவந்
 ரையான முடையான்மழ விடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையை உடையவனாகிய நான் உம்மை ஒருகுதி
 னாயிலேறி வலமாகுந் து நான் செய்ப்பத்தகாதகாரியம் செய்த

வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கம். ஐங்கு

படியினாலே டொறுத்தருள வேண்டிமென்று பொய்யில்லாதபா
ண்டியன்சொல்ல அனதக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி யிளையொ
ருந்தியரிஷிபவாகனராகிய ஐந்துதிருமுசுத்தையுடைய பரமசிவன்
அருளிச்செய்தார் எ-று. (சக)

மன்றமகபதிநீயெமை மதியாதொருகுவிச
மந்நாள்விடவற்றாயத னுலேநரர்வடிவா
யின்றதனபெற்றாயினி யிமையோரதிபதியாப்ப

பொன்னுடனையென்றேவர மொழிந்தேயிறைமறைந்தார்.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தே
வேந்திரனாயிருந்தாய் அந்தநாளில் நம்மை அலட்சிட்டுச்செய்து
வச்சிராயுத்தை நம்மே ஸ்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனால் பூமி
யிலே மனிதனாகப்பட்டதது துன்பத்தையடைந்தாய் அதன்விட
நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே இனித்தீவர்களுக்கே
அறிபதியாக தேவலோகத்துக்குப்போவென்று வரங்கொடுத்த
சுவாமியறைந்தார் எ-று. (சக)

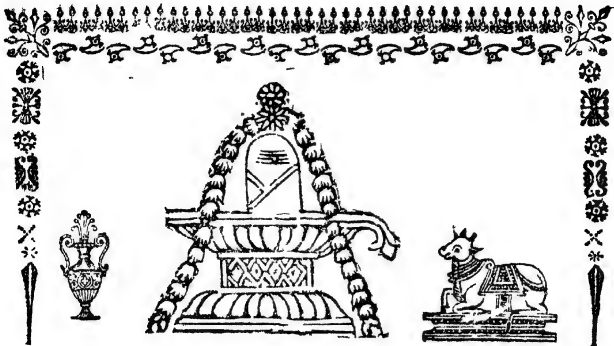
அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிநினைவோர்
மரணத்துகளடையார்சிவன் வடிவாகுவொன்றான்
கருணைக்கொரு கடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமன் நனைவாட்டியதவத்தோன்.

(இ-ள்) அருணைசலத்தின்வள மிப்படி இந்தஸ்தலத்தை நினைப்ப
வர்கள் மரணதுன்பத்தைப் பொருந்தாமல் சிவனுடையருபம்
பெறுவார்களென்று நந்திகேவ்வராசொல்ல-யமன் வாழும்படியா
கச்செய்த தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேயர் கேட்டு கிருடாசுந
த்திர மானவோ உம்மாலேபரகதிடைந்தேனென்று பாத்திவ
வணங்கினார்-எ-று. (சக)

இக்காதையின்பொருளானதோ ரொழுத்தாகிலுந்தெளிந்தோர்
தக்காபுடன்படித்தோர்சிவ சாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிட்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே.

(இ-ள்) இந்தக்காதையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அ
றிந்தோர்களும் பெரியோர்களுடைய தீதவர்களும் சிவசாயுச்சி
யமடைவர் தரிகாலத்திலுமிதுசற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்
கேட்டு முடிப்போர்கள் சிவகதியிற் சேர்வார்களென்பது எ-ச
சுபமோ-எ-று. (சக)

ஆறாது - வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்க முற்றிற்.

வ
சிவமயம்.

ஏழாவது

வல்லாளமஹாராஜன் சருக்கம்.

கவிநிலைத்துறை.

பாசமுற்றவச்சிராங்கத பாண்டியன் சீரை
வாசமாய்நவின்னோமினி * வல்லாளனுக்கு
ஈசனேமகவாகவந் தெய்திப்பின்னுறுதி
ஒசையாயருட்செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

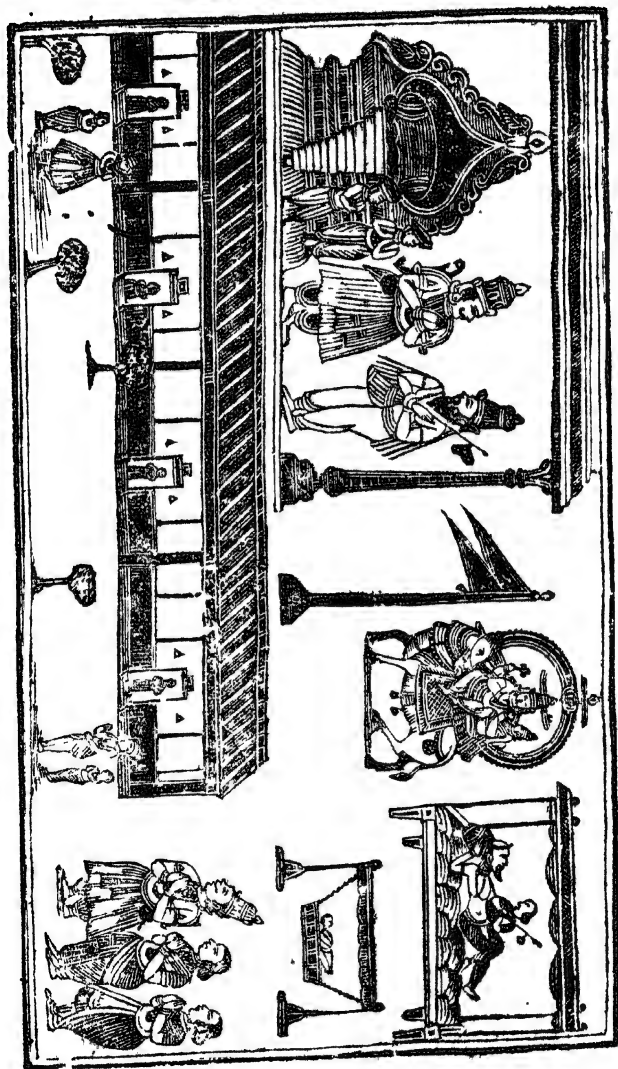
(இ-ள்) சந்திரசுடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாத
பத் பங்கரில் மிகவும் அவாவினையுடைய வச்சிராங்கதபாண்டியன்
சரிதையைச்சொன்னோம் - இனி சேரர்குலாதிபனாகியும் இரப்ப
வர்க்கெல்லையென்னுது ஈந்து முத்தவீட்டைச்சார்ந்த வல்லாள
மகாராஜனுக்கு அரிபிரமாதி தேவர்களுக் கரியவனாகியும் பார்
வதிதேவியோடுந் தேவகணங்கள் பணிந்துபோற்றும்படியாயும்
ஸ்ரீகயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவமே புத்திர
னாகித்தோன்றி மறைந்து பின்னர்-அக்கடவுளானவர் விசம்பின்
கண் வெள்விடையின்மீதெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருட்சுரந்
தனவாயும் - மாரீக்கண்டேயமுறிவோமக்குச் சொல்லுகின்றோ
மென்று நந்திகேஸ்வரர் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்-எ-று, (க)

மணிகொழித்திடு மாடமானிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத் தினையுறுசிறப்பினையார்ந்த

* ஆதியில் - விஜயநகரத்தையாண்ட கிருஷ்ணதேவராயர்
விஜயத்தால் மேற்படி வல்லாளமஹாராஜன் வமிசத்தைத் தெரிந்
துக்கொள்ளலாம்.

சிவமயம்.

அல்லாளமகாராஜன்-படம்.

கணிகையாமவர் கற்பினைபருந்தி தனக்கே

யிணையெனச் சொல வினைக்குமாவருணையம்பதியாம்.

(இ-ள்) மாணிக்கம்-மரகதம்-வைரம்-வயிரேயம்-கோமேதகப் புட்பராகம்-இந்திரநீலம்-முத்து-பவளமென்னும் தவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாளிகைகளும் - ஆநாயத்தையளாவி யுயர்ந்து திருச்சுவைக்கனிகளை யுதிர்க்குஞ் சோலைகளும் - மலர்ச் சோலைகளெங்கும் நிறைந்து பரிமளிக்கவும் அருந்ததிக்கிணையான வடிவமும்-கற்பும்வாய்ந்த கணிகைமின்னார்கள் வசிக்கும் அருணை சலமென்னுந் துலாம்-எ-று.

(உ)

இத்தகைசிறப்பைவகித்திருக்கருக்கிறவனும் வல்லாளபுபன், சத்தியவாக்யன் சற்குணயோக்யன் தன்னுயிரிம்ன் னுயிராகப், பத்தியாய்நாளும் பாதுகாத்தியிலோன்பகருஞ்சேரன்வம்சத்தோன் அத்தொடையை நித்தமுந் துதித்தேயவந்திருப்பணிசெய்வந்தோன்

(இ-ள்) இத்தன்மைபொருந்திய புகழினையுடைய அந்த அருணைசலமென்னுந்தலத்துக்கு அரசனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன்-மிகவுஞ்சத்தியவாக்கியத்தினையுடையவன்-சற்குணமுள்ளவன்-சகலவுயிர்களை யுந் தன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன்-அக் கனிவம்சத்தில் உதித்தவன் - ஜகதீசனாகிய பாரசிவனுடைய உபயசரணம்பயங்களைத் தினந்தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன்-அக் கடவுளின் துதிருப்பணிசெய்யும்பொருட்டுஞ் வடிவாயுதித்தவன்.

பிறர்பொருளானை யற்றவன் தனது பெண்டினா யன்றிமற் றோனா, முறையுடன் தமக்கை தங்கைபொனவு மொழிந்திருந் னையுடையோன், நெறியுடனறிலொருபங்குடி கணிகையுடன் தரப்பெறும்புநிதன், கறைமிடற்றண்ண லாலயப்பணியைக்கருத்துகந்தியற்றுநல்லன்பன்.

(இ-ள்) யாதாமொருவன் பொருட்களின்மீது இச்சைபென்பதனை மறந்தவன்-தன்மனைபாணையன்றி மற்ற இதரமாகிய ஸ்ரீகைத் தமக்கைமார்க்கைப்போலவும் தங்கைமார்க்கைப்போலவும் மன திற்பரிவுகொண்டு வசனிப்பவன்-குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதிபெறப்பட்டவன்-ஆலமுண்டகண்டனாகிய ஸ்ரீ அருணைசலேஸ்வரனது ஆலயத்திருப் பணியைமனக்களிப்போடும்நடர்த்தும்மேன்மைபொருந்திய பத்தன்-எ-று.

(ச)

நிதியாய்ப்புனியும்பசுவுமோர் துறையி னெருங்கியேபுன ண்மிகவசிக்கும், போதனையருளும் வேதியர்மறைபைப் புகன்றிப யாவருங்கேட்பார், ஆதியாங்கடவளருட்பெறநகரையலங்கரித்தற் புதன்செய்வார், வீதியிற்புனலைத் தெளித்துமின்னான் மேன்மையோலமுமிடுவார்.

(இ-ள்) அரசன் ஆக்கினையின்படி புனியும்பசவும் ஓர் துறையிற்சேர்ந்து தண்ணீரருந்திக்களித்துவிளையாடி வாசஞ்செய்துவரும்-வேதாகமங்களைபுணர்ந்து உபதேசிக்கும் அந்தணர்கள்செய்யும் வேதபாராயணங்களை யாவரும் பக்தியோடுகீட்கோடிகள் ஆதிரயாகவும் ஒப்பற்றதாகவும்விளங்குகடவுளாகியஸ்ரீ அருஞ்சலேஸ்வரனுடைய திருவருளைப்பெறும்பொருட்டாய் அந்நகர்முழுவதும் விதிகடோறும் வரிசைவரிசையாய் மகாதோரணங்களும் மாவிலைத்தோரணங்களும் விருஷிபத்துவசங்களுந்துக்கீட்குஞ்சுகந்தபரிமளத்தைவிசும்புட்பங்கொல் அலங்கிருந்தீர்செய்து வீதிகளில் மங்கையர்களுவாசங்கமழுஞ் ஜலங்களைத்தெளித்து விசித்திரங்களாகிய கோலங்களையிடவார்கள்-எ-று.

(௩)

மாதமும்மாரிசொரிந்துவளால்மை மாறிலாச்செழிப்புறவிளையும், சாதமென்போரையக்கணமழத்தேதழைக்கடிக்கவை யமுதளிப்பார், மாதவர்க்கேவல்புரிந்தவர்கேட்கும் வகையெலாந் தந்தருட்பெறுவார், நீ ஂனலயத்தினையிளக்கமைத்து நிரந்தரம் பூசித்துவருவார்.

(இ-ள்) அந்த அருணையம்பதியென்னுந்தலத்தில் மாதமும்மாரிபொழிந்து வேளாண்மை எந்நாளுந்தவறுது செழிப்போங்கி விளைந்துவரும்-அன்றியும் அந்நகருண்யாவளோனும் பசிப்பிணியால் மெலிந்துவந்து புசிப்புவேண்டுமென்று வினவுவோர்க்கோ அக்கணமே அமைத்துசயித்யோபசாரஞ்செய்து-கைத்தல் புளித்தல் கார்த்தல் உவர்த்தல் துவர்த்தல் தித்தித்தல் என்னும் அறுசுவை மீயாடுங்கூடிய பதார்த்தங்களோடும் அன்னம்பாலித்து திருப்பியுறச்செய்து உபசரிப்பார்கள்-மேலுட்தேபோரணமையையுடைய சுருணசீலர்கள் சொல்லுங் குற்றேவல்களைப்புரிந்து இச்சித்துக்கீட்டவஸ்துக்களையெல்லாம் குறைவில்லாமல்வந்து அவர்களது அருளைப்பெறுவார்கள்-இஃதெல்லா உம்நீதனாகியஸ்ரீ அருஞ்சலேசனலயத்தில் எங்கும்பிரகாசம்பொருந்தத்தக்கதாய் திருவிளக்குகள் அமைத்து அக்கடவுளை நிதம்பத்தியாடும் பூசித்துப் பணிந்துவருவார்கள்-எ-று.

(௪)

கலிவிருத்தம்.

இந்தவண்ண மிறைவன்விதிப்படி.

அந்தமாநக ரானதிலங்குகால்

எந்தச்சீரு மிருக்கமன்பேர்சொல

சந்ததியில்லை பென்றுதளர்ந்தனன்.

(இ-ள்) இத்தன்மையாய் அரசனது செங்கோல் முறைப்படி யாதுக்குறையிலலாமல் அந்

கையில் ஓர்நாள் மன்னஞ்சிய வல்லாளமகாராஜன் தனக்குணு
டனனருளால் எல்லாச்சிறப்புப்பொருந்தியிருக்க நாமெடுத்தணை
த்து உச்சிமுகந்துழுத்தமிடவும் அவை வசனிக்கும் இனியமழை
வார்த்தைகளாம் சிரவணனந்தமுறவும் பின்னர் நமதுபெயரைச்
சொல்லவும் பிள்ளையிலாமற்போயிற்றேயென்று மனம்வெறும்
பி மிகவுந்துன்பமுற்றான்—எ-று. (எ)

ஐயன்புசையதிற்குறைவோவிந்த
வையநீதியின் மாறாதோவன்றிக்
கொய்தமலர்களிற் கொதுறச்செய்தேனோ
செய்யும்வண்ணமென் செப்புமமைச்சோ.

(இ-ள்) ஐகதீசனாகியும் உமாமயேசனாகியும் எண்பாட்கொள்
ளுப்பொருட்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகியஸ்ரீ அருணாசலே
ஸ்வரனுக்குப் பேசையேனாற்செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனா
ங்குறையுளதோ அல்லது இவ்வுலகநீதிநடாத்துவதில் மாறுபாடா
கியகுற்றங்களுண்டோ இஃதன்றியும் நக்கடவுளை அர்ச்சித்துப்
பணியும்பொருட்டு கொய்தமலர்களிலேதேனுங் குறைவுளதோ-
என்செய்கேன் அறிவேன் - இனி யான்செய்யும் விதியாது கூறு
வீர்கள் மந்திரிமார்களுள்ளுன் வல்லாளமகாராஜன் எ-று. (அ)

அண்ணலேநமையாதரித்தாண்டிங்
கண்கள் மூன்றுடையானற்கருணையால்
நன்னனுமாதலர்பார்க்குநல்லன்புடன்
நின்னமாயநஞ்செய்யிற் சுதனுண்டாம்.

(இ-ள்) எங்களிறைவனே, நம்மை பாட்கொள்ளும் பொருட்
டெழுந்தருளி சகலபுவனகர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தரியாயியாகியு
ம்திரிநேத்திரதாரியாகியும் விளங்கும் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரனது
மேன்மைபொருத்தியகருணையினால் நம்பதியைநாடிவரும் ஆறு
லர்முதலிய அந்தணர்களுக்கும் மெண்டியவைவகை இல்லையென்
னது அன்னவர்மனங்களிப்புறுப்படியாய் உள்ளன்போடும் நல்கு
வோமாயின்புத்திரனுண்டாகுமென்றுபுகன்றார்கள் மந்திரிகள்.

[வேறு.] சுந்தரவருணைநாதர் துலங்குமிந்நகரினுள்ளே
வந்தவொதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனவிப்போது
அந்தரமளாவநீக்க ளழகியதுவசநாட்டி
எந்தனற்பெயர்விளங்க வெழின்முரசறையச்செய்யின்.

(இ-ள்.) சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசன் வாழ
மிட்பதியின்கண்வந்தவர்கள் எந்தவத்துவைவிரும்பிக்கேட்டபோ
தினுக்குறையின்றித்தருகிறோம்-வாருங்கள் நிறைவர்களேஎன்று
கரங்களைநீட்டியபலப்பதுபோலும் அவ்வெல்லையுட்புகிய மாந்

தர்களைக் கவிபென்னும் பிணியனுகாமற்றரத்த ஆகாயபரிபந்த
மளாவிடியுயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்யும்படியாய அழகிய ஓர்
துவசம்நாட்டி என்பெயர்எங்கணுஞ்சிறக்கும்பொருட்டு எழுகட
லொலிகளையுங்கவளிகரித்து இடிமுழக்கம்போற்பேரொலியைக்
காட்டும் முரசுமார்ப்பச்செய்யுங்கொன்றான் வல்லாளராஜன் (டு)

தாத்திரிமுற்றநற்சீர் தைழக்குமெங்கோனேகெண்மோ

சாத்திரம்புகழூழ்சீர் தாடொழுந்தொண்டர்மூப்பர்

தோத்திரவிரவலோர்கள் தோன்றியவண்ணம்பப்

பாத்திரோநாமென்று பகர்ந்தனரமைச்சரானோர்.

(இ-ள்) நெடியகடல்சூழ்ந்தஉலகமெங்கணும்மிகுந்த கீர்த்தியை
விரியச்செய்த எங்கள் ரசே, கேள்வி-இருக்கு - யசர்-சாமம் அதர்வ
ணமென்னும் நான்குவேதங்களும்-ஆறுசாத்திரங்களும்புகழ்ந்த
க்கடமாமயேசனாகியஸ்ரீ அருஞ்சலேசனுடையஉபயசரனாடபுய
ங்களைப்பணியும்மெய்யன்பர்கள் தபோமகிமையையுற்றவிருத்தர்
தோத்திரஞ்செய்யும் பாவலர்முதலியவர்களின்மனதிறேறான்றிய
வண்ணம்அளித்து களிப்படையச்செய்விக்கும்படியாகிய பாத்
திரோநாமம்இறைவனெயென்றுமொழிந்தார் மந்திரிமார்கள். ()

பூவிலப்பொருளைக்கேட்கப் போகுமோகேட்கிலவ்வா

றியாவராயினுந்தானல்கா. மாதலாம்புகன்றவண்ணந்

தீவரமாகச்செய்வி னொனத்துவசத்தைநாட்டித்

தேவநாடளவுமோங்கச் செயமுரசுறைவித்தாரால்.

(இ-ள்) இவ்வுலகின்கணிலாத பொருளைக்கேட்கப் போமோ-அ
வ்வாறுகேட்டபோதினும்யாவானும் எத்தன்மைவாய்ந்தவராயி
னுங்கொடார்கள்-ஆதலால் யான்உங்களுக்குணாத்த விதியின்படி
கொப்பனச்செய்விர்கொன்றறைந்த மொழியைக்கேட்டு மந்தி
ரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம்எட்
டும்படியாய் ஜெயமுரசுறைவித்தார்கள்-எ-று. (யஉ)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

நாதன்வாழருணைநகரினில்வேந்தனுட்டிய துவசத்தையொர்
ந்து, பூதலத்துள்ளவிருத்தர்காவடிகொள் பூரிபருடன்காசினோ
ஷ்ட, மாதவார்மறையோர்ஜோகி ஜங்கமார்கள் வாணர்களியாசகரி
யாரும், தீதமாய்த்திரளாயெய்தியன்னோர்க ணிலைபெறப்பரிசி
னையடைவார்.

(இ-ள்) நாதனுகியஜகதீசன் ஸ்ரீ அருசலேசன்வாரும் அருணை
யம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனால் தருமக்கொடி நாட்டியி
ருப்பதாய்கொள்வியுற்றநெடியகடல்சூழ்ந்த வையசத்திவிருக்கும்
விருத்தர்-காசிகாவடிப்பிராமணர்-தபோநனர்முனிவரர்ஜோகிகள்

சங்கமர்-பாவலர்-கழைக்கூத்தர் - பாசகர்முதலிய பாவருட்பத்தி யோயிங் கூட்டங்கூட்டமாய்க்கூடிவந்து தத்தம்வறுமைநீங்கும்ப டியாய்வேண்டியவைகளைகுறைவின்றி அரசனிடம்பெறுவார்கள்.

வதுவைசெயப்பொன்வேண்டி வந்தோருக்காயிரம்பொன் வழங்கிப்பின்னுங், கொதுவைமனைநிலம்பணிதி கொற்றவனே யதைமீட்டிக்கொடுவென்றோர்க்கத், ததியிலோயிரம்பொன் றந்த வகைம்கிழச்செய்ததன்பின்னுங்கு, முதுமறையேருபநயன முடிக்கவென்றாலவர்க்கு நிதிமுன்னூர்வார்.

(இ-ள்) பிவாகஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலோ ரிம் அரசனைநாடிவந்து கேட்டவர்களினது மனம்திருப்பதியடை யும்படியாய் ஆயிரமாயிரமாகப்பொன்கொடுத்திப்பின்னர் ஆபர ணைமுதலிய மண்மணையாவும் கொதுவைவைத்து மீட்டிக்கொள் றுவதற்கு ஏதுவில்லாமல் முழுகப்போகின்றது இராஜாதிராஜ னாகையின்கள்காவே, தேவரீர் அவற்றை மீட்செய்யும் பொரு ட்டித் திருநாளுக்கரப்பிராயின் மிகு புண்ணியமாமென்று பணி ந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி அக்கணமே இரண்டாயிரம் பொன் கொடுத்து அன்னவர்க்கும்கிழச்செய்யவித்தும்-அதன் பின்புவே தாகமங்களை யுணர்ந்தபெரிடோர்களாகிய அத்தணர்வந்து அரசனை ஆசிரிவதித்துமகாராஜன் உபநயனம் நடத்த வேண்டியிருக்கின் றதென அறிவிப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு முந்நூறுபொன்கொ டித்து மகிழ்ச்செய்யிப்பார்—எ-று. (யச)

ஆலயத்திலுற்றமணி மண்டபமுஞ்ஞம்மதிருமவமாந்தன் னைக், காலமுறவமைப்பதனுக் கிறைபவனே திரவியங்கள் கொ டிப்பாயென்னச், சீலமுடனிருபதினாயிரப்பொன்னுந்தந்து சீர் செய்பென்றான்பின், ஞாலமதின் மடந்தருமஞ்செய்யவைப்பதா யிரம்பொன்தல்கினுஞல்.

(இ-ள்) ஸீ அருணாசலேசன் எழுந்தருளியிருக்கும்படியாகிய கோயிலினுள் நவமணிகளினு லுஞ்சந்திரகாந்திக்கற்களினு லும் அ மைத்துப்பிரகாசம் பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ் சுடர்க்கிரணனாகிய ஞரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போகும்படி யாய் ஆகாயத்தையளாவி மேகங்கள் தவமுஞ் சுற்றமுதிள்களுங் கிலப்படிருக்கின்றமையால் அவைகளைத்திருந்தச்செய்யும்பொ ருட்டுப் பொருளுதவிசெய்யவேண்டும் மஹாராஜனே பென்று கேட்டுநீங்கால் அரசனானவன் நனிபக்தியோடும் ஜகதிசுந்திருப் பணிநிறைவேறும்பொருட்டு இருபதினாயிரம்பொன்கொடுத்து சீர்திருத்தச்செய்தும் பின்பு உலகின்கண் மடம்புதுக்கவேண்டி மென்பவைஞ்ஞம்மதினாயிரம்பொன்னுங்கொடுத்தான்—எ-று. ()

அந்தகர்க்குஞ்சங்கமர்க்குமுடவருக்குஞ் சோகிகட்குமாப் பத்தென்று, வந்தவர்க்குமாதலர்க்கு மாரதசஞ்சலமும் வறுமை போடால், நொத்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்றவர்க்குந்தினந்தி னெழு துவன்றவாறு, சந்தமொடுபரிசளித்தல் நாரதருமொர்ந்தவ னன் சார்ந்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) கண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஜோகி-ஜங்கமர்களுக் கும், கரசரணதிகளற்றவர்களுக்கும், வினையழியால்வெவியஆப த்துநேரிந்துவந்தவர்களுக்கும், ஆதுலர்களுக்கும், கெடாததுன்ப த்தையடைந்துதிரித்திரமென்னுட்பிணிபால்மெலிந்துமனம்நொ த்தவர்களுக்கும், பின்னுட்புகலும்படியாகியசகலபாசகர்களுக் கும், சதாகாலமும்அவாவாகள்விரும்பியவண்ணம் மனக்கூரிட்டோ மும் உதவிசெய்வதை நாரதமகாமுநிவர் கேள்விப்பட்டு வல்லாள மகாராஜனிடத்திற்குமிசுத்தகருணையோடும் எழுந்தருளியவந்தார்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவமுநிவராக்கு வந்ததைமன்னேற்றித் து
காதல்கொண்டமைச்சர்க்குமக கடிதனிலரசைவிட்டுப்
பூதலனெதிர்பென்றேத்திப் புந்தியைபழைத்துவந்து
வதமில்பிடநல்கி யெழுந்தபின்னியட்புவானால்.

(இ-ள்.) மஹாதபோதனமாகிய நாரதமுநிவர்வரவைக் காவல னிகளால்கேள்விப்பட்ட வல்லாளமஹாராஜன் மிகவும் அன்போ டும் அரியாசனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிமுதலிய சேர்வைக்கா ரர்கள்புடைசூழ்ந்துவரும்படியாய்அரசுள்ளிற் சென்றுபணிந்து தமியோங்கையாட்கொள் னும்பொருட்டுத் திருவருள்கரந்தெழு ந்தருளிடந்த மாதவமே, புண்ணியப்பொருளே, பண்ணுறந்தெ ருளையென்று துதித்துப் பேரானந்தத்தோடும்அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளினாலவங்காரம்பெற்றபொற்பீடமளித்துஅவ ற்றிலெழுந்தருளியபின்னர் சொல்லுகின்றான்—எ-று. (மௌ)

அயன்றவத்தினிலுதித்தே யழகியகாத்திந்நீணை
வியமுறக்கொண்டபாடும் மென்முநிவரனேதாங்க
ணையமுடனாயன்மீது நாட்டமுற்றெழுந்தசெய்தி
தையயுடனருள்கவென்னத் தாபதரிசைப்பதானார்.

(இ-ள்.) சீருஷிசுகர்த்தாவாகியபிரமீதவன் தபோமகிமையால் உதித்து சரோருகம்போன்ற அழகியகரத்தில் வீணையாணது இல க்கக்கொண்டு கானஞ்செய்யும் மேன்மைபொருத்தியமுநியே தாங்கள் நாமினுக்கடையேனாகிய பேதைபேன்மீது கருணைவை த்தெழுந்தருளியவந்த சங்கதியை அருள்செய்யவேண்டு மென்று பணிந்துநின்ற வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்து நாரதமகாமுநிவர் கூறவாரி—எ-று. (மௌ)

தலத்தின்மேன் மகிமையுற்ற தாபதர்புகழு மாவைப்
புலத்தினைவென்றமோனார் புகலுமுவகையுள்வன்னி
குலத்தினில்வருமல் னாநின் கோதிலாத்தருமங்கேட்டந்
தலத்தினையறியவந்தோம் நவின் நிதாயெனவுரைப்பான்.

(இ-ள்) புலனத்தின்கண்மகாமகிமைபொருந்தியமுநிவர்களும்
புகழ்த்தக்க ஐம்புலனுக்கிச்சிகளையும்கேண்டி சின்மயத்தைப்பொ
ருந்தியிருக்கும் புண்ணியர்களால்சொல்லப்பட்ட சோமநூரியாக்
னிபென்னும்குலத்தரசருண் அக்னிவம்ச சூத்திரியகுலத்தி
லுதித்த அரசே, தினதூற்றமற்றமகாதானத்தின் பெருமையை
க்கேள்வியுற்று அந்நிமித்தியத்தை யறியுப்பொருட்டி வந்தாமா
தலால் உனதுகருத்தை வெளிவிடுவாயென்றுநாரசமுநிவர்க்கு
அரசன்சொல்லுவான்-எ-று. (௧௦)

வேறு.

மனுமுறையறிந்ததாபதர்புகழு மாதவமுநிவகேண்டிமோ,
தனியிலென்னரசுத்தாங்கவுமென்பர்சாற்றவுமகவிலனதனும்,
பனிமலர்க்குமலாள்பாகனார்தொழும்பர் பரிவுடன்கேட்டவைமண்
மேற், கனிவுடனளிக்கத்துவசமதுயர்த்தேன் கடவுளில்செயலறி
யேனே.

(இ-ள்) வேதசாத்திரங்களையுணர்ந்த முநிவர்குபுகழ்த்தக்கம
காதடோபலத்தினையுடைய நாரதமுநியே கேளும்-எளியேனது
ஆளுகையைத் தாங்கிக்கொள்ளவும் பின்னர் எளியேன்பெயரைச்
சொல்லவும்மைதந்நில்லாமையானமெவிற்துபூங்குமலானென்
னும் உமாமயேஸ்வரியின்பாகனாகிய ஸ்ரீ அருணசுலேஷ்வரனது
அடியார்கள்இச்சித்துக்கேட்டவைகளை இல்லையென்னுந்
கொடுக்கும்தியமங்கொண்டு துவசமும்நாட்டி நடத்திவருகிறேன்நம்மை
யாட்கொள்ளக் கடவுளின்நிருவுளம்பாட்தா அறியேனென்றான்
வல்லாளமகாராஜன்-எ-று. (௨௦)

நிருவுடந்தருமநடத்துவர்கிமேற் செயரைப்பெறுவான்
நேறந், நருமதுல்களினுஞ் செப்பவதன்றித் தக்கவருட்புகல்
வதனார், பெருகுமாநதியுமறியமுஞ்சடையிற் பெட்டபுனற்றெ
லாங்காக்குங், நருபானருளாந்குழவியுமுண்டாங்கொற்றவாசெல
விடைதரவாய்.

(இ-ள்) அழகினிலுடந்த முப்பத்திரண்டறங்களையும் இரப்ப
வர்களுக்கில்லையென்னது நடத்துபவர்கள் மணிய்துபுத்திரபா
க்கியங்களைப்பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருந்திய ஆகபசா
ஸ்திரங்கிளிற் சொல்லியிருப்பதல்லாமலும்மறைவிதியுணர்ந்தபெ
ரியோர்களுஞ்சொல்லுவார்கள் - ஆதலால் எங்கும்பரவி மகா

மகிமைபொருந்தியிருக்கும் கங்கையையும் மூன்றும்பிறைச்சந்திர
ரணியஞ்சளடயிற்றிரித்துத் தாபராதினண்பத்துநான்குநூறுபிர
ஞ்ஜீவபேதங்கொப்படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால்மக்க
ட்பேறுபெறுவாய் எனக்குச்சிலவுதருவாய் அரசனேயென்றுநா
ரதமுதிவார்விடைபெற்றுச்சென்றார்-எ-று. (உக)

மன்னவன்மனிதினைக் கயிலைவளர்பரமனுக்கு வழங்கவே
ண்டித், துன்னுமுநிகாதுவற்றுச்செல்லுகையிற்சிவகணங்கள் து
தித்துநிற்க, முன்னிலங்குஞ்சங்கரனைநாரதனும்பணிந்துபின்னர்
முதிவர்குமச், சென்னிமதியணிந்தபிரான் நிருக்கோலங்கண்டி
றைஞ்ச்செப்புவானால்.

(இ-ள்) வல்லாளமகாராஜனுடையநன்மாரீக்கத்தையும் தரும்
பரிபாலனத்தையும் கயிலாசகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பார்
வதிசமேதனாகிய பரமசிவனுக்குத்தெரிவிக்கும்படியாயெண்ண
ங்கொண்டி சிவோஷ்டங்கொண்டமுதிவன் ஆசையோடுஞ்செல்லு
கையில் அவ்வனம் அநேகசிவகணங்கள் அமரபணிந்து துதித்து
நிற்க முன்னம்பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிரு
க்கும் இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திதேவனாப்பணிந்து பின்பு
மகாதபோதனர்களுந் தெவர்களும் முதிவர்களும் புடைசூழும்
படியாய் உமையவளதுடப்பாகத்தில் இலங்கக்கொலுவீற்றிருக்கு
ஞ்சிவபெருமானுடையதிருக்கோலத்தைக்கண்டிசாஷ்டாங்கமாப்
ப்டணிந்தெழுந்துபோற்றியநாரதமகாமுதிவர்கூறுவார்-எ-று உஉ

தேசியிகு கயிலையில்வாழ்ந்தேவாதிதேவேநின்றிருத்தாட்
போற்றி, ஷாசின்ரிவிளங்கருணையம்பதியின்வல்லாளமன்னனெ
ன்போன், ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டியலகிலுள்
ளோருவந்துகேட்குந், பாசமுடனெனையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்ணைக்கண்மோ.

(இ-ள்) பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசகிரியில் வீற்றிருக்குந்
தேவதேவனே, உளது உபயசரணங்கள்போற்றி, பூலோகத்தின்
கண் குற்றமற்றுவிளங்கும் அருணையம்பதியென்னுந் தலத்துக்கி
றைவனாகிய வல்லாளமகாராஜனென்பவன் தன்பெயரை விளக்கஞ்
செய்வதற்காக- ஓர்புதல்வனேவேண்டியாவார்எப்பொருளை விருப்பி
க்கேகட்டபோகினும் அன்னவர் திருப்பிடையும்படியாய்த் தருகி
ரேனென்று கொடிபோட்டு பறைசாற்றி நடத்திவரும்பெருமை
யைக்கேளும்எந்தையெயென்றுபின்னுங்கூறுவார் நாரதமுதிவர். (

நீதியைவளர்ப்போ னுண்மைக்காப்போனெறுமுறைதனி
ந்பிரமாதோன், கோதினைக்கொந்த வறமெனுமுருவாய்க்குவல
யத்துதித்தறஞ்சுபன், பூதலத்துயிர்களியாவுத்தன்னுயிர்போர்புந்

திபுட்கருகாட்சிப்போன், ஆகியேநின்றுபதமலர் துண்பென்ற
னுதினந்தொழுதுவாழன்பன்.

(இ-ள்) தன்மாரீக்கத்தை நீரிழிபடிபாயவளர்ப்பவன்-சந்தி
வத்தைத்தாப்பாற்றத்தக்கவன்-செங்கோல் விதிபிசகாதவன்-பாவ
ங்களென்னும்இருளாத்தூர்த்தபெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாதி
பஒளியேஒருருவங்கொண்டி உலகின்கண் ஜனித்து மேன்மை
பொருந்தியஅரசன், அன்றியும் பூமியில்வாழ்மன் னுயிர்பாவந்த
ன்னுயிர்போல மனதிலெண்ணி இரட்சிக்கப்பட்டவன், ஆதிகடவு
ளாகிய தங்களை சரணகமலங்களில்மனதைப்பொருத்திச்சதாகா
லமும் பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்துவரும்மெய்த்தொழும்ப
னென்று நாரதமகாமுநிவர்பரவிக்கிறினர்-எ-று. (உச)

அறுசீரடிபாசிரிபவிருத்தம்.

வந்தமாமுதிவன்கூறும் வாய்மையைச்சேனூர்ந்து
அந்தவல்லாளன் மன்மை யாமுங்கண்டறிவோமென்றே
சிந்தைசெய்முதிக்குமற்றத் தேவர்க்குமிருடிகட்குந்
தந்தமாதீர்மம்புக்கச் சாற்றினுர்தன்னேநிலலார்.

(இ-ள்) அகவனம்வந்து வல்லாளமகாராஜனது பெருமையை
ச்சொல்லும் நாரதமுதிவன்மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டி அவ்
வரசனது தன்மையை நாமுங் கண்டறியவேண்டுமென்று மன
தில்நினைந்து துதிசெய்துகொண்டிதிற்கும் முதிவனுக்கும் மந்
றுமுள்ளதேவர்கள் இருடிகள்பாவர்களுயுந் தங்கள்தங்கள்இருப்
பிடம்போய்ச் சேரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் ஒப்
பொருவரில்லா உமாமபேசர்-எ-று (உடு)

அக்கணங்கயிலைநாத னளகைகோன்னைப்பழைக்கத்
திக்கெலாமதிக்கவன்னோன் றிரண்டபொற்றுவியல்தாங்கி
அக்கரவணிந்தகிச னருட்பதம்வந்துபோற்றச்
செக்கர்மேனியனுமாகு சிலமொழியருளறுற்றான்.

(இ-ள்) அந்தக்ஷணமே கயிலாசபதியாகியபரமசிவன் அளகா
புரிக்கிறைவனாகிய ருபேசனைவரும்படியாய்க் கட்டளையிட்டமா
த்திரத்தில் என்டின்கயுமதிக்கும்படியாய் அவ்வரசன் அளவிறந்
தபொற்றுவியல்களோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய
உருத்திராட்சமாலைகளுயுஞ்சர்ப்பங்களையும் ஆபர்ணமாகவணிந்த
சிவபெருமானிடம்வந்து அடிபணிந்து போற்றிதிருக்கையில் செ
வ்வானம்போன்ற தேவகாந்தியினையுடைய பரமசிவன் அவ்
னும் சிலவசனங்களைபருளுவார்-எ-று. (உசு)

அளகையாளரசேகேனோ மருணைபம்புதிவாழ்வேந்தன்
உளமுறுதியைச்சோதிக்க வுண்ணியபடியானியும்

வளமுறுஞ்சீடனாகி மாநிதியுடனெழ்மோயி.

புளகமாய்வருகவென்று புகன்மன்ன்கயிலைநாதன்.

(இ-ள்) கேளும் அளகாபுரிக்கிறைவனே, புனனத்தின்கண் தாம் அருணைபம்பதியில்வாழும்படியாகியவல்லாளமகாராசனது மனவலிபைச் சோதிக்கும்படியாய் எண்ணக்கொண்டிருக்கின்றமை யால் நீயும்சிறப்போங்கியசீடனாகி அளவிறந்த தனக்களோடும் தம்முடன்மனமகிழ்ந்துவரக் கடவைபென்று கூறினார்-கயிலாசபதியாகியும்திரிதேத்திரதாரியாகியும்குஞ்சுநாதர். (உஎ)

மாஸய்னிருவர்கண்டு மன்தினிலென்றுமில்லா

மால்கொளவும்பராரு மலர்மழைசொரியவேத

நூல்களுந்துதிக்கயாரு நுவலுதற்கரியமாதோர்

பாலொளிர்பரமன்பாரும் பரவுஞ்சங்கமராய்தின்றார்.

(இ-ள்) மகாவிஷ்ணுவும்பிரமதேவனுங்கண்டு மனதில்ஒருநாளுமில்லாதமகிழ்ச்சிகொண்டுபோற்றவும் தேவர்கள்மலர்மாரிபெய்யவும் வேதாசுமங்கள் துதிக்கவும் யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய உமாமயேஸ்வரியின் ஓர் கூறாய்விளங்கும் பரமசிவன் சகலரும் பணியும்படியாகிய சங்கமராய் வேடங்கொண்டு தின்றார். (உஅ)

தேவுறைகயிலைவாழந் திருவுயர்சிவகணங்கள்

யாவுமெம்மைபனற்சி ருளினொலாண்டியானார்

பூவுலகினில்வல்லாளன் பொருந்துதற்பதியைநாடிக்

கோமுறையோர்கொண்டாடக் கூட்டமாய்வருவதானார்.

(இ-ள்) தேவனாகியபரமசிவன்வாழ்க்கயிலாசுகிரியில் வாசஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதை யனதுகருணாரசத்தினால் ஆண்டுகருவங்கொண்டு உலகின்கண் இணையில்லாக் கீர்த்தியைவகித்துப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாளமகாராசன்வாரும் பதியைநோக்கி இராஜநீதியோர் கொண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. (உக)

வழுசிரடியாசிரிய விருத்தம்.

கற்பினிலுயர்ந்துங் கணவனையிறைபோற் கருதுதாயொரு வருமினையோ, பொற்புறுமைத்தரில்லையோ பசிக்குப் போசனமளிப்பவரினையோ, விநீபனமுடைய வரசர்களினையோ விவப்புடனெங்களைக்கூப்பிக், கற்பினையோயி வழுதினைப்படைக்குங்கண் ணியநிலையோவென்பார்.

(இ-ள்.) கற்பினின் அருந்ததியைப்போல் மிகுந்துமத்தம் கணவனையெதெய்வமாகப்பாவித்து நடக்குந்தாய்மார்களொருவருமில்லையோ, அழகியபொருமைதங்கிய வாய்மைகள்வாய்ந்தமை

ந்தர்களில்லையோ, அடியார்கள் துபசிவேகரயறிந்து அன்னங்கொ
முப்பாநிலையோ, மதுந்தியோடுங்குடிய அரசர்களில்லையோ, சத்
துருஷ்டியாய் எங்குத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டு போய்
பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாவிக்கும் கண்ணியர்களுமில்லையோ
வென்று கூறுவார்கள்-ஏ-று. (கடு)

பொன்னளித்தாலும் வேண்டுவதிலாத புஷணத்தினும்
யாமவேண்டோம், துன்னுமாமணிக ணலினும் விரும்போத்
தொத்துழுத்தாரமுங்கருதோம், மன்னர்கள் செங்கோலரசினை
பெயங்கு வழங்கினுமனமதிவில்லை, அன்னமீந்தெம்மையாதரிப்
பாரே லன்புடனுண்ணுவோமென்பார்.

(இ-ள்) செம்பொன்னளித்தாலும் விரும்போம் இரத்தினங்களை
வழுத்தியிலகாநின்ற அழகிய பணிகளையும் விரும்போம் பிரகா
சம்பொருந்திய இராசிரத்தினங்களை அளித்தாலும் விரும்போம்
முத்துமாலைகளினும் மனம்வையோம் அரசர்கள் செங்கோலின்
விதியைத்தந்தபோதினும் வேண்டோம், சட்சவைபதார்த்தவளக
களோடும் அமுதளிப்பார்களாகில் மிகவும் பிரீதிகொண்டு உண்
னுலோமென்று அடியார்கள்கூறுவார்கள்-ஏ-று. (கக)

நவ்வியங்கரத்திலிருந்ததைத்தந்தாதர்சங்கமருமேதநீசி, கொ
வ்வியவருணைமாநகர்தெருவி லொலியெழச் சூழுதனாய்மலர்ந்து,
வெவ்வியபசியான்மெலிந்தவரேர்கமேவுவபோலவுங்கு விச் செக
வியகொவ்வையாபரங்கணிகைத்தெருவினைச்சார்ந்தவரானார்.

(இ-ள்) அழகியகரத்தில்ஒளிராநின்ற மாணத்துறந்தவராகிய
சங்கமர்சிறப்போங்கு இலங்கும் அருணையம்பதி வீதியின்கண்
ஒசைபெறத்தக்கதாகச் செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்ந்து
கொடிதாகிய பசிப்பிணியால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல
வரற்றிச் சிவந்தகொங்கைக்கனிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசி
க்கும்வீதியில்வந்தார்பரமசிவஞானசங்கமர்-ஏ-று. (கஉ)

கெண்டைபோல்விழியுந் கிளிநகர்மொழியுந் கிளர்மதிவத
னமுமென்பூச், செண்டையார்குழலுங்கந்தமதுலுந் தெங்கதின்
ருரும்பைதேர்முலையா, ரண்டையிலிருந்து லவ்விடியளவு மைங்
கணைமாரஞற்புரியுந், சண்டைபையகற்றத்தருபொனைமீன்காங்
சாற்றிதுமெனவவர்மொழிவார்.

(இ-ள்) செம்கெண்டையப்போன்ற அழகியவிழியையும் அ
ஞ்சுகத்தையொத்த இனியவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிடை
நின்ற பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற திருமுகவொளியும்சிறை
நிறைந்த களபமலர்களாம் கட்டப்பட்டபந்தைநிகர்த்து ஊசலா
டுக்குழலும் ககத்தங்களைத்தியிர்ந்து சென்னக்குரும்பைகளைப்

போற்பிரகாசிக்கும் இரண்டு குஜங்கையுமுடைய வனிதையர்களதுபக்கவில் இன்றிரவுவிடியுமளவுமிருந்து-முல்லை-அடோகு-நிலோற்பலம்-மாம்பூ-தாமரை-இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பைவில்லாகவும்வளைத்துப்பார்ப்பரியவெழுத்துநிற்கும் மன்மதனதுகணை வலிபைத்தடித்தோட்டிம் பொருட்டுப்பரியமாகக்கொடுக்கும் பொன்னைப்பகருவீர்கள்பெண்களையென்று சங்கமர்வினவியபோது அக்கணிகைமாதர்கள் கூறுவார்கள்-எ-று.

பைபரவணிந்தபரமனைப்போன்ற பகரும்ஐயுடையோர்கள்,பொய்யதுமுனையோம் வஞ்சகமுனையோம்புணர்த்தலுக்கோரிருண்முற்றும், தையலவொருத்திக்காயிரங்கனகந் தருவதவ்வாறளித்திடின்பாம்,மெய்யுடன்மெய்யும்பொருத்திடக்கலவி விளைத்துமன்மதன்வினைதவிர்ப்போம்.

(இ-ள்) வெவ்விவவிடங்கையுடையசர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவணிந்த ஸ்ரீகயிலாசபதியாகியபரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற்கரியசங்கமனோகேளும்-யாங்கள்பொய்வார்த்தைகளைப்பேடுசோம்-வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுங் கருதோம் - ஒரிடவுமுழுமையுஞ் சூலிகளை யதுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொருபெண்ணுக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கும் நியமமாதலால் அதுபோற்றருவீர்களாயின்யாங்கள் எங்கள் துமனமும்மெய்யும் ஒன்றுபடத்தக்கதாக அவிடவித் ஆவிங்கனமுஞ்செய்து அனங்கனது கணையுங்கருத்தும்நாணும்படியாய்புணருவொமன்றார்கள் கணிகைமாதர்கள்.

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பரந்தையர்களுநாத்வணத்தந்துடனெவ்வொருத்திக்கோர்பண்டாரத்தைச், கரத்தமைத்துப்பிரியாதீர் என்னவுங்கண்காட்டிமிக்ககட்டுப்பாடா, யுனாத்துவிடைமாதர்களின்வீதியெலாஞ்சங்கமரபொளிரச்செய்து,வரத்தையிகத்தருமருணைநகரினிலெண்காதமட்டுமருவச்செய்தார்.

(இ-ள்) அக்கணிகைமாதர்கள்சொல்லியவைபோல் அன்னவர் மகிழும்படியாய்க் கணகங்களைச்சொரிந்து 'ஒவ்வொருத்திக்கோர் ஆண்டியநியமித்துகங்குண்விடியளவும் விட்டுநீங்காதீர்களென்றுகண்ணாடையினுற்றெரிவித்து மிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வாழும்வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகையே பிரகாசிக்கும்படிசெய்து கோரிய எண்ணங்களைபெல்லா முற்றச்செய்யும்அழகிய அருணையம்பதி என்காதம்வரையினும், சாதலினைபுரியச்செய்தார், சங்கமராகிய பரமசிவன்-எ-று, (௩௫).

விடைமாதர்நித்தொருவரில்லாம ஸரிதாக்கிவெய்யகாமன், கலைமார்க்கப்படிமருவதி செய்தசங்கமரும்நீங்கித் கமழமுரதன்,

விடைமார்க்கமாய்த் திட்ட சீடனுடன்மேலவந்த நிலத்தையானால்,
சிலைமார்க்கமறிந்தமன்னன் கண்டெதிர்சென்றிறைஞ் சிவழைத்
திருத்திச்சொல்வான்.

(இ-ள்) விலைமாதர்கள் தனித்து எங்கணுங்கிடைக்காது அரிதா
கச்செய்து கொடியமன்மதனது சாஸ்திரவியதியின்படி அலீட
விதஆலிங்கனமும்-நகக்குறி-தந்தக்குறி-தாடனங்கள்-அறுபத்து
நான்குவிதலீலைகளைபுஞ் செய்ச்செய்த சங்கமராகிய ஜகதிசன்
அவணிய்ஹெழுந்து பிரகாசமும் பெருமையும்பொருந்திய நன்
மார்க்கநிலைமையைப்பரிசோதித்தசிவியனாகிய அளக்கேட்டும
அரசனது அரசன்மனையை நோக்குச்செல்லுகையில் அப்பதிக்கி
றைவனாகியும் துர்வேதமார்க்கம்யாவும் பூரணமாயுணர்ந்தமன்ன
னாகிய வல்லாளமகாராஜன்சங்கமர்வருதலைக்கண்டு எதிர்செறுண்
பணிந்துபோற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய்நவமணிகளாலலங்
கரிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஓர் சிங்காதனத்தில்
எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலியல்தரையின்றுகூறுவான். (௩௬)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ணியதவமோவன்றிப் பாரினியாநியற்றும்
நண்ணியகருமப்போதோ நயக்கினவ்வாறுநல்கப்
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருந்தயிங்கு [ன்
கண்ணியமுறுவேன்றங்கள் கடாஷமும்பெறுவேனென்ற

(இ-ள்) தமிழேன்செய்த தவப்பலனே-அல்லது-ஸ்ரீ அருணாச
லேசன்வாழும் இவ்வருணையம்பதியின்கண் எளியேனாற்செய்யப்
பட்ட கிரியைகளின்புண்ணியமோ-பரமசிவத்தைப்போலெழுந்த
ஜங்கமதேவர்களினது பிரகாசம்பொருந்திய தங்கமயமானஉபய
சரணகமலங்கள் வருத்தமுறும்படி இங்ஙனம் அருட்சரத்தவிதி
யாதோ அவற்றைத்திருவாய்மலர்ந்தருளினால் அத்தன்மையாயடி
பெனடத்திக் கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீரதுகருணாகடா
ஷத்தினுள்ளுந் தோய்வேனென்றான்வல்லாளமகாராஜன். (௩௭)

மன்னகௌரசுத்தி மார்க்கமும்நீபவாழி
உன்னையாக்ருதிவந்த தோதுவமுருவில்மான்
பன்னுமைக்கண்

கண்ணியைநல்கிநீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றார்.

(இ-ள்) இப்பூமண்டலத்தின்கண் கீர்த்திபொருந்திய வல்லாள
மகாராஜனேகைள்-உனது-அரசும்-செங்கொன்முறைமையும்-நீ
ழிகாலம்வாழி-இப்போது உன்னையாவ்வேண்டுவந்தகாரணம்பா
தெனில், உருவிவியாகிய சித்தஜனாலெய்யும் - முல்லை-அசோகு-
தீலோந்பலம்மாம்பூ-தாமரைமலர்ன் ஸொல்லப்பட்ட இர்து

கணிகளினாலும் இன்றுயாம்படுந்துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு
ஒருஸ்திரீயை எனக்குக்கிட்டிம்படிசெய்வையேயாகில் உனதுகீர்
த்தியானது எழுகடல்சூழ்ந்த இவ்வையகத்தின்மீது பிரகாசம்பொ
ருத்தியிருக்குமென்றார் சங்கமராகியபரமசிவம்—எ-று. (கஅ)

இதைவிடதேவரீருக் கெழின்மணமுடிப்பிப்பேனென்
றதையுணர்ந்தையராஜோரரசேகேள துமாதொல்லி
வதைசெயுங்காமனோபை மாற்றுதல்விவமாதர்க்கே
புதையல்போற்றெரியுமென்று புகன்றனர்பெரியோராங்கு.

(இ-ள்) இவ்வகையாப்பரஸ்திரீகளைஇச்சித்துத்திரிவதைப்பார்க்
கினும் எக்காலமும்தேவரீனாவிட்டகலாமவிருக்கும்படியாய்சிறப்
போங்கிய மணஞ்செய்துவைக்கின்றெனென்றுமிகுபக்தியும்பரி
வுங்கொண்டினாத்த வல்லாளமகாராஜனது அன்புநிலையயறிந்த
சங்கமராகியபெருமான்சொல்லுகின்றார்-கேளும்ஒஅரசனே
இப்போதுநீசொல்லியவார்த்தைகொடியதுன்பத்துக்கிடமாயும்-
சுடர்முன்மெழுகுபோல்மனதை ஒருங்குபித்தாமல் நானாவித
கோலங்களை உண்டிசெய்வித்து உலையச்செய்யும்-அஃதன்றியும்-
பஞ்சேந்திரியங்களுந்தமிழாறி காமவெருளிமயக்கத்தால் நாவற
ட்சிசெய்யும் சுகப்பிணியைப்போக்கும்அவிழ்தம்விவியின்னார்க
ளுக்குக்கைவல்லியப்பட்டதேயன்றிஇதரமானஸ்திரீகளறியார்கள்
ஆதலான் அன்னவரால் என்யிணியைமாற்றுவிப்பாபென்றுபெரி
யோராகியசங்கமர் அங்ஙனங்கூறினார்-எ-று. (கஆ)

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்போத நிகழ்த்துசங்கமனோதங்க
ளிட்டத்தின்படியானசெய்வே னென்றிறைகாவனோரை
விட்டதிவினாவிற்சீரார் வேசையாமொருமின்னா
இட்டமாயழமியென்னென்ன வேகினர்வாய்வின்மிக்கோர்.

(இ-ள்)இவ்வாழ்க்கையைக்கடந்துநிட்டையென்னும்அட்டாங்க
யோகங்கையுஞ்செய்யப்பட்ட தபோதனர்களுக்கும் ஞானோப
தேசஞ்செய்விக்கும் மகாமகிமைபொருந்திய தேவரீராகியசங்க
மனோ, உமது கருத்தின்படியேதடத்துகிறேனென்று அங்குள்ள
காவற்காரபழைத்து நீங்கள் அதிசிக்கிரமாய் சிறப்போங்கிய
கணிகையின்னார்கள் வாழுமீதியிற்சென்று அதிசூபலாவண்ய
முள்ளவளாய் ஓர்ஸ்திரீயைஅழைத்துவாருங்கொன்றுவிவாதரக்
காற்றினும்அதிவேகமாய் நடக்குங்காவலாளர்கள்சென்றார்கள். (1)

சென்றுவேசையர்கள்வாழுந் தெருபினதோறம்புக்கி
நின்றங்குநோக்குங்காலை ஞேயமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மான்மன் குழுமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாவென்மெண்ணியிதைக்கவம் கனாப்பதானார்.

(இ-ள்) அரசனது ஆளுநரையப்பெற்றுச்சென்ற துணைவர்கள் அழகியவிலைமாதர்கள்வாழும் வீதிகளில் மனைகள் தோறும்புருந்து புருந்து பார்த்துவருகையில் ஒருவீடாகிலும்நீங்காமல் கரலய தாளத்தோடிகந்த பரதநாட்டியங்களும் வீணகானசங்கீதமுழக்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச்சூடியசிவனடியார்கள்விடுகின்றோறும் தனித்தனியாயிருந்து ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்றுமுடியாதென்று கருதினவழாப்தமது அரசனிடம்வந்துகூறினார்கள்—எ-று.(சக)

[வேறு.] அம்மொழியோர்ந்தமன்னவன் வெருண்டேயமைச்சனாதோக்கியேபுகல்வ, அம்மொழிபிறழ்வதன்றிருச்செயலோ நாம்செய்தபூசையின்குறையோ, செம்மொழியார்ந்தசங்கமர்க்கேட்டதெரிவையர் கிடைப்பதுமரிதென், நிம்மொழிவரிமுனைசெப்பதுமுறையோ வென்னவுமமைச்சர்களிசைப்பார்.

(இ-ள்) இவ்விதமாய்த்துதர்கள் உரைத்த மொழியைக்கேட்ட அரசன்கோபித்துத் தனதுமந்திரிமார்களைப் பார்த்துச்சொல்லுவான்-நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகியசங்கமருக்குரைத்தமொழியானதுபுரண்டுபோவதுஜகதிசனாகிய ஸ்ரீஅருணாசலேசனது திருவுளச்செயலோ-அல்லது-நாம் ஆண்டவனுக்குச்செய்தபூசைகளின்குறையோ-என்செய்வேன்-செவ்வியசொற்கள் பிரகாசியாநின்றசங்கமர் நம்மைநாடிக்கோரிய ஸ்திரீகள் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன்பாய் புகலுவதுதருமமோ வென்று துன்பப்படும் வல்லாளமகாராஜனைப்பார்த்துமந்திரிமார்கள் செல்லுகின்றார்கள்.

சிந்தையிற்கவலை யுற்றிடவேண்டாஞ் செவ்வனேபேதையோம்சென்று, விந்தைகொள்வேசை மாதனைக்கொணர்வோம் வியாசுலம்விடுமென வவர்வாழ், சந்தைகொள்ளி யடர்ந்தவர் மனையிற் றங்கியகோலமுநோக்கிப், பந்தைநேர் முலைமேற்கந்தமுமணிந்த பரத்தைபர்க்கெடுத்துரைப்பாரால்.

(இ-ள்) மனதிற்கவலைகொள்ளவேண்டாம் அரசே, கடைபர்களாகியபாங்கள் சென்று அடியவர் கோரியவண்ணம் அதிருபலாவண்யமுள்ள கணிகைமாதைக்கொண்டு வருவோம்தாங்கள் துன்பந்தையொழிபுமென்றுசொல்லி அன்னவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புருந்துபார்க்கையில் எங்குஞ்சிவனடியர்களாய் விளங்கியிருப்பதைப்பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகியதைகளின்மீது சுகந்தபரிமளங்கையணிந்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச்சிலவார்த்தைகளைஎழுத்துச்சொல்லுவார்கள்.

மையுலாம்விழிநேர்மாதர்கனெருங்கி வாழுமில்வீதியிலொருக்கி, மெய்யுலாமரசைநாடியபெரியோர்விரகதைத்தணித்திடு

வாரேல், கையுலாங்கடகப்பணி மணிவடமுங் சலித்திசைதங்கையு
மணிந்து, நெப்பயுலாந்தயிர்பா லறுசுலையன்ன தமத்தரமுண்டு
வாழ்குவனோ.

(இ-ள்) நிலோற்பலம்போன்றபிரகாசப்பொருந்திய கண்களா
யுடையபெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்வீதியில்
யாராகிலும் ஒருவனினதெண்மைவிளங்கா நின்றவர்கள் இறைவனை
நாடிநயந்தசங்கமாதுவெவ்வியகாமநோயைத் தணிப்பாரோயாகில்
அன்னவர்கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும் நவமணிகளாலமைத்த
ஆபரணங்களும் முத்துமாலைகளும் ஓசையைக்கொடுக்கும் பாது
ச்சதங்கைமுதலிய நூபுரங்களை அணிவதன்றியும், நெய்ப்பால்நயிர்
சட்கவைபதார்த்தங்களுளாபிம் அமுதுண்டு சதாகாலமும்பாதும்
குறைவின்றி வாழ்வார்கள்-எறு. (சச)

இன்னவாறமைச்ச ருரைக்கவம்மின்றா ரிறைஞ்சியேயாகக்
கொல்லோரும், முன்னுபுவசியாரிடம்பொருளிரவு முழுமையுமி
ருந்திடப்பெற்றோம், துன்னுமிவ்விரவுகழிந்தபின்நீவிர் சொற்ற
துபோலவாமமைச்சர், தன்னகஞ்சலித்துமன்னனுக்கதனைச்சாற்
றவுமாங்கவன்மொழிவான்.

(இ-ள்) இவ்வண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்தமொழியைக்கேட்ட
கொடியின்னலைப்போற்றுவனும் இடையினையுடைய அக்கணிகை
மாதர்கள் எதிர்வந்து நின்றுபணிந்து பலவாறுகத் துதித்து நாங்
களையாவரும் இன்றுபுகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும்பு அரு
ஞ்சலேசனுடைய மெய்த்தொழும்பாகிய இவ்வடியார்களிடம்
இன்றிரவுவிடியுமளவும் சுகலிலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய்ப்பொ
ன்றைப்படுத்திக் கொண்டோமாதலான் இத்தினஞ்செல்லுமாயின்
தேவரீர்கள் சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட
அமைச்சர்கள் தத்தம் மனஞ்சலித்து அவண்ணிறநீங்கி அரசனி
டம்வந்துநாக்க அகந்நம்சுறுவான்வல்லாளமகாராசன்-எ-று. ()

அநீபமிது நமக்கரிதாயிருப்பதென்கொலந்தோவென்றயர்
வுற்றாங்கு, பற்பலவாய்சிந்தைதனிலேக்கமுற்றி திறையருளும்
பான்மைதானோ, தற்பரணைப்போலெழுந்த சங்கமருக்குரைத்த
வண்ணந்தருவேனென்று, விற்பொருதும்வேந்தன திவினாவாகக்
க

(இ-ள்) அநீபமாகிய இச்செய்கை நமக்குக்கிடப்பது துல்லப்
மாகவிருக்குங்காரணம்பாது - ஐயோவென்று அரசன் துன்ப
மடைந்துபின்னர்நானுவிதமாய் மனதில்லக்கங்கொண்டு இதுவும்
பரமசிவனுடைய திருவிளையாடல்தானோ ஐகதீசனைப்போல்வடி
வுகொண் டெழுந்தருளியவந்த சங்கமர்கோரிய வண்ணந்தருவே

னென்றெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும் வல்லாளம்காராசனான
வன்மிகவுந்தீவரமாய்வினுமாதர்கள்வாழும்வீதிக்குச்சென்றான். (

அறுசீரடிபாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவரெதுகேட்டாலும் வழங்குதுமெனப்பதாகை

அந்தரமளாவநாட்டி யளித்திடுநாளினின்று

சுந்தரசங்கமற்குச்சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்

பந்தமாப்பக்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான்.

(இ-ள்) நம்பதியைநாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளாக் கோரிக்கேட்டபோதினும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரிபந்தம் உயர்ந்து படபடாகாரஞ்செய்து பறக்குப்படியாய்த் துவசமுடர்த்திநடாத்திவரும்நாட்களில் இன்றையத்தினம், விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மைநாடிவந்த அழகியசங்கமற்குவுமதுநோயையகற்றுவோமென்று கூறியவண்ணம் மாறாது ஆசையோயிங் காப்பாற்றியகணிகைக்கு எனது அரசுக்குரிய இப்பதியையளிப்பேனென்றுரைத்தான் வல்லாளம்காராசன்—எ-று. (சஎ)

கரிபரியுடனுட்பேண கன்கமுந்தருவேன்முத்துச்

சொருகியசினிகையேவேன் றெல்லுலகாவதற்கிங்

கரியசெங்கோலுநல்கி யவர்க்கியான் பணியுஞ்செய்வேன்

பெரியவர்விரகநதிர்த்தாற் பெற்றதாயெனக்காமென்றான்.

(இ-ள்) யானே - குதினாமுதலியவைகளோடும் தாங்கள் வேண்டியபொன்னுந்தருவேன்-இதல்லாமலும் முத்துகளினால் அலங்கிருதஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்-இப்புமண்டலமுமுமையும ஆளநினைத்தோடுநிலும் எனதுசெங்கோலைக்கொயித்தாளும்படிசெய்து அன்னவர்க்கியான் பணிவிடையஞ்செய்வேன் இன்று நாடிவந்த சங்கமரது காமநோயைத்தணித்தால் என்னைப்பயந்த அன்னையுமாவார்களென்று இராஜாதிராஜனாகிய வல்லாளம்காராஜன்புகன்றான்—எ-று. (சஅ)

உலகினில்வருஞ்சுகத்து ஞாயிசுக மிஃதேயென்று

கலையுணர்முதிவராருங் கழறுவராதலானற்

தலமதிதுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகநதிர்த்தால்

இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலுட்குவேன்வருவீர்மின்கார்.

(இ-ள்) கடல்குழிந்த இவ்வுலகின்கண்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்லாமேலாகியது மாறாவிழியினைபுடைய பெண்களின் கலவி

த்தொழிவில்வரும் இன்பமேயதிகமென்றுவேதநூலுணர்ந்தமுந்
வர்களும் கூறியிருக்கின்றார்களாதலால், நமதுபதியைநாடிவந்த
மேன்மைபொருந்திய சங்கமனாவருக்தும் விரகவேதனையை
இன்றுமாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்தியஎனது பிராண
னைத்தானமாகக்கேட்டபொதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகை
மின்களேபென்றுகூற்றினான் வல்லாளமகாராஜன்—எ-று. (சக)

ஆகரவாகத்தங்கீளாணையின்படியேயாங்கள்
வதமிலடியிதம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
நாதவென்செய்வோமென்று நங்கையிப்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்னைவந்துசார்ந்தான்.

(இ ள்) அரசனவின்ற பொழியைக்கேட்டவினைமாதர்கள் தேவரீர்
ஆக்கியின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்றையத்தினம் சூற்ற
மற்றபரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில்புரியும்
பொருட்டு பொருள்பெற்றுக்கொண்டாமாதலால் எங்களை யாட்
கொள்ளும்இறைவனையாங்கொன்செய்வோமென்று அடிபணிந்
துவளர்த்தமொழியைக்கேட்ட வல்லாளமஹாராஜன் நாணமுற்றவ
னாய் கிர்த்திபொருந்திய தனது அரண்மனையைச்சேர்ந்தால் (கூய)
என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லமுற்றமன்னன்மதிவதனமாறியிருப்பதனைமங்கையர்களி
சைந்துநோக்கி, மல்லமாதேவியரு மிளையாளாகும் வண்மைமிகு
சல்லமாதேவியாரும், தொல்லுலகைப்புகக்கவல்லவர்களேகாவே
துன்பமுற்றகாரணமென்னவற்றைநீவிர் சொல்லுமெனவடிபணி
ந்துவினவவாங்குதூய்நெறியோனவர்க்கிதனைச்சொல்லுவானால்.

(இ ள்) அரண்பனையைவந்துசேர்ந்த டேவந்தனுடைய பூரணச்
சந்திரோதயம்போன்றமுகாரவிந்தமானதுசலனத்தால்வேறுபட்
டிருப்பதைக்கண்ட அவன்தேவி மாரீகள் மல்லமாதேவியும் மிகு
வண்மைபொருந்திய இளையாள் சல்லமாதேவியும் இவ்விருவரும்
நெருங்கிவந்துநெடியகடல்சூழ்ந்தஉலங்கையெல்லாம் ஒருகுடை
நீழலினின்று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள்காதலனே எந்தநாளு
நில்லாது இன்றுமனதிறுன்பட்டுநீர்த்தவாறென்னே, அதனைதே
வரீர்திருவுளம்பற்றவேண்டிமென்றுபாதகமலங்களிப்பணிந்துகே
டிக-அக்நனம் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமஹா
ராஜன் உங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக்கூறுவான்-எ-று ()

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்றொருமுதியோர்மானு ரின்பத்திவிச்சைகொண்டு
வென்றிசேர்தம்மைநாடி வினவியபடிக்கிசைத்தும்
மன்றதில்விலைமின்னார்கள் வாய்ப்பதுமரிதானெந்தே
னென்றவர்வாய்ப்பமக்கட்டவெழின்மனையாருஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்) இன்றையதினம் ஓர் பெரியவர் சேல்போன்றவிழியி
னையுடைய மடந்தையர்களது மயக்கத்தினிமிது மனம்வைத்து
வெற்றிவொருந்தியநம்பதியைச்சேர்ந்துநம்மை வினவியவண்ண,
மிசைத்து இவ்வருணைமாநகர்முழுமையும் விலைமாதர்கள்வாழும்
வீதியெங்கணுந்தேடியும் கிடைப்பது பிரபாசையாபிருப்பதால்
துன்பமுற்றேறன்னெனச்செய்வேன் அடியவருக்குரைத்தமொழிதப்
பிழம்பாகின்றதேபென்று கூறித்துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தன
துவாய்மையைக்கேட்டமங்கையர்கள்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (௫௨)
ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகமுற்றவடியவர்க்குவாக்களித்த வேந்தேநிர்மனம்பா
தோவறிதிலோம்பாம், இருவர்களிற்சிறியவளாமெண்ணையன்தோ
ர்க்கிசைத்திடவுங்கருத்துளதே விசைவேனென்றாள், திருவளரு
மன்னனாகமகிழ்ந்துநோக்கிச் சேயிழையடியவரோடறையி
ற்சேர்ந்து, உருவிவிபார்ப்பதுயர மொழிப்பாயென்று உத்தம
னும்பெரியவருக்குரைத்திட்டானால்,

(இ) விரகவொதுனையால்மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்தேநாயை
த்தணியச்செய்கின்றனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்தளங்களாசே,
தங்களுடையகருத்துளத்தன்மைபொருந்திய தாயிருக்கிறதோசிறி
யெங்கள்மிய்யாம்-ஆதலால்எங்களிருவர்களிற் சிறியவளாகிய என்
னை அவ்வடியவர்க்கிசையச்செய்யுட்படியாய் கருத்திருக்குமாயின்
தேவாரதுஎண்ணங்ருறைபடாமலவ்விதமேநடக்கின்றேனென்று
கூறியபோதுஇலக்குமிகடாகடிப்பொருந்திஇலகாநின்ற வல்லாள
மஹாராஜன்மனமகிழ்ந்துதன் துமங்கையைப்பார்த்துஒபெண்கள்
நாயகமே,நம்மைநாடி வந்த சங்கமோடுபள்ளியறையிற்சேர்ந்து
மன்மதனுற்படுந் துன்பத்தைப் போக்குவானென்று சொல்லிவி
டைகொடுத்தபின்னர் உத்தமகுணத்தையுடையவனாகிய மன்ன
ன்பெரிடவரிடஞ்சென்றுதேவாரிகருத்தின்படியபமைத்தே னங்கி
கரித்துக்கொள்ளுங்கொன்றுமிருபத்தியோடுகூறினான். (௫௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணஞ்ஜலக்கமாடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்லியாழைமீட்டி விநோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
பக்கவினெருங்கியந்த பரமனைப்பார்க்குங்காவி
லக்கணிமெப்பனாங்கே யரியயோகத்திலுற்றான்.

(இ-ள்) இராஜபத்தினியாகிய சல்லமாதேவி உடனே மஞ்சன
மாடி ஆடையாபரண லங்கிருத்தஞ்செய்து சுகந்தப்ரிமளங்களை யணி
ந்து பஞ்சகச்சாயவர்க்கங்களைந்நி வீணையெடுத்துப் பள்ளிய
றையுட்பிரவேசித்து இந்நிரதீலமரகதங்களாலமைத்தொளிராமஞ்
சத்தில் அம்ச தூளிகாசயனத்தின்மீதாரோகணித்துக்கொண்டிரு
க்கும் அடியவர் பக்கவினின் நனி இன்னொசையைத்தரும் வீணை
யைமீட்டிக்கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ்சென்றபின்பு பெரிய
வாசித்திராப்பிரதமைபோல சைவந்நிருப்பதை நோக்கையில் உரு
த்திராட்சமாவி காபரண மணிந்நுவிளங்கும் மெய்யிணையுடைய பெ
ரியவர் யோக நித்தியாயி விருப்பதைக்கண்டாள் சல்ல மாதேவி.()

பின்னும் மங்கையந்தப்பெரியவார்க்கு முவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தநீரெடுத்துத் தாவி
நன்னயத்துடனே நிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையும் நோக்காதா லுந் தியங்கியங்குரைப்பதானாள்.

(இ-ள்) பின்னையும் அருந்ததிக்கொப்பாகிய அவ்வரசியானவள்
அங்ஙனம் யோகநித்தியாயிவிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்க
தாக நினைந்து பிரகாசம்பொருந்திய அன்னவர்மீது அவனுளசுக
ந்தமூலவும் பனிநீனையெடுத்துத்தெளித்தும் நன்னயத்தோடு நின்
றும் கண்விழியாமலும் தன்னையும் நோக்காமலுமிருப்பதையுணர்
ந்ததேவியானவள் சிந்தைமெலிந்து கூறுவாள்-எ-று. (௫௫)

வேந்தன லுரைத்தவாய்மை வீண்படமுறையோவந்தோ
ஏந்தலேயென்றிறைஞ்சி வெழி லுறுமடந்தையாங்கு
சாந்தமாய்மேல்விழுந்து தழுவவப்பரமராதோ
ஏந்தவுங்குழந்தையாகி யின்புறவழுவதானாள்.

(இ-ள்) இராஜா இராஜனாகிய வெங்கோமானுரைத்த வாய்மை
வியர்த்தமாவது தருமமோ - ஐயோ கடவுளையென்று தொழுது
அழகுலாவும் வனிதையானவள் அங்கு நித்தியாயிவிருக்குப்பெரி
யவர்மீது மெதுவாய்ச்சாய்ந்து ஆளின்குஞ்செய்கையில் ஸீடமி

லாசபதியாகிய பரமசிவன் ஏந்துங் குழந்தைவடிவமாகி பவ்வணங்குகளிப்பும் ஆச்சரியமுங்கொள்ளத்தக்கதாய்செங்குமுதம்போன்ற அழகியவாயைத்திறந்து அழுகைசெய்யவா ரம்பித்தார். (௫௯)

அரனொருகுழவியாகி பலறியேயமுதும்போது
பரமனார்செயலென்றெண்ணிப்பார்த்திபன்விரைவில்வந்து
கரமதாலெடுத்திணைத்துக் களிப்புடனுச்சிமோந்து
விரகுடனிருக்கும்போதவ் விமலனுமாயமாநார்.

(இ-ள்) ஸ்ரீ கயிலாசபதியாகிய பரமசிவன் குழந்தைவடிவாப் அலறியழுகின்றசெய்யுளறிந்த அரசனானவன் இஃது ஆண்டவன் றிருவிளையாடலென்றுணர்ந்து மிகத்தீவரமா யங்ஙனஞ்சேர்ந்து வனசமலர்களைப்போன்ற விருகரங்களா லெடுத்திணைத்து முத்தமிட்டு உச்சிமுகந்து நனிகாதலோடும் பெரானந்தங்கொண்டிருக்கையில் ஜகதீசனாகியஎம்பெருமான்மாயமாய்மறைந்தார். (௫௯)

எண்ணீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனே நினதுதிருவுளச்செயலையறிவமோவறிவிலோம்பாங்கள், மெய்யனென்கண்கள்முன்றுடையான் வேதனேவேதநாயகனே, துய்யனென்பெம்மைச்சோதனைசெய்வோ சுதனெனத்தோன்றியேமறைந்தீர், செய்யனெனெங்கட்கென்னிதியென்று தேவியோடரசனுமெலிந்தான்,

(இ-ள்) சந்திரசுடாதரமூர்த்தியாகியஐயனே, தேவரீரதுதிருவுளச்செயல்மடைமையோமாகிய யாங்கள் தெரிந்துகொள்ளுவோமோ- நீக்கமற்றவனே திரிநேத்திரங்கையுடையவனே மறையுருவானவனே சுருதிராயகனே பரிசுத்தனே எளியோங்களைச்சோதனை செய்யும்பொருட்டோ புதல்வனாகவுந் தோன்றிமறைந்தீர் மேன்மையுற்றவனே எங்களுக்கென்னிதியென்றுமங்கையுந்தானும்ஆற்றப்படாத துன்பத்திலமுந்தினார்கள்—எ-று. (௫௮)

கொற்றவனிவ்வாறுளமெலிந்தாங்கு கோவெனக்கதறுமக்காவி, னற்றவத்தோர்க்குதிசெய்யுமீச னாயகியுன்விடையேறிச்சு, சுற்றிலுங்கண்கள்குழந்திடவிதிமால் தொடரவு மருணையம்பதிவாழ், வெற்றிகொளிறைக்குத்தரிசனமுதவ விரகுடன்பணிந்தவன்றுதிப்பான்.

(இ-ள்) அரசனானவன் இவ்வகையாய்மனம்பெய்தும்பிக்கோவென்றுவாய்விட்டலறிநிற்கையில் மகிமைபெறுந்திய நபத்திணைபு

டைபவர்கள் போற்றிப்பணியத்தக்க பரமசிவன் பார்வதிதேவி
யோமும்வெண்விடையின்மீதேறி அநேகசிவகணங்கள் சூழத்தக்க
தாகவும் பிரமனும் விஷ்ணுவும்வாகனங்களிலேறிவரவும் அருணை
யம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாராஜனுக்கு தெரிசனந்தந்தமாத்நி
ரத்தில் ஆவலோடும் பூமியிற் பணிந்தெழுந்து சிரமிசைஇருகரங்
கையுங்கூப்பித் துதித்தான் - ஏ-று. (௫௯)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியனாக்காக்கவல்ல
சோதியேசரணங்கங்கைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுன்னப்
பாதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்குறற
நீதியைத்தாங்கவேர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

(இ-ள்) ஆதிநாபகனாகிய தேவேசரணம்-உலகின்கண் அடியார்
களைச்சோதித்தாட்கொள்ளும்படியாகிய பூரணனேசரணம் - கங்
கையையும் மூன்றும்பிறைச்சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன்
போற்பிரகாசிக்குஞ்சடையிற்றரித்திலகும் பரம்பரனே-அடியே
னது செங்கோல்விதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாய் ஓர் புதல்வ
னைக்கடாக்வித்தருளல்வேண்டுமென்றுதொழுதான்-ஏ-று. (௬௦)

சந்திரமன்னுகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானோம்
அந்தத்தினுமுனக்கேயறைவிதிமுடிப்போமென்று
சந்திரசேகரனார் வாழ்த்திச் சார்ந்தனர்கயிலைபின்னர்
பந்தமாயுலகைவேந்தன் பண்புடனாண்டுவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) அழகுலாவுக் கீர்த்திபொருந்திய அரசேகேளாய், யா
மே உனக்குப்பிள்ளையாய்த்தோன்றினபடியால் உனது அந்தியகா
லத்திலவேதவிதியிற்கூறுஞ்சடங்குகளைச் செய்துவருவோமென்
று சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழக்கடவையெ
ன்றுகறித் தேவகணங்களுடன் கயிலாசகிரியைச் சேர்ந்தபின்பு
மிகுந்த ஆவலோடும் வல்லாளமகாராஜன் அருணையம்பதியை
ஆண்டு வாழ்ந்துவந்தான்-ஏ-று. (௬௧)

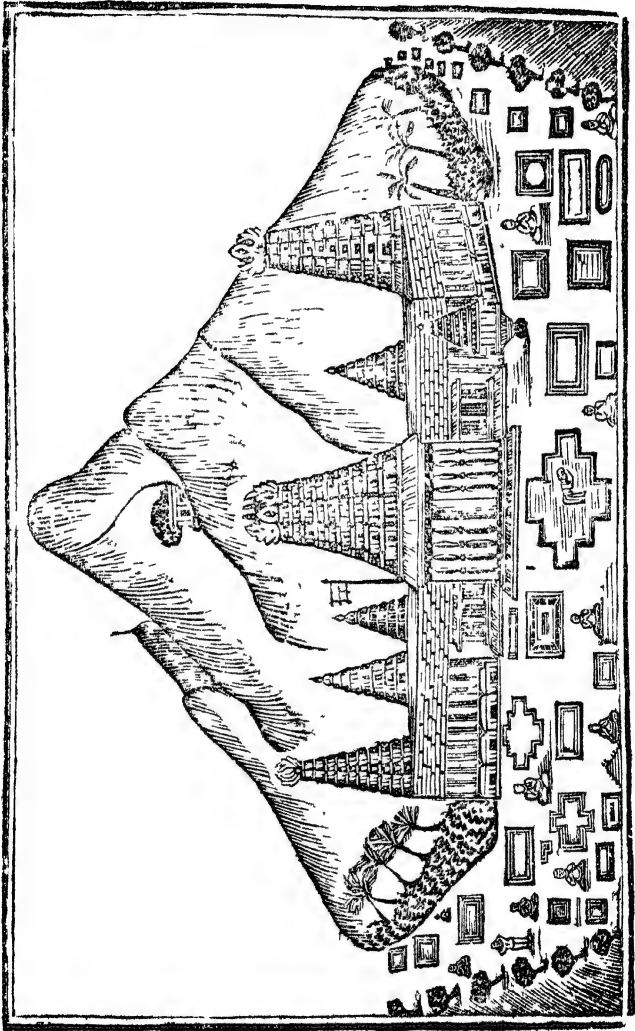
வழாவது

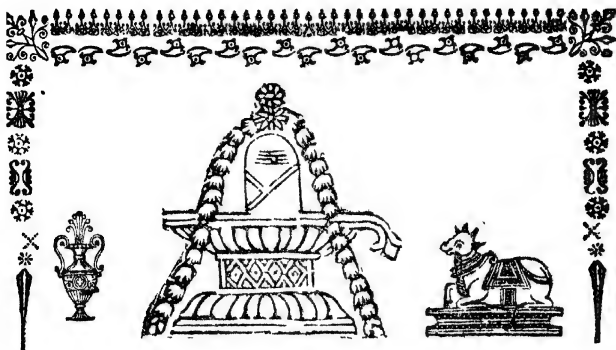
வல்லாளமகாராஜன்சருக்க-முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ஓராய்.

வ.
சுவமயம்,
தித்தத்தின்-படம்.

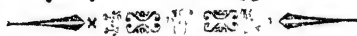

உ
சிவமயம்.

எட்டாவது

தீர்த்தச் சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆதிநி. விருத்தம்.

செருடலையுக்களிற்று முகப்பிளையிருபதம்போற்றித்திளை
யான்முத்தர், தருமலையுமொரு டலையுந் தொலைத்தமலைக்கிழவனி
ருசரணம்போற்றிப், பொருடலையுமிரக்கலையு மடியாருக்கொழி
க்கவழிப் பொருட்பாய்தின்தென், அருடலையுஞ்செய்மலையும் பச்
சைமலைமடந்தையையுந் சருத்தூட்டேசர்ப்பாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்க யானையினது முகத்தையுடைய
பிளையாரது இரண்டுபாதத்தையுடையவணங்கு அலைகளாலே முத்
துக்கைக்கொழிக்குஞ் சமுத்திரத்தையும் இரவுஞ்செய்துண்டலை
யையும் அடக்கிய சிவகட்பிரமணியாறுபாதத்தையவணங்கித்துன்
பத்தையும் சோர்தலையும் அடியர்களுக்கு ஏழிக்க அக்கினிமலையாக
தின்று என்னுடையபிதவியைக்கொக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம்
பொருந்திய பார்வதியையும் மனதிர்தேசர்ப்பாம். எ-று. - (உ)

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற் சிவபுராணந்தினி
லோங்குருத்திர சங்கிதையோதினென்
பாங்கிலிங்க புராணப்பரப்பினு
மீங்கடிந்தபடியு மியம்புவேன்.

(இ-ள்) பெருகியஅன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்ந்திருக்
கின்ற உருத்திரசங்கிதையை முன்சொன்னேன் பெருமையாகிய
இலிங்கபுராணப்பரப்பிலே நானறிந்ததன்னைப்புகுஞ்சொல்வேன்

ஆதிவேத னருளச்சனகனும்
வேதவல்ல வியாதனுக்கீந்தனன்
சூதனுக்கவன் சொல்லினன்சூதனு
மேதமற்ற விருடியர்கீந்தனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலே பரிமா ஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர்வேத வியாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச் சொன்னார் சூதரும்சூதம்மற்றவைமிகாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்

வன்னிமாமலைத் தோற்றமுட்வான்மலைக்
கன்னிபாகங் கலந்ததுமுன்னமே
சொன்னதாதலி னுங்கதொடுத்தனன்
பின்னருள்ள கதைசிலபேசவரம்.

(இ-ள்.) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும் பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணான பார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம் பெற்றதும்முன்னமே சொன்னபடியினாலே அதைநீக்கப்பின் னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்கொச்சொல்லுவோம்-எ-று. (ச)

தீர்த்தமும்மதிற் செய்தருமங்கனும்
வாய்த்தவென்பின் வலமுமிலங்கமு
மேத்திடாதவ ரெய்துமிகழ்ச்சியும்
பார்த்தரன்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும், அதிர்செய்யப்பட்டதருமங்களும், கிரிப்பிரதட்சணத்தின்மகிமையும், இலங்கமகத்துவமும், சுவாமியைவணங்காதவர் அடையும்இகழும், அவரைநீத்திகழ்ச்சியைப்பார்த்துச் சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வருகின்றபாவமும்-எ-று. (சு)

பந்தமாபநியாது செய்பாவமுஞ்
சிற்தையா ரவறிந்துசெய்திமையும்
முந்தையோர்க ளொழித்தமுறைமையு
மெந்தைநானமகிழ்வுமியட்புவேன்.

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்தபாவமும், மனதார அறிந்துசெய்தபாவமும், முதற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுபூணயின் செய்கையுஞ்சொல்லுகிறேன், (சு)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விருப்பில்கோதமனாரீசன் நிருமுனேவெள்விநாட்டத் [சு,
திருப்பொவிசடையோன்றன்னுற் செனித்திருமறையோனங்
உருப்பொவிகனலோனென்ன வற்றன்னவனேநோக்கிப்
பொருப்பிறைவவண்ப்பூசைபுரிபெனப்புக்கழிந்துசொன்னார்

(இ-ள்) உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி சுவாமியின் சந்திதி முன்னமே வேள்வியொன்று செய்கிறதற்கு பத்தனித்து அக்கினி வளர்க்க அழகுபொருந்திய சடை யையுடைய அந்தச் சுவாமியின் கிருபையால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவபிராமணன் அந்த யாகத்தில் அக்கினி சொரூபம் போலப் பிறந்தான் அவனைப்பார்த்துக் கிரீரூபமாகி விளங்கிய அருணாசலேசுவரரைப் பூசை செய்ப்பென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார். - எ.று. (எ)

மற்றுமே முதருப்பைதியி விடுதலுமலர்மாதென்னக்
கற்றையுங்குழன்மின்னொரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
னற்றடம்பலவுங்கண்டி நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்பு கௌதமர் ஏழுதருப்பையையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலே போட்ட அளவில் இலட்சுமிபோலக் கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்து நீங்கள் சுவாமியின் சந்தியிலே நாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புச் செய்தார்கள். (உ)

மந்திரம்பாவும் வெந்தி மலைதனக்கடுத்தகீழ்பா, விந்திரதட முண்டந்த விந்திரன் முதலேகண்ட, தந்திரத்தமர்தாமுமதிற்றின மூழ்கலாலே, சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குமைந்தருவின்மலை.

(இ-ள்) தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திக்குில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு-அதுதேவேந்திரன்முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் நித்தியமுழுத்தலாலே சந்தனக்குழம்பின் வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின்மாலையினுடைய வாசனைமணக்கும்,

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிந்திடிந்பருகிற்கோடி
பிரம்பாதகம்போமென்று லதினலம்பேசலாமோ
சுரர்பதிரமூழ்கின்முன்னே தொடர்ந்ததிவினைகடர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ)மேன்மைபொருந்திய இந்திரதீர்த்தத்தில்தைப்பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைஜலம் ஆமைனஞ்செய்தால்கோடி பிரமஹத்திதோஷிழ்மோமென்றாலதன்பெருமையைப்பேசக்கிடமோ இந்திரன்முன் அதில்மூழ்கித் தண்ணீர்பற்றியதீவினைகளை நீக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனுள்ளளவும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான். (ஈ)

அங்கிதன்பெயராதீர்த்த மருணைமால்வனாதன்கீழ்பால்
பொங்கியதனின்மீனந் திங்கட்பூரணையின்மூழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திலழவரால்வந்து
தங்கிவினைபுர்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருஞ்சலத்துக்குத்தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றென்றுண்டு - அதில் பங்குனிமாதம் பெளர்ணமியில் முழுவினாச்செம்மைபொருந்திய மீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாயையுமுடைய மாதர்களாலே வந்து பொருந்திய பாவமுந்திருந்தருமமும் தவசம்சேருந்-எ-று. (யக)

வன் னிமுன்னொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்காதற்
றுன்னியமடந்தைமானா விருப்பத்தன்கவானகயந்தப்
பன்னியர்வடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்படர்ந்தபாவந்
தன்னேத்தான்கண்டவந்தத் தடத்தின்மீடும் துசாய்த்தான்.

(இ-ள்.) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாள் வேதமுணர்ந்த ஏழு முனிவர்களுடையபத்தினிகளாவிருப்ப அதைத்தனதுடென்சாதி யாகியவாகாதேவி யென்பவளறிந்து அந்த ஸ்திரீகள் ஒருபத்தைத் தானெடுக்கப்புணர்ந்துமேலே நனைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தன் னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (யஉ)

தென்றிசைதருமதீர்த்த முளத்திற்செறிந்துமழ்கிந்
பொன்றிகழ்வடிவமாகு முடற்பிணிபொடியட்டோடும்
வென்றியிந்காலன்முன்னாள் விதிப்படைதொடரமேனி
ருன்றியசாபந்தீர்த்தா னதனிடைக்குளித்துமாதோ.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தபைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமென்றென்றுண்டு-அதில் அடைந்துமழ்கினால் உடல்பொன்வடிவமாகும் தேகத்திலுள்ளவியாதோபம் வெறறிபொருந்திய பீர்ம் மாவின்னு ஆயுதந்தொடர்ந்து தேகங்குன்றினைத் யமனானவன் அதில் முழுவினாச்செய்துக்கொண்டான்-எ-று. (யக)

நீலகிருநிநுதிதீர்த்த முளதுமேனிநுதிதிகாணத்
தாங்கதன் முழுக்குருக்கரும்பகையனைத்துந்திரும்
ஒங்குமத்ததத்தினமுன்னே யுருக்கே ந்ருதிமழ்கி
விங்கியகனந்கட்பேழ்வாயலகையவிசையமபெர்ருன்.

(இ-ள்) நீங்குதற்கரிதாகிய ந்ருதிதீர்த்தமென்றுந்ருதிமூலையி னிருக்கின்றது-அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந் திரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே ந்ருதியானவன் நெருப்புநிறம்பொன்ற கண்களையும் ஆழ யாகியவாயையுமுடையபேயைத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டான். (.)

வுசையறமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணத்தீர்த்த
ரசைபெறவதன்மீழ்க்கிந் கிரகமொன்பாணுந்ரும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுஞால்விடத்திலவாயு
திசையினற்பவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்திரும்.

(இ)நீழ் மந்தஅருணகிரிக்குமேற்குத்தீர்க்கில்வளப்பமுள்ளவரு

ண்தீர்த்தமென்றொன்றுண்டு-ஆசையுண்டாக அடல் முழுவினாஸ்
ஒன்பதுகிரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும். முன் அந்த ஒன்ப
துபேருமதில் தங்களிடத்தையடையமு முதுவார்கள் வாயுதீர்த்த
மென்றொன்றுண்டு-அதில் முழுவினாஸ் எல்லாத்துன்பமுந்திரும்.

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுவினாவ்றுமைபோமத்
தடமதிர்குணபாலீசன் மருத்துவரீசமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறிந்ததனின்முழுகிற் புலையிர்கடையபோ னு
மடைவுடன்வருணநான்கி லதிகமாயனைச்சேரீவாரீ.

(இ-ள்) வடக்குத்திக்கிலே குபேரதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு-
அதில்முழுவினவர்களுடைய தரித்திரம்நீங்கிப்போம். அந்நிருக்கி
முக்கு கசானியதிக்கிலே அசுவனிகேவர்களாலே உண்டாக்கப்ப
ட்டதீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுவினாஸ் நீசனாப்பார்க்கிலும்
இழிந்தவராயிருந்தாலும் பெருமையோடு நான்குவருணத்திலு
மதிகமாகிய பரமசிவனைச்சேருவார்கள்—எ-று. (யௌ)

அந்தகத்திடத்திற்கென்பா லகத்தியத்தடமுண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாத முழுகியுட்கொண்டபேர்கள்
சந்திரவதனங்கண்டார் தமிழ்க்கவிக்கரசராவர்
செந்திரமயிலுங்கல்விச் செல்வியுஞ்சேருமன்றே.

(இ-ள்) முன் தெற்காகச்சொன்னயமதீர்த்தத்துக்குத்தெற்காக
அகஸ்தியாதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு- அதிற் புரட்டாசிமாசத்திலு
முழுவினாஸ்கைஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனையொத்
தழுகத்தைப்பார்த்தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்
கமியுற் சரஸ்வதியும் அவரிடத்திற்சேரீந்திருப்பார்கள்-எ-று (யௌ)

தனபதிதத்தைச்சேர வதிஷ்டனூர்தடமுண்டந்த
முனிவனாப்பசியில்முழுகி முனிவரிற்றலைமைபெற்றா
ரணையதில்முழுகினூர்கட் கங்கமுஞ்செங்கைநெல்லிக்
கனியெனவிளங்குபாவக் கடலதுங்கடப்பரன்றே.

(இ) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்கருகேவதிஷ்டதீர்த்தமெ
ன்றொன்றுண்டு அதில்வதிஷ்டர்ஐப்பசிமாசத்திலுமுழுவினாஸ்க
ளுக்கெல்லாம்முதன்மையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்டதீர்
த்தத்திலுமுழுவினவர்கட்குச்சாஸ்திரங்களெல்லாமுள்ளனகைநெல்
விக்கனிபோலவிளங்கும்-பாவமாகிய கடலையுந்தாண்டுவார்கள். (.)

கங்கைவேர்த்ருமரணனை முகத்தவன்கதிம்ராஸ்வெற்பின்
மங்கையோர்வடுகன்கன்னி மதியமெண்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடந்தைதேவர் குடைதடம்பலவுஞ்சுமு
மங்கதோர்தடத்தின்மேன்மை மறைகளுமறிவுறுதே.

(இ-ள்) கங்கை-மீவலாயுத்தையெந்திபசப்பிரமணியர், விக்கினே
ஸ்வரர், டார்வதி, வயிர்வார், சூரியன், சந்திரன், சத்தகன்னிகள்,

அஷ்டவசுக்கள், சரஸ்வதி, மற்றுமுள்ளதேவர்கள் முழுகியதீர்த்
தங்கள் அனேகமுண்டி அதுகளில்ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின்பெரு
மையையேதங்கள்கூடச்சொல்லஅறியாதுகள்—எ-று. (௧௧)

ஒருநதிதானுமொவ்வாத் திருநதிவடபாலாக

வருநதிமுழுகிப்பூமான் மாயவனுரத்திற்சேர்ந்தா

ணருமதைபரவுஞ்சோணை நன்னதென்பாற்றோன்றுஞ்

சுரநதியமுனைபொன்னி பணிந்துதந்தியரத்தீர்த்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையும், ஒப்பச்சொல்லக்கூடாததிருநதியென்று
ஒருநதி-அருஞ்சலத்துக்குவடக்குப்பக்கத்தில்உண்டி, அதில்இல
ட்சுமிமுழுகிவிஷ்ணுவினுடையமார்பைச்சேர்ந்தாள-நர்மதாநதி
வணங்குஞ் சோணையென்றுஒருநதி-அருஞ்சலத்துக்குத் தென்
பாரிசத்திலிருக்கும், அதில் கங்கை-யமுனை-காவேரிமுதலிய நதி
கள்முழுகித்தங்கள் துன்பத்தைப்போக்கிக்கொண்டார்கள். (௨௦)

புண்ணியவாறுதெய்வ மலைக்குமேற்றிசையிற்பொங்கு

நண்ணியபுண்ணியாற்றா றொன்றுபேர்நகரத்தானும்

எண்ணியநதியின்முழுகி யீழமென்ன மரசன் நீங்காம்

பெண்ணியல்வடிவத்தீர்த்தான் வடிவமும்பேறும்பெற்றான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்திய அந்தமலையின் மேற்பாரிசத்திலு
புண்ணியநதியென்றுஒன்றுண்டு, அதனருகிலேபுண்ணியாற்றார்
என்று ஒருநகரமுண்டி-அதிவிருந்த ஈழமென்கிறஇராசன் தனக்
குத்திக்காகவந்தடைந்த பெண்ணுருவத்தை அந்த நதியில்முழு
கத்தீர்த்துநல்லஉருவமும்மேண்டியபேறும்பெற்றான்-எ-று. (௨௧)

திருந்துசேயாறுமுன்சொற்றிருநதிவடபாற்றோன்றும்

பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வே ளழைத்திடப்புனிதநீரி

லருந்திகழயிலோன்முழுகி யசுரனாத்தொலைக்குஞ்சீரு

மருந்தயிலமரச்சேன பதியெனும்வரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகியசேயாறுஎன்னுநதிமுன்சொன்னதிருநதிக்குவடபா
ர்சத்திலிருக்கும்அது முன்சுப்பிரமணியர்வேலெறிந்துஅழைத்த
தீர்த்தம் அதில் மிகவும் பிரகாசிக்கின்றவேலையுடையஅந்தச் சுப்பி
ரமணியபோ முழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானம்
செய்யுந்தேவர்களுடையசேனாபதியென்கிறபேருமபெற்றார். (22)

திருத்தராலயத்தினுள்ளே சிவதடமுளதுநித்தங்

சுருத்தினால் நினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்

உருத்திராடவருமாசி மகத்திலேயுகந்துமுழுகி

சுருத்தினிவிருந்துதேவ ளொவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமியினது ஆலயத்தில் சிவகங்கையென்று ஒரு தீர்
த்தமுளது. அதைத் தினைத்தோறும் தன்மனதிலேநனைத்தால் கங்
கையில்முழுகின புலனுண்டாகும், அதேகருத்தீர்த்தர்கள் மாசிமாத

த்திலே ஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனரூடராய் எல்லாத்தேவர்
களிலும், மேன்மைபெற்றார்கள்—எ-று. (௨௬)

சக்கரதீர்த்தமந்தத் தடத்தினிற்குணபாற்றோன்றும்

மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்

அக்கனாவலமாய்வந்தோர் முழுக்கிரோருந்தினோர்கள்

துக்கசாகரம்விட்டசன் றுணைப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தம்-முன்சொன்ன தீர்த்தத்துக்
குக் கிழக்கிருக்கின்றது-அதுமுன்னமே சமுத்திரத்தினிற்ம்போ
ன்றவிஷ்ணுவராக அவதாரத்தில் முழுக்கிப்பெறுபெற்றதாகும் அத்
தீர்த்தத்தைவலமாகவந்தவர்களும், அதில் முழுக்கினவர்களும் அந்த
நிலை உட்கொண்டவர்களும், துன்பச்சமுத்திரத்தில் நின்று நீங்கிச்
சிவனது இரண்பிபாதத்தையுட்கொண்டபெறுவார்கள்-எறு. (௨௭)

நாயகனமருங்கோயின் மருங்கினினளிநக்கோயிற்

றாயவன்பெயராதீர்த்தந் தியவன்றிசையிற்றோன்றும்

காயமத்தடத்திற்றோய்த்தார் பிறவிபாங்கடலிற்றோயா

ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்ததிவினையுந்தீர்ப்பார்.

(இ) அருணாசலசுரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப்
பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தம்
உண்டி-அதில் முழுக்கினவர்கள் பிறவிச்சமுத்திரத்தல் முழுகார்கள்
ஆயிரம்பிறப்புகள்தோறுஞ்சேர்ந்ததிவினையைத் தீர்ப்பார்கள். ()

அத்தடன் முழுக்கிச்செம்பொன்ன னுவளவளிப்பா ராகிற், சத்த
சாகரஞ்சூழிந்தப்புவிலாந்தனத்தினு லு முத்தணிமணியினு லு
நிறைந்து முழுதுமிசன், பத்தர்பாலளிக்குமந்தப்பலத்தி னுமதிக
மாகும். (இ) அத்தீர்த்தத்தில் முழுக்கித்தங்கம் ஒரு அணுவளவுகொடு
ப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூயிள்லாம்சொன்னத்தி
னாலும், நவரத்தினங்களினாலும் நிறைந்து அவைகளையெல்லாம்
சுவாமியினுடையபத்த ரிடத்திற்கொடுக்கும்பலனிலுமதிகமாகும்.

தேனகுதடத்தின்மூழ்கிச்செய்யவானீர்தோர்வெள்ளைத் தான
வாரணஞ்சூழ்செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி, மேனகையர
ம்பைதுயகவரிகளிரட்டமேவியானிலோர்மயிர்க்கோர்க்கர்பமரன்
பத்தந்தருப்பரன்றே. (இ) தேன்பொருந்திப்புஷ்பங்கையுடைய
அத்தீர்த்தத்தில் முழுக்கிச் சிவப்பப்பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள்
மதங்கொண்டவெள்ளையானைஞ்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்டமகாமேரு
போலுஞ் சொன்னவிமானத்திலெறிக்கொண்டு மேனகை ரம்பை
இருவரும் பரிசுத்தமாகியகவரிவிசப்போய் அப்பசவின துமயிர்
ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்—எ-று. (௨௮)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்கோல

நீலமால்வறாபொனீஸ் நெருங்கியவிமானத்தேறிச்

ஞாலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்

பாலலோசனர்வாழ்கின்ற பரபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேழுமுகக் கறுப்புப்பகவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத் தினமிழைத்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையுட்பிடித்துக்கொ ண்டி பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவனுடையபரமபதத்தில் இருப்பார்கள் — எ-று. (உஅ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்முத் தின், கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமைமவர் குழாங்கொண்டே த்த, வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வர் மழைக்குடைசெருப்புத்தந்தோ, கொள்ளாரும்பரிமாவீந்தோ ரிந்திரப்பதத்திற்சேர்வார்.

(இ-ள்) அத்தீர்த்தத்தில்முழுகிவெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொ டுத்தவர்கள் ஆயிரம்வெள்ளைரிஷபங்கள்சூழ்ந்த முத்தினால்அலங் கரிக்கப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள்கூட்டமாகச் சேர்ந்துவணங்கச் சுவாமியினதுபதத்தில்சேர்வார்கள் மழைக்கு டையும் பாசரட்சையுங்கொடுத்தவர்இகழ்தவில்லாதகுதினாகொடு த்தவர்தேவேந்திரபதவியிற் சேர்வார்கள் — எ-று. (உக)

கண்ணியைத்தானமாகக் கனாதனிலளித்தோர்தேவர்

பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டின்

மின்னிகழ்மலரோனாட்டில் விரும்பினதுகர்த்துதேவர்

சென்னியால்வணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்களையிலே கணிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அள காபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்தியபிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றைபெல்லாம்அனுபவித்து தேவர்கள்தலையாலேவணங்கஅதன்பின்சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்

தித்தமாங்காசியீதோ ரனப்பலன் நனக்குநேரா

தத்தலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னஞ்

சத்தியவருணைநாட்டி னனப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில்கோடி அருமையாகிய தனசிகளு க்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலனானது தித்தியமாயிருக்கிறகா சியில்பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தில்ஒரு அன்னப்பல னுக்கும்ஒவ்வாது அப்படிப்பட்ட காசியில் அநேககோடி தபசிகளு க்குப்படைத்த அன்னத்தின்பலன் உண்மையாகிய அருஞ்சல ஸத லத்தில்படைத்த அன்னத்தில்ஒரு அன்னப்பலனுக்குஒப்பாகாது.

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோர்சன்

சேவடி திழுவிற்புகள் கிணைய ன்கொருக்கிலாம்பவார்

மாவிலைபார்சுவிட்டோர் மற்றொருவிடைமேலேறி

மேவிடுஞ்சிவலோகத்திற் பவனிபோயுலப்பன்மே.

(இள்) பகவின்னுளட்படியளவுபூமிபிராமணர்கட்குத்தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடையசுற்றத்தோடுகளித்துவாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப்பெருமைபொருந்திய நீலிபங்களைத்தானஞ்செய்தவர்கள் வேறு, நீலிபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனதுலோகத்தில் பவனியாகப்போய்சுற்றத்தோஷித்திருப்பார்கள் சாலைகள்சமைத்தோர்ந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி கூலமார்தடங்கள் கண்டோர் குவிசனூர்பதத்திற்ேர்வார் ஆலபமெழுதித்தூர்த்து விளக்கட்டோரலங்கரித்தோர் மேலையினயிவிற்பாந்தண் மெத்தையிற்றுயில்வரன்மே.

(இ-ள்) அருணாசலத்திலேசாலைவைத்தவர்களுடைய நந்தவனத்தைத் தவர்களும் கிணறுகள் மணற்குன்றுபொருந்திய ஞாங்கள்வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியைஅடைவார்கள்-ஆலபத்திலுள்ளபள்ளம்நிரவிமெழுதி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த்திருப்பாற்கடல்மத்தியில் சரீர்பசுபனத்தில்யோகநித்தினைசெய்வார்கள்—எ-று. (நங)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவநீர்ப்பந்தல்வைத்தோர் செழிக்குமேற்பதவிதனனிற் றேவருந்துதிக்கவாழ்வார் புழைக்கைமாவூரியரன்பர்க் கணிகலைபுனைவித்தோரோரிழைக்களவிற்றந்தகால மிறைபதத்திருப்பரன்மே.

இ. ஜலமரிநாகயக்கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்கள் செழிப்பானமெலாகியபதவியில் தேவர்களும்புகழும்படி வாழ்வார்கள்பாணையுரிபோர்த்தசிவனுடையஅன்பருக்குவஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒருஇழைமீக் களவிற்றந்தகாலம்சிவபதத்திவிருப்பார்கள்

மடஞ்சலமத்தவர்களந்த மடத்திலோர் துகட்டோர்கற்பமிடம்பிடித்தழியாவீட்டி விருப்பர்வேறிற்றந்தபேர்க்கும் விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினாலுதுதிவேள்விக் கடன்சுழித்தனமோலந்தக் கூலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

(இ) இத்தலத்தல்ஒருமடங்கட்டினவர்க ளம்மடத்திலிருக்கிற ஒருதுகளுக்குஒருசுறப்பகாஸ்கெடுதலில்லாத மேகாஷத்தில்தலைபெற்றிருப்பார்கள் பின்னு மவச்சாவாயிறந்தவர்க்கும்விஷிங்குடித்திறந்தவர்க்கும்விதியாகஉறுதிபொருந்தியபிதிரியாகம்அத்தலத்தில்செய்தால்அவர்கள்குலத்தாமல்லாருக் கதியிற்சேருவார்கள்.)

காகமுன்பலிபீடத்திற் பவிதனைக்கவரும்போதி லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்தினுடே ஒருகையானமதுகோயில் விளக்கியதெனவுக்கொண்டு பாகசாதனனாவாயுட்பதியினைப்பாடனிற்தான்.

(இ-ள்) ஒரு காக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக்கோயிற் பவிடத் தில்லைத்திருக்கிறபவியன்னத்தை வாயினுற்கிரகிக்கிறபோது தன்னுடைய சிறையால் கீழையடித்தது- அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலபத்தினுள் பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்று நினைத்துத்தேவேந்திரன் வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தக்காகத்துக்குக் கொடுத்தருளினார்—எ-று. (௩௬)

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேடருமணியொன்றங்கே சிதறியோர் விளக்கிற்கூட்ட
வாடியபெருமான்நீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீதியார்நெறியுங்காட்டி வினாந்துசாலோகபீர்தார்.

(இ-ள்) ஒரு பெருச்சாளியானது கோயிலில் வகையுண்டாக்கும் போது தேடிதற்கரிய மாணிக்கமணிபொன்று அங்கேசிறிசீசந் திதியிலே விளக்குப்போலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்தசுவாமிபா னவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அதற்குஞானமார்க்கத்தை த்தெரிவித்துச்சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்—எ-று. (௩௭)

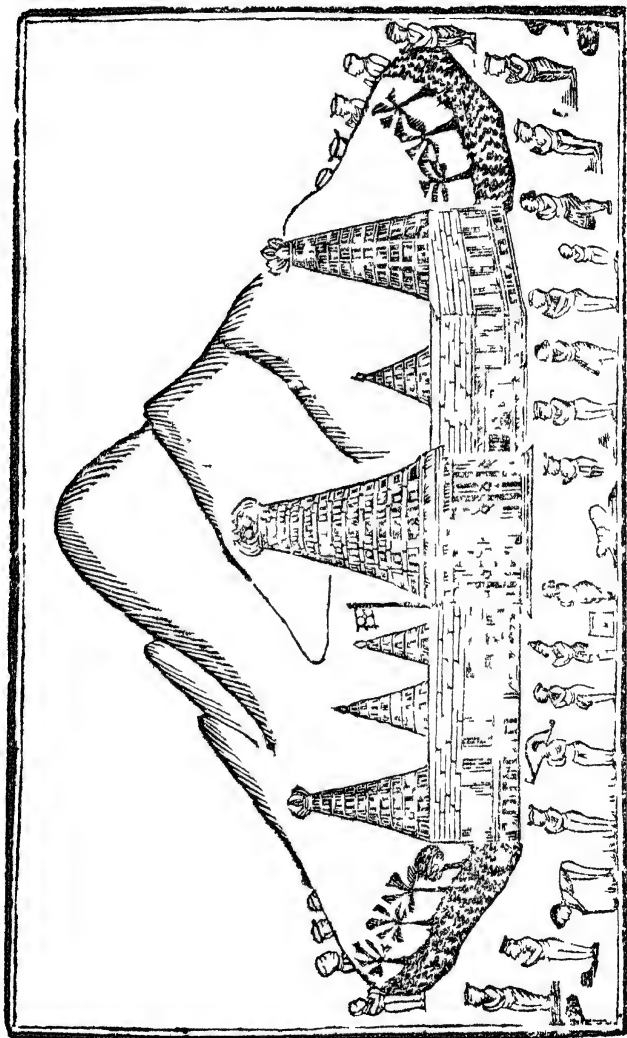
சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்து நூலைக்
கலந்துடனினைழக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழரசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
புலர்ந்தபின்னெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

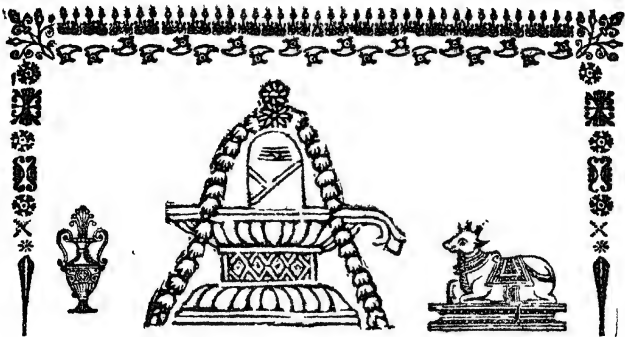
(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒரு சிலந்திவாயினாலாலேபின் னவிடதுவஸ்திரம் நெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியை இராஜாவாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவி யோகமானபிற்பாடு விஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்—எ-று (௩௮)
அறுசீரடிஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒரு மணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ்விடத்தில்லைத்தோ னொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்னவேற்றுமை யகன்ற பதவிசார்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப்பதிவளம்தெ னவுரைத்துப் புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தே யிருந்தன னான்மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன் மணலைச்சிவனுருவ மென்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன் மேலாகியகதியைச்சேர்ந் துசிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமலிருக்கிறுசாரூப் பியபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாத அருணாசலத்தின்வளம்பிது வென்று தாமமாமலர்போல் முகமலர்ந்து சொல்லி இருந்தார் நா ன்கு வேதங்கையுஞ்சொன்ன பிரம்மா—எ-று. (௩௯)

எட்டாவது - தீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

திருமலவலம்புரிச்சருக்கம்

அறுசீரடி பாசிரியவிருத்தம்.

கன்கமலகன்கமலத் தடவ்களதுபெருமையினும் களித்தேன்
னந்த, வனகமலவலம்புரியுஞ்செயலிணையுந்தெரியவுரைத்தருள்
வாபென்று, சன்கமுனியெழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமமைகிழ்
ந்து கிரணக்கோயிற், றினகரனூர்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்
கடவுளினவ செப்பலானான்,

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிரமாவே பொன்போன்றதிற்
த்தையுடைய தாமரைப்புஷ்பங்கள் சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின் பெரு
மையைச் சொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன், பாபரகிதமாகிய
கிரியைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்
று சன்கரிவியானவரீ எழுந்துவணங்கிச்சொன்ன அளவில் மனது
சந்தோஷித்துச் சூரியன் தனது கிரணமாகிய திறவுகோலாலே திற
ந்துமுடிந்தாமரைமலராகியகோயிலில் வாசஞ்செய்கின்றபரிமா
சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

கற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்
டார், அற்பதவம்புரிந்தவருக் கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ,
சிம்பரன்றன்புகழ்கேட்கும் விருப்புடையாயெனவுணக்குச்செப்
பாதின்றே, னற்புதவிக்கதையமுதைச் செவிவழியே புகட்டின்ப
மருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம் அரிதாகியதவஞ்செய்தவர்களும், அதன்
பெருமையை யறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்க
ளுக்கு அருணைசலத்தை வலஞ்செய்யும்பெருமையை அறியக்கூடு

மோ' பரமசிவனுடைய புழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவனென்று உனக்குச்சொல்லத்தொடங்கினோம், அந்நிபதம்பொருந்தியஇந்தக் கதையாகிய அமிர்தத்தை உன் தாதாகிய வாய்வழியிலேபுகட்டி இன்பமாக அருந்தென்றுசொன்னார் பிரம்மா. — ஏ-று. (உ)

சோணகிரிவலம்புரிதல் பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு, * மேணரகக்குழிபுகுதா தீரியமுத்திவழிக்கேறேன ணியாகும் சாணரியதவத்தினுக்குமறத்தினுக்கு மரும்பொருட்கு ங்காணியாகும், வாணுதன்மில்லிடத்திருக்குந் சுண்ணுதலைமன முருக்குமகிழ்ச்சியாகும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்கிறது பிரப்புளன்கிறபெ ரியக லைத்தாண்டிதற்குஒருதோணியாகும்எழுவரகக்குழியிலும் புகுதாமல் அருமையாகிய முத்திவழிக்குஏறுகிறதற்குஏணியாகு ம்காணியாயிருக்கும் ஒளிபொருந்தியமெற்றியையுடையபார்வதி யைவிடப்பாகத்திலவைத்திருக்கின்ற சாமியைமனதையிருக்குஞ் சந்தே ஷமாகும்-ஏ-று. (ங)

காசிமுதர்சிரப்புடையதலங்காளிலேயிருந்திறையைக்கற்பகால ம், பூசைசெய்யுமொருபலமு நெயிங்காலமரியதவம் புரிகைதானுந், தேசிகருரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருஞ்சித்திதானு, நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென்றுரைப்பதற்குதிகராதாமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டசிரப்பையுடையதலங் களிலிருந்துசுவாமியைக்கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேக காலநீர்வசெய்தலும்குருசொல்லியமுரைப்படியேசமாதியிலே யிருந்துஅடைகின்றசித்திகளும்அருணாசலத்தைவலம்வரவேண் மிமென்றுசொல்லியபலனுக்குநிகராகுமோவென்றுசொன்னார், ()

அருணகிரிவலம்புராகென்றுரைப்பளவிலதிகபிரமத்தீந் கு நருபலையினளவும்துவருந்துபவாட்வருந்தநடி நடுங்கியோடு, மருபுபெருப பொருள்கவர்ந்தபழவீனையுக்காங்குவித்துவழிகொ ண்டேடகும், குருபரற்குத்தவரிமைத்தகொடீவினையுட்பயந்துகரு க்குலைபுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லுமளவில் பிரமஹத்திபாதகம்போய்விடும், நருமதையார்நூற்றளவும்துவை ப்பானப்பண்ணியபாவமும்வருத்தமுற்றநூற்றடுங்கியோடிப்போ குட், பிரருடையபொருளைக்களவுசெய்தபழமையாகியபாவமும் ஸ்சுவித்துக்கொண்டு ஒடிப்போகும், குருவாகியசுவாமிக்குத் தவறசெய்தபாவமும்பயந்துகருப்பங்குலைந்துஒடிப்போகும். ()

* எழுவரகக்குழியென்பது-ஏணரகக்குழி எனத்திரிந்தது தென்மொழிவழிக்கு.

அர்தவினையுடன்படலும்பெருங்காற்றினெறிசுடர்போலவி
பாற்றிருத், தந்தையனாக்கடிந்தவினை கருடனூற்றவரவெனவே
தளர்ந்துமாயு, மைந்தனாயுமகளினாயுந் தொலைத்தவினைக்கடல்சு
வறிவறியவாகு, மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்கும்பு
மெதென் றிசைக்குந்தானே,

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தை வல
ஞ்செய்யுமென்று நினைத்த அளவில்கூறைக்காற்றினெறிசுடராகவிருத்
கும் தீபுழைபாலஅவிந்துபோகும், தகப்பனைக்கொன்றபாவமும்
கருடனைக்கண்டபாம்புபோலநடுக்கத்தையடைந்து ஒடிப்போகும்,
யிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையுங்கொன்றபாவமாகிய கடலும்வந்
திப்போகும், எம்முடையசுவாமியினதுதிரவியத்தைத் திருமுன
பாவமும் நானிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஒடிப்போகும்—(சு)

ஒரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினை யுதவா நிற்கு
மீரடி ராசகூய பலந்தருமினி யமுன்று
மேரடி பரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவாரீக்கியாகப் பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து
ஒரடியிடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும், இர
ண்டடிக்கு ராஜகூயயாகபலன் சித்திக்கும்மூன்றடிக்கு அஸ்வமேத
பலனுண்டாகும், நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ்சித்திக்கும்.
வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களையும்
தலங்கொண்மூன்றடிகளினால் டானத்தின்பலத்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியாகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பல
ன்பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தபலனை உண்டாக்கும்- இரண்டடி
யின்பலன் சருவதீர்த்தமாடியபலன்களாக்கொடுக்கும்- மூன்றடி
யின்பலன் சோடசதானப்பலனைக்கொடுக்கும்- நாலடியின்பலன்
அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும்—ஏ-று. (அ)

வைத்தேவாரடியேபூசைப் பலனெலாம்வறுக்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேவிங்கந் தாபித்தவறுதிறல்கு
மெய்த்தேவையடிமூன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதுபிக்கோயில் சமைத்தபேரொல்லாநல்கும்.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப்பூசாபலன்
களெல்லாம்பலிக்கும்- இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்த
பலனைக்கொடுக்கும் - மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானஸ்தூபிகளையு
டைய கோயில்களைக்கட்டிய பேறுகொடுக்கும். ஏ-று. (க)

அறுசீரடிபாசியவிருத்தம் - வேற்றுவுண்ணம்.

நீடருணகிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ ருருத்திதீர்வாணிலை
கைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர் மகேசுரத்தம்பதத்
தடைத்தார் நதியுஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைத்தமலை வலமாகவெழுந்
வதொருமூன்றடியிட்டார்க்கே, கோடிதலைமுறைபவரைக் கிவலோ
கத்தனிந்கொடுப்போப்க்குடிவைத்தாரோ.

(இ-ள்) 'நீண்டஅருஞ்சலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று
ஒரடிவைத்தவர்கள் உருத்திரபதவிபையடைவார்கள், இரண்டடி
வைத்தவர்கள் மகேசுரபதவிபையடைவார்கள், மூன்றடிவைத்தவர்
கள் கோடி தலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டு
போய்ச்சேர்க்கும்—எ-று.

(ம)

நன்றிதருமருணகிரி வலமாகச்சிறி துவழிநடந்தபேர்க்குத், து
ன்றுநெடுங்கிரணவெள்ளிக்கயிலைமலைவழிகுகித்தொடியாதிர்க்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாய் நடந்தவழிப்பாலுறுத்து மழற்சியாலே,
சுன்றியகாவரைக்காணிற்குநிறிகாவரைப்போலக்காணும்பாலம்.

(இ-ள்) நன்றிவைக்கொடுக்கும் அருஞ்சலத்தைவலமாகக்கொ
லுச்சுந்தாரம் நடந்தவர்களுக்கு நெருங்கிய கிரணத்தைவிசுடின்ற
வெள்ளிமலையாகையதத்திற்குப்போகிறவழிசீக்கிரத்தீவ்வொ
டியுமல்லாமலும் அம்மலைவலமாகப்போகிறபோதுபருக்கை
க்கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் சுன்றிப்போன காவையுடையவ
ரைக்கண்டால் யுமென்றபயந் துபாவங்கள்ஓடிப்போகும். (மக)

வண்ணிமலைவலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்றொருவாயுவச
த்தினாலே, புன்னகரமணையவிடம்புகுதிவதுகயிலையெனப்புனித
மாகு, மின்னுமவர்பதத்துகளொர்மனிதருடச்செறியிலவநிதப்பு
நீர்க்கும், துன்னுமவர்பிறப்பொழியும்வலம்புரிந்தோர்பெருமைக
ளென்சொல்லுவோமே.

(இ-ள்) அச்சிவிமலையவலம்வந்தவர்கள்பாதத்தில்ஓட்டியது
வொன்றுகாற்றினால்நகரத்தைப்பொத்ததுடங்கனிந்தீச்சீந்தா லதுவு
ந்நகரையப்போல்பரிசுத்தமாகும்இன்னும்வலம்பந்தவர்கள் பாத
த்துகளில்ஒன்றுமனிதரதுதேகத்திற்பட்டால் இறப்பும்அவர்களை
பின்பற்றியருகிறபிறப்பும்நீங்கும்அப்படி யாகும்போதுபிறதக
ளஞ்செய்தவர்களுடையபெருமைகளைஎன்னசொல்லுவோம். ()

புடாதிந், சந்திரன்வெண்குடைபெயிக்கு மிரவிவிளக்கெயிக்குமக்
கைதருமநீதாங்கும், மந்திரமேவிந்திர ணாவழிக்குமலர்ப்பரப்பிடு
க ளைகைக்கோமான், வந்தீரெசெயதருகுவுந்நீ கத்தமலர்முழ
புதாரிவாள்வகக்கூடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பாமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற கைலாயமலையைச் செரும்போது கந்திரன் வெள்ளைக்குடைபிடிப்பான், சூரியன் விளக்கெடுப்பான், தருமதேவதைகைதாங்கிவரும், தேவேந்திரன் வருகிற வழியில் புஷ்பக்கொப்பரப்புவான், குபேரன் தண்டஞ்செய்து சமீபத்தில் வருவான், அஷ்டவசக்கள் புஷ்பவருஷங்கொப்பொழிவார்கள். - ஏ-று. (மக)

மேனகையுமாம்பையுட னுருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணையார்க்கும், காண்டமபுரிவர்க்கா நதியுடனேயமுனைநதிகளரிவீசும், போனகவின்னமுதுமலைத்துகிறுமுதிலெடுத்தெக்டோபாரும்போது, நானமுங்கொண்டவீரமடந்தை நானுமுன்னேமறைபுகழ்ந்துமடக்குந்தானே.

(இ-ள்) மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும் திலோத்தமையும், வீணைவாத்தியத்துடனேசங்கீதம்பாடி தடனஞ்செய்து கொண்டு வருவார்கள், கங்கையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிக்குகாண்டி வருவார்கள், சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் - மலையனவு வஸ்திரங்களையும்மேகமெடுத்துக்கொண்டு எதிர்வரும், இடக்கூழி பூவும் - கஸ்தூரியங்கொண்டி வருவான், முன்னே சதுர்வேதங்களும்புகழ்ந்துகொண்டிவரும். - ஏ-று. (மசு)

சேர்பொதிந்துகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலும்பலமொவ்வாதல்
ஆர்ப்பொலிசடையன்சொனா சலத்தினவலமாய்ச்ஞமல்
கார்பலனென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேர்க்கண்டைகுதித்துவிடையாடுகின்ற கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களிலாடிபலனும், சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தலனும், யோகஞ்செய்தவினாலேவர்த்தபலனும் ஒப்பாகாது, ஆத்திமலையைத்தரித்த சடைபையுடைய சிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால் கார்பலமென்றெண்ணுமல் முழுப்பலமாகும் நினைக்குப்போது - ஏ-று. (மரு)

நிரந்தரமிமையோர்போற்றதெடி யமால்வறையைச்சுழிவோ
பரந்திரிமவழியிற்றோன்றும் பரவினாற்சிவந்தபாதம் நீ
வாங்கொளவணக்கும்வானோர் மகுடகோடிகளிர்தைத்து
விரிந்தசெய்யணிகடாங்கி ஸ்ரீவஞ்சிவக்குமாதோ.

(இ-ள்) எட்பொழுதும் தேவர்கள் வணக்கும் பெருமைபொருந்திய அருணாசலத்தைவலஞ்செய்து வாரங்களுடையவழியிற்கிடக்கிற பரங்கல்லுகளை மிதித்துச்சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறுகிறதற்குவணக்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிர்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினகோடிகள்தாங்கி மறுபடியுஞ்சிவக்கும். (

காண்டகொடுக்கப்பெற்றென் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடப்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த]

ருனுடைப்புழுக்கடேறி நரகிடைபூசலாடி.

தானிடர்ப்படுவதல்லா லுய்கிலர்சனகவென்றார்.

(இள்) அப்படிப்பட்ட அருஞ்சலத்தை வலஞ்செய்யாதவர்கள் கால்
தடையுண்டாய் நடந்துதிரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், கறுத்த
கண்கள் நன்றாகத்தெரியப்பெற்றென்னபிரயோசனம், அரியமா
னிடப்பிறப்பாகபிறந்தென்னபிரயோசனம், மரமிசம் திரண்டபுழு
க்களையுடையதேகத்திற்சேர்ந்து நரகத்தில் வீழ்ந்து அலைந்து துண்
பப்படுவதல்லாமல் பிழைக்கமாட்டார்கள் எனவே என்றார் சிர்மா.

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கவசமாவேண்டி
லஞ்சியபகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டி
பிஞ்சிளமதிபோனல்ல புதல்வனாப்பெறுதல்வேண்டி
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுந்தவிர்க்கல்வேண்டி.

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்ல ஸ்திரீகளுடையபேரகம்வேண்டி
னால் அரசர்களைகவசமாகவேண்டிமானால் அஞ்சத்தகுந்த டகை
யெல்லாம் அந்தக்ஷணத்திலேநீக்கவேண்டிமானால் பாலசந்திரன்
பேரால் நல்லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டிமானால் ஆகாமியசஞ்சித
பிரார்த்துவமாகிய முடமலங்கொயு நீக்கவேண்டிமானால். (யஅ)

முயலகனலகைபூத கணங்கோமுனியவேண்டி
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
வியவிசையறியவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்
மயலறுபுகழுவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

(இ) முயலகன்போன்ற இராஷ்டிரையும் பசாசுகளையும் பூதகூட்ட
ங்களையும் கொடுக்கவேண்டினால், துன்பத்தைச்செய்யும் வியாதி
களையும் தேகத்தில்தவரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இயவி
சைமுதலாகிய கல்விபையேண்டினால் அழகைவேண்டினால் குற்ற
மற்றகீர்த்தியையேண்டினால் அம்மலையை வலஞ்செய்வார் பெரி
யோர்கள். — ஏ-று. (யக)

வரத்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்போன்
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாய்ச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன்மறைபூண்பார்.

(இ-ள்) சிவோஷ்டமாயிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையைவலஞ்செய்த
வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள்.
ஸ்திரமாயிய சோமவாரத்தில் வலமாய்வந்தவர்கள் தேவேந்திரன்
பேரால் ஏழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தையடைவார்கள். (

மங்களதினத்திற்குழுவோர் கடனுடனவறுமையீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புநீதிச்
கெங்கனையகரைச்சூழ்வோ நிருங்கலைமறைகனூலா
ரங்கமுர்தெளிந்துமுத்திக் கருகராய்மாராவார்.

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்கு
ண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கி சங்கிலிக்கட்டுபோல்
தம்மைவிடாத எழுபிறப்பையுநீக்குவார்கள், புதவாரத்தில் சவா
மியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர் நாலுவைதங்களும், ஆறுசாஸ்தி
ரங்களுள், அறுபத்துநாலு கலைகளும்தெரிந்து முத்திக்குநெருங்
கினவராய்த் தேவர்சளாவார்கள். எ-று. (உக)

மாவியாழத்திற்செய்ய மாணிகைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
முவரும்புகழ்த்தேவர் முனிவர்களுரவராவார்
தாவிலாவெள்ளிவாரந் தனிலம்புரிந்தோர்கஞ்சப் !

பூவையைப்புணரும்பூவப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.
(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்த மலையை
வலமாய் வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்
கள் முனிவர்களுக்கு ஏசமானராவர்கள், குறைவில்லாதகக்கிரவா
ரத்திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமமைமலரிவிருக்கின்ற இலக்ஷ்மி
யைச்சேரும் காயாமலனையொத்தவிஷ்ணுபதத்தையேருவார்கள்.

உதயபேசனிநாட்சூழ்வோர்க் கொண்டதுகிரகநன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றுய பலன்களைப்பவிபாதிக்கும்
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளும்
அதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்.

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில் பிரதக்ஷணஞ்செய்வோர்களுக்கு நவ
க்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்கள்,
சிவராத்திரியிலும் வருஷப்பிறப்பினன்றும் ஐப்பசிமுதலாயிய
மூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேர்சொன்ன பலன்க
ளிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும். எ-று. (உக)

அயனசங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதியைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாசத்திந்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கொடியாகும்
அயர்வறத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேரீறையாறியவல்லார்,

(இ) உத்திராயனத்திலும், தக்ஷிணயனத்திலும், பாசிமகத்திலும்,
அர்த்தோதயத்திலும், சூரியகிரகணகாலத்திலும், விதிபாசத்திலு
ம், இஷ்டசித்தியைஅடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்க்குக்கொடி
பங்கதிகமாசப்பலன்கிடைக்கும், தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோ
றும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குண்டாகும்பலனை யாரறிந்து செல்
வசற்குவல்லவர். — எ-று. (உச)

காரிதையவனாய்நிறைக் கன்வினும்புணர்ந்திடர்ம்
 னீரினின்முழங்கித்தாய் துடுத்துவெண்ணீறுசாத்தி
 பாரிடைமுறைபேதான் முளித்துத்தாமவைகொள்ளாமற்
 பாரிடைநடந்துநுழிந்த தேவனாப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படி அதிகபலனைத்தரப்படாநின்ற அருஞ்சலத்தை
 வலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனின், பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்அன்
 னைக்குப்பெண்களைச்சொற்பனத்திலுந்நையாமல் ஜலத்தில் னைநா
 னஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுறித்திக்கொண்டுவிபூதி
 தரித்து அவ்விடத்திலேதான் கிரமமாகக்கொடுத்த தாம்ஒருவரி
 டத்தினும்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலேநடந்துகிரியை
 ச்சுற்றியிருக்கின்றதேவர்கொப்பணிந்துவணங்கி, —எ-று. (உ௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
 யஞ்சுதல்வெருளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
 குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்கூறுகிடாமல்
 விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில்தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும்நீக்கிக்
 குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டு
 க்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக், குதுகி
 யானமுதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல்
 போசனத்தையும்வெறுத்து, —எ-று. (உ௬)

செங்கைவிசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
 மங்கையாற்பதிரீச ருறுப்பிலாவடிவெநோக்கா
 தங்குறமுடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
 திங்கையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ் செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளைவிசிக்கொண்டுபோகாமல் சோர்வில்லாமல் சந்தோ
 ஷத்தோயி சிரசிற்கைவைத்துகூப்பிக்கொண்டு னைதிரீகையும்பாவி
 களையும் நீசனையும் அவயவ னனையும்பாராமல்நடக்கிறபோது
 அடியினுடைபசத்தம் காதிநீக்கேட்காமல் மெள்ளஇராஜஸ்திரீகள்
 பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து. (உ௭)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையுழிநீத்து
 பரவிபங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
 யருவமாய்வலமாஞ்சித்த மமரணமனத்தாற்போற்று
 யருகியங்கவர்மேற்கைகாற் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

(இ-ள்) நல்வினைநீவினைநூண்டையும்நீக்கும்அக்கிரியைஎட்டுத்திக்
 கும்வணங்கிஅந்தத்திக்கிவிருக்கிறகவாயிகளையும்வணங்கிடருவந்
 தெநீபாமல்வலஞ்செய்துகொண்டிவருகிறசித்தர்களையும்தேவர்க
 ளையும்மனதினால்வந்தனஞ்செய்துஅவர்கள்மேல் தங்களுக்கைகா
 ள்படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும்ஒதுங்கிச்சென்று. (உ௮)

வானமாய்மலைப்பொன்னிம்படிகநன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செய்வினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
யேனமுன்னியான்கூப்பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஐகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும்
படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்
நடக்கக் கொண்டிருப்பது, அல்லது சுவாமியின் ஸ்தூதிகளைக்கேட்கவே
ண்டியது இப்படிப்பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்
சென்று விஷ்ணுவாகிய பண்டியறிபாத சுவாமியினதுபாதங்களை
வணங்கித் தாங்கள், புகழ்—தத்துக்குவந்து—எ-று. (உக)

குன்றெனுகுறாத்தார்குழ விருந்துதிங்கனிபால்கொள்க
வன்றியொழுவநீத்த வஞ்சியைபுண்கந்தி

நின்றவந்தலத்தொச்செய்யு நிலைமையிதனாரத்திற்

சென்றவர்களுத்தமாயெய் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீராம்.

(இ-ள்) மலைபாலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள்
குழறிருந் துபமவுமமாகிய பழங்குளம் பாறுஞ் சாப்பிடக்கடவர்.
அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தை
ப்புசிச்சுக்கடவர், இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய
அந்த ஸ்தலத்தினிருக்கிறவர்கள்செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்
தில்நின்றும் வந்தவர்கள் தங்களுடையவருத்தந்தினாலே எவ்வித
மாக வலஞ்செய்தாலும் நன்மையாகும், எ-று. (ரும)

தணிபுதலிலாதஞானச் சனகவிச்சயிலஞ்சூழ

வெண்மசைபுரப்போர்தம்பே ரினிந்சிவவுருவங்கண்டார்

வண்டிசைபெருகுமோதி மலைமகன்மலையின்கீழ்பால்

கண்டனள்பவளவெற்பிற் கயிலைவற்பிறைவன்காணி.

(இ-ள்) கெடுதலில்லாதஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலை
யினெட்டுத்தக்கிலும் திக்ருப்பாலகாளெடுப்பேரும் தங்கள் பேரி
னாலேஇலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப்பூசித்திருக்கிறார்கள். வணிகளின்
னது ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதியானவள் கிரியின்
கிழக்குத்திக்குந் பவரமலைப்பால் ஒரு விங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்
பூசித்தாள்—எ-று. (ருக)

மணிவகாபரியிருமுந்த வச்சிராங்கதனப்போது

புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால் புருகணியிறையைக்கண்டார்

தணிவிலாபனைகணிககத் தமியனென்மலையின்மேற்பால்

அணியண் னாமலையானென்னு மருவுருவிறையைக்கண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலத்திசிடத்தில் குறையி லேறிக்கொண்ட
வந்த வச்சிராங்கதபாபுரம் என்குக்காலத்தில் தன்னையடைந்தபா

வந்தைத்தீர்க்கத் தென்றிக்குல்லுபுகணியினை வவொன்று ஒருவிங்குந்
தைஸ்தாபித்துப்பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள
ஹும் அந்தமலையின் மேரீகுத்திக்குல்லு அணியண் னுமலையொன்
கிறபெரிட்டு ஒரு விங்குத்தைஸ்தாபித்துப்பூசைசெய்தேன் (௩௩)

வாலவெங்குநீர்மேற்மச்சாண் வனாகடந்தொருநாட் பாபந்
சாலுமத்துபரந்திரத் தனதுபெரிமையைக்கண்டா
லையமுழுதும்தவீர் நாகநாட்டுமேவோர்சித்தர்
சிவமாமுனிவர்கண்ட சிவனுந் தெரிக்கொணுதோ.

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருஞ்சலத்தைத் தானுட்ப்போன
னால் வந்தபாவந்திரத் தனபெரிட்டு ஒரு விங்குத்தை ஸ்தாபித்து
ப்பூசைசெய்தான் அதுவல்லாம் அந்த மலையிலிருக்கிற மகாபி
ல்கள் முழுதும்தேவர்கள்-நாகலோகத்தார்கள்-முநிவர்கள் இவர்க
ளாலேஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவவிங்கங்களை இங்
வனவென்று சொல்லக்கூடாது—எ-று. (௩௩)

சுசுரூர்வடிவமான விலிங்கப் பெவல்லையு
யோசனைமுன்றுஞ்சொ நெருங்கும்வாறுநிக்கள்போலப்
பேசுவதெவ்ருவநதத் துத்தினிற்பெருமையென்
மேசுறுங்குரியானே முகத்தனுந்தெரிக்கொணுதே

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அநேக விங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்
சூர்நி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நகைந்திரங்கள்போல
நெருங்கியிருக்கு, அப்படியிருக்கிறபோது அந்த ஸ்தலத்தி
னுது பெருமையை சிவகப்பிரமணியர்-பார்வதி-விநாயகர்-இவர்க
ளாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்
படுமோ—எ-று. (௩௪)

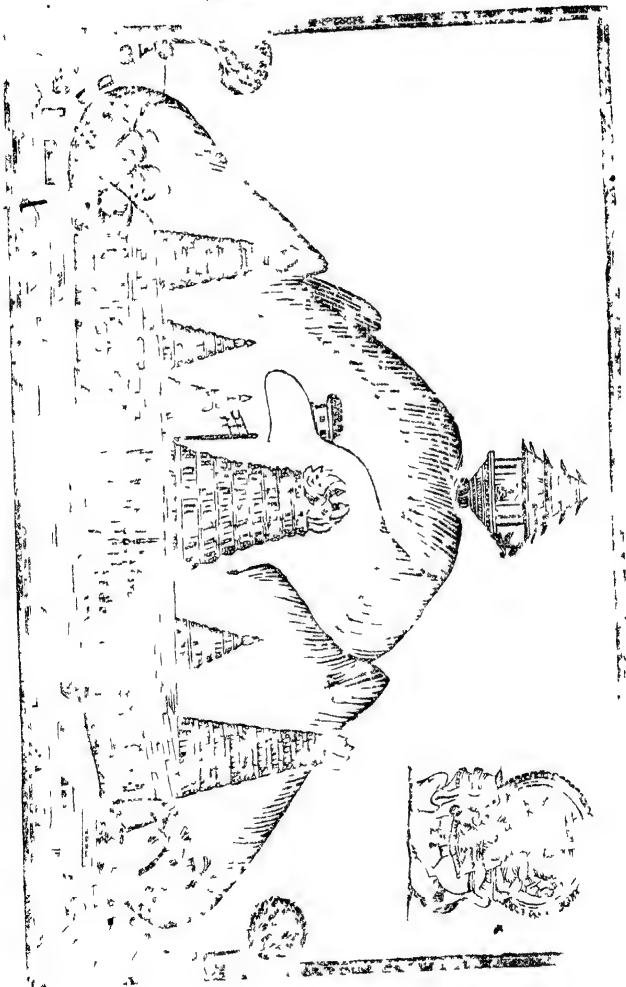
தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றதைத்தனஞ்சனகன்போர்நி
வேதனெபிறவிதிக்கூப விபலனையிமலனா
வாழியைப்பழித்தோவ செம்பொன் கவர்ந்தபோடையுநீ
பாடகந்தவிருமாலும் பகவ னப்பதுமன்கூறும். [ங்கும்

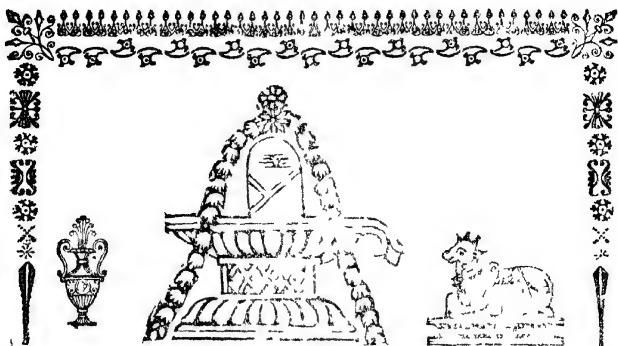
(இ-ள்.) தாதுவிரிந்த சாமனாமலரிவிருக்கின்ற பிரம்மா இந்தப்
பிரகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷ்யானவர்வணக்கி வேதமுழு
துங்மற்றுணர்ந்தவனோ, பிறப்பைநிக்குப்பரிசுத்தோ, மலரதிரான
சுனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும், அவர்தனத்தை அபக
ரித்தவர்களுடையபாவமும், அவைகள் நீங்கும்மகையும்சொல்லு
பென்றுகேட்கப் பிரம்மாசொல்லுகிறார்—எ-று. (௩௫)

ஏன்பதாவது - திருமலை வலப்புரிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிரவருகிறம் - ௩௮௪.

ஆதிக்கபகாநுக்கு
பரமசிவம் - நிஷிபாபகனஞ்-ராய்வந்து
தரிசனவிகாபுத்தார்.

உ

சிவமயம்.

பத்தாவது

ஆதித்தச்சுருக்கம்.

எழுதின்குறிநெடுவி டித்தர்.

அற்றமற்றமுனிவர்சூழ மருணபுதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் நிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
பற்றெழுந்து பகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவநீர்
கற்றெழுந்துபெருகுந் தோரிமாரிசொரியுமே.

(இள்) குற்றமற்றமுனிவர் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணசல
மென்னு மலையோடு மற்ற மலையோடு மொக்குமென்று திறந்த
சொன்னமனிதருடையவாயிலே புற்றெண்டாகிப் புகைபுகுந்
புழுக்கள்நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்கற்றிபெழுந்து
மிகவும் இரத்தமாரிசொரியும், ஏ-ழ.

(உ)

அந்தமைந்தீர்தமையேற்றி யந்தகன் நனவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிவிட்டனாத்ததைத்தெரிப்பர்வாய்
வெந்தவாளினுறறுப்பொந்தைசொன்னவென்பபே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து மெய்யில்வெகவைப்போ.

(இள்) அருணசலத்தைநிந்தித்ததூதர்வந்தீர்க்கைப்பின்பு யானு
டைய எவனாய்வந்ததூதர்கள் செக்கில்அந்நெடுமார்போட்பு அலு
ந்துவிடப்பார்கள்-அவர்களுடையவாய்க்கிறதெழுந்தபேரென்கோ

ய்ச்சிய கத்தியினுலறுப்பார்கள். எக்களா ஸ்டவன் மலையையோ
நிந்தைசெய்வாயென்று மடித்து ரெய்யிலேவகப்போடுவார்கள்.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குநக்கிவாய்பரப்பியே

நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலேநின்றுவர்

அஞ்சியந்தரகுதட்ட மருவருத்தலைத்திடும்

நெஞ்சகத்திலேயே ஸ்டவன் தமக்குமீதுநிகழ்மே.

(இ-ள்) பின்னுர் அந்ந அருளுலத்தை நிந்தித்தவர்களை யம
தூதர்கள் பஞ்சாகத் துறவத்து அரக்கையருக்கி வாயிலேவிட்டு
நஞ்சைக் குடிப்பித்துத் திமையாய நரகிலே தள்ளுவார்களா-அந்
நரகமோவென்றால் பயப்பட்ட(1) இவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச் சகி
க்காமல் மிகவும்வருந்தும் ஒப்படிப்பட்டது என்பம் மனதுலேஇந்த
மலையைக் குறைவாகவெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். ஏ-று(௩)

குருக்கடந்ததாயராவி கொன்றது பர்முதலினே

நிருக்கும்வெய்யநரகின் பி விட்டபோதிலவர்களும்

பெருக்கநெத்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்

சரிக்கொணுதுதள்ளுமென்று தங்கள் கண்புதைப்போ.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மானையும் பிராணன்வாங்கிய
தீயபாவிகள் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யுங் கொடிதாகிய நரகத்
திலே இந்த அருளுசத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது
இவர்களை முன்னமேயிருக்கும் பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு
சுவாமியை நிந்தித்தபடியிற் றே நம்மினும் பாவி கொன்று கொல்
லி நம்மோடேயிவர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று
தங்கள் கண்களைப் பொத்திக்கொள்ளுவார்களா ஏ-று. (௪)

என்றுணாத்து நானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா

யன்றுமின்றுமாவீடாத வருணபூதரத்தையோர்

குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்

கன்றினுருகுத்தெனன்று கதைவிளம்பலாயினான்.

(இ) பிரம்மாவானவர் இப்படியென்று சனகரிஷிக்குச்சொல்விப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையஞ்சாப்பிட்டவிஷ்ணு
வுஞ்சேர்ந்து அன்றுமுதவின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத பரி
மையுள்ள அருளுசலத்தை ஒருவன் ஒருமலைஎன் நிகழ்ச்சிசெய்து
போய்க்குன்றுதலைநீதுதேகங்குறைந்து துக்கப்பட்டான். முன்
காலத்திலேயென்று அந்நரகமேயே சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ-று(௫)

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலே
மலையதாகி நின்றதெய்வ மலைபைமற்றமலைகள்போல்
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழிபொன்றுவாசியே
ழிலகுதோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்.

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்ற பிரகாசங்களை
பெல்லாம் தன்னுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்தப்பூலோகந்
தில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிப் அருஞ்சல
சுதை மற்றமலைகள்போல் நினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழுகுயில்
யுட்பூண்டதேனா அந்த அருஞ்சலமலையினுச்சிவழியில் எல்லை
யாகநடத்தினான் சூரியன்—எ-று. (சு)

முகந்தோதேயமந்தவெற்றின் முடியின்மேலுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்துவெம்மை யாய்
புகைந்துசெல்லவிதமுவர் புரமெனப்பொரிந்தத்த
யுகைந்துபச்சைவாசியா வுலர்ந்தவாசியானதே.

(இ-ள்) சூரியன் விஷ்ணுவால்தேடப்பட்ட அந்த மலையினது உச்
சியிலே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடி
த்து அந்தவுள்ளிடத்தில் நின்றபுழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்
துவாத் தேரானது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாகிய
நெருப்பிலே பொரிந்துபோலப் பொரித்துப் போயவிட்டது -
நடத்தப்பட்டகுதிகாக்ளாசிவனில்லாத குதிகைகளானதுகள்-()

அறுசீரடியாசிரிய விருத்திம்.

குதியாயுங்களிகள்கொடியதேரலைகத்தோய்க்
கதியாயுந்நன்னுபாகன் காலெனவிழந்தபாறு
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துளுளக்
கதிபெறச்செல்லேன்கண்டு கதிரவங்கிலையுநாதீதன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்தில் நின்றபுழுந்த கிரணவெப்பத்தி
னாலே குதிகைகள் எழும் களிகளாகப்போய்க் கொடியபுடைய
தேர் காலன்போலத்தோன்றிய முருவில்லாத தாய்த்தன்னுடைய
பாசனானவன் காலையிழந்துபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றை
யும் தானிழந்து சூரியன் மறுகெட்டிருந்தான் அந்த மலையை வல
ஞ்செய்துகொண்டு மேலாகிய கதியை அடையுமபரமாகப்போ
க நின்ற நான்பார்த்து அந்தச் சூரியனுக்கு இந்த வார்த்தையைச்
சொன்னான்—எ-று. (அ)

ஐயனேயலையெல் றெண்ணி யகந்தையாவி கழந்தவழித் த
கையல் செயாருகாலத்துங் கதியிலே புளக்கெனறு வுஞ்
செய்யுமோர் தொழிவினாலே தீர்க்கலா ந்தெளி யுளார்க்கு
மெய்யெனயருணையானே வலஞ்செயென்றுரைத்து ஸீஸை உடண்.

(இ) அருணாசலேசுவரனா ஒருமலையென்று நினைத்து வுங் கா
மத்தொல நிதித்து கீழ்விழ்ந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங்கரணங்
கொய்யுடப நூரியனே உனக்கு எந்தவகையிலும் ஐந்தா லர் துங்
கந்தகரடக்காது அடப்பயி நந்தாது உருதொழியி டிலேகை ந்
கலாம் வடயாறென்பு ளெளி ளவருக்கு மெடந யாடிய
அளவு சைந்த வடயாசையுமொல்லி யாவெரு சொல்லித்
திரும்பி உனென்றாற்போயா எழ.

போதாசபடிபேசென்று பொன் டலைவலமாயமு ன்னரு
சாத்திச் சருக்கன்சொனா சலத்தனைவகையவாதான
வாதிக்குமுயிருநு மழவிடைமீதிறக்காடி

உத்தித்தம ருடைய நான்றி யாதத்தச்சருளிப்போனார்.

(இ) பிர்மமயகால பாஅலுக்கிரகஞ்செடதபடியே பகாமிரு
கிரிபா முனென வடயாகவருகின்ற சூரியன் ஒருணசலத்திற்
வலஞ்செய்யுகொண்டவாதல அந்தச்சூரியன் கையறு வாகி
த்துச் சந்தருக்ககாக் கொல்லுகின்ற மருட உயித்திய பரமபி
வா இளமையாகிய நிஷிபத்திலே கோடி ஞாயாடபாலு தோன
அனுகமயரு பாபதுகலாயந்துக்கு எழுந்தருளி ருள்-எழ.

டன்னிருபாததேதும் பரிதிமுர்பயத்தினாலே

வன்னியிலாடி வதான மலையினவலமாய்ச்செல்வான்

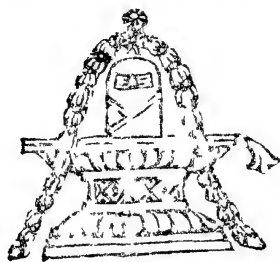
சென்னியினெல்லெசெல்லா னிடப்புறமுடையா ந்நிறேந்

ஆந்திலவரும்போதெத்த யுரெசரி தாதுமென்றான்.

(இ) சித்தனாமுதல் பங்குனிபிறு கச்சொல்லப்பட்டபன்னிரி
மாதமுந் சூரியனமுன்னே தனக்குண்டாபயத்தினு ல்ல அக்கிரி
சொருபமாகியமலையைவலஞ்செய்யுகொண்டுபோவான் அபிமே
யினுடை யுச்சியிளமேலும்போகான் இடப்புறமாகய்ப்போகா
ன அந்த மலக்குச்சியிபத்திலே நுமபோது ஸ்தோத்திரஞ்செய்து
புஷ்பமா ரிபொழித்துசெல்வானென்று சொன்னா பிர்மம எழ.

டந்தாவது - ஆதித்தச்சருக்க - முந் திற்று.

ஆட திருவிருத்தி - இது.

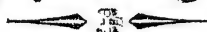

உ

சுவாயம்.

பதனோவது

பிரதத்தசசருங்கம்.

சு சீர்ச்சுழிநெழல்விருத்தம்.

அருணைவாழ்நைவ ஸ்நிரவிய மணுமட் டாமினுங்கரந்தபே
ருடனே, மரணமாய் நமனாட்டழவிலேகுளிப்பர் வச்சிரவுலக்கை
யான்மறிவனிருணிநைநரகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலுமடை
விலேயிருப்பர், தரணியிழ்ப்புவாய் பிறப்பார்கள்களவு தனக்கி
யைந்தவருமத்தனையர்.

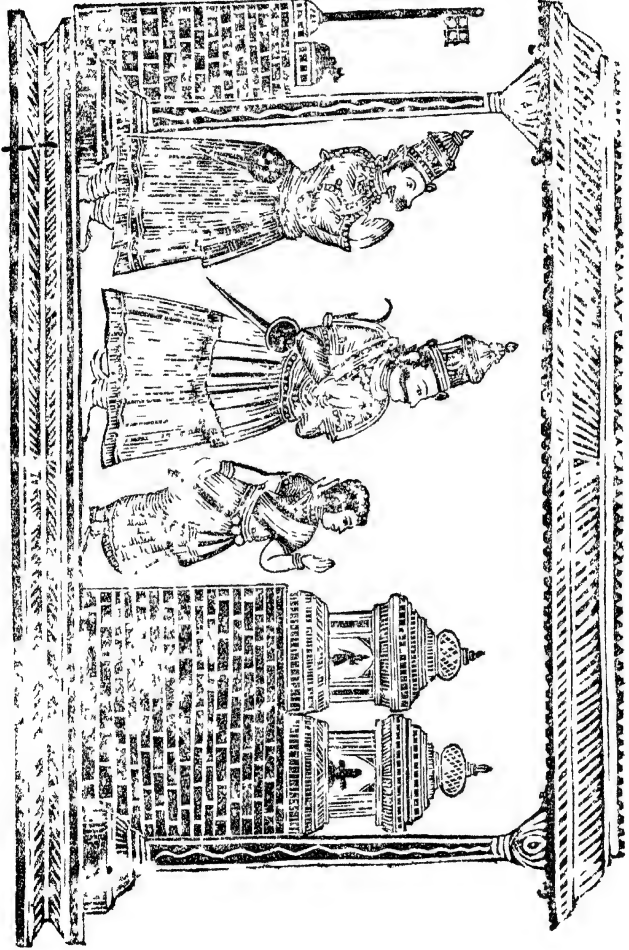
(உ ள) அருளுசலேசாரது நிரவியத்தில் அனுவளவாவது
திருடினவர்கள் உடனே மரண மடைந்து யமலோகத்திற்குப்
போய் அக்கினிக்குடியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்பிவார்கள் வச்
சிரத்தினுற்செய்த உலக்கையால் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த
இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகங்களிலும் அடைவாக விழுந்து கிடப்
பார்கள் - மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள்
அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்
பத்தை அடைவார்கள்—எ-று.

(க)

ஒங்கியதனாயு ளிசைத்தபொன்னெதிரோ யுற்றபேருடையு
மொறுக்குந், தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற்செய்கையைப்
படியினிற் கரந்து, வாங்கியபெயணாக் கிளையுடன்சிறைக்கு மலை
யினுடையினுமொளித்து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும்விடு
கோ நிறுலெனத்தொடருமெநநிலத்தும்,

சிவபயம்.

பிரதீபம்-படம்.

(இ-ள்) திருமபுரியினுள் ஒளித்துவைக்கப்பட்ட பொன்னு அந்த இடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுங்கண்டிக்கும் - அப்படிச்செய்வது மிகுந்த கிருபையையுடைய அருணாசலேசரருடைய திரவியத்தினது செய்தியாம் - அந்தப் பூரியில் ஒளித்துவைத்து எடுத்துக்கொண்டவனாயோவென்றால் அவர்களுமேவாடுகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண்ட பொழுதுத் தொடர்ந்து வருந்தும் விடமாட்டாது-எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலப்போலத்தொடரும்—எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ்சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கமிவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்தித், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கமிம்பாற்கொள்ளலா மருந்தினற்குணத்தால், முடிக்கலாம்பகைய யருணையாகர்பொன்னிழைக்கினால்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வாடுவா வுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ் சொல்லுவார் பிரம்மா-கலைக்கடிக்கலாம் நெருப்பையெடுத்து விழுங்கிவிடலாம், விஷத்தோடு கொல்லும்படியானவஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்திச்சாப்பிடலாம், இரும்பைப்பிடிக்கலாம், கள்ளிப்பால் முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம், இவைகள் உபத்திரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம், அருணாசலேசரர்திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளும் தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்களுயிரையுங்கொன்று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்—எ-று. (ங)

முக்கணன் பொருளைக் கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர் நினைத்தபேர்முதலா, யசுக்கணத்தழிவாரவர்களுமிருக்க வடியவார்பொருட்கவர் தலைக்கத், தக்கதுநினைத்தார் கெடுவொன்றுதாத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்கருங்கருகுவொளிவிடுமுணிப்புண் திசைமுசுநெருகைகசெப்பும்.

(இ-ள்) முன்றுகண்களையுடைய அருணாசலேசரரது திரவியத்தைத்திருமுனவர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது- அது இரக்கட்குடின்-அந்தப்பொருளைத் திருநிறத்தற்கு முயற்செய்தவர்கள் திருநிறத்தவர்கள் இவர்களுந் திக்கணத்திலேயழிவார்கள்.

அவர்களுமிருக்கட்டும்- சிவபத்தீர்களுடையபொருளைத் திருடிய
வர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று
பலபல சத்தியத்தோடுஞ்சொல்லிச் செவ்வானமுங் கருகும்படி
ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினபரணங்களைத்தரித்த பிரம்மாவான்வர்
ஒருகதைசொல்லத் தொடங்கினார்—எ-று. (ச)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறைவன் முழுமணிக்கங்
கைநீர்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவிந்திரனைப்பாணன்மையில்
முருகவேணிகர்வான், முன்னவர் நிறைந்தமகுடகோடிகளின்வயிர
நாயகங்களாற்றேய்த்த, பொன்னவிகழலான் தருமமுங்கழலான்
புகழ்பெயர்பிரதத்தனென்பான்.

(இள்) பிரம்மசொல்லுகறார், முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதே
சத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக்கி
ருப்பிட நாடியகங்காநதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தி
னின்று பூமியிலிருங்கயத்தேவந்திரன் போன்றவன், ஆண்மைக்கு
ணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், இராஜர்கள்
பணியும்போது அவர்களாலே நிறைநினாயாகத் தாழ்த்தப்பட்ட
கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட வீரகண்டையைத்தரித்தவன்,
தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிறவன், கீர்த்திபொருந்திய
பிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று. (சு)

காலனேர்விழியார் முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத்தொ
ழுக்கியமதிபோல், நீலமாடணிக்காம்பியைந்தவெண்கவிகைநெயி
நிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்திச், சாலவேபணியா வரசர்களிவன்பொற்
சரணமேபடிந்துயிர்பெறுமென், மேலவேயழைக்குந் தருமதே
வதைபோ விரண்டுசாமரைகளார்த்திடவே.

(இ ள்) யாண்டுபோலக் கொடுமையைச் செய்கின்ற கண்களை
யுடைய பெண்களது முகம்போலவிளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்து
ஒரு கூவிட்ட சந்திரன் போல நீலரத்தினமிழத்திருக்கிறகாம்பை
யுடைய வெள்ளைக்குடையானது நீண்டசந்திரிகையைப் பூமியின்
பரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிகுந்தமரியாதையோடு பணியாத
சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த்துஇந்திரனுடைய அழகிய பாதங்களை
வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று
பொருந்த அழைக்குந் தருமதேவதையைப்போலஇரண்டு சாமர
ங்கள் வீசவும்—எ-று. (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோற்கிடந்த மரகதக்ஞரகதம் வயங்க, அருணமண்டலத்தை யளவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள் புடவியை யடைப்பக், கிரணசிந்துரத்துப் புக்முமருப்பிற்கும் புரிக்கரிதசைகளரத், தரணிபர்நடுங்க மந்திரிகணத்தோடெழுந் தனன்றண்டயாத்தியையே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிகைகள் போல் உயர் வாகிய மரகத திறத்தையுடைய குதிகைகள் பிரகாசிக்கவும், சூரிய மண்டலத்தை யளவிய கொடிகள் கட்டியதோர்க்காடுகள் பூமியை யடைக்கவும், கிரணம்பொருந்திய சிந்துரத்தீட்டிய புள்ளிகளை யுடைய முகத்தையும், பூண்கட்டிய தந்தங்கையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும், சத்துருமன்னர் பபப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத் தியாயாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று, (௪)

அங்குப்புற்றேறையவனார்வெற்படைய வவந்திபர்வில்லிணை கௌவச், சங்கிவித்தொடக்காய் மற்றமண்டலிகர் தம்மிறை தாங்களேசுமக்க, சிங்கவேறெனவே சோழநாடணைவான்றிருநதி கடந்துதென்னருணைக், கங்கைவார்சடையான் கோயிலிற்புகுந் தான் கங்கையுங்காசியும் புரப்பான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரதத்தராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்க தேசத்தரசர் பயரது புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து இராஜர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும், அவந்தித்தாத்தரசர் வில்லிபுத்தூருக்கிறதாணியைக் கொளிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து இராஜர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்துநின்று தாங்கள் கட்ட வேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களேசுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம் போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாகப் புறப்பட்டுத் திருநதியைத்தாண்டி அழகிய அருஞ்சலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கை யைத்தீர்த்த சடையையுடையபரமசிவனானுகோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிறபிரதத்தராசன். (5)

அருட்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சண்புரிய வருணநாயகர் திருக்கோயில், விருப்பியுட்புகுந்து பணியுமலவிடத்தில் வித் தினுங்கொடியகூர்விழியாள், இருப்பையுமுருக்குமிசையினொருத்தியிலங்கியையாருடனிறைபால், கருப்பெனுமொழியுர்பாயி தல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவள்கருப்பை,

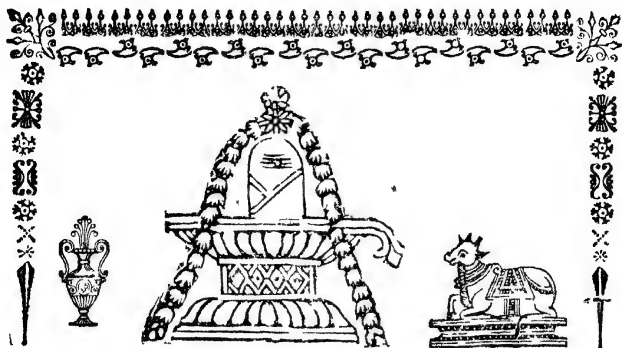
(இ-ள்) க: ௯௯ தசத்து ராஜாவாகியபிரதத்தன் அரும்புகள்மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சுனை பண்ணுகிறதற்காக அருஞ்சலேசுவரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்திபோய்போய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அல்விடத்தில் விஷித்தலுங்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச் செய்யும்சங்கீதவித்தையையுடையவளாகிய ஒருதாசிப் பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடு தின்றுசுவைநிறைந்தபாலும்கரும்பின்சாம்ப்பான் மொழியினை லேபாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தக்கணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்த கருப்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-ஏ-று. (க)

அன்னமோகினியோ வமிர்தமோதிருவோவமிர்தமோவமாருக்களித்த, வன்னமோகினியோயிரதிபோபிரமன் மனத்தினால் வகுத்தமனையையோ, என்னமோகமதாய்த் தனதுநாட்டினிற் கொண் டேருவனினைந்தனனதற்கு, முன்னமேருவற்கு முகமதாயிருந்தான் முறுவலாயினதெவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனுனவன் அந்தச்சாசிப் பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான்-இவள் அன்னமோ, கினியோ தேவாமிர்தமோ, இலட்சுமியோ, அசுரணைக்கொண்டு அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ, இரதிதேவியோ, பிரமத்தவன் மனத்தினால் சிறுஷ்டித்த மனையோ, என்றனைத்து மோகத்தோடு தன்னுடையமேதசத்துசகு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைத்தான் அந்தநினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள்-ஏ-று. (ட)

மந்திரிக்கிழவராசனைவினவி மன்னவர்நனைத்தவாறதனால், வந்தவித்துயரந்தவார்ந்துடமலைமேன்மருநினைப்பணியெனவவனுஞ், சிந்துரக்குவடுங்ககனவாமபரியுஞ் செழுமணிச்சிவின்சுயந்தேரும், சந்தனமணியுந் தனத்தினுற்பலருந் தமனியக்காயின முன்விடுத்தான்.

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள் பிரதத்தராஜனைப்பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காமணைக்கேட்டறிந்துகொண்டு அரசன்னைப்போயாகியஉயதுநினைப்பினால் அடைந்தஇத்துணைப்பந்திரும்படி மலை

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

பாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

ம்.

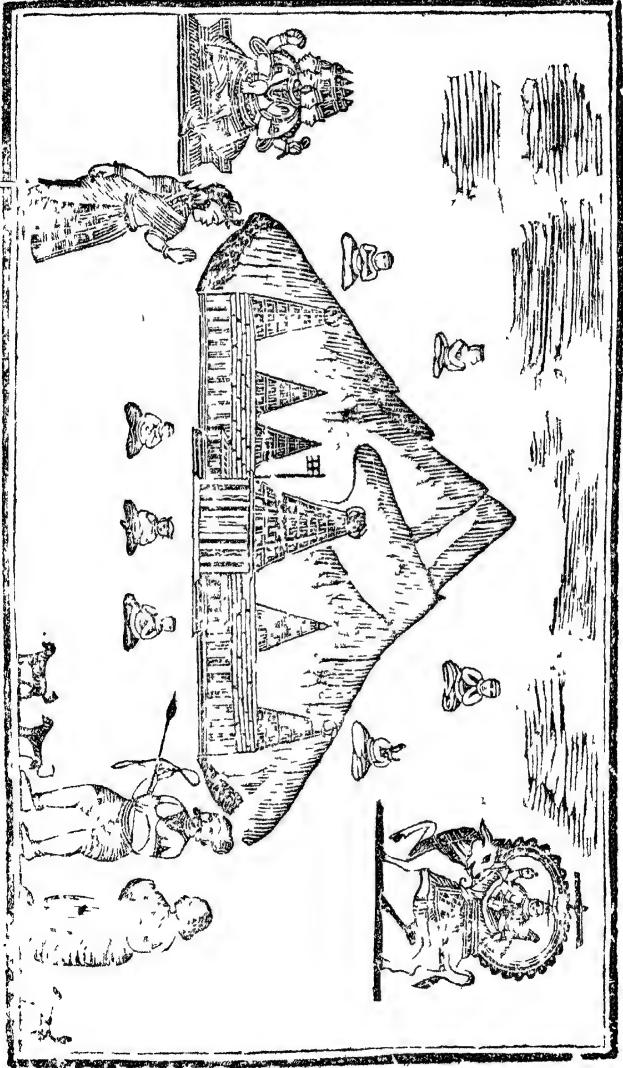
வாக்கினால்வடிவினால் மறத்தினால்பவந்
தாக்கினாரருணைமா சயிலநோக்கின
வீக்கினொன்பது நிகழ்த்தினான்மறை
தேக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினான்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும், தேகத்தினாலும் மறத்தினாலும், தூர்
விடிபங்களைச் சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தை
படைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலைபுத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்
பொழுதே தங்கள் பாவத்தைநீக்குவார்கள், என்று சொல்லிநான்கு
வேதங்களையுந்தன்னிடத்திலுடைய பீர்த்தமாவானவர் சிலகதைகளை
சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (க)

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்கு வகக்களும்வநீ திருந்
தார்முன்னே, தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும் வியந்துரை
த்ததனை மனோக்கி, குடும்பமுநிழுதலவர்க ளிடையிலுமைவிப
ந் துரைத்த கொடுமையாலே, அம்புவிபிலிழைத்ததவ மனேத்தி
னையும்வமாக்கி யகற்றுமென்றேன்.

அஷ்டவசுக்களும்பிரம்மாமுதலானவர்கள் பாவந்திரித்தபடம்.

(இ-ள்) என்னுடையபெரியசபையினிடத்தில் அஷ்டவசுக்களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள் தங்களுடையதபசின்பெருமையையும், அதனல்வந்தகீர்த்தியையும் கொண்டாடிச் சந்தேஷித்தார்கள் அதைப்பார்த்து அகஸ்தியர் முதலானரிஷிகள் மத்தியிலே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்து சொல்லிய கர்வத்தினாலே அக்குற்றம் பூமியில்செய்த தவமெல்லாம் . உவமாகச் செய்துவிடுமென்றுசொன்னேன்—௪-று. (உ).

உற்றபெருந்தவத்தினையுந் தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்த பேரு, மற்றொருவந்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்முழுகி மறிவொன்றேன், சிற்றறிவாகியவசுக்க ளனைவர்களுநடுங்கியிது திருங்காலனீ, சொற்றருளுகெனவுரைத்தா ரானருளாந் நீருமுங்கியொத்தானென்றேன்.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்தியதம்முடையதவத்தையும்,செய்த தருமத்தையும், சொன்னவர்களும், மற்றொருவரை மிகழ்ந்து பேசினவர்களும், துக்கசமுத்திரத்தில்முழுதி மறிபட்டுக் கிடப்பார்களென்றேன்-சிற்றறிவுடைய அஷ்டவசுக்களும், அந்தவாஸ்த்நையைக்கட்டு நங்கு இந்தச்சாபம் எந்தக்காலத்தில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள் பரமசிவன்கிருபை உங்களுக்கு என்மைக்குக் கிடைக்கின்றதோ அன்மைக்குத் தீருமென்றேன்—௪-று. (ஈ)

சொல்லுதலுடவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடியகங்கைத் துறையிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்கால மிறையைநினைத்தரியதவ மியற்றினார்கள்,வல்லபங்கொருநா ளின்மழவிடைமேலடைந்து தவம்வரமேதென்றான், அல்லமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக் கடலிலெழுத் தருளுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும் என்னுடைய சபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது துறையிற்போய் அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனை நினைத்து அரிதாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள், பார்வதியை வாமபாகத்தில்வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாயியானவர் ஒருநாளிலுமை யுற்ற ரிஷிபவாகனத்தி லெழுந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்ன வென்றுகேட்டு அருள்செய்தார் அந்தவசுக்கள் இதுநினை யுடைய தாமனாமலரிவிருக்கின்ற பிரம்மா

வானவர் கொடுத்த கொடிய சாபமாகியகடவில் தின்றும் எங்கோ
வெத்திருளவேண்மென்றார்-எ-று. (ச)

கருணை முகிதாபகமலர்ந்து வசிக்கருடனுபதுபவங் கடக்க
வேண்டல் தாழியிலையொருநகரத்திலேச்சாமென்றிலங்குமந்
தத் துலத்திவீரமீத, அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதி
யனுங் யசுலகுநீழ்த், வந்நனைசை மொடங்கியெட்டுத் துசை
களினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றார்.

(இ-ள்) இந்நபாவநு வந்தைசப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவ
னானவர்திரு முசமலர்ந்து அந்தவசக்கோப்பார்த்து உங்களுடைய
பாவத்தைநீங்கா எடச்செய் ன்முனல் பூமியில்தேலேச்சாமென்று
ஒரு குளியியஸ்தலம் விளக்குவன்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருண
சலமென் டு ஒருமலையிருந்து அந்தஸ்தலத்தைநடைத்து அந்த
மலையைச்சுழமுந் அழகிசுந்தர்க்குத்தொடங்கி எட்டுத்திங்குகளிலு
மிருந்து தவசு மெய்யுங்குளன் மருளிச்செய்தார்-எ-று. (இ)

அன்னவபலருளையில்சீ ரரியதவ மியற்றிடுமவ் வளவேயுங்க
ள், முன்னரழங்கிரியமெட்டு முகமாகவிளங்கியட்டமூர்த்தியாகு,
மன்னுமுங்களுடம்பவமுந் தவிருமெனவுரைத்துவள்ளிமலையிற்
சேரீர்தான், தன்னையடைந்தவர்களுல்லாத்நைப்போலவிருக்கவ
ரந்தநுகுவாடீன்.

(இ-ள்) அனனப்பட்டிகள்தங்கிய வயல்குழந்த அருணாசல
ஸ்தல சிங்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைச்செய்யங்கள் அப்
படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொருபமாய் விளங்கிய ஒப்ப
ற்ற அந்தமலைபானது உங்களுக்குமுன்பாக எட்டுமுகமாய்க் கா
ட்சிசொடுக்கும்-அப்போதுநிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமுந்
நீங்குமென்றுதிருவாய் வர்த்து கையாயத்திருவமுந்தருளிநார்.
தம்மிடத்திலடைந்தவர்க ளெல்லாராயுந் தம்மைப்போலஉருவத்
தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிற பரமசிவன்-எ-று. (சு)

முத்தவசுரையுப ரீ பரந்தனையு மெரித்தபிராண்மொழிந்த
வானே, அந்தவசுவனைவருகுசென மருணை மிலையரியதவ மியற்
திருநீக, னிந்தவசு நறுதழைக்க வழங்கிரியெட்டுருவாகி மிருந்த
தகட்க தந்தவசுதில புழுந்தகொழுசுபடக்கிரகெனலாத தளரி
நூஉள்.

(இ-ள்)-முன்பு அசுரர்களையும், அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும், நகைத்தெறித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைச்செய்தார்கள் இந்தப்பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கியிருந்தது முன்னே தங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லியதனால்வந்த கொடிய சாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத் தாண்டிவிட்டார்கள் அவ்விடத்தில்-எ-று. (எ)

பூதலஞ்சுழ்திசைகளெல்லா மிருந்தவீடமூர்த்திதனைப் பூசித்தார்க, ளாதவினாற்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந் தருள்பெற்றார்க, ளேதமறும்படிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி மிருந்தபோதுஞ், சீதரனும்பதங்கிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்

(இ-ள்) அந்த மலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்குகளிலு மிருந்த வசுக்கள் அவீடமூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையுமபெற்றார்கள் குற்றம்நீங்கும்படி அருமையானவேதப் பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டு முகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக் கிரமத்துடனே அறியாமற்போனார் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (அ)

சண்முகனையளித்தவைந்து முகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந்தவத்தினாலே, எண்முகமாயிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையவீர்வாழ்த் தெடுத்தாரொன்று, தண்முகநான் குடையபிரான்சனக முனிக்குரைத்தருளச் சயிலத்துடே, பண்முகயாழ்நையமொழித்திலோத்தமைசேர் கதையினையும் பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டு வசுக்களுஞ்செய்ததபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத்தேவர்களெல்லாம் ஒன்றுபடக் கூடிவணங்கிப்பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத் திருமலையில் யாழியினது இசைபோன்ற வார்த்தையை யுடைய திலோத்தமையென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினாள்-எ-று. (ஊ)

சுவிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்

பாவமதிலாப்பெரும் பதவிவேண்டியே

யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதந்

காவதுசெய்யென் வரைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பீர்ம்மாசொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத் தில் வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச் செய்கிறார்கள் அந்தத்தவச் சிறை வேறுதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (ய)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய

ரந்தரமங்கைய ராவநாட்டவர்

சந்தரக்கடற்புவித் தோகைமார்வனா

மந்தரமுலைச்சிய ரமுகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப் பெண்கள், தேவலோகத்துப் பெண்கள், நாகலோகத்துப் பெண்கள், அழகுபொருந்திய கடல்கூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள பெண்கள், மந்தரகிரிபோன்ற முலைகளையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்கொண்டு-எ-று. (யக)

வகுத்தமின்றிலோத் தமையென்னும்வஞ்சினைய

யகுத்தனன்வலியநன் மதியையோட்டினன்

சார்விஞ்சைய

வ.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்திய விசேஷத்தினாலேபுருவின் துஉடலைக்கெடுத்து அதற்குவேறொரு தேகத்தைக்கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும்பெண்ணை உண்டாக்கினான் அப்பொழுதே அவள்மேற்கொண்ட ஆகையால் என்னுடைய வல்லமையை யிழந்தேன் ஞாநத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் துரத்திவிட்டேன்-எ-று. (யஉ)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்

றன்மையையறிந்துநான் மனக்குத்தாயைபென்

றென்மனம்பொருந்திலா தென்துகையுறான்

முன்பின்னொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடைய பாணத்தினாலே மயக்கத்தை யடைந்து வாடுகின்ற என்னுடைய இயல்பையறிந்து நான் தனக்குத்தகப் பனென்று என்கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான் பிடிக்கும் போது என்னைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்கு முன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத் தேடினேன்-எ-று. (ய௬)

அறுசீரடி யாசிரிய விருத்தம்.

கன்னிமானாகச் சென்றாள் கலையதாய்த் தொடர்ந்தேன்பேட்டு, வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன் மங்கை, பின்னையோர்க்குயுங்காணுள்பிறங்கலாமருணைநாதன், மன்னையே துரக்கண்டாள் சரணமென்று னாத்துச்சார்த்தாள்.

(இ-ள்) அப்படி நான்தேடி அவளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெணமானாகி ஓடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன், அதன்பின்பெண்களியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்களியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத் திலோத்தமை யானவள் பிற்பாடி என்னைகயிலகப்படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசுரனாகக் கொஞ்சதுரத்திற்கண்டி நீரோ தஞ்சமென்று சொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (யச)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்

காயமுலானமெய்யர் கானகத்தாடுமெயர்

ஆயுமாரணத்தின்ச்சாதி யடைக்கலமென்றாயன்

சேயிளமழைபோலத் திருச்செவிசாற்றினோ.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷிபத்தினமேல் வருகின்றவனோ, தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனோ, தகிக்கின்ற அக்கினிசொரு பமானவனோ, திருவாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே, ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதயே, நானடைக்கலமென்று சகலனாயும் ஆளுகின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்செல்லும்படி குழந்தையினது இளமையாகிய குறையைச் சொல்லைப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (ய௭)

முருகலர்குழலினுடன் புகையிடுமுறைக்கண்ணையன்

நிருகருகனைத்துந் தூய செவிகளாயிருந்தபோது

வினாவின்மால்வனாயைக்கீறி வேட்டுவனாகிநா லு

சுருதியுருமவியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாகையையணிந்த கூந்தலையுடைய திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாமியினது அழகிய உருவமெல்லாம் செவிகளாயிருந்தன அதனால் சீக்கிரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடநுபமாகவும், நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவும்தோன்றினார்பார்வதியைஇடது பாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன்—எ-று. (யசு)

சூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில் வாடியமருங்குலாண்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே னாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன் வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வளையலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனாகி வில்லைக்கையிலேந்திக்கொண்டதோன்றியபோதுமுன்னே நடனஞ்செய்தசுவாமியானவர் என்னைக் கொபித்துக் கொள்வானென்றுபயந்து வளையின்ற இடுப்பினையுடைய திலோத்தமையின்மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியைவணங்கினேன்வேடனைப்பட்சிகண்டால்பயப்படுமோ பயப்படாதோ—எ-று. (யசு)

வெற்பெனுமுலையாடல்னை விதித்துநீவிரும்புந்தீமை கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித் தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென் றற்புதன்யொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குநிகராகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் படைத்துநீயேயுவிரும்புதலாலுண்டாகியபாவமானதுகற்பகோடி காலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அரு ணருவமாகியும், தானே பரமாகியும், உள்ள இந்தமலையைத்தரிசித்தாயாதலால் அப்படிப் பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப்போவென்றுதிருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்—எ-று. கவிவிருத்தம். (யசு)

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடறனுந் தென்னருணைசேரிலது திருவதுதிண்ண

மின்னல்வினையற்றதணி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்தபாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணாசலத்தையடைந்தால் திரும்ப அதுநிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில்தாங்கள் நினைத்தவரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்று. பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார் ()

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் னுளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதுயில்கொள்ளச்
சிற்பரபயே கியர்கள் செம்மைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானதுநீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிமகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில், நித்திரைசெய்துகொண்டிருக்க மேன்மை பொருந்திய சின்மயமாகியபோகியர்கள்பரமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௦)

அத்தனடியார்கடம சூணவமறுக்குஞ்
சுத்தனழலானதொரு மோதிவடிவானோ
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானோ
னுப்த்தபொறிதம்மிலுள வாயவுலகெல்லாம்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்றசுத்தராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒரு சோதிருபத்தையடைந்தார்எந்தஸ்தலங்களிலும்எந்தத்திக்குகளிலும் மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே தமக்குருவமாகிய அந்தச்சுவாமியானவர் அப்போது சிந்தியுழிபாறிகளாலே உலகமெல்லாம்உண்டானதுகள்-எ-று (உ௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
பாழிமிசையிற்றுயிலு மச்சுதனைபெய்தி
வாழியெனயோகிய ரொழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியுட்
அரியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்தினைசெய்கின்றவிஷ்ணுவினிடக்
தில் வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியார்கள் எழுப்புதலும்
அந்த விஷ்ணுவானவர் சரீப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்
துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. (உஉ)

வையகமளிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைத்தொழில் வினோத்தனனெனத்தூன்
றையுணர்வுமஞ்சியென தையனே நினைந்தான்.

(இ-ள்) உலகத்தைபுண்டாக்குப்பொருட்டி பரிமாவைச்சிருஷ்டிக்
காமல் படத்தைபுடைய பாம்பின்மேல் நித்தினைசெய்த தன்மை
யினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்துக் கொண்
டேனென்று ஐம்பொறிகளுக்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனா
கிய சுவாமியை நினைத்தார்-எ-று. (உ௩)

அன்பர்கருதிற்கயிமை யாகியெதிர்வந்தே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானான்
வன்படிகவெந்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்.

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சிக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு
ஏதிராகத்தோற்றித்தூன்பத்தை நீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமா
கிய தொழிலாகக்கொண்டபரமசிவனாவர் வன்மையாகியஸ்படி
கமலையின்மேல்விடங்குகின்றசோதிபோலவெண்மையாகிய ரிஷி
பத்தின்மேல் மின்போன்றநிறத்தோடுஎழுந்தருளிவந்தார். (உ௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதர்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வனைத்தொட ரொறுத்தருள்தியென்று
னெருக்கணிகுவானிவை பெடுத்தமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) அப்ப பரமசிவன் ரிஷிபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த
வுடனே விஷ்ணுவானவர் சிக்கிரத்தில் எழுந்து நிருவடிக்கமலம்
கனக்குவர்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்யியகருபையைப்புக
ழ்ந்துஅவருக்கு அர்க்கியமுதவியபூசைகளினாலே சுவாமியினுடை
யதருவுள்ளத்தை இனகச்செய்து எனக்குநித்தியாயினால்வந்த
வ்னையநீக்கி அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் எருக்கம்பூமலை

ஐயத்தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத் தொ
டங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுதலெண்ணித்
தேசமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்,

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படிபாக
நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலபாகங்களைச் செய்தாலும் அது
போகாது ஆனபடியினாலே சோறுமயமாகிய தெற் றுத்கிசையில்
விளங்கா நின்ற அருளுசலத்திற்குப்போய்ப்பூசைசெய்தால் உன்னை
விட்டு வினையானதுபோகும்என்றார் பாமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலன்னகரு நாமுட்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியர்க ணீவிட்பலதொண்ணூற்
றுறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடையசோலைகள்ருழந்தஅந்தஅருணசலத்திற்
குடனனக்கும் வடிவம்ஒன்றுதான்பேதமன்று*அதனுடையபெரு
மையைவேதங்கள் கூட அறியாதுகள்விபூதியைமுக்கியமாகத்தரி
க்கின்றயோகிபர்களும் விஷ்ணுக்களா கியநீங்கள் பலரும் தொண்
ணூற்றுறுபிரமாக்களும் அந்தஸ்தலத்தில்பூசைசெய்தீர்கள். (௨௭)

முற்றிழையுடேராகினி முலைக்கிடையின்முழங்கா
மற்றவிருபத்தீறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிக்கனுடல் கன்றறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனுனவன்நன்றாகவேலைதீர்ந்தஆபரணங்கோயுடைய
ரோகினியினதுஸ்தனங்களினுடையபோகந்தைவிரும்பி மற்றை
இருபத்தாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகோயு மறந்துவிட்
டான் அதைமுன்சொன்னிருபத்தேழு பெண்களுக்குத் தரப்ப
னாகியதக்கைகள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விருட்பம்
வைக்காது ஒருத்திமேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்
றிப்போகக்கடவதென்றுசபித்தான்இந்தச்சாபத்தை யடைந்தசந்
திரன் அந்த அருணசலத்தில்வந்து அந்தத் துன்பத்தை நீக்கிக்
கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகாமுற்றே
மறக்குறைதவிர்த்திதி யென்றிறைமறைந்தா
னனற்கிரியைநாடியரி யத்திசையின்ண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில்துமுத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாச
லமென்கிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்மறக்குறையைநீக்கிக்கொ
ள்ளென்றுசுவாமிமறைந்தார்விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய
மலையத்தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தெற்குத் திசையை
யடைந்து சுனைபிவிருக்கிற தாமரைப்புஷ்பத்தினது வாசனையிரு
ந்தஅந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று, (உக)

சுசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனேபுரிந்துவினை போயமலஞானம்.

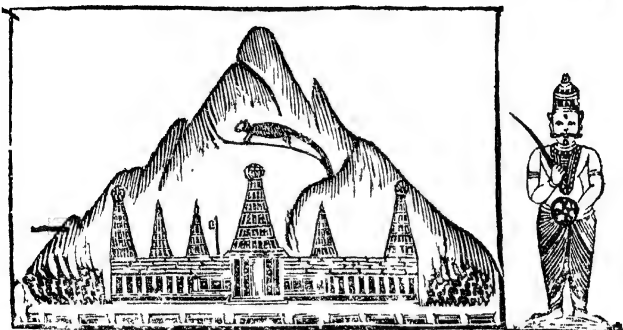
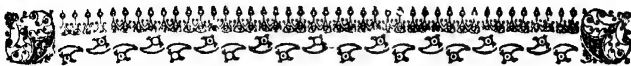
(இ-ள்) மலையருவாகியசுவாமியைத்தரிசித்துஅன்போடுபணிந்து
பிரகாசம் பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச்சுந்தோஷத்தை
யடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில்துமுதுகிக் கிரிப்பிரதட்சணம்வந்து
பூசைசெய்துகொண்டிவரத் தம்முடைய வினைநீங்கி விஷ்ணுவான
வர்பரிசுத்தஞானர்-எ-று, (ருஉ)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வத்திதி பலத்திணையுரைத்துத்
தாவிழைமபாகமுறை சோணகிரிநாத
னவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடையவிஷ்ணுவானவர்அருணாசலத்திற்
குப்போய்த்தம்முடையபாவத்தைநீக்கிஅவர்அடைந்தபலத்தைப்
பிரீம்மாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒரு
புறத்தில்தவாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசார்புமுகுபூனையினுலே
அடைந்தசந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று, (ருக)

பண்ணிரண்டாவது - பாவந்தீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

உ

சீலமபர்.

பநின்முன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனை புளகனென்னுமோரசுர நெருபொரு
துநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியரியபுமுடேகிதறி யதிகபல
மாயவனியோர், வெருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியா
தழிய வினைபுரிகைபாலவரொலங், கருணைமலைபோலமய மலைய
மலைபாகருறை கயிலைமலைமேவிமொழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடிவெவ்வேறே உருவங்களையெடுத்துக்கொ
ள்ள வல்லமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன்ஒருநாள
புழுஞ்பூனை உருவத்தை அடைந்து வெவ்வியறிமத்தையுடைய
அந்தமலையின்மேல்உலாவிக்கொண்டு புழுகைச் சிதறியபடியால்
சுவாமியினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள்
பயப்படுவும், தேவர்கள், முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்பட்டவும்,
துஷ்டிருத்தியம்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாம்போற்பருவத
ுராஜனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியை ஒருபாகத்தில்கொ
த்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி
ன்ற கையாடிக் கொடுப்போய்ச்சொல்வார்கள்—எ-று, (க)

புளகனென்னுமோசுரன் மிருகவடிவாகியதை புரியவுலே முமுறைபோய், வினாதுயரமாயினர்க ளெனவுமெசெய்தாரவர் கர் விமலனவோடுபுக்ல்வா, னளவின்மணமானபுமு கருணை கிரிமீதுதவியதிகபலமாய்மருவின,னெளிதிலழியானவனுமினிய கதியேறவுமை யிடரலையுலேறவிடுவோம்.

(இ-ள்) புளகனென்னும் ஒரு அசுரனானவன்புமு குபூனைவடிவங்கொண்டு ஏழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து ஜேவாசிககோ யும் வதைசெய்ய அதனாலே எல்லாரும் துன்பத்தையடைந்தார் களென்று வந்தவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிவனானவர் அவர்களோடு திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் - மணம்வீசுகின்ற அள வில்லாதபுமுனைநமதுருவமாகிய அருணாசலத்தில் சிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவள்ளி தில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனைமோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத்துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும்கலாயேற்று வோம்—எ-று, (உ)

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதிபனை வேதமுதல்கு வி யவுனா, நாவிலடிவாகிய வுனாவிவிடுவாயெனலு நாவிலடிவான் மொழிகுவான், பாவவெயாருபாககருணாலய புராதனபராபரவி லோசனஞளா, ஏவலெளியேன்மொழியு மாறுதரவெனவினைவ னீரடியின்மீதுதொழுதே,

(இ-ள்) நீக்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருக்களென்று விடைகொடுத்தருளிமிகுந்தகிருபையோடுபுளகனென்னும் அந்த அசுரனைவேதமுதலாகியபரமசிவன் அழைத்துஅசுரனென்புமு குபூனைவடிவத்தைக்கொண்ட உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல் லிய அளவில் அந்த அசுரன்சொல்லுவான் பார்வதியை யொரு பாகத்திற்கொண்டருளியவனோ, கிருபைக்கு இடமாயிருக்கின்ற வனோ, பழமையானவனோ, பராபரமாகியவனோ, நெற்றிக்கண்ணையுடையவனோ, உமக்கு ஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான். (ரு)

எனதுகிளையாமிருக முனதுதிருமேனிபுக வினியபுமுகாதி யொருடேர், புனைகவெனவேபரவி யுயிர்விடலுநாவிகதி புகு தவினையோனருளினான், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண் டானிடர்கண் மதிமுடியின்மேலணியவே, ஆனவரதமான்மதமு டிமசலமுமாலயமதருவியெனவெபருகுமே.

(இ.ள்) நானெடுத்த உருவமாகிய புகு ஞானியின துமரபினால் உண்டாகின்ற பழகானது உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் பழகணியிறைவனென்று ஸ்ரீநாமத்தை நீர்தரித்துக்கொள்ளவும், அருள்செய்ய வேண்டியென்று வணங்கி நாவியுயிர்விட்டவுடனே அந்த அசரண்கூட சேருப்படி சுவாமி அணங்கிரகஞ்செய்தார்-அப்படி அவனை யிரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும், தேவர்களும், மனிதர்களும், மனவருத்தத்தையடைந்த சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புகுகு காப்புச் சாத்த எப்போதும் அந்தப்புகுகளைந்து பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையது எப்பெருகியோடும், ()

புழுக்குபனீரீர்களப மஹுவளவதேஹுமிஹ புனையுய்வக
யாஹுவதவிம்ஹீர், விழிஞளிரஹாடியரணையடிமேபரவி வின
வினரீகளீயுபெறுவா, குஹமமருபுபாணியினர் சரிதமிதுவாகு
மென வுவகைபுடனையுனாசெய்தான், மொழியுமலராலயனை
முனிவருடனேசனக முனிபுகழ்வினோடுதொழ்தான்.

(இ-ள்) புழுக்கும், பணிநீரும், கூட்டுவர்க்கச் சந்தனமுமாகிய இவைகளில் அணுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புக்கொள்ளும் படிசெய்தவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர் சரித்திரத் தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சத்தையடைவார்கள், மாணக்கரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்வியசரித்திர மிதுவாவது மென்று சந்தோஷிமாய் அந்தட்டிரிமாவானவர்கொள்ளும் அப்படிச்சொல்லியபிரம்மாவைச் சனகர் ஐயானவர் முனிகர்களைப் போத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்—எ-று. (3)

கவிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்துப் பொழிவாழி யருணைவாழி யருணைபாள்
சஞ்சமுற்றசரணம்வாழி கருணைவாழி கருணைப்போள்
பஞ்சுபெற்றவானம்வாழி வைவம்வாழி வைபழேற்ற
தஞ்சமுற்றநீதம்வாழி சைவம்வாழி உழியே.

(இ ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சாட்சரமான சுவாமிக்ஷாழக, அருணாசலஸ்தலம்வழிக், அருணாசலேசரருடைய தாமரைமலர்மேலான திருவடிகள்வழிக், அந்த சுவாமியினுடைய திருவடையாடல்பொழுது சங்கநீரைப் போன்ற அழகிய மோகவநாஷிதவழிக், பூமேலாவதிக், பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கொடுப்பதற்குமுள்ள திருநீர்மேல் தலையாடல்பொருடாக—எ-று (சு)

ஞானம்வாழி, நன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசீர்
தானம்வாழி, தருமம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழி, கல்விவாழி கற்றறித்தகேள்வியன்
பானபேர்கள்வாழியிச னடி யர்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மைபானதுவாழ்க, நாடும் இராஜ
னும், அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமம்
வாழ்க, உண்மைபாகிய வேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீ
தம்வாழ்க, மற்றவித்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிநீதும்,
கேள்விப்பட்டும், யாவரிடத்தும்அன்பு உண்டானவர்கள்வாழ்க,
பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ்கவாழ்க—எறு. (எ)

அறுசீரடிபாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோமொழுதினோமொழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்குழிந்தவிந்த வையக முழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சவுக்கியந்தழையவாழ்ந்து
திக்கருணைசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவீர்தாமே.

(இ-ள்) அந்த அருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்
களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக்கொண்
டவர்களும் கரியகடல்குழிந்தபூமிமுழுதுங்காத்துத்திருந்தபுத்திர
சம்பத்தும்போகசவுக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்துயா
வருக்கும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசரர் கிருபையினாலேசிவ
பதம் அடைவார்கள்—எறு. (அ)

வட்டை பதினெழுவது - புளகாதிபச்சுருக்க முற்றிற்று.

அசுரனை

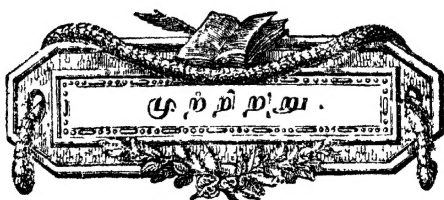
பூனைவடிவ

பெய அளவீடு அசுரபுராணம் - மூலமும் - உரையும்,

பாகத்திற்

வளோ, ப

யுடை

பாயிரம் உள்பட ஆசுருக்கம் பதினான்குக்கு,

திருவிருத்தம் - ௯௪௭.

V. SWAMINATHAN

